

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE

articole, resurse, materiale online

NR. 1/ 2021

Bucuresti
2021

Redactor: Ilescu Aurelia

Coperta: Ilescu Aurelia

DTP: Ilescu Aurelia

Coordonator: Dobrica Mihaela

Editura: Smart Edu Publishing

Adresa: Hrisovului 2-4, Bucuresti, 013162

Email: office@academiajunior.eu

Adresa online: http://academiajunior.eu/wps/?page_id=838

Bucuresti, 2021

ISSN 2784 – 1952

ISSN – L 2784 – 1952

ȘTIAȚI CĂ...

Lazar Mihaela

- Cea mai populată țară din UE este Germania cu circa 82 000 000 de locutori, iar țara cea mai mică este Malta?
- În 2012, Uniunea Europeană a primit Premiul Nobel pentru Pace, pentru contribuția la promovarea păcii, reconcilierii, democrației și a drepturilor omului?
- UE are 24 de limbi oficiale, iar documentele importante sunt traduse în toate cele 24 de limbi?
- Europa produce 18% din tot petrolul din lume?
- Deviza „Unitate în Diversitate” a fost adoptată la 4 mai 2000, după ce s-a organizat un concurs numit „O deviză pentru Europa”, la care au participat 80 000 de tineri, cu vârste cuprinse între 10 și 20 de ani?
- Imnul UE este doar în versiune instrumentală, versurile germane nu au nici un statut oficial?
- Cele 12 stele de pe steagul UE simbolizează idealurile de unitate, solidaritate și armonie între popoarele UE. În 1953, Consiliul Europei avea 15 membri. În urma discuțiilor au ales 12 stele ca simbol al perfecțiunii și al plenitudinii, fără conotații politice?

Pregătirea copilului de azi pentru ziua de mâine

Crîsta Angelica Emanuela

Pe tot parcursul vieții, omul capătă, experiență și trăiește o multitudine de evenimente ce îi dă o siguranță în alegerile viitoare. Aceste lucruri se pot întâmpla atât la grădiniță cât și la școală. Acolo, fiecare copil capătă experiența de care are nevoie ca să fie pregătit când se va arunca în vâltoarea vieții.

Fundamentul educației fiecărui copil ține, fără îndoială, de cei doi factori majori: părinții și cadrele didactice. Ei sunt cei care ajută la modelarea, șlefuirea comportamentului, adaptării la solicitărilor mediului în timpul vieții și pregătirea lor psiho-emotională. Pentru că lumea evoluează și copiii noștri o data cu ea, și cei doi factori majori (mediul școlar cât și cel familiar) au nevoie de o modelare continuă, ținând, astfel, pasul cu cerințele și nevoile societății aflată într-o continuă schimbare.

Copilul intră în mediul școlar, la început, pentru că trebuie, iar mai apoi descoperă că aici găsește alte persoane cu care poate să socializeze, descoperă copiii care au aceleași preocupări, aceleași aspirații. Tot aici întâlnește dascălul, față de care dezvoltă un atașament aparte la vârsta preșcolară, văzându-l ca pe un membru al familiei, un prieten și un bun mentor la vârsta școlară mică.

Dascălul de astăzi nu mai lucrează la nivel de grup, el se raportează strict la capacitățile fiecărui copil și la nevoile acestuia. El trece de la predarea/învățarea tradițională, la o abordare cât mai modernă. În mod normal un cadru didactic ar trebui să cultive la clasă o cultură logico-matematică, să îndrume plăcerea cititului alături de familie. Copilul învață mișcându-se, astfel că este nevoie să se pună un mare accent pe dezvoltarea fizică și motrică (face orele de educație fizică cu regularitate). Copiii sunt într-o etapă în care dacă nu se dezvoltă motric, nu gândesc. Ei au nevoie să se ridice de la măsute, să exprime cu corpul, să se manifeste, să sară, să danseze, să joace teatru, fără asta nu există încărcătură energetică pe ceea ce creierul trebuie să proceseze mai târziu.

Un bun dascăl are grijă de stabilitatea emoțională a copilului, nu face topuri valorice, Astfel că el nu compară rezultatele copiilor, nu le asociază valori intrinsece (de exemplu când un copil obține rezultate bune la școală nu laudă copilul „...Știi că pe tine te iubesc cel mai mult când răspunzi frumos!”), ceea ce ar putea să îi facă pe ceilalți inferiori. Același lucru se întâmplă și cu pedepsele sau mustrările(de exemplu ridicarea din sprâncene sau sintagme de genul: „se putea și mai bine!”, în sfârșit, vezi că poți și tu?”). Copiii sunt foarte atenți la diferențierile făcute între ei, sunt în pericolul de a-și dezvolta complexe de inferioritate.

La copil latura emoțională este foarte importantă. Cognitivul este legat de afectiv. Nucleul cognitiv este învelit într-un strat foarte gros și dens de emoții și senzații. Învățarea este afectivă dacă crezi în clasă o stare de bucurie, de așteptare, de nerăbdare, de curiozitate. Tot ce îi dai creierului să proceseze se întâmplă automat cu ușurință și se reține cu ușurință. Dacă în clasă există tensiune apare teama de a

nu reuși, de a nu-i face pe plac dascălului, de a nu lucra contratimp ca ceilalți, știind că fiecare copil are propriul ritm. Tot ce se învață în aceste condiții, se învață pe termen scurt, însă pe termen lung se șterge.

Trăim într-o lume aflată într-o perpetuă schimbare, viitorul este foarte nesigur, ne provoacă în fel și chip ne testează puterea de adaptare și capacitatea de a răspunde rapid în cele mai inedite contexte. De exemplu, anul 2020 în condițiile pandemiei, datorat virusului COVID – 19, adaptarea la învățământul în mediul online atât a cadrelor didactice cât și a copiilor a fost o adevărată provocare. Cu toate că în ultimii ani se vorbea tot mai mult despre învățarea online, condițiile pandemice au dovedit faptul că o îmbinare armonioasă între învățarea clasică și cea online, pot constitui o abordare ideală pentru dezvoltarea optimă a copiilor zilelor noastre. Noi, cadrele didactice ne dorim să putem face tot mai mult pentru copiii noștri de la clasă pentru a ne asigura că au parte de o dezvoltare completă și o educație cât mai variată. Soluția pentru toate aceste lucruri o reprezintă platformele online care sprijină procesul de învățare individual, completând activitățile didactice din sistemul din învățământ și permit copiilor să acceseze o serie de surse de exerciții, curiozități sau jocuri educative. Acest sistem mixt de educație permite copilului să devină mult mai independent, responsabil, încrezător în capacitățile sale, îi oferă mai multă posibilitate de explorare și soluționarea unor probleme.

Atât părinții cât și cadrele didactice ar trebui să țină cont și de faptul că orice copilul este mai mult decât ce face la școală, el trebuie urmărit ce aspirații are, ce emoții are, ce construiește. Pentru noi ca adulți, este imperativ necesar să facem lucrurile acestea cu scopul de a ne asigura că generațiile de tineri, care urmează sunt pregătite din toate punctele de vedere pentru lumea de mâine.

Competența emoțională și competența socială a preșcolarului

Bereschi Carmen Roxana

Pentru a putea atinge subiectul acestei lucrări este favorabilă și indispensabilă o primă abordare teoretică a conceptelor ce o vor viza și vor sta la baza analizei descriptive și comparative a temei. În acest sens vom defini termenii *competența emoțională* și *competența socială* din perspectiva general acceptată în studiile de specialitate. Înainte de a trece la această etapă, considerăm că o scurtă introducere a conceptului *inteligență emoțională* este bine venită deoarece, cele două competențe sunt derivate din acest concept care, a devenit în scurt timp un nou domeniu de cercetare. Noul domeniu academic s-a propulsat rapid în lumea cercetătorilor, și s-au dezvoltat noi teorii demonstrabile științific prin care se măsoară capacitatea de a trăi mai bine. Se deschide astfel un nou domeniu care oferă posibilitatea măsurării succesului în viață dintr-o altă perspectivă decât cea pe care a oferit-o conceptul IQ-ului.

În anul 1995 Daniel Goeman publica *Inteligența emoțională*, un *best seller* al editurii *New York Times* și ceea ce avea să devină o capodoperă atât în rândul cercetărilor de specialitate, cât și în rândul cititorilor curioși și deschiși spre noi perspective. Încă din primele rânduri ale cărții Daniel Goelman prezintă pionierii acestui concept: Jhon Mayer și Peter Salovey. Doi psihologi care în 1990 „au oferit prima formulare a unui concept pe care l-au numit *inteligență emoțională*”¹, într-un articol publicat într-un jurnal academic.

În acea perioadă, supremația IQ-ului ca standard de definire a excelenței în viață era incontestabilă; se derulau dezbateri prin diferite studii dacă acest coeficient al inteligenței este ereditar sau este dobândit prin experiență. Psihologi precum Jean Piaget, Alfred Binet, Théodore Siomn au adus un aport incontestabil în studiile de specialitate ce vizează educația copiilor, și sunt și astăzi recunoscuți și studiați în special în domeniul Științelor Educației și al Psihologiei. Cei doi psihologi francezi Alfred Binet și studentul său Théodore Siomn au pus bazele primelor teste de inteligență pentru copii. În 1905 la cererea Ministerului Educației Francez cei doi au promovat primul test aplicativ cunoscut sub numele *Binet-Simon*. Rezultatele testelor erau menite să arate vârsta mentală a copilului. Spre exemplu, dacă un copil în vârstă de șase ani a îndeplinit cu succes toți itemii unui test pentru vârsta de șase ani, rezultatul testului va arăta că vârsta mentală este aceeași cu cea cronologică. Binet a

conștientizat că testul este aplicabil pe o scală mică și a încurajat studierea lui prin măsuri calitative și nu cantitative. De asemenea, a accentuat ideea că dezvoltarea intelectuală poate fi influențată de mediul în care trăim și ne dezvoltăm, fapt care, arată că inteligența nu este bazată doar pe moștenirea genetică, ci este maleabilă nu fixă. În 1908 în timp ce Binet lucra la dezvoltarea testului pentru o scală mai largă, Henry Herbert Goddard traduce testul în limba engleză pentru a fi folosit în Statele Unite, găsind utilitate în folosirea acestuia pentru a arăta superioritatea rasei albe². Testele pentru măsurarea coeficientului de inteligență s-au răspândit ulterior în toate colțurile lumii, devenind principala cale de a măsura

capacitățile intelectuale ale unei persoane. Rezultatele testelor erau interpretate astfel: cu cât IQ-ul era mai mare, cu atât probabilitatea succesului în viață era mai mare.

Revenind la pionierii Jhon Mayer și Peter Salovey, asistăm la nașterea unui nou domeniu psihologic, pedagogic, educațional, care a pornit de la un articol dintr-o publicație științifică și care, a deschis noi perspective în rândul cercetătorilor, reunind direcții de cercetare care până atunci fuseseră separate. John Mayer, Peter Salovey și David Caruso au depus eforturi neobosite pentru acceptarea inteligenței emoționale în lumea științifică. Curând conceptul a început să se extindă, a devenit omniprezent fiind întâlnit în cele mai neașteptate locuri: benzi desenate, jucării, anunțuri ³. Conceptul a traversat granițele numeroaselor țări din Europa și Asia și s-a dovedit a fi un nou domeniu de cercetare. Cei din domeniul educației au abordat conceptul prin intermediul conceptelor de *educație emoțională* și *educație socială*. „În 2002, UNESCO a demarat o inițiativă mondială de promovare a educației sociale și emoționale, emitând o declarație cu zece principii de bază pentru implementarea educației sociale și emoționale în ministerele educației din 140 de țări.”⁴

Pentru a nu lăsa lucrurile interpretabile în ceea ce privește cele două concepte total diferite (IQ- quotient intelligence; EQ- emotional quotient), este primordial să menționăm că cele două tipuri de inteligență coexistă în ființa fiecărei persoane- „Cu toții amestecăm intelectul cu acuitatea emoțională”⁵. Cele două par în antiteză, sau adesea erau/sunt prezentate sub această formă, dar în mod eronat. Printre entuziaștii noului domeniu s-au numărat și aceia care au desconsiderat importanța IQ-ului în favoarea IE (inteligenței emoționale) însă, studiile precedente au arătat cum acestea sunt mai degrabă separate. Howard Gardner a publicat în 1983 *Frames of Mind* (Cadrele minții), care se poate descrie ca un manifest împotriva IQ-ului, propunea ideea că nu există un singur tip de inteligență care stă la baza succesului în viață, ci mai degrabă vizualiza un spectru larg de inteligențe. Lista includea pe lângă cele două tipuri standard de inteligență deja acceptate (învățarea verbală și cea matematică) și altele precum capacitatea spațială, talentul muzical, dar și două fațete a ceea ce Howard Gardner numea *inteligențele personale: capacitățile interpersonale și capacitățile intrapersonale*⁶. Astăzi, acestea reprezintă subcategorii ale inteligenței emoționale. Spre deosebire de testele IQ care oferă un rezultat în cifre, un procent pe baza căruia este atribuită reușita în viață, în ceea ce privește IE nu există astfel de teste care să stabilească *scorul* inteligenței emoționale, însă există ample studii prin care se măsoară diferite componente ale acesteia ⁷.

Astăzi, testele psihologice sunt menite să evidențieze anumite trăsături, aptitudini sau nivelul anumitor aptitudini, fiind centrate pe întrebări ce privesc viața personală: modul în care gândim, felul în care ne percepem pe noi înșine și pe cei din jurul nostru, cum interacționăm cu persoanele din jurul nostru, cum acționăm în diferite situații. Toate aceste aspecte ne conturează personalitatea, caracterul și ne oferă o proiectare a capacităților noastre în competențele emoționale și sociale. Ceea ce dorim să evidențiem prin acest lucru, este faptul că această inteligență emoțională a căpătat în ultimii ani o atenție foarte mare, dar și cuvenită. În piața muncii pregătirea noastră profesională, studiile, experiența profesională, reprezintă primele aspecte vizate în CV-ul nostru, sunt primele aspecte care contează în fața angajatorului. O dată îndeplinite aceste condiții, ne sunt evaluate celelalte competențe și abilități, cele care contează de fapt cel mai mult și descoperim că acestea sunt cele care se încadrează în cele două subcategorii ale inteligenței personale: capacitățile intrapersonale, și în special capacitățile interpersonale. Interacțiunea cu cei din jurul nostru, modul în care întreținem relațiile sociale, modul în care ne integrăm și cooperăm, devin puncte forte în cele multe cazuri de angajare. Relațiile sociale ocupă așadar un loc foarte important în cadrul oricărui mediu de muncă. În baza acestora stă și buna funcționare a afacerii, productivitatea angajaților.

Considerăm că prin această parte introductivă am atins punctele esențiale de legătură pentru a aborda subiectul competențelor emoționale la nivelul preșcolarilor întrucât, pe această categorie de subiecți s-a derulat și partea aplicativă a proiectului.

Pornind de la premisa că la copii emoțiile se manifestă cu o frecvență, o dinamică și o intensitate mult mai mare, și mai neîngrădite, aceștia au nevoie de un real suport și o bună ghidare în gestionarea acestora. Emoțiile trăite de copii sunt reacții situaționale prin care aceștia dezvoltă noi competențe de a se adapta la diferitele momente ale vieții. Atât părinții, cât și educatorii, își doresc copii deschiși, activi, sociabili, plini de inițiativă, cu rezultate bune în activitățile organizate instituțional și nu numai, să respecte cel puțin câteva reguli minime de comportament. Dintre caracteristicile dezirabile referitoare la relațiile interpersonale, mediul instituțional al grădiniței este un loc prielnic pentru dezvoltarea acestora, iar educatorii au un rol foarte important în acest aspect. „Contrar așteptărilor cercetătorilor care s-au orientat mai curând spre abilitățile cognitive, rezultatele arată evaluarea ridicată a rolului competenței sociale și al autoreglării comportamentale în obținerea succesului școlar”⁸. Făcând precizarea că această concluzie a fost oferită în urma unui studiu relizat în cinci țări din Europa, unde educatorii au fost intervievați cu privire la caracteristicile esențiale în dezvoltarea copilului în scopul oferirii imaginii *elevului ideal*.

Făcând o legătură cu partea introductivă în care s-a prezentat conceptul de *inteligență emoțională* transpunem aspectele acesteia pe o categorie de subiecți, și anume, preșcolarii. În studiile de specialitate definiția acceptată este: „Inteligența Emoțională este abilitatea de a percepe, înțelege și exprima emoțiile într-un mod adecvat, și de a le gestiona astfel încât să faciliteze atingerea scopurilor propuse”⁹. Pornind de la aceasta, considerăm că inteligența emoțională stă la baza capacităților și dezvoltării abilităților copiilor de a-și identifica, gestiona atât propriile emoții cât și ale celor din jurul lor, de a conștientiza, de a înțelege corect informațiile cu încărcătură emoțională și de a folosi într-un mod eficient cunoștințele legate de emoții.

Nu este străin acum în urma tuturor cercetărilor științifice în acest domeniu, faptul că „inteligența emoțională își are originea în dezvoltarea competențelor emoționale și sociale în perioada preșcolară, aceasta fiind o perioadă de achiziții fundamentale în plan emoțional, social și cognitiv”¹⁰.

Introducem așadar cele două competențe esențiale în dezvoltarea copiilor încă de la vârsta preșcolară, fiind cele care vor pune bazele unei bune integrări în mediul social, o bună autoidentificare a sinelui și o bună interpretare a emoțiilor celor din jur, abilitatea de a oferi bune judecăți în diferite situații ale vieții. O educație deficitară privind aceste aspecte, lipsa unor abilități de interacțiune socială și de autocunoaștere a sinelui, conduc în mod categoric la un conflict interior în viața copiilor, viitorilor adulți. Ca urmare, perioada preșcolarității este prielnică pentru dezvoltarea și optimizarea competențelor emoționale și sociale esențiale pentru adaptarea în viața adultă.

Comportamente indezirabile precum dificultățile în gestionarea stresului emoțional, empatia redusă, manifestarea furiei și a pornirilor violente fizice și/sau verbale, lipsa autocontrolului, nerespectarea regulilor, sunt doar câteva care intră în categoria deficitelor de competență socială, cu urmări serioase în viitorul copilului. Adesea, acestea duc de la insatisfacția în activitatea școlară, abandon școlar și așa mai departe. Efectele negative ale dezvoltării inadecvate ale acestor competențe pot avea urmări drastice afectând starea mentală atât pe termen scurt cât și pe termen lung.

MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI – CLASA a II-a

MIHAELA PODARIU

Situația actuală epidemiologică ne-a trimis într-o zonă nu tocmai confortabilă din punct de vedere al desfășurării procesului de predare - învățare - evaluare, acest lucru fiind neplăcut atât pentru educabili, educatori, cât și pentru părinți.

În primul rând nu-mi doresc decât să fim cu toții sănătoși și să parcurgem cu bine această perioadă, iar în al doilea rând aș dori, să putem avea capacitatea de a liniști/consola/sprijini micile noastre sufletele și familiile acestora, pentru a putea răzbate în acest an școlar, ambiguu și atipic.

Referitor la conținuturile disciplinei MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI și ale predării online/ cu prezență fizică, susțin că este dificil să se implementeze, fixeze sau consolideze anumite competențe doar prin intermediul tehnologiei. Aceste mijloace vin în completare sau în sprijin, dar nu pot fi doar fundament. Sistematizarea este dificilă! Matematica este o parte esențială din viața copilului, un limbaj specific prin care acesta descoperă lumea înconjurătoare. Predarea este o activitate predominantă a învățătorului. Rolurile cadrului didactic, prin preluare treptată și internalizare de către elevi, vor constitui tranziția de la educație la autoeducație (mai corect spus, de la instruire la autoinstruire).

În procesul de predare a noțiunilor matematice se valorifică diverse surse intuitive: experiența empirică a copiilor, matematizarea realității înconjurătoare, operații cu mulțimi concrete de obiecte, limbajul grafic. Folosirea jocului didactic constituie o tehnică atractivă de explorare a realității. În clasa întâi am utilizat jocul didactic la orele de matematică deoarece:

- noțiunile de număr și de operații cu numere sunt abstracte;
- oferă numeroase avantaje pedagogice, dintre care: constituie o admirabilă modalitate de a-i determina pe copii să participe activ la lecție;
- antrenează la lecție atât copiii timizi cât și pe cei slabi;
- dezvoltă spiritul de cooperare;
- dezvoltă la elevi iscusința, spiritul de observație, ingeniozitatea, inventivitatea;

Începând din clasa a doua, se lărgeste repertoriul adunării și scăderii.

Cum aș putea eu să-i determin pe copii să participe activ la lecție, să-i antrenez la fel pe cei timizi și pe cei slabi (neavând contact direct cu ei) prin prisma ecranului unui device? Cum pot aceștia să fie empatici, să socializeze unul cu celălalt? Cum pot observa anumite comportamente sau elemente simple de limbaj nonverbal?

Sunt activități de învățare care nu se pretează spațiului online: activități practice de exersare a acțiunilor de adunare/scădere care se realizează pe caiet sub supravegherea învățătorului sau pe tablă, jocuri de tipul „Cine socotește mai repede”- urmărește consolidarea deprinderilor de calcul rapid, folosind proprietățile operațiilor (asociativitatea adunării) se grupează termenii pentru efectuarea rapidă a calculelor:

a) $1+2+3+4+5+6+7+8+9=;$

b) $10+20+30+40+50+60+70+80+90=;$

c) $25+30+20+25=...$ etc

„Campionul”- se desfășoară sub formă de concurs având ca scop consolidarea deprinderilor de calcul corect și rapid. Clasa se împarte în trei grupe. Jocul se poate desfășura pe fișă de lucru care circulă de la un elev la altul sau se desenează pe tablă trei scări cu calcule având același nivel de dificultate. Fiecare echipă delege un număr de elevi egal cu numărul de trepte, creta/markerul circulă de la un elev la altul (gen ștafetă), fiecare elev urcând o treaptă și rezolvând în ordine câte un exercițiu. După ce criterii să prezinte dacă nu socializează?

În online poți să vizionezi filmulețe din care apoi să extragi diverse învățături, dar e greu să le menții atenția, să întreții un dialog cu școlării de 7-8 ani, din spatele ecranului. Mai poți descifra ghicitori despre matematică, realiza desene/colaje cu plante, animale, planete/ fenomene ale naturii, dar cu sprijinul familiei.

Citez din SUGESTIILE METODOLOGICE: „Crearea unui climat securizant, de non-etichetare, încurajator reprezintă un aspect important, care depinde, în principal, de atitudinea cadrului didactic în relația cu elevii”, după mine implică prezența fizică și utilizarea strategiilor activ-participative.

„Prietenii”...- ce vor înțelege copilașii din acest termen, își pierde drastic semnificația, ne dezumanizăm! Concursurile, evaluările, vor fi doar virtuale!

Ce fac cu copiii ai căror părinți lucrează și nu știu sau nu au acces la tehnologie? Ei nu au același drept la educație? Sau cei care sunt 3,4,5 sau chiar mai mulți copii și au 2 – 3 camere, unde își desfășoară lecțiile online? De ce îi neglijăm? Nu „fug” de online, am făcut cu drag orele, dar scopul meu este să am grijă de dezvoltarea tuturor copiilor, nu doar să le transmit o serie de informații și să sufăr că nu toți au acces la educație în egală măsură. Dezvoltarea lor emoțională stă la baza formării individului, a viitorului nostru!

O lectie de viata...

MATEESCU GEORGETA

Cu cateva zile in urma, am fost spectator, sau mai bine-zis telespectator la un film documentar care m-a facut sa ma gandesc daca nu cumva valorile umane se intalnesc nu numai la specia noastra, ci si la alte specii, chiar la cele la care ne-am astepta cel mai putin sa le intalnim.

Filmul a inceput cu imaginea unui lac dintr-o regiune tropicala. Pasari de toate felurile se roteau pe deasupra in speranta unui ospat, in timp ce apa lacului pareea ca doarme sub dogoarea soarelui ecuatorial. O parte a lacului insa era animata de o multime de pui de caiman aflatii sub atenta supraveghere a unei mame caiman. Nu mi-au placut niciodata reptilele, dar aceasta mi se pareea chiar respingatoare, cu pielea acoperita de solzi, dar, mai cu seama, cu ochii aceia care mi se pareau plini de cruzime. Puii, ca orice pui, erau draguti si se zbenguiau fara grija. Dar, din cate am inteles, numai o mica parte din pui erau ai ei, pe cei mai multi ii avea doar in grija.

Zilele treceau, dar, odata cu trecerea lor, se apropiau vremuri grele pentru puii de caiman. Razele nemiloase ale soarelui evaporasera mare parte din apa lacului care devenise acum o balta mocirloasa in care bietii pui riscau sa-si gaseasca sfarsitul. Salvarea lor nu putea fi decat una singura, si anume sa traverseze o campie arsa de soare, aproape un desert, pentru a ajunge la apele savatoare ale unui lac mai mare.

Dar cum sa strabata puii campia aceea fierbinte, care era aproape tot atat de periculoasa ca si noroiul acela in care se zbateau acum?! Vedeam cum mama-caiman incerca sa ia o hotarare si nu reusea. Pana cand, imaginea unor pu, care deja nu mai rezistasera, a hotarat-o. Fara sa priveasca inapoi, s-a indreptat spre malul fostului lac si a pornit prin campia arsa de soare. Puii, ca la un semnal, au pornit dupa ea cu incredere. La inceput, se descurcau mai bine, se tineau dupa ea, dar pe masura ce puterile le scadeau, multi ramaneau in urma. Si atunci, am asistat la ceva incredibil: in loc sa se grabeasca si sa ajunga la lacul care putea sa ii salveze viata, mama se oprea, se aseza pe burta si statea asa pana cand si ultimul pui o ajungea din urma. Si a tot facut astfel de popasuri pana cand s-a ivit inaintea lor lacul salvator. Atunci, am asistat la un ultim gest al mamei: nu s-a grabit sa intre in lac, a stat pe mal si a asteptat pana a vazut si ultimul pui intrand in apa.

Filmul pe care vi l-am relatat mi-a dat multe motive de reflectie la care va rog si pe voi, cei care m-ati ascultat, sa va ganditi. Este vorba despre devotament, daruire, sacrificiu...

Utilizarea platformelor educaționale în predarea geografiei

MIOARA BOTEZATU

În zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informație foarte mare, platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ, deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale și umane.

Ce este o platformă de e-learning?

Prin e-learning înțelegem, în sens larg, totalitatea situațiilor educative cu o semnificativă componentă de TIC, care valorifică deplin competența digitală în plan didactic. Platformele de învățare online, sau așa-numitele platforme e-learning, sprijină procesul de învățare individuală și permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbateri, pe teme diverse.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea. Platformele electronice pentru e-learning oferă facilități de derulare a unor activități de învățare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilități referitoare la partajarea informațiilor între cursanți, posibilități de lucru în cooperare, posibilități de a crea discuții de grup pe diferite teme etc. Dotarea școlilor cu echipamente și sisteme TIC va avea în primul rând un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor ceea ce va exercita o influență indirectă asupra calității viitoarelor resurse umane. Existența unei rețele TIC la nivelul fiecărei școli va permite, de asemenea, o mai bună gestionare a materialelor didactice și va facilita accesul elevilor la informație. Complementar, implementarea unei infrastructuri TIC complementată de instalarea unor software-uri educaționale (pentru predare, testare) vor încuraja predarea asistată de TIC și vor impune o evaluare obiectivă a performanțelor elevilor.

Avantajele platformelor de tip e-learning față de sistemul tradițional de învățământ sunt :

- accesibilitate, flexibilitate și confort;
- independența geografică, mobilitatea;
- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional;
- metode pedagogice diverse – programele e-learning au la bază diverse metode pedagogice, deoarece s-a ajuns la concluzia că, în general, un material educațional diversificat este reținut în proporție de 80% prin ascultare, vizionare și interactivitate;
- individualizarea procesului de învățare (fiecare elev instruit are un ritm și stil propriu de asimilare), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat și repetat, beneficiind de un feedback rapid și permanent. Dar utilizarea acestor platforme educaționale prezintă și câteva dezavantaje, cum ar fi:

- necesită experiență în domeniul utilizării calculatoarelor;
- costuri mari pentru proiectare și întreținere.

Variatatea programelor de e-learning este implicit dată de complexitatea conținutului pe care îl livrează.

Exemple de platforme de tip e-learning:

- Moodle – Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment
- Platforma AeL- Advanced eLearning
- Platforma eTwinning
- Platforma educațională MyKoolio
- Platforma educațională KAHOOT

Platformele de învățare online îmbunătățesc calitativ conținutul învățământului, conducând la

ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însușirea unor procese de învățare active și autonome, creșterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învățare formală sau nonformală, individuală și în grup.

Platforma de e-learning Moodle este un software liber și open source de învățare, cunoscut de asemenea și ca un sistem de management al cursului, sistem de management al învățării sau ca un spațiu de învățare și evaluare virtual. Moodle este un set de componente și module, instrumente de comunicații, clasă virtuală și bibliotecă digitală. Platforma se bazează pe resurse și activități. Poate fi parcurs pagină cu pagină sau se poate trece de la un capitol la altul, folosind funcția „Salt rapid”. La sfârșitul fiecărui modul de curs se poate introduce un modul de evaluare. Acest modul este foarte flexibil și permite trainerului să stabilească mai multe modalități de evaluare.

Principalele activități care pot fi definite în cadrul platformei e-learning sunt:

- tema cu dead-line
- forum de discuții
- pagini Wiki
- conferința web

Platforma Advanced eLearning – AEL este utilizată în majoritatea școlilor și liceelor și este o platformă integrată, completă, de instruire asistată de calculator și gestiune a conținutului, oferind suport pentru predare și învățare, testare și evaluare, având o concepție curriculară. De asemenea, asigură mijloacele necesare comunicării și sincronizării între centrele locale și regionale din cadrul programului SEI. AEL permite vizualizarea și administrarea unor tipuri vaste de conținut educațional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciții, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaționale acționează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă și permite o căutare facilă. Conținutul poate fi structurat și adaptat în funcție de nevoile profesorilor și îmbogățit cu informații legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc. Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate și aplicate oricărui segment al bibliotecii de materiale educaționale.

Platforma eTwinning este un program educațional care pune la dispoziția tuturor cadrelor didactice din Uniunea Europeană un mediu virtual și instrumente online pentru derularea de proiecte școlare.

Portalul eTwinning este disponibil în 25 de limbi europene și oferă oportunități deosebite oricărui profesor să găsească parteneri pentru proiecte, să participe în grupuri, ateliere de lucru, evenimente, camere ale profesorilor și seminarii de formare, să progreseze, să fie la curent cu ultimele noutăți. Învățarea interactivă, colaborarea cu elevi din alte școli similare europene, exersarea limbilor străine, dezvoltarea gândirii critice, a abilităților TIC și a lucrului în echipă sunt doar câteva din avantajele pe care le are un elev implicat într-un proiect eTwinning.

Platforma educațională MyKoolio este un instrument modern de predare, fiind singura platformă de acest gen aprobată de M.E.N. ca auxiliar didactic. MyKoolio se bazează pe o tehnică de predare modernă, care diferă foarte mult de cea clasică, fiind organizată sub forma unor jocuri educative interactive.

Beneficiile folosirii platformei MyKoolio ca suport de curs pentru predarea online sunt :

- lecții interactive și antrenante pentru elevi;
- oferă un feedback imediat;
- cadrele didactice vor putea continua predarea materiei;
- profesorii le vor oferi elevilor conținut educațional de calitate, avizat, structurat în conformitate cu programa școlară, folosind noile tehnologii (e-learning);

- lecțiile predate vor fi în continuare interactive și antrenante pentru elevi;
- atât profesorii, cât și elevii vor putea lucra de oriunde, oricând și de pe orice dispozitiv
- conținut educațional în conformitate cu programa școlară în vigoare;

Platforma educațională KAHOOT este una dintre aplicațiile de succes în activitatea cu elevii, care se poate utiliza la orele de geografie, în orice moment al activității didactice: în recapitularea și fixarea cunoștințelor, în etapa de predare, de evaluare formativă sau chiar de evaluare sumativă. Este o aplicație ușor de utilizat, îndrăgită mult de către copii. Avantajele utilizării platformei KAHOOT:

– pentru profesori

- îmbunătățirea calității actului de predare-învățare-evaluare;
- ridicarea standardelor la nivelul competențelor digitale;
- dezvoltarea creativității în proiectare;
- accesibilitatea și simplitatea utilizării metodei;
- permite lucru concomitent cu toți elevii, indiferent de capacitățile acestora;
- posibilitatea aplicării la diferite etape ale lecției, la elevi de vârstă diferită.

– pentru elevi:

- studierea geografiei prin alte metode;
- îmbunătățirea abilităților digitale;
- învățarea reciprocă;
- învățarea vizualizată;
- dezvoltarea încrederii de sine;
- dezvoltă interesul față de obiectul de studiu al geografiei.

În activitatea didactică pe care o desfășor la clasă, la orele de geografie, am folosit destul de des platformele educaționale Moodle, Kahoot, Seterra, AEL, întrucât școala dispune de un laborator TIC, dotat cu calculatoare în rețea, o platformă AEL, dar și un cabinet de geografie, dotat cu laptop și videoproiector.

În concluzie, platformele educaționale oferă oportunități de învățare, instruire și programe cu ajutorul mijloacelor electronice, care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt ușor accesibile, stimulează pentru învățare, interacțiune și colaborare.

Trebuie de menționat faptul că E-learningul nu dorește să înlocuiască sistemele educaționale tradiționale, ci să întărească procesul de învățare. Platformele educaționale oferă oportunități de învățare, instruire și programe cu ajutorul mijloacelor electronice.

Bibliografie

Corlat S., 2001, Metodologia utilizării Tehnologiilor Informaționale și de Comunicație în învățământul superior, Chișinău.

Cucoș C., 2006, Informatizarea în educație, Editura Polirom, Iași.

Cristea S., 2000, Dicționar de pedagogie, Editura Litera, București.

Dizabilitate – implicații asupra învățării/Tulburarea de atenție și hiperactivitate

Szabo Timea Julia

Dizabilitatea face parte din existența umană, fiind o latură a dimensiunii universale a umanității. Ea este cea mai puternică provocare în acceptarea diversității, pentru că limitele sale sunt foarte fluide.

ADHD (din engl. „Attention Deficit and Hyperactivity Disorder” - tulburarea de atenție și hiperactivitate) este o tulburare caracterizată prin dificultăți de atenție și concentrare, hiperactivitate (agitație) și impulsivitate.

În manualul de diagnostic DSM IV, se disting trei subtipuri ale acestei tulburări:

a) ADHD cu pondere mai mare a componentei de inatenție - copiii sau adolescenți care fac parte din această categorie sunt lenți, 'visează cu ochii deschiși'

b) ADHD în care predomină componentele de hiperactivitate / impulsivitate - predomină activismul, comportamentele agresive, există o rată mare a abandonului școlar și a absenteismului

c) ADHD combinat (fiind prezente atât elemente de inatenție, cât și de impulsivitate / hiperactivitate)

Copiii și adolescenții cu ADHD (tipul în care predomină hiperactivitatea / impulsivitatea) au dificultăți la nivel de comportament, relații sociale, funcționare cognitivă, funcționare emoțională, funcționare fizică.

a. Comportament

Majoritatea problemelor comportamentale ale copiilor și adolescenților diagnosticați cu ADHD (tipul a și b) sunt legate de impulsivitate și distractibilitate. Acești copii sunt „neobosiți” și nu pot sta într-un loc nici pentru o perioadă scurtă de timp. Uneori vorbesc mult și au dificultăți în amânarea recompensei.

b. Relații sociale

În privința relațiilor sociale, copiii și adolescenții cu ADHD au dificultăți în a-și face prieteni și în a respecta regulile sociale. Nu respectă limitele impuse de ceilalți și tind să nu răspundă la cererile care le sunt adresate. De asemenea, le este greu să respecte sentimentele, drepturile și proprietatea / obiectele care aparțin celorlalți.

c. Funcționare cognitivă

Persoanelor cu ADHD le este dificil să se concentreze și au un deficit în ce privește memoria de scurtă durată. Se constată de asemenea lipsa abilităților de a anticipa consecințele acțiunilor.

d. Funcționare emoțională

În primul rând, apare lipsa controlului impulsivității. Emoțiile tind să fie extrem de fluctuante – trecând rapid de la o stare de deprimare la una de exaltare și invers. De asemenea, pot fi prietenoși sau foarte ostili..

e. Funcționare fizică

Toleranța mare la durere combinată cu asumarea unor riscuri extreme pot constitui un pericol pentru integritatea la nivel fizic - câteva exemple ar fi: rănirile datorită lovirilor, efectele abuzului de substanțe etc. De asemenea, persoanele cu ADHD pot fi alergice la diferite alimente (factor invocat și în etiologia tulburării).

UTILIZAREA MIJLOACELOR TIC ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

Elena Cristina Alungulesei

Studiile de factură recentă realizate în diverse țări au arătat că introducerea mijloacelor IT în procesul educațional contribuie într-o măsură mare la îmbunătățirea rezultatelor învățării. În primul rând, acest lucru se datorează faptului că mijloacele informatice se adaptează deopotrivă nevoilor de învățare ale copiilor cât și nevoilor de predare ale profesorilor. În ultimii ani calculatorul a devenit un mijloc important folosit pentru colectarea informației dar și pentru proiectarea didactică fiind mai ales utilizat în desfășurarea efectivă a activităților la grupă.

Dacă folosirea mijloacelor IT în cadrul lecției era în condițiile sus menționate o opțiune a cadrului didactic, situația actuală generată de epidemia SARS-CoV 2 a adus noi provocări, iar utilizarea mijloacelor informatice a devenit o necesitate.

Au fost identificate patru arii cheie ale învățării în perioada educației timpurii, sprijinite de TIC (cf. Siraj-Blatchford, I., Siraj-Blatchford, J. (2006). A Guide to Developing the ICT Curriculum for Early Childhood Education. Trebtham Books, UK in Kalaš, I. 2010):

- comunicarea și colaborarea: sunt antrenate în activitățile de rezolvare de probleme, desen, construcții, jocurile cu jucării digitale sau aplicațiile rulate pe ecranul calculatorului;
- creativitatea: instrumentele digitale bine concepute le furnizează copiilor posibilitatea de a folosi schemele de gândire dobândite anterior în contexte noi de învățare. Întrebările de genul: „Cum ar fi fost dacă...?” încurajează luarea de decizii și găsirea unor soluții alternative;
- dramatizările, jocul de rol: există un potențial enorm pentru integrarea mijloacelor informatice în spațiul de joacă/ joc al copiilor. Astfel, au fost deja experimentate cu succes softuri care simulează un magazin, un cabinet medical etc.
- a învăța să înveți: resursele informatizate pot sprijini dezvoltarea capacităților metacognitive la copii, în special cele care urmăresc formarea deprinderilor de comunicare și a capacității de a-și verbaliza emoțiile, gândurile, de a le împărtăși cu cei din jur.

Necesitatea de a folosi cât mai des mijloacele informatice în proiectarea, dar mai ales în derularea activităților didactice în grădinița de copii, nu poate contracara efectele negative generate de expunerea prelungită a copiilor de vârste mici mediului virtual. Vom avea în vedere efectele negative care pot afecta sfera relațiilor sociale sau pot genera o percepție distorsionată a realității. Folosirea în exces a calculatorului/tabletei/telefonului poate afecta dezvoltarea psiho-fizică și cognitivă normală sau poate avea efecte nedorite asupra stării de sănătate.

Este important ca noi, ca educatori, să reușim să selectăm acele activități care vor avea un efect maxim în învățare prin minimizarea timpului petrecut de copil în fața ecranului.

REPERE BIBLIOGRAFICE:

1. Dunlop, A-W. and Fabian, H. (eds.) (2003). Transitions. European Early Childhood Education Research Journal, Themed Monograph, 1.
2. Kalaš, I. (2010). Recognizing the potential of ICT in early childhood education. Analytical survey. UNESCO Institute for Information Technologies in Education.

TEST DE EVALUARE MATEMATICA, CL. A IV-A

Manea Gina

COMPETENȚE – să stie cele patru operații matematice cu numere mai mici sau egale cu 1 000 000;

- să știe ordinea efectuării operațiilor;
- să știe folosirea parantezelor;
- să știe să rezolve probleme cu mai multe operații;

I. Încercuiește răspunsul corect:

1. (1p). Numărul MDCXLIII se scrie:

a)1543 b)1643 c)1743 d)1603

2. (1p) Numărul 2534 se scrie:

a)MMDXXX b) MMDXLIV c)MMDLXXIV d)MMDXXXIV

III. Încercuiește rezultatul corect:

A. (1,5p) $608 : 2 + 175 : 5 \times 6 - 96 \times 7 =$

a)160 b)130 c)230 d)128

B. (1,5p) $60 + 4 \times [36 : 9 + 3 \times (20 + 8 \times 42 : 4)] =$

a)1424 b)1324 c)1342 d)1442

IV. Rezolvați problema următoare:

Un fermier și-a propus să planteze pomi fructiferi în livada sa. El a cumpărat 284 meri, peri cu 184 mai puțini, vișini cu 67 mai mulți decât peri, iar nuci 52.

- a) Câți pomi de fiecare fel a plantat? (1p)
- b) Câte rânduri a avut plantația dacă au fost puși câte 9 pe rând?(1,5p)
- c) Scrieți rezolvarea într-un singur exercițiu.(1,5p)

Nota: 1 punct din oficiu.

Practici stereotipe și clișee didactice

Vîrtan Magdalena

De-a lungul activității noastre didactice ne întâlnim cu diferite practici stereotipe pe care ,tot repetându-le,le transformăm în clișee didactice.Acest lucru devine uneori depășit și nu mai atrage elevii în procesul de învățare.Deci,trebuie să venim cu noi îmbunătățiri.

Iată câteva exemple identificate în activitatea didactică :

La disciplina Educație civică putem întâlni următoarele clișee:

- enunțarea unor reguli, norme de comportament, caracteristici etc;
- desfășurarea activităților numai în sala de clasă;
- excesul de explicații orale oferite de învățător;
- prezentarea unor imagini care nu stârnesc curiozitatea elevilor și nu le stimulează interesul pentru tema abordată;

Dar putem găsi și soluții pentru aceste clișee pentru a le depăși:

- folosirea unor metode activ-participative;
- Exemplu: „Știu/Vreau să știu/Am învățat” – metodă care invită copiii la implicare și participare directă pornind de la cunoștințele lor și completând cu noi informații(elevii pot alcătui propriul lor set de reguli, pot face o caracterizare utilizând tehnici diverse, interactive: desen, abilități practice sau asociind personajele cu exemple din literatură, jocuri de rol);
- activitățile se pot desfășura într-un cadru nonformal: așezați în semicerc, la bibliotecă, în curtea școlii, în parc,la muzee ;
- utilizarea unor aplicații și tehnici moderne în predare: filmuleț educativ, joc pe calculator, prezentare PPT, o melodie adecvată temei;
- realizarea unor conexiuni cu realitatea , cu lucruri pe care elevii le-au văzut / trăit, ce permit copilului satisfacerea trebuințelor sale de activitate, de cercetare, de comparare și de înțelegere a cunoștințelor prin el însuși sau în colaborare cu alți copii;
- utilizarea jocului de rol, a marionetelor, fapt ce solicită puterea de creație, imaginația, memoria, gândirea logică, rapiditatea gândirii;

La disciplina Matematică și explorarea mediului putem întâlni următoarele clișee:

- învățarea / repetarea numerației,a terminologiei matematice după același tipar;
- desfășurarea activităților numai în sala de clasă;

Soluții pentru aceste clișee pentru a le depăși:

- utilizarea unor aplicații „jocuri interactive,a tehnologiei moderne (laptop și proiector) ;
- concursuri interactive între elevi ,care să le stimuleze curiozitatea,memoria,gândirea logică;
- organizarea activităților în alte săli (laboratorul de informatică, afară,în parc) pentru a trezi interesul elevilor în rezolvarea unor sarcini de învățare apropiate de realitate ;
- realizarea de proiecte tematice diverse care să îi implice în învățarea prin descoperire,folosind diferite tehnici de lucru .

Uneori ,se poate să nu reușim să ameliorăm aceste clișee,dar trebuie să aducem schimbare și implicare în procesul didactic,în beneficiul elevilor noștri.

Evaluarea în ciclul primar

Arion Daniela Maria

În urma evaluării inițiale la nivelul comisiei metodice am întocmit "Planul de măsuri privind remedierea deficiențelor constatate în urma evaluării inițiale", cu stabilirea unui set de activități :

Comunicare în limba română și matematică și explorarea mediului la clasele CP-I

- Exerciții de dezvoltare a vocabularului;
- Exerciții de dezvoltare a exprimării orale, joc de rol, povestire, creare de texte orale;
- Ghicitori matematice, jocuri logico - matematice, probleme ilustrate;
- Dezvoltarea limbajului specific matematic , recunoașterea cifrelor, numerația 0-31/0-100, adunări și scăderi conform programelor școlare în vigoare.

Comunicare în limba română la clasele II-IV:

- efectuarea mai multor exerciții de transcriere, copiere și dictare atât în orele de curs, cât și suplimentar;
- citirea unor texte la prima vedere și efectuarea de aplicații pe acestea ;
- alcătuirea de propoziții și texte cu cuvinte și titlu date;
- realizarea unor compuneri colective și individuale folosind imagini și plan de întrebări, început sau sfârșit dat;
- folosirea la lecții a dicționarului explicativ al limbii române;
- completarea fișelor de expresii și cuvinte deosebite în urma lecturării cărților împrumutate de la bibliotecă.
- Exerciții de dezvoltare a exprimării orale sau scrise.

La matematică și explorarea mediului la clasele II-IV:

- se vor rezolva exerciții cu grad de dificultate diferită și probleme atât în cadrul orelor, cât și suplimentar;
- se va insista pe însușirea corectă a operațiilor aritmetice învățate utilizându-se terminologia corespunzătoare; (tabla înmulțirii și a împărțirii, ordinea efectuării operațiilor, unități de măsură) ;
- rezolvarea problemelor respectându-se algoritmi de calcul matematici;
- se vor rezolva probleme și se va pune accent pe citirea/ explicarea/ înțelegerea tuturor sarcinilor de lucru;
- utilizarea în cadrul lecțiilor a materialelor didactice adecvate;
- se vor confecționa și completa portofolii, ierbare, insectare;
- se vor folosi atlasele zoologice și botanice;
- se vor efectua experimente la clasă, utilizându-se munca în echipă cu profesorii de științe de la gimnaziu;
- se vor efectua mai multe exerciții orale și în scris de prezentare a diferitelor activități de studiere a corpurilor cu viață și fără viață;
- se vor alcătui texte legate de protejarea mediului .

Toate aceste măsuri se vor avea în vedere pe parcursul anului școlar în curs și se vor adapta la nevoia fiecărui elev, în funcție de particularitățile de vârstă și deficiențele fiecăruia. De aceea se recomandă munca diferențiată, fișe individuale de lucru, munca în echipă cu familiile elevilor, munca în echipă cu învățătorii și profesorii din școală, învățarea centrată pe elev.

PROFILUL DE FORMARE AL ELEVILOR , PREZENTAT PĂRINȚILOR

PLĂTICĂ ELENA DANIELA

S

La prima ședință cu părinții elevilor care au intrat în clasa pregătitoare, pentru a se înțelege rolul deosebit de important al școlii în formarea și dezvoltarea personalității elevului, dar și pentru a sublinia necesitatea frecventării zilnice a cursurilor de către elevi, am adus la cunoștință profilul de formare al absolventului clasei a IV-a.

Având în vedere că elevii făceau parte din „Clasa floricelelor” , am prezentat profilul de formare al absolventului claselor primare, structurat pe opt competențe cheie, sub forma unui desen care reprezenta o floare. În centrul inflorescenței am notat „Absolventul clasei a IV-a” , iar pe petalele florii, în număr de opt, am precizat competențele cheie ce vor fi dezvoltate la elevi (comunicare în limba română, comunicare în limbi străine, competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii, competența digitală, a învăța să înveți, competențe sociale și civice spirit de inițiativă și antreprenoriat, sensibilizare și exprimare culturală) și descriptorii pentru nivelul învățământului primar. Am precizat că toate competențele sunt foarte importante, întrucât fiecare dintre ele poate contribui la succesul celui care participă la actul de educație. Multe dintre competențele micului elev se conectează și se întrepătrund- aspecte considerate primordiale într-un anumit domeniu sprijină dezvoltarea competenței dintr-un alt domeniu.

Apoi, am mai informat părinții că toate competențele cheie, de care vor dispune elevii la sfârșitul clasei a IV-a, sunt instrumente necesare fiecăruia în învățarea pe tot parcursul vieții, sunt resurse ce asigură adaptarea flexibilă la o lume în rapidă schimbare.

De asemenea, am subliniat că la formarea competențelor elevului își aduc contribuția toate obiectele de învățământ, activitățile școlare, dar și cele extrașcolare. De aceea, în desenul realizat și prezentat părinților, pe frunzele florii am notat: „Obiectele de învățământ” , „Activitățile școlare” și „ Activitățile extrașcolare” .

Pe rădăcinile florii am marcat principalii factori ai educației (școala,familia, biserica,instituțiile culturale, mass-media) și am insistat asupra faptului că se impune o colaborare strânsă între toți factorii educaționali, pentru a se ajunge la o eficiență maximă a muncii educative. Orice neconcordanță poate determina deficiențe în procesul dezvoltării micului elev. Este suficientă, spre exemplu, o singură carență a familiei pentru a afecta planul vieții psihice a copilului, antrenând o întreagă serie de neajunsuri, printre care și dificultăți în activitatea lui dominantă, învățătura.

EDUCAȚIE FAMILIALĂ-STILURI EDUCATIVE FAMILIALE

CALUSERU ANDREEA

Pentru societățile moderne familia reprezintă „nucleul instrumental fundamental al structurii sociale mai largi, în sensul că toate celelalte instituții depind de influențele acesteia” [W. Goode, citat de Stnoiu și Voinea, 1983: 13], universalitatea familiei formate din doi adulți de sex opus și copiii rezultați din uniunea lor – ca unitate constitutivă și funcțională a societății a făcut obiectul a numeroase controverse. (E. Stănciulescu, p. 20)

Stiluri educative ale familiilor contemporane:

Expresia stil educativ este utilizată într-un sens relațional: ea vizează natura și caracteristicile raporturilor familiale în cadrul cărora se realizează procesul educativ, fiind adesea înlocuită în literatura de specialitate cu termeni ca „atmosferă familială”, „climat educativ (familial)”, „tehnici de influență”. (E.Stănciulescu,p.90)

Studiile de specialitate identifică trei tipuri de familii:

Familii slab structurate care prezintă copilului puține regularități, normele fiind aproape absente;

Familii cu structură rigidă care pun copilul în fața unor regularități neschimbătoare și a unor norme a căror aplicare nu admite nici o excepție;

Familii cu structură suplă care furnizează copilului regularități și norme flexibile, aplicabile în funcție de situație. (E.Stănciulescu, p.92)

Stiluri educative familiale și reușită școlară:

Se identifică o dependență a reușitei școlare de un stil parental caracterizat printr-o combinație nuanțată și flexibilă între afecțiune și susținere parentală (încurajări, sfaturi, recompense) a activității școlare a copilului, pe de o parte, control al acestei activități și exigență în evaluarea ei, pe de altă parte. De altfel, legătura între dezvoltarea cognitivă, norma de internalitate și reușita școlară este unanim recunoscută. (E.Stănciulescu, p.104)

Agenți ai educației familiale

Relația mamă-copil a fost transformată în „cheie” a înțelegerii procesului de umanizare și socializare a copilului. Mama devine, dacă nu al doilea Dumnezeu, măcar instrumentul prin care acesta trasează destinul copilului: întreaga dezvoltare intelectuală și emoțională a acestuia, reușita sa școlară, integrarea sa socială ..., totul este pus pe seama relației precocă cu mama care este considerată o prezență indispensabilă și de neînlocuit [o sinteză a studiilor prezintă, în literatura românească, Dimitriu, 1973]. (E.Stănciulescu, p. 109)

Activitățile extrașcolare și extracurriculare din mediul preșcolar

Petric Mădălina Mihaela

Activitățile extrașcolare și extracurriculare din mediul preșcolar

Învățarea și educarea copilului este influențată cu preponderență de contactul acestuia cu mediul fizic din care face parte. Relațiile sale sociale sunt determinate de interacțiunile pe care le inițiază cu persoanele din jurul său, acestea reprezentând modele de relaționare pe care copilul le va integra în experiențele viitoare. Până la momentul schimbării cercului social prin intrarea în grădiniță, mediul familial reprezintă sursa principală de educare. Într-un context familial copilul își dezvoltă un anumit comportament definit prin abilități și competențe specifice vârstei și contextului. Odată cu atingerea vârstei preșcolarității și intrarea în mediul educațional, reperele sociale sunt diversificate. Educatorul are un rol extrem de important în integrarea copilului în noul cerc social în care acesta își va desfășura activitatea. În grădiniță, se continuă conturarea propriei identități fiind marcată de relațiile și comportamentele dezvoltate cu alți copii de vârstă apropiată. Adultul, în cazul acesta, cadrul didactic vine în sprijinirea și susținerea copilului pentru o bună adaptare, facilitând interrelaționarea între educabili. Prin intermediul activităților didactice preșcolare capătă noi cunoștințe esențiale în dezvoltarea cognitivă și afectivă. Activitățile instructiv educative aduc un aport incontestabil în dezvoltarea capacităților cognitive ale copiilor, care se supun unor cerințe tot mai mari în procesul de evoluție de la o etapă a școlarității la alta. Este binecunoscut faptul că educația formală, instituționalizată nu epuizează totalitatea formelor de influențe formative asupra educabilului. Aceasta este completată de educația nonformală integrată de asemenea în curriculum național prin subcategoria curriculumului nonformal și informal : - „curriculum neformal/nonformal vizează obiectivele și conținuturile activităților instructiv-educative neformale/nonformale care au un caracter opțional, sunt complementare școlii, structurate și organizate în cadru instituționalizat extrașcolar (de exemplu, în cluburi, asociații artistice și sportive, case ale elevilor și studenților, tabere ș.a.m.d); -curriculum informal cuprinde ansamblul experiențelor de învățare și dezvoltare indirecte, care apar în contextul situațiilor de viață și de activitate cotidiană, ca urmare a interacțiunilor celui care învață cu mijloacele de comunicare în masă, a interacțiunilor din mediul social, cultural, economic, familial, al grupului de prieteni, al comunității etc. Practic, curriculum informal emerge din oacziile de învățare oferite de societăți și agenții educaționale, mass-media, muzee, instituții culturale, religioase, organizații ale comunităților locale, familiale” . Vom defini terminologia educație nonformală pentru a oferi o explicație completă a procesului educațional complex ce vizează formarea educabililor: „educația nonformală reprezintă ansamblul acțiunilor organizate intenționate, sistematice, desfășurate în cadru instituționalizat, dar în afara sistemului de învățământ, în instituții care nu au destinație educațională explicită. Activitățile circumscrise educației nonformale sunt mai puțin formalizate, dar ele sunt proiectate și realizate de cadrul diactic, în conformitate cu finalitățile educaționale bine precizate și delimitate, astfel că sunt generatoare de influențe formative și informative” . „În Vocabularul educației (1979), alături de educația extrașcolară, considerată ca «orice activitate situându-se în afara cadrului școlar și putând include atât educația nonformală cât și orice formă a educației ocazionale sau permanente» și de educație nonformală, considerată ca «orice activitate educativă structurată într-un cadru nonșcolar», apare și termenul de educație difuză, definit drept «proces continuu de achiziționare a cunoștințelor și conceptelor, care nu se situează în niciunul din cadrele instituționalizate» - exemplificare a terminologiei oferită de Constantin Cucoș prin citarea sursei. În urma definițiilor putem atesta că educația realizată prin sfera

activităților extracurriculare și extrașcolare, adică educația realizată dincolo de procesul de învățământ tradițional, participă într-o pondere semnificativă în formarea personalității educabilului. Aceste tipuri de activități se desfășoară și se conturează în baza a două principii educaționale: educația informală- cea care vizează influențele incidentale asupra copilului provenite din mediul social întâlnite în viața de zi cu zi, și educația nonformală- care are prin natura sa cu un caracter educativ și se poate organiza și desfășura în mediul instituționalizat. Făcând parte din procesul educativ de învățare și educare, aceste activități respectă reperele activităților didactice, cum ar fi: dezvoltarea comunicării și a creativității, a gândirii logice, a abilităților de socializare și implicare în diverse activități de grup, educarea spiritului artistic etc. Activitățile extrașcolare și extracurriculare completează procesul de educare-învățare, în scopul dezvoltării unor deprinderi și aptitudini necesare în pregătirea preșcolarilor pentru următoarele etape ale vieții. Aceste activități au un caracter atractiv, diversificat prin care preșcolari participă la o serie de activități stimulatoare de gândire. Prin intermediul lor, principiul învață să învețe este regăsit în majoritatea activităților de acest tip. Sfera activităților extracurriculare are un caracter formativ foarte bogat implicând preșcolarii dar și cadrele didactice în activități complexe care oferă rezultate atât în procesul de educare a copiilor, cât și în formarea anumitor aptitudini ale cadrului didactic. Educatorul are posibilitatea de a organiza astfel de activități cu scopul de a-și atinge obiectivele principale ale școlii într-o manieră plăcută și diversificată prin care, va stimula dezvoltarea unor competențe și abilități ale preșcolarilor, precum și o cunoaștere aprofundată a educatorului asupra calităților și intereselor ale acestora. Vom enumera și aborda o descriere a celor mai uzuale și eficiente activități extracurriculare/ extrașcolare aplicate în mediul instituționalizat al grădiniței, pentru a evidenția importanța aplicabilității lor în procesul educativ în scopul unei formări complexe a preșcolarilor:

- serbările tematice
- concursurile care vizează capacitățile intelectuale
- competiții și jocuri sportive
- excursii, vizite și tabere tematice
- Piese de teatru, piese muzicale
- Expoziții științifice, istorice
- Cursuri de limbi străine
- Cluburi de educație emoțională, educație artistică
- Școala Altfel

Toate aceste activități îmbogățesc experiențele preșcolarilor, completând educația de tip formal, contribuind în esență la dezvoltarea personalității preșcolarului. Organizarea și derularea activităților extracurriculare/extrașcolare este coordonată de particularitățile de vârstă ale copiilor. Deoarece învățământul are scopul bine definit în formarea și dezvoltarea psihointelectuală, fizică și socioafectivă pentru facilitarea integrării sociale, se impune îmbinarea activităților extrașcolare cu cele curriculare atingând pe această cale obiectivele finalității educaționale.

Competența emoțională și competența socială a preșcolarului

Bereschi Carmen Roxana

Competența emoțională și competența socială a preșcolarului

Introducere despre inteligența emoțională a copiilor

Pentru a putea atinge subiectul acestei lucrări este favorabilă și indispensabilă o primă abordare teoretică a conceptelor ce o vor viza și vor sta la baza analizei descriptive și comparative a temei. În acest sens vom defini termenii competența emoțională și competența socială din perspectiva general acceptată în studiile de specialitate. Înainte de a trece la această etapă, considerăm că o scurtă introducere a conceptului inteligență emoțională este bine venită deoarece, cele două competențe sunt derivate din acest concept care, a devenit în scurt timp un nou domeniu de cercetare. Noul domeniu academic s-a propulsat rapid în lumea cercetătorilor, și s-au dezvoltat noi teorii demonstrabile științific prin care se măsoară capacitatea de a trăi mai bine. Se deschide astfel un nou domeniu care oferă posibilitatea măsurării succesului în viață dintr-o altă perspectivă decât cea pe care a oferit-o conceptul IQ-ului.

În anul 1995 Daniel Goeman publica Inteligența emoțională, un best seller al editurii New York Times și ceea ce avea să devină o capodoperă atât în rândul cercetărilor de specialitate, cât și în rândul cititorilor curioși și deschiși spre noi perspective. Încă din primele rânduri ale cărții Daniel Goelman prezintă pionierii acestui concept: Jhon Mayer și Peter Salovey. Doi psihologi care în 1990 „au oferit prima formulare a unui concept pe care l-au numit inteligență emoțională”, într-un articol publicat într-un jurnal academic.

În acea perioadă, supremația IQ-ului ca standard de definire a excelenței în viață era incontestabilă; se derulau dezbateri prin diferite studii dacă acest coeficient al inteligenței este ereditar sau este dobândit prin experiență. Psihologi precum Jean Piaget, Alfred Binet, Théodore Siomn au adus un aport incontestabil în studiile de specialitate ce vizează educația copiilor, și sunt și astăzi recunoscuți și studiați în special în domeniul Științelor Educației și al Psihologiei. Cei doi psihologi francezi Alfred Binet și studentul său Théodore Siomn au pus bazele primelor teste de inteligență pentru copii. În 1905 la cererea Ministerului Educației Francez cei doi au promovat primul test aplicativ cunoscut sub numele Binet-Simon. Rezultatele testelor erau menite să arate vârsta mentală a copilului. Spre exemplu, dacă un copil în vârstă de șase ani a îndeplinit cu succes toți itemii unui test pentru vârsta de șase ani, rezultatul testului va arăta că vârsta mentală este aceeași cu cea cronologică. Binet a conștientizat că testul este aplicabil pe o scală mică și a încurajat studierea lui prin măsuri calitative și nu cantitative. De asemenea, a accentuat ideea că dezvoltarea intelectuală poate fi influențată de mediul în care trăim și ne dezvoltăm, fapt care, arată că inteligența nu este bazată doar pe moștenirea genetică, ci este maleabilă nu fixă. În 1908 în timp ce Binet lucra la dezvoltarea testului pentru o scală mai largă, Henry Herbert Goddard traduce testul în limba engleză pentru a fi folosit în Statele Unite, găsind utilitate în folosirea acestuia

pentru a arăta superioritatea rasei albe². Testele pentru măsurarea coeficientului de inteligență s-au răspândit ulterior în toate colțurile lumii, devenind principala cale de a măsura capacitățile intelectuale ale unei persoane. Rezultatele testelor erau interpretate astfel: cu cât IQ-ul era mai mare, cu atât probabilitatea succesului în viață era mai mare.

Revenind la pionierii Jhon Mayer și Peter Salovey, asistăm la nașterea unui nou domeniu psihologic, pedagogic, educațional, care a pornit de la un articol dintr-o publicație științifică și care, a deschis noi perspective în rândul cercetătorilor, reunind direcții de cercetare care până atunci fuseseră separate. John Mayer, Peter Salovey și David Caruso au depus eforturi neobosite pentru acceptarea inteligenței emoționale în lumea științifică. Curând conceptul a început să se extindă, a devenit omniprezent fiind întâlnit în cele mai neașteptate locuri: benzi desenate, jucării, anunțuri. Conceptul a traversat granițele numeroaselor țări din Europa și Asia și s-a dovedit a fi un nou domeniu de cercetare. Cei din domeniul educației au abordat conceptul prin intermediul conceptelor de educație emoțională și educație socială. „În 2002, UNESCO a demarat o inițiativă mondială de promovare a educației sociale și emoționale, emitând o declarație cu zece principii de bază pentru implementarea educației sociale și emoționale în ministerele educației din 140 de țări.”

Pentru a nu lăsa lucrurile interpretabile în ceea ce privește cele două concepte total diferite (IQ- quotient intelligence; EQ- emotional quotient), este primordial să menționăm că cele două tipuri de inteligență coexistă în ființa fiecărei persoane- „Cu toții amestecăm intelectul cu acuitatea emoțională”. Cele două par în antiteză, sau adesea erau/sunt prezentate sub această formă, dar în mod eronat. Printre entuziaștii noului domeniu s-au numărat și aceia care au desconsiderat importanța IQ-ului în favoarea IE (inteligenței emoționale) însă, studiile precedente au arătat cum acestea sunt mai degrabă separate. Howard Gardner a publicat în 1983 *Frames of Mind* (Cadrele minții), care se poate descrie ca un manifest împotriva IQ-ului, propunea ideea că nu există un singur tip de inteligență care stă la baza succesului în viață, ci mai degrabă vizualiza un spectru larg de inteligențe. Lista includea pe lângă cele două tipuri standard de inteligență deja acceptate (învățarea verbală și cea matematică) și altele precum capacitatea spațială, talentul muzical, dar și două fațete a ceea ce Howard Gardner numea inteligențele personale: capacitățile interpersonale și capacitățile intrapersonale. Astăzi, acestea reprezintă subcategorii ale inteligenței emoționale. Spre deosebire de testele IQ care oferă un rezultat în cifre, un procent pe baza căruia este atribuită reușita în viață, în ceea ce privește IE nu există astfel de teste care să stabilească scorul inteligenței emoționale, însă există ample studii prin care se măsoară diferite componente ale acesteia.

Astăzi, testele psihologice sunt menite să evidențieze anumite trăsături, aptitudini sau nivelul anumitor aptitudini, fiind centrate pe întrebări ce privesc viața personală: modul în care gândim, felul în care ne percepem pe noi înșine și pe cei din jurul nostru, cum interacționăm cu persoanele din jurul nostru, cum acționăm în diferite situații. Toate aceste aspecte ne conturează personalitatea, caracterul și ne oferă o proiectare a capacităților noastre în competențele emoționale și sociale. Ceea ce dorim să evidențiem prin acest lucru, este faptul că această inteligență emoțională a căpătat în ultimii ani o atenție foarte mare, dar și cuvenită. În piața muncii pregătirea noastră profesională, studiile, experiența profesională, reprezintă primele aspecte vizate în CV-ul nostru, sunt primele aspecte care contează în fața angajatorului. O dată îndeplinite aceste condiții, ne sunt evaluate celelalte competențe și abilități, cele care contează de fapt cel mai mult și descoperim că acestea sunt cele care se încadrează în cele două subcategorii ale inteligenței personale: capacitățile intrapersonale, și în special capacitățile

interpersonale. Interacțiunea cu cei din jurul nostru, modul în care întreținem relațiile sociale, modul în care ne integrăm și cooperăm, devin puncte forte în cele multe cazuri de angajare. Relațiile sociale ocupă așadar un loc foarte important în cadrul oricărui mediu de muncă. În baza acestora stă și buna funcționare a afacerii, productivitatea angajaților.

Considerăm că prin această parte introductivă am atins punctele esențiale de legătură pentru a aborda subiectul competențelor emoționale la nivelul preșcolarilor întrucât, pe această categorie de subiecți s-a derulat și partea aplicativă a proiectului.

Pornind de la premisa că la copii emoțiile se manifestă cu o frecvență, o dinamică și o intensitate mult mai mare, și mai neîngrădite, aceștia au nevoie de un real suport și o bună ghidare în gestionarea acestora. Emoțiile trăite de copii sunt reacții situaționale prin care aceștia dezvoltă noi competențe de a se adapta la diferitele momente ale vieții. Atât părinții, cât și educatorii, își doresc copii deschiși, activi, sociabili, plini de inițiativă, cu rezultate bune în activitățile organizate instituțional și nu numai, să respecte cel puțin câteva reguli minime de comportament. Dintre caracteristicile dezirabile referitoare la relațiile interpersonale, mediul instituțional al grădiniței este un loc prielnic pentru dezvoltarea acestora, iar educatorii au un rol foarte important în acest aspect. „Contrar așteptărilor cercetătorilor care s-au orientat mai curând spre abilitățile cognitive, rezultatele arată evaluarea ridicată a rolului competenței sociale și al autoreglării comportamentale în obținerea succesului școlar”. Făcând precizarea că această concluzie a fost oferită în urma unui studiu relizat în cinci țări din Europa, unde educatorii au fost intervievați cu privire la caracteristicile esențiale în dezvoltarea copilului în scopul oferirii imaginii elevului ideal.

Făcând o legătură cu partea introductivă în care s-a prezentat conceptul de inteligență emoțională transpunem aspectele acesteia pe o categorie de subiecți, și anume, preșcolarii. În studiile de specialitate definiția acceptată este: „Inteligența Emoțională este abilitatea de a percepe, înțelege și exprima emoțiile într-un mod adecvat, și de a le gestiona astfel încât să faciliteze atingerea scopurilor propuse”⁹. Pornind de la aceasta, considerăm că inteligența emoțională stă la baza capacităților și dezvoltării abilităților copiilor de a-și identifica, gestiona atât propriile emoții cât și ale celor din jurul lor, de a conștientiza, de a înțelege corect informațiile cu încărcătură emoțională și de a folosi într-un mod eficient cunoștințele legate de emoții.

Nu este străin acum în urma tuturor cercetărilor științifice în acest domeniu, faptul că

„inteligența emoțională își are originea în dezvoltarea competențelor emoționale și sociale în perioada preșcolară, aceasta fiind o perioadă de achiziții fundamentale în plan emoțional, social și cognitiv”¹⁰.

Introducem așadar cele două competențe esențiale în dezvoltarea copiilor încă de la vârsta preșcolară, fiind cele care vor pune bazele unei bune integrări în mediul social, o bună autoidentificare a sinelui și o bună interpretare a emoțiilor celor din jur, abilitatea de a oferi bune judecăți în diferite situații ale vieții. O educație deficitară privind aceste aspecte, lipsa unor abilități de interacțiune socială și de autocunoaștere a sinelui, conduc în mod categoric la un conflict interior în viața copiilor, viitorilor adulți. Ca urmare, perioada preșcolarității este prielnică pentru dezvoltarea și optimizarea competențelor emoționale și sociale esențiale pentru adaptarea în viața adultă.

Comportamente indezirabile precum dificultățile în gestionarea stresului emoțional, empatia redusă, manifestarea furiei și a pornirilor violente fizice și/sau verbale, lipsa autocontrolului, nerespectarea regulilor, sunt doar câteva care intră în categoria deficitelor de competență socială, cu urmări serioase în viitorul copilului. Adesea, acestea duc de la insatisfacția în activitatea școlară, abandon școlar și așa mai departe. Efectele negative ale dezvoltării inadecvate ale acestor competențe pot avea urmări drastice afectând starea mentală atât pe termen scurt cât și pe termen lung.

GREȘELI IN EDUCAȚIA DIN FAMILIE

COCA DUMITRASCU

Atmosfera caldă, de înțelegere reconfortează și creează climatul necesar pentru munca intelectuală. Lipsa de înțelegere, exigența prea mare, ”dădăceala” și severitatea au efecte dăunătoare asupra copilului, mai ales în perioada când materia de studiat se aglomerează, în perioada tezelor, examenelor când și starea de oboseală se instalează.

Se poate constata cu ușurință că volumul de cunoștințe al copiilor crește de la o serie la alta, depășind uneori nivelul părinților.

Totuși, datoria părinților este de a îi ajuta pentru a învăța de la ei cum pot și cum trebuie să învețe, cum să-și pregătească lecțiile, cum să-și organizeze munca, timpul, viața.

Sunt unii părinți, care din prea multă dragoste fac greșeli în educarea copiilor. Sunt prea grijulii, căutând să-i răsfete, să-i protejeze. Acești copii vor deveni fricoși, lipsiți de inițiativă, pretențioși, neascultători, greu adaptabili la regulile vieții sociale.

Copiii ai căror părinți sunt prea duri, prea severi, vor avea permanent o atitudine de severitate, de duritate, vor fi lipsiți de duioșie, de afecțiune, trăind permanent cu teama în suflet. Aceste lucruri duc la apariția unor tulburări ale dezvoltării psihice.

Alți părinți, greșesc prin faptul că schimbă frecvent atitudinea față de copii, când sunt prea severi, când prea îngăduitori. Des, apare o situație conflictuală între părinți și bunici. Bunicii vor avea întotdeauna o atitudine mai îngăduitoare față de nepoți. În astfel de cazuri, copiii vor fi nelămuriți, nehotărâți cu privire la ce e bine și ce e rău, având o comportare neechilibrată și oscilantă, neștiind ce atitudine să ia în diferite ocazii.

Sunt cazuri când părinții doresc să-și realizeze visurile neîmplinite prin copiii lor, obligându-i să ia lecții de muzică, limbi străine, să studieze fel de fel de discipline, să facă un anumit sport. Dar lipsa de inclinații spre aceste domenii, îl duc pe copil la un efort prea mare, steril și inutil.

Aceste eforturi sfârșesc cu oboseală, nemulțumire, neîncredere în forțele proprii, ducând chiar la scăderea capacității de muncă și la obținerea unor rezultate slabe.

O altă mare greșeală este lipsa de supraveghere, dezinteresul, indiferența de ceea ce face și gândește copilul, ducând la pierderea lui de sub control, acesta devenind un copil problemă din punct de vedere social.

Situațiile mai sus amintite, pot contribui și la dereglări ale organismului, la tulburări nervoase, neliniști, tulburări de somn.

În familiile dezorganizate, unde lipsește unul din părinți, copilul rămas adesea cu mama, este răsfățat prea mult sau poate fi neglijat pentru că părintele caută să-și refacă viața.

Apar probleme și în familiile reconstituite printr-o nouă căsătorie, prin apariția unor noi membri ai familiei. Dacă între ei nu se instalează afecțiunea, dragostea și înțelegerea, copiii vor deveni niște neadaptați, vor fi triști sau încăpățânați, ducând la scăderea randamentului școlar.

Căldura căminului părintesc, înțelegerea și afecțiunea din familie sunt esențiale pentru buna dezvoltare a copilului. În creșterea și educarea copilului este nevoie de mult tact, de o îmbinare perfectă a înțelegerii, afecțiunii și autorității părintești.

Există cazuri când părinții condiționează obținerea unor daruri, unor obiecte dorite de rezultatele la învățătură. În aceste cazuri se va obține modificarea în rău a copilului, care devine neascultător,

nestăpănit, încăpățânat.

O importanță deosebită are și nivelul de pregătire al părinților. Deseori, întâlnim părinți care rezolvă temele în locul copiilor. În sarcina familiei trebuie să stea numai îndrumarea cât mai corectă în rezolvarea acestor teme, lăsând copilul să guste bucuria rezolvării temei. Copiii care profită de rezolvarea temelor de către părinți vor deveni leneși, comozi și răsfățați.

Evaluare sumativă-Sem I-matematică (online)

CHEABURU DANIELA

Citiți cu atenție fiecare cerință și bifați un singur răspuns.Succes!

1.Află suma numerelor 3576 și 1793.

5396

5369

5639

2.Află numărul de 32 ori mai mare decât produsul numerelor 3 și 16.

1563

1565

1536

3.Din triplul numărului 8, mărit cu 28 , scade produsul numerelor 5 și8.

12

1

632

4.Află diferența dintre numărul 8888 și numărul de 34 ori mai mare decât 68.

6756

6567

6576

5.Din câțul numerelor 70 și 7, scade cîțul numerelor 12 și 6, apoi dublează rezultatul obținut.

12

16

18

6.La răsturnatul numărului 9231, adaugă câțul numerelor 42 și 7 și diferența numerelor 5043 și 4168.

2120

2201

2210

7.La suma numerelor 67 și 25 adaugă produsul lor.

1776

1767

1676

8. Bunicul a cules din livadă 543 kilograme mere. A vândut 27 lădițe cu câte 15 kilograme fiecare. Câte kilograme de mere i-au rămas?

405

138

345

9. La jumătatea numărului 20 adaugă a cincea parte din numărul 35.

17

15

12

10. Ce număr trebuie adăugat la câtul numerelor 63 și 7, ca să obținem produsul numerelor 8 și 5?

31

34

32

Importanta jocului didactic

Manda Elena

În activitatea de fiecare zi a copilului, jocul ocupă un loc important deoarece, jucându-se, copilul își satisface nevoia de activitate, de a acționa cu obiecte reale sau imaginare. Pentru copil, aproape orice activitate este joc: „Jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihologică poate să respire și în consecință, poate să acționeze.” (Claparcde Eduatd - 1946).

Folosirea jocului didactic în procesul instructiv – educativ, face ca elevul să învețe cu plăcere, să devină interesat față de activitatea ce se desfășoară, face ca cei timizi să devină mai activi, mai curajoși, să capete mai multă încredere în ei. Jocul didactic este folosit cu succes la captarea atenției elevilor pe tot parcursul activității didactice și înlăturarea plictiselii. Un joc bine pregătit și organizat constituie un mijloc de cunoaștere și familiarizare a elevului cu viața înconjurătoare, deoarece în desfășurarea lui cuprinde sarcini didactice, care contribuie la exersarea deprinderilor, la consolidarea cunoștințelor și la valorizarea lor creatoare. Fiecare copil are un stil propriu de joc, așa cum fiecare artist are stilul său caracteristic, adică copilul își arată în joc inteligența, voința, caracterul dominant. În învățământul primar, jocul didactic se poate organiza cu succes la toate disciplinele școlare, în orice moment al lecției, într-o anumită etapă a ei sau pe tot parcursul acesteia, urmărindu-se fie dobândirea noilor cunoștințe, priceperi și deprinderi, fie fixarea și consolidarea acestora, dar și aprecierea nivelului de pregătire a elevilor.

- Jocul didactic - „este mijlocul fundamental de instruire și educare” pentru că: îmbină armonios atât sarcini specifice jocului, cât și sarcini și funcții specifice învățării
- Elementele structurale ale jocului didactic, care determină specificul acestuia în raport cu alte jocuri, sunt: conținutul, sarcina didactică, acțiunea de joc, regulile jocului și elementele de joc.

Metodica organizării și desfășurării jocului didactic presupune:

Organizarea jocului didactic;

Desfășurarea jocului didactic se face prin: introducerea în joc; anunțarea titlului și obiectivelor jocului; prezentarea și înțelegerea materialului didactic; explicarea jocului; jocul de probă; executarea jocului; complicarea jocului.

Încheierea jocului.

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ÎN ȘCOLILE BILINGVE

Filca Ana/Borcescu Aida

Comunicarea este o valoare socială, umană și educativă de prim rang. Activizarea și educarea ei în școală corespund exigențelor actuale, celor mai profunde necesități umane și, de asemenea, cerințelor definitorii pentru învățământul formativ spre care tindem în școala românească.

Comunicarea se referă nu numai la transmiterea informațiilor, mesajelor, ci și la dezvoltarea și optimizarea relațiilor interumane de cunoaștere, colaborare, cooperare, constituind un imbold pentru educatori, care trebuie să depună eforturi susținute în cadrul activității de educație-instrucție pentru a forma la elevi atitudini și comportamente comunicative, pentru a le fundamenta bazele competenței de comunicare.

Competența de comunicare a școlarului mic este acea capacitate care permite elevilor să recunoască și să reproducă enunțuri accesibile nivelului lor de percepere și operaționalizare, corecte din punct de vedere al sistemului limbii, adecvat contextului situațional în care are loc comunicarea.

În ciclul primar, se urmărește formarea „bazei” competenței comunicative a copilului. Realizarea acestei sarcini în condiții dintre cele mai bune are implicații favorabile pentru întreaga evoluție intelectuală a școlarilor. În activitatea de învățare, la toate disciplinele nu poate fi conceput un succes real fără ca elevii să dispună de posibilitatea de a se exprima. Cunoștințele și experiența lingvistică a copilului la începutul ciclului primar constituie punctul de plecare pentru dezvoltarea ulterioară a vorbirii, pentru cultivarea limbajului.

Carențele de vocabular pe care le-am întâlnit la elevii de minoritate croată au următoarele aspecte: „bagajul” limitat de termeni cunoscuți și tendința de a utiliza cuvinte „după ureche”, fără a le înțelege corect semnificația.

Pentru învățarea corectă a cuvintelor și dezvoltarea calitativă, funcțională a vocabularului și implicit al limbajului putem apela la următoarele metode: folosirea termenului nou în situații concrete de viață (efectuarea unor acțiuni), întrebuintarea cuvântului nou într-o comunicare în care se dezvoltă înțelesul propriu, desprinderea termenului nou din context și explicarea lui prin seria sinonimică, dar și prin antonime și în limba maternă.

Atunci când în ochii lor citesc nedumerirea, se vede că ceva nu este clar, apelez la limba maternă. La orice cuvânt nou, neînțeles fac legătura cu cuvântul din limba maternă, chiar și la orele de limba maternă (croată) dacă avem nedumeriri, explic cuvintele necunoscute în limba română. Prin astfel de exerciții le întăresc încrederea în propriile posibilități de exprimare.

În școlile bilingve formarea competenței de comunicare se realizează cu succes prin exerciții și jocuri de comunicare organizate la clasă ca „situații de viață” și „jocuri situaționale.”

FIȘĂ DE EVALUARE CLASA a II-a

PUICHIȚĂ NICOLINA

Se acordă 10 puncte din oficiu.

I.1. Trei frați sunt născuți la interval de 2 ani. Află vârsta fiecărui băiat, știind că fratele cel mijlociu are 5 ani.

I.2. Știind că azi e duminică, află ce zi :

-va fi peste 6 zile

- a fost acum 6 zile

I.3. Mama a cumpărat de la magazin 24 ouă. Ea vrea să le așeze în cofraje. Știind că în fiecare cofraj intră câte 6 ouă, află de câte cofraje are nevoie mama.

I.4. Un copil are în penarul său 10 creioane colorate: roșii , verzi , galbene și albastre.

2 creioane sunt roșii, 3 sunt verzi, 4 sunt albastre, iar restul sunt galbene.

Numărul creioanelor galbene este:

A) 2 ; B) 3 ; C) 4; D) 1; E) 5.

I.5. Numerele de două cifre în care cifra zecilor este egală cu cifra unitatilor sunt în număr de:

A) 10; B) 9; C) 8; D) 7; E) 6.

Metode de evaluare în învățământul online

Argatu Simona

Evaluarea ne ajută să ne pronunțăm “asupra stării unui fapt, proces la un anumit moment, din perspectiva informațiilor pe care la culegem cu ajutorul unui instrument care ne permite să măsurăm în raport cu o anumită normă la care ne raportăm” (Etienne Brunswic).

Profesorii care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în sarcini și evaluare au alegeri aproape nelimitate.

Să enumerăm câteva:

– Google Classroom: aici puteți discuta cu elevii – Meet video chat e inclus gratuit acum; pot fi corectate temele și poate fi oferit feedback direct fiecărui elev, se poate crea o bancă de comentarii pentru feedback mai facil pe baza celor mai frecvente comentarii pe care le oferiți elevilor etc.

– Google Jamboard este un mod de vizualizare foarte facil al unor răspunsuri scurte – toți elevii pot vedea toate răspunsurile date pe post-it-uri virtuale.

– Google Forms (permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru a obține feedback, pentru a trimite confirmări de participare la un eveniment, dar și pentru a crea teste scrise. Serviciul permite profesorului să includă imagini sau video pentru interpretare sau ca material de reflecție pentru elev. Elevii pot primi atât întrebări deschise, cât și închise, cu mai multe variante de răspuns, sau nu.)

Funcția Quiz permite, pe mai departe, oferirea de feedback prompt. Elevii pot afla imediat dacă la un test cu răspunsuri la alegere au răspuns corect sau nu. Aici măiestria profesorului este să construiască distractori (răspunsuri greșite, care rezultă dintr-un proces de gândire eronat, dar frecvent la elevi) cât mai buni. Mai mult, putem să includem explicații pentru răspunsul greșit, explicații pe care elevul să le primească de îndată ce a terminat testul. În plus, elevii pot relua testul.

– Kahoot – baza pedagogică a acestei aplicații este că elevii devin „profesori”, construind ei înșiși itemi de teste.

– Wordwall – mai multe tipuri de activități potrivite pentru evaluare, mai ales la învățământul primar. Există, de asemenea, multe programe de animație pe care elevii le pot folosi pentru a realiza prezentări: Prezi, Animaker etc. Elevii pot să realizeze filmulețe cu screencast-o-matic în care să surprindă atât imagine de pe interfața device-ului propriu, cât și vocea proprie.

În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă.

Tratarea diferențiată a elevilor ca opțiune pentru optimizarea învățării

Stamate Mihaela

Modul de a concepe educație de-a lungul timpului a suferit multe modificări, influențat fiind de dezvoltarea societății și de solicitările multiple pe plan social, psihologic și pedagogic. În zilele noastre, acest ideal educațional a fost definit ca fiind „dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în vederea formării unei personalități autonome, care își asumă un sistem de valori necesar pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii.” (I.Cerghit, 2006).

Pornind de la ideea că: „ființele umane au drepturi și șanse egale de dezvoltare și manifestare” (Declarația drepturilor omului, ONU 1948), se știe că nu ne naștem înzestrați în mod egal cu aceleași posibilități psihofizice și că avem condiții diferite de dezvoltare și manifestare, așadar suntem foarte diferiți. Pedagogia contemporană tocmai asta încearcă să arate și să accepte, particularitățile psihologice individuale și faptul că elevii trebuie tratați diferențiat pentru a putea aduce contribuții benefice în dezvoltarea personalității lor ulterioare. Tratarea individuală exprimă într-un mod deschis necesitatea de a valorifica cât mai bine posibilitățile și eforturile fiecărui copil în parte, un management calitativ, dar și o abilitate incontestabilă a cadrului didactic.

Fiecare copil e unic în felul său, este practic o entitate irepetabilă și nu avem dreptul prin acțiunile pe care le desfășurăm în sala de clasă să uniformizăm aceste individualități. O preocupare majoră a fiecărui cadru didactic, ar trebui să fie cunoașterea reală a individualității elevilor săi, acest lucru conducând la o individualizare a ulterioarelor acțiuni pedagogice, la o tratare diferențiată a elevilor în funcție de posibilitățile și aptitudinile lor. „Activitatea în grup se caracterizează prin specificarea sarcinilor după motivațiile și capacitățile membrilor grupului, asigurarea unicității conținutului activității, coordonarea, convergența efortului, existența unui responsabil și a unui colectiv.” (Jean Vial)

Nu de puține ori am auzit profesori care afirmă că au în clasă elevi care abia, abia socotesc și elevi care văd chiar o a doua metodă de rezolvare a unor probleme, elevi isteți și pasionați. Cu siguranță analizând cele afirmate anterior, singura asemănare dintre elevi o reprezintă tocmai unicitatea acestora. O clasă de elevi este o aglomerare de dorințe, nevoi, interese, niveluri de aptitudini, niveluri de dezvoltare, experiențe, țării și slăbiciuni diverse și vor avea așadar și niveluri de înțelegere ori stiluri de învățare diferite. Viteza cu care se dezvoltă copiii nu corespunde întocmai vârstei lor cronologice. Inteligența și dotarea se definesc ca o totalitate ce însumează funcția cognitivă, afectivă, intuitivă și fizică a unui individ. Copiii care sunt considerați mai inteligenți tind să aibă mai dezvoltate aceste funcții, dar și alte abilități, precum: curiozitatea, inventivitatea, perseverența, inventivitatea, creativitatea, dexteritatea, puterea de concentrare și atenție, etc. Individualizarea actului didactic reprezintă o adaptare a acțiunii instructiv-educative din cadrul școlii, la particularitățile psihice și fizice ale fiecărui elev în parte, pentru ca aceștia să beneficieze de o dezvoltare optimă și o orientare eficientă a aptitudinilor pe care le posedă, cu scopul unei cât mai bune integrări ulterioare în societate. O instruire diferențiată înseamnă orientarea acțiunii educaționale în funcție de profilul psihologic individual, o adaptare a activităților întreprinse la clasa sub raportul conținutului ce urmează a fi predat, al formelor de organizare, al metodologiei didactice, la posibilitățile și ritmul propriu al elevilor. Fiecare profesor trebuie să încerce să afle care sunt cauzele care-i diferențiază pe elevii săi în legătură cu atitudinea acestora față de învățare, deoarece aceste cauze pot fi multiple, de la probleme de natură socială, de sănătate, până la dezinteres și lipsa oricărei motivații.

Instruirea unitară nu reprezintă un învățământ identic pentru toți elevii, ci un învățământ care să creeze situații favorabile fiecărui elev în parte să-și poată descoperi interesele, pasiunile, aptitudinile și posibilitățile de formare în sensul acestora. Învățământul eficient trebuie să creeze situații favorabile ca fiecare elev să se descopere. Procesul de individualizare și diferențiere dă posibilitatea introducerii unor unități de instruire în folosul elevilor inhibați de absența cunoașterii unor anumite noțiuni, pune la dispoziție mai multe mijloace de instruire din care elevii pot alege ce li se potrivește, da posibilitatea abordării unui anumit subiect într-un anumit moment în funcție de cunoștințele acumulate anterior și parcurgerea materiei în ritmul determinat de dezvoltarea structurii psihice a fiecărui elev. Procesul de învățare este mai eficace atunci când elevul reușește obținerea de retroinformații despre modul în care se desfășoară procesul propriei învățări. Acest lucru de cunoaștere amănunțită a rezultatelor învățării este posibil numai atunci când procesul este însoțit de feed-back cât mai des, adică în cazul unui proces formativ.

O fișă de lucru pe care profesorul o înmânează elevului este eficientă dacă acea fișă răspunde nevoilor sale și dacă îi este dată tocmai elevului respectiv. Fișele de învățare-evaluare se realizează individual și sunt un mod eficient de realizare a conexiunii inverse extrem de eficient. Folosind cât mai des activități independente, cu întrebări ori exerciții din lecția de zi, elevilor li se consolidează mult mai bine noile cunoștințe predate, se fac legături cu cunoștințele dobândite anterior, se formează priceperi și deprinderi solide și capacități creatoare. Activitatea independentă stimulează interesul pentru exercițiu, antrenează elevul, asigură individualizarea educației, dezvoltă inventivitatea fiecărui elev și creează un ritm propriu de lucru.

Pentru a crește gradul de implicare și înțelegere a fiecărui elev în parte este util ca elevii cu capacitate de învățare mai scăzută să fie cuprinși cu precădere în activități frontale, dar tratați individual, elevii care întâmpina anumite dificultăți să beneficieze de instruire pe grupe, dar cu teme diferențiate în cadrul activităților de muncă independentă, iar acei elevi care au o capacitate redusă de învățare, cu dificultăți severe să fie îndrumați și incluși în clase speciale.

O preocupare majoră a fiecărui cadru didactic, ar trebui să fie cunoașterea reală a individualității elevilor săi, acest lucru conducând la o individualizare a ulterioarelor acțiuni pedagogice, la o tratare diferențiată a elevilor în funcție de posibilitățile și aptitudinile lor. Se poate face astfel o analiză comparativă între clasa tradițională și clasa diferențiată:

În clasa tradițională: profesorul se află în centrul activității, direcționând comportamentul elevilor, nu se discută despre diferențele existente între elevi decât când acestea pot deveni problematice, evaluarea este doar o verificare ce se face de obicei la sfârșitul învățării și se folosește cu precădere o singură formă de evaluare pentru a constata sec cine a înțeles și cine nu conținuturile predate.

În clasa diferențiată: Elevul se află în centru, participând activ la propriul proces de formare, evaluarea este una formativă, continuă și diagnostică, valorificându-se strategiile de evaluare multiple profesorul facilitează formarea capacităților și deprinderilor de muncă independentă, diferențele dintre elevi sunt foarte atent studiate și reprezintă baza proiectării didactice. Folosirea unor metode și strategii adecvate și adaptate particularităților de vârstă și individuale, face potrivită și posibilă convertirea predării în învățare. Așadar profesorul nu folosește doar o anumită metodă ci o multitudine de metode, procedee și modalități ce impun organizarea și desfășurarea predării în funcție de nivelul clasei și al fiecărui elev. Procesul de predare are la bază comunicarea didactică, prin care se realizează interacțiune dintre cadrul didactic și elev, dar și ale tipuri de relații, cum ar fi: schimbul informațional, relația de cooperare ce influențează la rândul sau procesul de predare. Scopul principal al predării didactice îl constituie înțelegerea, învățarea, adică obținerea de rezultate și schimbări comportamentale durabile, acestea

fiind într-o strânsă legătură cu feed-back-ul acordat, adică al evaluării, deoarece astfel are loc reglarea și autoreglarea procesului de predare.

Finalitatea parcursului educațional constă, deci, în integrarea activă și cât mai creativă a elevului în societatea actuală. Această integrare presupune formarea unei anumite personalități care să se armonizeze perfect cu nevoile dar și cu așteptările mediului social. Asta înseamnă să-și însusească utilizarea unor priceperi și deprinderi care au fost formate pe parcursul anilor de școală, să știe și să poată valorifica informațiile achiziționate de-a lungul demersului instructiv-educativ, dar și să reușească să le pună în contextul experiențelor extracurriculare dobândite în această importantă etapă formatoare. Situația contemporană își modifică parametrii cu o viteză extrem de mare datorită dezvoltării sale pe plan informațional și tehnologic, schimbând astfel perspectiva asupra evoluției educației. Învățământul actual românesc încearcă să ofere alt statut profesorului în plan educațional, acela de îndrumător și descoperitor de talente. El este cel care trebuie să ofere modele concrete, demne de urmat, capabile să ajute elevul să înțeleagă realitățile imediate. Misiunea lui este de a asigura ancoră puternică pentru a realiza puntea necesară între informațiile achiziționate pe parcursul demersului educativ și aplicarea lor într-un context social dat.

Știm cu toții că didactica tradițională scinda cumva actul predării de învățare și evaluare și că predarea se rezuma doar la simpla transmitere de noi cunoștințe, dar astăzi predarea școlară, aceasta include nu numai transmiterea de cunoștințe ci întregul sistem de acțiuni și operații realizate de către profesor pentru a proiecta și desfășura ora de curs, acum profesorul trebuie să devină un liant în formarea elevului, un suport pentru dezvoltarea autonomiei, dar și pentru formarea sa în spiritul unei responsabilități și culturi civice. Așadar din ce în ce mai mult, accentul cade pe caracterul formativ al educației. Rolul fundamental al școlii, cu toate activitățile care se petrec în cadrul său, este acela de facilitare a formării diferitelor capacități și deprinderi în vederea obținerii de performanțe ulterioare, de adaptare superioară la cerințe și sarcini specifice și nu în ultimul rând de dezvoltare a abilităților de comunicare și interrelaționare, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii și să transforme profesorul într-un manager al învățării, iar elevului să-i creeze cadrul unei manifestări proprii pentru a putea avea puncte de vedere personale, experiențe de învățare a noțiunilor și lucrurilor noi ce-i pot fi utile pe viitor. Autoritatea de necontestat a profesorilor din perspectiva tradiționalistă, cea care domina elevul și care nu era decât o succesiune monotonă și anostă de secvențe ce lăsa elevul în plan pasiv trebuie înlocuită cu o educație formativă, bazată pe competențe și capacități specifice și nu doar pe acumulări temeinice de cunoștințe. Pedagogia actuală evidențiază din ce în ce mai mult rolul tehnicilor moderne de instruire, elevul aflându-se într-o poziție centrală, se axează pe nevoile sale, în relație cu finalitățile actului educațional. Activizarea nu mai este doar o simplă achiziție, iar abordările sunt din ce în ce mai importante căpătând caracter interdisciplinar, cercetările pedagogice urmaresc așadar implicații de natură psihologică, sociologică, etc. Însă trebuie luat în calcul faptul că, așa cum nu se poate ajunge la o citire conștientă și activă fără o alfabetizare prealabilă și nici la calcule sofisticate fără a cunoaște noțiunile elementare, tot așa nu se poate ajunge la o gândire critică fără alfabetizarea elevilor cu metode interactive pentru stimularea spiritului critic începând încă din primele clase. Există din păcate o lipsă de încurajare a profesorilor din învățământul primar, de cei îndreptățiți să o facă privind practicarea continuă în ciclul primar a pedagogiei interactive și diferențiate, încă din perioada achizițiilor fundamentale și continuarea progresivă pe tot parcursul ciclului primar; reevaluarea instrumentelor de învățare care se pot pune la dispoziția elevului, ce pot conduce la dezvoltarea gândirii critice și la formarea deprinderilor de învățare eficientă, la construirea unui climat natural, legat de realitatea socială a vieții. Profesorii trebuie ajutați să dezvolte o înțelegere a responsabilității profesionale pe care

o au pentru a putea angaja fiecare elev într-un proces de învățare cu semnificație personală, ceea ce reprezintă motorul care pune în mișcare clasa diferențiată. Acestea pot fi considerate și obiective ale unei predări eficiente. Și tocmai de această predare este strâns legat procesul de învățare, ce reprezintă principalul său scop.

Bibliografie:

Joița, E. (2007), Formarea pedagogică a profesorului. Instrumente de masurare cognitiv-constructivista. E.D.P., R.A., București;

Nicola, I. (2002), Tratat de pedagogie școlară, Ed. Aramis, București.

<https://revista.profesorului.ro/tratarea-diferentiata-a-elevilor/>

Evaluarea în învățământul preșcolar

Lungu Simona

Perioada de evaluare inițială a cuprins toate secvențele zilnice: ADP, ALA, ADE. Am vizat identificarea cunoștințelor deținute de preșcolari, a deprinderilor și priceperilor și cunoașterea capacităților de învățare, în vederea reglării demersului didactic din perioada următoare.

În urma evaluărilor inițiale am constatat următoarele aspecte:

Dezvoltarea limbajului și a comunicării:

Rezultatele arată faptul că există încă deficiențe de comunicare, copiii se exprima greoi, acordul gramatical nu este exprimat corect.

Copiii utilizează corect instrumentele de scris, testul omulețului este relevant pentru etapa de vârstă.

Dezvoltarea cognitivă:

Copiii recunosc și raportează progresul realizat de copii în ceea ce privește nivelul de cunoștințe, deprinderi și abilități însușite pe parcursul anului școlar și deci o evoluție în ceea ce privește dezvoltarea intelectuală, psiho-fizică și socio-afectivă a copiilor, astfel încât toți preșcolarii grupei sunt pregătiți pentru școală în etapa următoare care prezintă unele lacune în acumularea unor cunoștințe sau formarea unor deprinderi din cauza frecvenței reduse în anii anteriori se vor lua măsuri individuale.

În urma evaluării sumative, majoritatea copiilor au înregistrat progrese semnificative pe toate domeniile de dezvoltare și în toate domeniile experiențiale, după cum urmează:

Dezvoltarea limbajului și a comunicării:

Dezvoltarea cognitivă: Copiii grupei mari sunt capabili la sfârșitul prescolarității să exploreze și să descrie verbal și grafic obiecte, fenomene, procese din mediu înconjurător folosind cunoștințele dobândite anterior precum și interdependenței dintre ele.

Sunt capabili să efectueze operații de adunare și scădere cu 1 unitate în limitele 1-10, să asocieze corect numărul la cantitate și invers, să compună și să rezolve probleme simple, să stabilească relații între obiecte și grupuri de obiecte realizând comparații.

Recunosc ora și diferite unități de măsură nestandardizate și cu unități etalon întrebuițând un vocabular adecvat.

Clasa a IV-a, Semestrul I/ Evaluare finală- LLR

Grigorescu Cătălina Luminița

Se dă textul:

Împăratul a găsit-o în vârful muntelui Ceahlău.

- Dochia, a zis Traian, acum nu mai scapi, te voi lua cu mine!

- Nu, împărate! Mai bine mor ca fratele meu Decebal, decât să ajung sclavă!

- Îți vreau binele, Dochia, ai să trăiești în mare bogăție!

- Dacă-mi vrei binele, lasă-mă în țara mea, aici, în Dacia!

1. Scrie ideea principală a textului dat.

2. Analizează cuvintele subliniate:

3. Încercuiește varianta corectă:

Ana la/l-a sunat ca săi/să-i dea ce i-a/ia cerut.

Dacă s-ar/sar grăbi, i-ar/iar ajunge la/l-a timp.

4. Povestește textul dat:

Evaluare finală - Matematică

1. Calculează, respectând ordinea efectuării operațiilor:

$$45+7\times[307- 816 : (9- 5)] - 8 \times 1=$$

2. Află termenul necunoscut:

$$(b: 6 - 528) + 307=$$

3. Dintr-o livadă s-au cules într-o zi 408 kg de mere, de 8 ori mai puține kg de pere, și cu 240 kg de prune mai puțin decât mere și pere la un loc. Fructele s-au ambalat în lădițe de câte 3 kg fiecare.

Câte lădițe au fost necesare?

4. Bunicul a plantat în livadă 44 de pomi: gutui, peri și meri. Peri sunt cu 8 mai mulți decât gutui, iar meri sunt de 7 ori mai mulți decât gutui.

Câți pomi de fiecare fel a plantat bunicul?

MODELUL CLASIC ȘI MODERN ÎN SISTEMUL METODELOR DIDACTICE

Oprei Veronica

MOTTO

„Nu exista metode bune sau rele, ci metode adecvate, bine sau prost utilizate.”

(Ioan Cerghit)

Educația este un subiect de interes major pentru fiecare societate, pentru fiecare dintre noi. Sistemul de educație – un subiect mereu în dezbateri .

Ritmul schimbării este mai rapid cu fiecare zi ce trece. Noile tehnologii au transformat modul în care gândim. În prezent provocarea este să pregătim copiii pentru nevoile secolului XXI, iar în centrul acestei transformări trebuie să se afle o abordare diferită a procesului instructiv-educativ. Metodele de predare sunt importante; feedbackul și evaluările nuanțate sunt importante. Dar esențial este faptul că educația trebuie permanent adaptată și îmbunătățită.

Închiderea temporară a școlilor, ne-a obligat să ne reorganizăm și să regândim întregul proces de învățământ, cu care eram familiarizați și pentru care ne-am format profesional.

Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa.

Toți, adulți sau copii, am fost puși în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber.

Utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni.

Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent

Etimologic, termenul metodă provine din grecescul „methodos”, care înseamnă „drum spre”. Metodele de învățământ pot fi definite ca „modalități de acțiune cu ajutorul cărora, elevii, în mod independent sau sub îndrumarea profesorului, își însușesc cunoștințe, își formează priceperi și deprinderi, aptitudini, atitudini, concepția despre lume și viață”.

(M.Ionescu, V.Chiș, p.126)

Fiecare dintre noi avem stiluri de predare diferite, așa-numitele metode tradiționale sunt asociate de obicei cu instrucția formală a întregii clase și cu învățarea pe dinafară .Acest model nu mai poate corespunde cerințelor actuale, fiind o modalitate fundamental pasivă de a învăța, iar lumea are nevoie de o procesare activă a informației.

La nivel teoretic, lucrurile sunt simple. Rolul nostru, al dascălilor, a fost să nu lăsăm să se creeze o prăpastie între vechiul model de învățare și cel nou. Ne-am bazat pe metodele tradiționale, clasice (conversația euristică, observarea, demonstrația, exercițiul, lucrul cu manualul) și le-am introdus treptat pe cele moderne, de dată mai recentă (Brainstorming-ul, Metoda cadranelor, Cvintetul, Cubul, Diagrama Venn, Ciorchinele, Lectura în perechi, Știu/Vreau să știu/Am învățat, Metoda pălăriilor gânditoare, Metoda SINELG, Jurnalul dublu, Eseul de cinci minute, Turul galeriei, Benzile desenate, Reportajul). În unele metode moderne surprindem secvențe destul de tradiționale sau descoperim că variante ale acestei metode erau de mult timp cunoscute.

Aceste metode "vechi" sunt considerate, adesea, ca fiind esențiale pentru promovarea standardelor tradiționale. Metodele moderne sunt asociate cu învățarea pe bază de cercetare, în care elevii lucrează individual sau pe grupe pentru a explora ceea ce îi interesează și a-și putea exprima propriile idei.

Prin folosirea metodelor moderne, profesorii urmăresc:

- să promoveze experimentul, analiza și dorința de a învăța;
- să încurajeze gândirea generativă, liberă, pentru o atitudine critică imediată;
- să încurajeze exprimarea propriilor idei și sentimente;
- să încurajeze elevii să se joace cu ideile și cu presupunerile despre posibilități;
- să faciliteze evaluarea critică a ideilor.

Învățare electronică sincron și asincron reprezintă un mediu de învățare online în care elevul participă activ la propria învățare și unde activitățile de învățare și așteptările sunt similare cu cele întâlnite într-o clasă tradițională.

Metodele și tehnicile active și interactive au avantaje și dezavantaje. Dezvoltarea gândirii critice, caracterul formativ și informativ, valorificarea experienței proprii a elevilor, determinarea elevilor de a căuta și dezvolta soluții la diverse probleme, evidențierea modului propriu de înțelegere, climatul antrenant, relaxat, bazat pe colaborarea, încrederea și respectul dintre învățător-elev/elevi, elev-elev/elevi sunt câteva dintre avantajele metodelor și tehnicilor active care fac din lecție o aventură a cunoașterii în care copilul participă activ, după propriile puteri. Dintre dezavantaje putem menționa pe cele de ordin evaluativ, pe cele de ordin temporal, material, de proiectare, se creează agitație în rândul elevilor, necesită introducerea de elemente de creativitate pentru a evita monotonia, repetiția.

Abordările tradiționale îmbinate în funcție de particularitățile cu metodele moderne au un rol important în educația creativă. Câteodată este mai indicat să oferim o instrucție formală în ceea ce privește abilitățile și tehnicile sau să transmitem informații și cunoștințe. Alteori, este mult mai indicat ca elevii să exploreze ideile ei înșiși, individual sau în grupuri. Unele dintre aceste metode au un impact profund asupra creativității, altele nu. Nu trebuie să se renunțe la instinctul creativ, frânat de educația standardizată. Trebuie să motivăm elevii să judece independent, să-și asume riscuri, să fie întreprinzători, perseverenți, să se adapteze ușor oricărei situații.

Bibliografie:

Chereja Florica, „Dezvoltarea gândirii critice în învățământul primar”, Ed. Humanitas Educațional, București 2004
Salman Khan, „O singură școală pentru toată lumea”, Ed. Publica, 2013

Grădinița de acasă-Reflecții

Silvia Zoica

Ceea ce am trăit din martie încoace, reprezintă o situație aparte, iar măsurile luate au fost extraordinare, fiind nevoie de soluții de urgență și de o adaptare din mers, atât a cadrelor didactice, cât și a copiilor și părinților, deoarece era absolut necesară continuarea învățării și a comunicării educaționale. Una din cele mai mari provocări ale perioadei actuale a fost pentru noi, educatoarele, învățarea online, adică „grădinița de acasă”. Dacă pentru școlari lucrurile au fost clare, deoarece există o programă care trebuie respectată, iar atenția copiilor este mai ușor de captat, în cazul preșcolarilor a fost ceva mai dificil să desfășurăm învățarea online.

Pentru ca învățarea online să funcționeze, a fost esențială colaborarea dintre cei trei actori ai săi: educatorul, părintele și copilul. Activitatea noastră, a educatoarelor, a avut o componentă pe care nu o întâlnim la celelalte nivele de învățământ: instruirea părinților. Aici, prezența părintelui a fost obligatorie, noi căutând și realizând în prealabil instruirea părinților, aceștia desfășurând apoi activitățile propriu-zise cu copiii și trimițând feed-back-ul spre noi educatoarele (poze, filmulețe, fișe, grafisme, lucrări practice, desene etc).

Astfel, prin realizarea unei analize, după aproape un an de când predarea și învățarea s-au mutat în „grădinița de acasă” putem trage câteva concluzii cu privire la avantajele predării online: dezvoltarea la copii a competențelor digitale, o comunicare transparentă și rapidă cu părinții și copiii, dezvoltarea lucrului în echipă, dezvoltarea unor noi aptitudini parentale, oferirea de feedback onest și la timp față de activitatea copiilor, favorizarea colaborării educatoarelor prin împărtășirea de bune practici etc.

Provocările pe care le-am întâmpinat: părinți care s-au mutat cu munca în mediul online de acasă și care își neglijează copiii preșcolari în favoarea celor școlari, lipsa sau insuficiența dispozitivelor de pe care să se poată realiza învățarea online, timp excesiv petrecut de copii pe dispozitivele electronice cu efecte negative asupra stării lor de sănătate, copiii cu nevoi special (CES) sunt greu de atras spre acest tip de activități.

Pe viitor, se dorește ca un model de predare de tip hibrid să rămână în educație, iar lecțiile învățate de educatoarele profesori și elevi în această perioadă, datorită nevoii de adaptare, să fie un plus de valoare adus sistemului educațional din țara noastră.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

Drinc Ana

Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor”.

Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm grădinița cu viața. Pentru a-l face pe copil să depășească în școală „greutățile greu de învins”, important este să nu uităm că una din trebuințele principale ale copilului este jocul. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activități elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copii se autodisciplinează.

Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască preșcolarii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al grădiniței și al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață. În legătură cu dezvoltarea creativității copiilor, pot fi date educatorilor următoarele îndrumări: gândirea creativă și învățarea din proprie inițiativă trebuie încurajate prin laudă. Trebuie promovat modul variat de abordare a problemelor de manipulare a obiectelor și a ideilor.

Preșcolarii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți

factors acționează, pozitiv.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intuit și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor. Spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și mai presus de toate slabi dezvoltări intelectuale. Se știe că începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere, colonii. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate în principal pe viața în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste față de natură, față de om și realizările sale. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație.

La vârsta preșcolară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens. Ca educatoare, trebuie să oferim în mod gradat, în acord cu particularitățile de vârstă, cunoștințe științifice, să organizăm activități educative privind protejarea mediului înconjurător: curățarea.

BIBLIOGRAFIE

1. Cernea, Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în "Învățământul primar" nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;*
2. Ionesc, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001*
3. Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact, Editura Polirom, 2002 Allport, W, Gordon, „Structura și dezvoltarea personalității ”*

Școala și cartea. Doi prieteni adevărați Evaluare sumativă - CLR - clasa a II - a

Luminița Agiurgioaie

1. Componentele unei cărți sunt:

- a) copertele, filele, cotorul
- b) paginile, filele, textele
- c) copertele, literele, autorul

2. Se dau silabe: ci, a, te, gi, nă, ghe, ce, tă. Cuvintele formate cu aceste silabe sunt:

- a) cină, ghetă, ace, cete, ghenă
- b) ceată, regină, gheată, taci
- c) ace, citea, tăcea, cete

3. Cuvântul văzduh este folosit corect în propoziția:

- a) Eu am un văzduh.
- b) Elena a primit cadou un văzduh.
- c) Avionul se înalță în văzduh.

4. Cuvintele ordonate corect alfabetic sunt:

- a) fructe, legume, lapte, pâine, suc
- b) microbi, boală, febră, sănătate, tuse
- c) curățenie, exerciții, igiena, mișcare, sport

5. Ce lucru important nu a făcut George din textul „Murdărel”?

- a) nu a luat caietele
- b) nu s-a spălat
- c) nu a luat pachetul

6. Alege șirul care conține numai cuvinte cu grupuri de litere:

- a) minge, genunchi, regină, chenar, cireșe, ghiozdan, înghesuit
- b) colegei, rapid, penar, mochetă, etichetă, colegă
- c) cenușă, cercel, cuprins, text, autor

7. Etapele unui dialog sunt:

- a) salutul, mulțumirea, plecarea
- b) prezentarea, cererea, despărțirea
- c) inițierea, menținerea, încheierea

Răspunsuri: 1. a 2. a 3. a 4. c 5. b 6. a 7. c

Fișă de lucru Cls. a IV-a

Ciorogariu Ileana Maria

1. Calculează valoarea lui „a”:

$$627 + (a : 32) + 7 \times 49 - 135 - 152 = 756$$

2. Suma a trei numere este 1 215. Primul număr este un sfert din al doilea, iar al doilea număr este 744.

Află al treilea număr.

3. La o florărie s-au adus 520 fire de trandafiri și lalele. Trandafirii sunt de 4 ori mai mulți de cât lalelele.

Câte fire de trandafiri și lalele s-au adus ?

4. Bunica are 48 de bomboane . Cele două nepoate primesc, în mod egal, o treime din numărul bomboanelor.

Câte bomboane primește fiecare nepoată ? Cu câte bomboane rămâne bunica?

5. Compune o problemă după următorul exercițiu :

$$(612 : 4) + 612 - 276 = ? \text{ (flori)}$$

Rolul cadrelor didactice în educarea creativității elevilor

CATINCA ADRIAN

Toate cunoștințele dobândite de elev trebuie să aibă legătură directă cu experiența sa de viață, iar această responsabilitate îi revine cadrului didactic. El trebuie să dezvolte și să valorifice în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare toate resursele de creativitate de care dispune fiecare elev în parte. Ceea ce este foarte important este că un cadru didactic trebuie să dea dovadă de o pregătire temeinică și de măiestrie pedagogică, care să știe să-i trezească dorința de cunoaștere, să întrețină această dorință de a ști, de a afla cât mai mult, punând astfel bazele unei gândiri creative. De aici rezultă necesitatea unui învățământ activ, folosind strategii didactice moderne și mijloace de învățământ adecvate.

Principiul legării teoriei de practică va avea efect asupra elevilor în măsura în care aceștia vor fi capabili să aplice ce au învățat, să poată trece de la stadiul de a ști la cel de a ști să facă.

Este important ca, atunci când se predă un conținut nou, învățătorul să realizeze conexiuni cu experiența de viață a elevilor, să apeleze la situațiile cotidiene în care se utilizează conceptul respectiv.

Un mediu propice învățării este un mediu care :

- favorizează formarea unei atitudini pozitive față de învățare;
- valorifică experiențele anterioare ale elevilor;
- stabilește legături între concepte și realitatea pe care o cunosc copiii;
- utilizează materiale didactice adecvate;
- oferă posibilitatea aplicării practice a cunoștințelor ;
- cadrul didactic să aibă el însuși o atitudine pozitivă față de disciplina respectiva.

Materialul didactic trebuie ales astfel încât să atragă, să apeleze la sensibilitatea copilului, la dezvoltarea spiritului de observație, iar volumul de reprezentări, împrejurarea afectivă să ducă la reprezentări personale fără ca elevul să imite.

Școala are menirea de a-l învăța pe elev cum să rezolve probleme, să construiască, să elaboreze probleme, punând accent de fiecare dată pe originalitate. Astfel, adaptarea la noile schimbări ale societății se va face mult mai ușor, elevul fiind învățat să caute, să fie original, să-și folosească gândirea, să fie creativ.

Fișă de lucru

DUMITRACHE ADINA MIHAELA

1. Află câtul împărțirilor. Verifică dacă ai calculat corect, efectuând proba.

a) $57 : 3 =$

b) $248 : 4 =$

c) $416 : 2 =$

d) $324 : 3 =$

2. Efectuează următoarele exerciții, respectând ordinea efectuării operațiilor :

a) $50 \times 6 + 300 : 3 =$

b) $225 - (200 : 10 + 2 \times 100) =$

c) $89 - 35 : (5 + 2) + 43 =$

3. Calculați câtul dintre a și b, știind că :

a = $(290 - 218) : 9 + 48$

b = $5 \times 6 \times 0 + 50 - 5 \times 10 + 8$

4. Se dă numărul $N = 3 \times 100 - (5 \times 10 \times 2 - 8 \times 10) \times 25 : 5$. Află N : 4.

5. Care este dublul câtului dintre triplul numărului 6 și cel mai mare număr scris cu o cifră?

6. Micșorează triplul numărului 24 cu câtul numerelor 188 și 4. Ce număr ai obținut ? Rezolvă sub formă de exercițiu.

7. Trei muncitori au efectuat într-o lună piese de schimb pentru tractoare astfel : primul și al doilea muncitor 1 630 de piese, al doilea și al treilea muncitor 1 610 piese, iar al treilea muncitor 790 piese. Câte piese au lucrat împreună cei trei muncitori într-o lună ?

8. Dintr-o grădină s-au cules 72 kg de roșii și 64 kg de ardei. Roșiile s-au pus câte 8 kg într-o lădiță, iar ardeii tot câte 8 kg într-o lădiță. Câte lădițe s-au folosit ? (Rezolvă problema în două moduri)

9. Compune o problemă după următorul exercițiu dat : $35 : 5 + 42 : 6$.

FIȘĂ DE LUCRU- LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Adjectivul - Clasa a III-a

GHINEA VIORICA

1. Descoperă adjectivele din versurile următoare și subliniază-le :

„Și din ouă străvezii Cu ochi negri de mărgele
O să scot pân* la Florii Cu picioare subțirele
Pui mărunți și aurii Și la cioc trandafirii.”
Grămăjoare moi de puf (Otilia Cazimir – Harnica)
Cu codița pământuf

2. Desparte în silabe adjectivele descoperite la exercițiul 1.

.....
.....

3. Scrie câte trei adjective pentru următoarele cuvinte:

haină
pisică
zăpadă

4. Scrieți adjectivele cu sens opus pentru :

moale – acru –
deasă – bolnav –
harnic – senin –

5. Treceți următoarele perechi de substantive –adjective la numărul plural:

steluță argintie :
amurg purpuriu :
clopoțel zglobiu :.....
fluture străveziu :
culoare cafenie :
cojoc îmblănit :

6. Completați în tabelul de mai jos , după model, substantivul și adjectival care îl însoțește arătând numărul și genul:

copil înalt, pomi roditori, caise coapte, fluture colorat, soare arzător, cărți interesante, primăvară dulce, salcie pletoasă.

COMUNICARE ÎNTRE COLEGI ÎN CADRUL PROIECTELOR

Georgiana Plavie

Orice proiect presupune : crearea unui mediu atractiv de învățare, multiplicarea situațiilor de învățare, combinarea mai multor teme în activități relevante, elaborarea de material didactic adecvat (prezentări Power Point, blog, pagini wiki, pagini web, alte aplicații) pentru cadrele didactice.

Proiectele de parteneriat cu profesori din alte țări necesită tipuri de competențe sau de calități în plus față de cele didactice: toleranță și comunicare interculturală, respect reciproc, flexibilitate, creativitate, capacitatea de a soluționa probleme.

Profesorii trebuie:

- să fie pregătiți pentru colaborare;
- să facă schimb de responsabilități cu alții;
- să își motiveze elevii pentru a lucra într-un mod nou;
- să stăpânească TIC și să utilizeze TIC;
- să poată comunica într-o limbă străină;
- să posede competențe de gestionare a unui proiect;
- să fie pregătiți și familiarizați cu portalul eTwinning;
- să depășească orice neajuns prin învățarea de la ceilalți profesori pe portalul eTwinning;
- să depășească dificultățile în cadrul forumurilor de pe platformele de învățare, eTwinning deoarece problemele apărute sunt comune deși nevoile sunt individuale și variate;
- să înlăture lipsa de cooperare și de feed-back care sunt piedici în cadrul activităților de comunicare de la proiecte;
- să se adapteze și să-și dezvolte competențele pedagogice în mod continuu;
- să folosească eTwinning ca pe un mediu de învățare prin comunicare, prin utilizarea TIC, prin managementul proiectelor;
- să dezvolte competențele de utilizare a noilor tehnologii pentru susținerea activității didactice și pentru parteneriate;
- să dezvolte creativitatea în raport cu utilizarea TIC și a inovațiilor didactice.

Bibliografie

Burduș, E., Căprărescu, G., *Fundamentele Managementului organizațional*, Ed. Economică, București, 1999.

AUTOEVALUAREA PROPRIILOR CAPACITĂȚI MODALITĂȚI DE AUTOEVALUARE LA ELEVII

GIURIGU ELENA

Autoevaluarea, ca proces de comunicare a elevului cu sine are largi valențe formative, întrucât feedbackul oferit de evaluare nu mai este unidirecțional, orientat spre cadrul didactic, ci generează schimbări interne, personale, puternice la nivelul individului supus educației, elevul. Astfel, intervenția reglatoare a cadrului didactic își diminuează din importanță, aducându-se în prim plan nevoia găsirii căilor optime pentru formarea deprinderilor autoevaluative ale elevilor.

Efectele benefice ale autoevaluării sunt resimțite pe mai multe planuri. Pe de o parte, cadrul didactic primește confirmarea aprecierilor sale în opinia elevilor, pe de altă parte elevul înțelege nevoia efortului pentru atingerea obiectivelor stabilite, își cultivă motivația față de învățatură și capătă o atitudine responsabilă de adevărat subiect al acțiunii pedagogice, de participant activ la propria sa formare.

Extrem de important în formarea abilităților și deprinderilor autoevaluative ale școlarilor o constituie interiorizarea repetată a grilelor de evaluare cu care operează cadrul didactic. Pentru a ajunge la aceasta se impune respectarea unor condiții și accentuarea unor activități precum:

- prezentarea la început a obiectivelor curriculare de atins și, eventual, a itemilor luați în calcul la evaluare;
- încurajarea elevilor pentru a discuta despre modul de rezolvare a sarcinii de lucru și despre efectele formative asupra lor;
- stimularea evaluării, autoevaluării și interaprecierii în cadrul grupului.

Cultivarea capacității autoevaluative la elevi devine necesară și din considerente care privesc organizarea activității școlare. Se are în vedere numărul, relativ mare, de elevi, dintr-o clasă, a căror evaluare poate diminua sensibil, mai mult decât este de dorit, timpul necesar activității de instruire-învățare, numărul redus de ore pe săptămână la unele discipline, încărcarea programelor care obligă la utilizarea timpului disponibil pentru verificări. Asemenea circumstanțe reduc sensibil posibilitatea ca educatorul să evalueze performanțele elevilor astfel încât să determine cât mai exact evoluarea acestora în activitatea școlară.

Autoevaluarea, ca proces de autocunoaștere a propriei personalități, este o capacitate care „se formează”, nu este un „dar”. Ea nu este, deci, numai mijloc utilizat în activitatea didactică, în scopul ameliorării acesteia, ci, în același timp, este și obiectiv al procesului de formare al elevilor.

Cercetările întreprinse în acest sens au condus la concluzii încurajatoare privind formarea la elevi a capacității de autoevaluare. Totodată, este demonstrată posibilitatea educării capacității de autoapreciere la elevi, pe baza însușirii de către aceștia a criteriilor care legitimează judecățile de valoare emise. Este relevant efectul pozitiv pe care exercițiul autoevaluării îl produce asupra activității de învățare a elevilor.

Acțiunile de autoapreciere a rezultatelor școlare, de către elevi:

- influențează pozitiv motivația și atitudinea acestora față de învățare, le oferă satisfacția muncii rodnice împlinite și îi face încrezători în forțele proprii;
- semnalează dificultățile cu care se confruntă elevii, erorile pe care le comit;
- în același timp, permit îmbunătățirea stilului educatorului în ceea ce privește utilizarea sistemului de notare.

Dezvoltarea la elevi a capacității de autoevaluare este favorizată / stimulată de promovarea strategiei evaluării formative(pe secvențe relativ mici de activitate). Numărul mare al verificărilor pe care le

implică strategia menționată face nu numai oportună, ci chiar necesară recurgerea la autoaprecierea de către elevi a rezultatelor obținute în învățare.

Educarea capacității de autoapreciere are efecte pozitive și în planul dezvoltării unor atitudini colegiale, de înțelegere și înțajutorare între elevi. Aprecierea corectă a colegilor și a propriilor rezultate favorizează dezvoltarea relațiilor intercolegiale și totodată formarea unei corecte imagini de sine din partea fiecărui component al grupului de clasă.

Recurgerea sistematică la autoaprecierea rezultatelor constituie un exercițiu util și eficace de dezvoltare la elevi a „capacității valorizatoare” - obiectiv formativ de certă însemnătate pentru devenirea acestora.

Pe lângă efectele pe care le produce, autoevaluarea are și evidente avantaje comparativ cu evaluarea efectuată de către alte personaje. În acest sens, informațiile dobândite de institutor prin evaluarea rezultatelor obținute de elevi în învățare, la care se adaugă observațiile efectuate asupra procesului de instruire, constituie punct de plecare în analiza acțiunii care a condus la rezultatele măsurate și, prin urmare, temei pentru ameliorarea activității viitoare în toate componentele ei.

Capacitatea de autoevaluare a elevilor nu este, prin urmare, numai efectul indirect al aprecierilor operate de către educatori, „efect al modelului”, ci devine chiar un obiectiv al activității de formare a subiecților; prin autonotare, educabilii sunt conduși la înțelegerea criteriilor de notare, la înțelegerea că nota atribuită semnifică o apreciere și este o consecință firească, inevitabilă, care însoțește toate activitățile omului, îndeosebi pe cele întreprinse deliberat.

Autoevaluările, ca și interevaluările, dobândesc o mai mare consistență atunci când în sprijinul realizării lor se stabilește un punctaj (minim și maxim) și/sau o grilă de evaluare.

Autoevaluarea are un impact pozitiv asupra învățării, a performanțelor obținute.

Aprecierea colegilor prin clasificare este mai exactă decât aprecierea prin notă, iar în cazul elevilor din învățământul primar și gimnazial, clasificarea este mai ușoară și mai exactă decât notarea.

Perceperea globală a pregătirii unui elev, a rangului acestuia în ierarhia componentelor clasei este mai exactă decât aprecierile privind pregătirea la diverse discipline opționale (notarea acestora).

Aprecierea globală este mai ușoară și mai precisă decât aprecierea la diverse discipline.

Aprecierile elevilor asupra performanței unui coleg sunt mai exacte când urmează după aprecierea educatorului, și invers.

Aprecierile emise de elevi pe baza unor indicatori sunt mai exacte decât cele emise în absența indicatorilor.

Evaluările operate de elevii clasificați în primul sfert al clasei sunt mai exacte decât ale celor din ultimul sfert al clasificării, ceea ce conduce la concluzia : „să nu pui preț și să nu ceri unui prost să evalueze ceea ce el însuși nu cunoaște”.

În general, problematica autoevaluării se corelează cu cea a interevaluării. Nota comună o constituie antrenarea elevilor în realizarea actului evaluator privind propriile lor rezultate sau pe cele ale colegilor. Ambele vizează formarea capacității de valorizare a rezultatelor activității de învățare. Ceea ce le distinge sunt „obstacole” pe care le au de depășit în cazul „autoevaluării”, obstacolul este reprezentat de „imaginea de sine”, în timp ce cazul „interevaluării” este reprezentat, cel mai adesea, de relațiile interindividuale dintre educabili”. (I.T. Radu „Evaluarea Modalități de autoevaluare la elevi.

O modalitate de evaluare cu largi valențe formative o constituie autoevaluarea elevilor. Autoevaluarea poate să pornească de la autoaprecierea verbală și autonotarea supravegheată eventual de profesor. Pentru perfecționarea practicilor de evaluare, urmează o centrare pe obiective mult mai bine determinate. Trecerea de la evaluarea produsului la evaluarea procesului modifică însăși funcțiile

evaluării. Evaluarea procesului devine un moment central și permite un demers circular sau în formă de spirală, prin care se asigură ameliorarea din interior a întregului sistem. În timp ce evaluarea tradițională, menită a garanta obiectivitatea, este pusă în situația de exterioritate în raport cu ceea ce urmează a fi evaluat, demersul sistemic se bazează pe autoevaluare, ea însăși asociată unei deschideri. La limită se poate ajunge la o evaluare fără judecare, fondată numai pe constatări. Altfel spus, obiectivul evaluării nu constă în a raporta o acțiune educativă la un ansamblu de valori, mai mult sau mai puțin absolute, în vederea unei condamnări sau aprobări, ci de a ajunge la o deschidere suficient de sistematică pentru a putea percepe legăturile între diferite elemente și, în caz de necesitate, de a acționa asupra unora dintre ele pentru a le modifica pe altele.

Modalități de antrenare și dezvoltare a atenției elevilor – succesul reușitei școlare

Parasca Maria

Asigurarea succesului la învățătură în funcție de potențialul fizic și psihic al copilului, pe de o parte, și depășirea eșecului școlar, pe de altă parte, constituie obiective educaționale de mare complexitate. În cazul școlarului mic, eficiența actului de învățare depinde nu numai de capacitatea de asimilare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, dar și de anumite trăsături de personalitate, în particular de spiritul de observație, de facultatea de a se concentra, de a fi atent.

Dezvoltarea atenției, a calităților acesteia – concentrare, stabilitate, volum și distribuție reprezintă una dintre finalitățile formării intelectuale. Pentru a identifica mijloacele ce întrețin atenția concentrată și factorii care intervin în diminuarea acesteia au fost efectuate numeroase studii și cercetări științifice. S-a constatat că atenția este un act adaptiv, ce poate fi dezvoltat prin învățare, în fixarea ei un rol esențial avându-l stările afective. De asemenea, au fost relevate valențele incontestabile ale interesului – tendința de a da atenție unor obiecte, persoane sau situații de care suntem atrași și în care găsim satisfacții. Un act de cunoaștere va fi eficient doar dacă va fi focalizat și valorificat interesul elevului, îi va fi „cucerită” atenția.

Calculatorul devine un instrument de învățare din ce în ce mai utilizat, fiind accesibil tuturor și în orice moment.

Programul de prezentări PowerPoint permite modelarea rapidă a lecției, înnoirea permanentă a materialului didactic, proiectarea mai multor variante de fixare și de evaluare a cunoștințelor și competențelor, ușurând mult misiunea profesorului. Sala de clasă va fi dotată cu un ecran, care ar permite și folosirea concomitentă a tablei. Prezentarea PowerPoint va fi concepută diferit, în funcție de scopurile trasate de profesor: predarea sau deducerea informației noi formularea de probleme, evaluare.

PPT poate fi aplicat atât pe parcursul întregii lecții, cât și în anumite secvențe ale acesteia. Formarea eficientă a competențelor, de exemplu la matematică va fi asigurată doar atunci când predarea cunoștințelor va fi urmată de fixarea acestora prin exerciții aplicative.

Prin realizarea feedback-ului vom obține un efect dublu în consolidarea priceperilor practice. De exemplu proiectând în PowerPoint schema unei lecții de cunoaștere a mediului, științe, istorie, geografie, limba română, etc. vom forma competențe de scriere corectă, de schematizare a cunoștințelor prin redarea esențialului din lecție, în vederea menținerii atenției și reținerii cunoștințelor mult mai ușor și mai rapid prin aplicarea acestei scheme în diferite situații.

Educatia Outdoor

Grozea Maria-Daniela

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori –”Descoperirea copilului”)

Kurt Hahn, fondatorul primei școli de Educație Experimentală Outdoor, considera că societatea modernă suferă de mai multe boli: declinul condiției fizice, al spiritului de antreprenoriat, al imaginației, creativității și abilităților practice, al autodisciplinării și al compasiunii interumane. După părerea sa, ”principala sarcină a educației este să asigure supraviețuirea următoarelor calități: o curiozitate inovatoare, o voință invincibilă, tenacitate în atingerea țelului, lepădare de sine și deasupra tuturor: compasiune!”

De asemenea, sunt promovate trei concepte integrate și multidimensionale, prezente în legislația și/sau în documentele de politică publică ale majorității statelor lumii, respectiv:

- Interesul superior al copilului (The best interests of the child, UDE Working Report, 2010);
- Starea de bine a copilului (Doing better for children, OECD, 2009);
- Bucuria/plăcerea de a învăța (Barsade, 2002).

De curând a crescut interesul cadrelor didactice pentru programe educaționale alternative în educația nonformală, cum ar fi: educația outdoor sau educația în aer liber, învățarea prin aventură sau activități extrașcolare cu caracter interdisciplinar. Programele de educație outdoor se desfășoară în natură sau în spații neconvenționale, în afara sălii de clasă, având caracter nonformal. Educația outdoor este cea care începe dincolo de ușa clasei și se consumă în drumeții, excursii, incursiuni în lumea reală (pădure, cartier, parc, centru cultural, comercial, industrial etc.) și care este conexată la conținuturile școlare, fiind un mediu de explorare, de aplicare, de punere la probă sau experimentare a unor cunoștințe stipulate prin programă. Această ipostază a formării a luat un avânt deosebit, dispunând și de o consistentă literatură în domeniu, ca și de o practică pe măsură, în țări precum Suedia, Danemarca, Norvegia, Finlanda. Se evidențiază un mod de învățare experiential ”Înveți cu creierul, mâinile și inima!”. Eficiența educației experiențiale poate fi ilustrată printr-un proverb chinezesc: Ce aud-uit, ce văd-îmi amintesc, ce fac-înțeleg. Este un lucru îmbucurător, întrucât educația Outdoor oferă oportunitatea acumulării de cunoștințe, exersării deprinderilor fizice și formării unor comportamente.

Mediul preșcolar oferă posibilitatea realizării în bune condiții a educației outdoor. Ținând seama de faptul că bucuria de a învăța determină o stare de bine a copilului, educatoarele trebuie să ofere multiple ocazii pentru a trezi în preșcolar plăcerea de a învăța și de a se simți bine în climatul educațional creat. Activitățile de tip outdoor reprezintă oportunități atât pentru producerea unei stări emoționale ce favorizează învățarea, cât și o modalitate de a forma, consolida sau exersa deprinderi și cunoștințe pe domeniile experiențiale cuprinse în Curriculum-ul pentru învățământ preșcolar. Mediul înconjurător devine șantier de aplicare a cunoștințelor sau arenă de descoperire a noi probleme a căror rezolvare se poate face fie la fața locului, fie în perimetrul sălii de clasă. Chiar dacă instituția preșcolară nu poate răspunde solicitărilor copiilor de a pleca măcar o dată pe săptămână în mijlocul naturii, pentru a desfășura activități de educație outdoor, însăși ieșirea de scurtă durată în curtea grădiniței sau în parcul din apropiere, vizitele la instituții culturale învecinate oferă oportunități pentru o educație outdoor, ce stimulează preșcolarii, favorizând calitatea educației acestora.

În cele ce urmează voi purcede la o incursiune în domeniile experiențiale cuprinse în Curriculum-ul preșcolar, spre a prezenta câteva sugestii de conținuturi care valorifică educația outdoor.

La domeniul „Limbă și comunicare” educatoarea poate alege să desfășoare un joc didactic în sala de grupă, cu ajutorul unor jetoane, acțiune ce devine, plictisitoare pentru preșcolari, dacă se repetă de mai multe ori în aceleași condiții sau poate ieși în curtea grădiniței, în parc sau în pădure, unde copiii pot utiliza elemente naturale pentru desfășurarea jocului. Cu siguranță că, natura, prin coloritul și varietatea elementelor va stimula învățarea și va crea un climat educațional relaxant.

Memorarea unor versuri se poate realiza apelând la o imagine statică în sala de grupă sau într-un mediu natural, cu elemente corespondente versurilor, imitând acțiuni, care facilitează procesul de memorare.

Dezvoltarea capacității de a înțelege și utiliza numerele și cifrele poate fi realizată în sala de grupă, utilizând jetoane, dar mediul natural cu elementele lui poate fi cadrul educațional plăcut și relaxant de exersare a deprinderii de a număra, stimulând starea de bine a copilului.

Natura reprezintă un material didactic recreativ și stimulat și pentru activitățile de cunoașterea mediului. Pădurea, parcul, muntele, grădina zoologică, o fermă cu păsări și cu animale domestice reprezintă câteva oportunități pentru organizarea eficientă și relaxantă a observărilor. Dar, dacă deplasarea în aceste zone nu e posibilă o curte spațioasă poate oferi prilejul observării unor mici insecte, precum furnicile sau descoperirii transformărilor din natură în diferite anotimpuri. Fotografierea unei plante (de preferat un copac) de-a lungul anului, apoi adunarea acestor imagini într-o prezentare de tip slide show e o metodă minunată de a observa schimbarea adusă de anotimpuri. O plimbare cu bicicleta și observarea elementelor caracteristice este mai motivantă și mai atractivă decât o activitate de observare pe bază de imagini, în sala de grupă.

Activitățile ecologice de plantare de flori și arbori sunt pe placul preșcolarilor și îi apropie de natură. Dar, pentru că în grădiniță conținuturile sunt abordate integrat, o acțiunea de plantare de flori oferă prilejul reactualizării unor cunoștințe matematice, privind constituirea de grupe după criteriul formei, mărimii sau culorii sau exersarea numărului și socotitului, precum și dezvoltarea abilităților fonetice și lexicale.

Activitățile plastice, muzicale și practice pot fi organizate în aer liber. Creta colorată pot fi utilizată în aer liber pentru realizarea desenelor individuale sau colective. Nelimitarea spațiului de lucru inspiră și reduce plictiseala din sala de grupă. Totodată, natura îi poate inspira pe micuți în a crea diverse tablouri, colaje cu materiale din natură, decorațiuni.

Exemplele prezentate demonstrează că educația outdoor poate reprezenta o modalitate de implementare a curriculumului preșcolar. Numai că, specificul acestor activități, care creează un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei 4 pereți ai unei săli de clasă”, contribuie în mare măsură la producerea stării de bine a copilului. De obicei, ca activități cu caracter nonformal, activitățile outdoor trebuie realizate doar în conformitate cu dorințele copilului, la inițiativa lui, axându-se pe spontaneitate și creativitate. De aceea, nu trebuie realizat un demers didactic rigid și închisat în șabloane metodologice. Sub aspect nonformal, activitățile de tip outdoor contribuie, în principal, la a produce copilului o stare de bine, decât să îndeplinească cu strictețe prevederile Curriculumului. Dar, realizate ca și activități complementare celor informale, aceste activități au un rol determinant în dezvoltarea psihică a copilului.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Manual de educație outdoor* - www.slideshare.net
2. *Baze teoretice ale Educației Outdoor* - <http://outdoorlife.ro>
3. *Curriculum pentru învățământ preșcolar*
4. Ionescu, M. Radu, I. (coord.), *Didactica Moderna*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

MARTIE

CAEA ANDA

1 Martie vestit,
La noi iarăși a sosit,
Aducând cu el în zbor,
Un zâmbet de mărtișor.

Bate iute la fereastră,
Și iubita lui nevastă,
8Martie dar ceresc,
Mamelor le mulțumesc!
Iar natura strigă-n cor:
LA MULȚI ANI! Femeilor!

Martie e frumusețe
A primaverii finețe ,
Ce descrie în culori,
Calde ,reci, ani trecători.

Fișă de evaluare, Istorie-clasa a IV-a

Uzuru Domnica

1. Completează enunțurile. (2p)

- A)este un grup bazat pe legături de sânge și de căsătorie.
- B) este știința care se ocupă cu studiul evoluției societății omenеști, de la origini până în prezent.
- C) Perioada de timp care durează o sută de ani se numește..... .
- D) Totalitatea comunităților locale de pe teritoriul unei țări, fie ele urbane sau rurale, formează.....
(comunitatea națională, secol, familie, istorie)

2. Adevărat sau fals ? (1p)

- 1) Primul război dintre daci și romani are loc în anii 101-102 d.Hr. ()
- 2) Romanii erau cei mai periculoși pirați ai tuturor mărilor și oceanelor. ()
- 3) Geto-dacii erau buni apicultori și păstori. ()
- 4) Grecii îi numeau pe daci gali. ()
- 5) Zeul suprem al dacilor era Zamolxis. ()

3. Marcați cu X varianta/varianțele corectă/corecte: (3p)

a) Geto-dacii făceau parte din neamul:

- a. tracilor b. inzilor c. grecilor

b) Primul rege care a unit triburile geto-dace și a format Dacia a fost:

- a. Decebal b. Burebista c. Traian

c) Capitala Imperiului Roman era la:

- a. Roma b. Iași c. București

d) Galii au fost strămoșii:

- a. grecilor b. românilor c. francezilor

e) Coloniile Histria, Tomis și Callatis au fost întemeiate pe țărmul Mării Negre de:

- a. greci b. slavi c. gali

f) Arhitectul Columnei lui Traian a fost:

- a. Badea Cârțan b. Apolodor din Damasc c. Decebal

4. Numește trei popoare care s-au remarcat în Antichitate prin cultura și civilizația lor. Descrie în câteva propoziții unul dintre popoare. (3p)

Notă: Se acorda 1 punct din oficiu.

VIITORUL EDUCAȚIEI: CUM SE VA TRANSFORMA ÎNVĂȚĂMÂNTUL

IFRIM GABRIELA

Cu toții dorim să fim deja mari și să ne creem un viitor "perfect", însă nu e atât de ușor cum credem. Viitorul noi îl țesem de la o vârstă fragedă, adică de mici copii. Apoi pășind treptele vieții ajungem la ușa viitorului, intrând acolo îți dai seama că e mult mai greu să fii mare. De aceea trebuie să te gândești cu ce te ocupi în prezent, căci viitorul încă nu există. Mereu fii conștient de ceea ce faci, căci faptele nu le poți întoarce. Cum ne spun oamenii mai mari "Să nu vă temeți de viitor, deoarece voi sunteți viitorul."

Învățământul este, fără doar și poate, unul dintre domeniile de bază în care tehnologiile viitorului trebuie să ajungă, deoarece acestea au potențialul de a deschide noi orizonturi ale educației, cu experiențe de învățare interactive și fără caracterizări negative ale sistemului.

Pe măsură ce tehnologia se schimbă, și educația se transformă – putem observa acest lucru în școlile din străinătate, dar și în școlile și liceele de la noi, unde profesorii sunt din ce în ce mai deschiși la gadgeturi, iar elevii sunt maeștri în folosirea lor. După perioada de pandemie, când platformele de educație online au apărut ca ciupercile după ploaie, într-o competiție acerbă, unele fiind mai bune decât altele, profesorul, dar și elevul simt tot mai mult atracția către tehnologie.

Deja nu mai este cazul să vorbim despre laptop-uri și tablete într-o sală de curs sau într-un laborator. Elevii au deja astfel de dispozitive acasă sau în ghiozdan, dar le folosesc îndeosebi pentru a se distra și pentru a scăpa de monotonia orelor "clasice", dar și ca obligativitate în rezolvarea temelor și orelor online. Școlile au posibilitatea de a le oferi elevilor astfel de device-uri în locul manualelor clasice, care uneori sunt într-o stare cel puțin precară. Cu toate că nu toți elevii își pot permite o tabletă pe care să o aducă la școală sau să o folosească în orele online, marele beneficiu ar fi ușurarea ghiozdanului mult prea greu. Totul devine virtual, dar rămâne extrem de real. Chiar dacă perioada de pandemie martie-iunie ne-a pus la încercare privind stilurile de predare, platformele ZOOM, CLASSROOM, MEET ne-au oferit suficiente modele pentru a ține legătura strânsă atât cu copii cât și cu familiile acestora.

Dacă perioada pandemică continuă și în septembrie vom fi nevoiți să apelăm la sistemele tehnologice ca să menținem legătura cu copiii noștri. Eu cred că vom vedea în următoarea perioadă o schimbare de abordare a predării în instituțiile de învățământ. Rolul profesorului cred că ar trebui să fie o combinație între consultant, coach, mentor și speaker. Astfel, un profesor va avea rolul să ofere sfaturi de îmbunătățire a rezultatelor din activități practice, va trebui să motiveze și să urmărească evoluția personală al celor care vor să se dezvolte, să ofere un exemplu personal și să fie model de inspirație. Teoria se va învăța gratuit de pe platforme online, din cărți sau alte suporturi informaționale, părinții primind rolul de supraveghetori implicați direct în educația copiilor.

Un alt trend pe care îl observ este acela de împărtășire gratuită de educație de către specialiști. Au apărut din ce în ce mai multe surse de informare, iar internetul ne oferă ca exemple de succes: Wikipedia și KhanAcademy, Youtube.

Cred că dorința de a oferi ceva înapoi societății există în fiecare din noi, iar sentimentul de importanță și fericire pe care îl ai atunci când cineva îți mulțumește că i-ai ușurat/îmbunătățit viața este unul deosebit. De aceea tot mai mulți specialiști pe diferite domenii își dedică timpul să creeze educație online gratuită. Astfel vine și întrebarea: de ce nu ar putea oricine să creeze cursuri? Oricine poate accesa un cod de deschidere a unei întâlniri online, poate crea și cursuri. Astfel au apărut formatorii online care țin conferințe, simpozioane, chiar și internaționale, cursuri cu și fără credite și apariții de reviste online. Dacă putem să facem aceste lucruri fără să ne întâlnim într-o anumită locație, dar să ne vedem pe un ecran înseamnă că viitorul educației, viitorul învățământului românesc este unul tehnologic.

O GRĂDINIȚĂ DE SUCCES

Voaideș Minodora

Fiind prima verigă a sistemului de învățământ, grădinița reprezintă un element crucial în procesul, dar și în dezvoltarea fizică, psihică și emoțională a copilului. Grădinița este un mediu creativ și interesant, care pune baza educației copilului și îl ajută să deprindă primele aptitudini pentru școală. Îi oferă oportunitatea de a descoperi lucruri noi și de a-și dezvolta abilități esențiale pentru viața de zi cu zi, pe care stând acasă, copilul nu le poate dobândi. Se consideră că grădinița asigură mediul care garantează siguranța și sănătatea copiilor și care, ținând cont de caracteristicile psihologice ale dezvoltării copilului, implică atât familia cât și comunitatea în procesul de învățare.

Pentru a se putea vorbi de o grădiniță de succes se dorește, pentru început o schimbare în sistemul de învățământ, o schimbare centrată pe nevoile copilului. Schimbarea sistemului în folosul copilului și al cadrului didactic, schimbarea părintelui prin deschiderea către dialog și cooperare cu toți factorii care contribuie la dezvoltarea și instruirea copilului, schimbarea mentalității cadrelor didactice în ceea ce privește rolul pe care îl au în procesul de instrucție, învățământului preșcolar îi revine un rol asumat în măsura în care asigură premisa, baza și deschiderea reușitei școlare.

Grădinița este ideală pentru realizarea unor schimbări la nivel de interacțiune, de grup. Odată ajuns la grădiniță copilul învață surprizele relațiilor sociale, învață să asculte și să se facă ascultat de alt copil. Grădinița îl ajută să se deschidă către ceilalți și să își renegocieze dimensiunile egoiste ale personalității sale.

Pentru ca o grădiniță să aibă succes trebuie să se țină cont de calitatea actului educațional, de investițiile făcute în asigurarea unor bune condiții de desfășurare a activității instructiv – educative.

Un factor premergător succesului unei grădinițe este crearea unui mediu educațional. Mediul educațional trebuie să permită dezvoltarea liberă a copilului și să pună în evidență dimensiunea interculturală și pe cea a incluziunii sociale. Mediul trebuie astfel pregătit încât să permită copiilor o explorare activă și interacțiuni variate cu materialele, cu ceilalți copii și cu adultul (adultii).

O grădiniță de succes este acea grădiniță în care copiii sunt fericiți, zâmbesc, vin cu plăcere în fiecare zi și nu plâng atunci când rămân la grădiniță.

Învățarea prin proiecte

Gavrilescu Emilia – Dorina

Învățarea este un proces complex, în care trebuie să se implice atât educatorul, cât și educat. Fiecare individ reprezintă un izvor de experiențe în învățare atât pentru propria formare, cât și pentru cei din colectivitate.

În grădiniță a fost adoptată și aplicată metoda proiectelor, strategie modernă de organizare și conducere a procesului instructiv – educativ, care promovează educația individualizată, cu multiple valențe formative, în funcție de ritmul propriu de dezvoltare a fiecărui copil, de cerințele și nevoile sale. În cadrul ei sunt create condiții pentru valorificarea potențialului nativ individual. Educatoarea care își ascultă copiii și le pune întrebări despre lucrurile care îi interesează va reuși să găsească numeroase idei de elaborare a studiilor tematice.

Curiozitatea preșcolarului și efortul propriu trebuie să fie principalul suport pentru învățare. Copilul va decide ce răspunsuri va căuta la un moment dat, dar educatoarea trebuie să fie prezentă și să-l îndrume. Metoda proiectelor are și alte avantaje:

1. acordă atenție sporită colaborării cu părinții, realizând un adevărat parteneriat pentru educație;
2. oferă condiții de învățare eficientă pentru toți copiii din grădiniță, conduce la optimizarea căilor pentru un învățământ școlar eficient;
3. solicită competența profesională a fiecărui cadru didactic.

Metoda proiectelor este o provocare atât pentru copil, cât și pentru cadrul didactic, făcând actual scopul educației și al instrucției afirmat de F. Frobel(1887): „de a scoate din ce în ce mai multe informații în mintea acestuia”.

Metoda proiectului tematic presupune o abordare transdisciplinară a unei teme bine stabilite în raport cu cerințele programelor școlare, cu capacitățile intelectuale implicate, dar și cu interesele și abilitățile practice ale copiilor, fiind o formă de evaluare motivantă pentru ei, chiar dacă volumul de muncă este sporit. Activitățile integrate care se desfășoară pe parcursul unui proiect tematic asigură o învățare activă, reflectând interesele și experiența copiilor și au finalități reale. În cadrul lor, copilul își concentrează atenția și energia, cu atât mai mult cu cât are oportunitatea de a-și personaliza cunoștințele dobândite prin mijloace artistice: creații „literare”, postere educative, afișe, desene, albume, jocuri, produse practice. Este o metodă complexă, care necesită o perioadă mare de timp și care se poate realiza individual și în grup, aducând, astfel, mai multe beneficii.

Repere teoretice privind specificul formării comunicării orale și scrise a elevilor prin intermediul activităților extracurriculare și extrașcolare

Crenguța Anghel

Omul civilizației moderne, cu o gândire complexă și cu necesități de exprimare variată, are nevoie de un vocabular diversificat care să corespundă cerințelor comunicării interumane.

Limbajul are o importanță deosebită în formarea, educarea și dezvoltarea copilului. În același timp, limbajul este un mijloc de comunicare și un mijloc de cunoaștere. Prin limbaj el comunică: își prezintă gândurile, formulează întrebări și construiește răspunsuri, dezvoltă idei, argumentează afirmații, trăiește emoții, își manifestă sentimentele, realizează relații cu ceilalți, își dezvoltă vocabularul. Un vocabular bogat are influență și asupra comportamentului lui. Acesta își poate impune să se exprime frumos pentru că are cuvinte, deține un vocabular bogat pe care să-l folosească. Într-o eventuală neînțelegere cu o persoană, caută să o lămurească, folosind cuvintele pe care le stăpânește, pe când, cel care nu are un vocabular bogat dezvoltă un alt comportament, uneori agresiv.

Realizarea caracterului formativ al instruirii, determinarea condițiilor și formelor învățării, aplicarea metodelor active, proiectarea în variante a activităților extracurriculare și extrașcolare, realizarea evaluării, asigurarea progresului școlar, cercetarea pedagogică sunt aspecte concrete ale muncii profesorului.

Procesul instruirii trebuie văzut ca un tot, dar și în dinamica sa, pornind de la obiective, cu antrenarea condițiilor, factorilor, situațiilor într-un mod adecvat, care solicită capacități științifice de proiectare, conducere, desfășurare și evaluare a acestor tipuri de activități.

Se impune ca în studiul limbii române, să se utilizeze modelul comunicativ-funcțional, conform căruia comunicarea este un domeniu complex. Este clar faptul că, definirea domeniilor disciplinei se face, exclusiv, în termeni de capacități privind comunicarea orală și scrisă. Comunicarea este prezentă în calitatea sa de competență fundamentală, vizând deprinderi de receptare și de exprimare orală și scrisă. Se urmărește reechilibrarea ponderii acordate exprimării orale față de cea scrisă, precum și a proceselor de producere a unor mesaje proprii față de cele de receptare a mesajelor.

Stimularea lecturii de plăcere se realizează prin centrarea obiectivelor pe formarea de capacități proprii de folosire a limbii în contexte concrete de comunicare. Pentru dezvoltarea limbajului și sporirea calitativă a vocabularului, interesează nu atât numai cuvintele noi învățate ci, mai ales, numărul de cuvinte cu mare frecvență în vorbirea curentă.

Exercițiile care le cer școlarilor să întrebuițeze unele cuvinte-reper în cele mai multe combinații sporesc fluiditatea și flexibilitatea limbajului, dezvoltă capacitățile lingvistice creatoare, dar și creativitatea, în general. Deși fiecare copil nu creează limba, ci o învață de la colectivitatea în care se formează, el o poate utiliza, în anumite limite, într-o întrebuintare care îi aparține.

În limbă există un număr mare de cuvinte cu multiple posibilități de îmbinare a acestora. Ele se asimilează doar lecturând. Elevul își poate alege nu numai cuvintele, ci și modul de combinare a lor. Capacitățile creatoare depind și de zestrea genetică, dar țin mai ales de rezultatul exercițiului efectuat pentru a combina elementele cunoscute în structuri noi, obținând produse încărcate cu noi valori funcționale.

A ști să citească logic, cursiv și expresiv este una din atribuțiile esențiale ale unui om trecut prin școală. Acesta trebuie să găsească în lectură o motivație intelectuală, artistică și afectivă. Trebuie să descopere universul de gânduri și sentimente al textului, lumea creată de autor, să adopte față de ea o poziție critică, să stabilească o punte între modul lui de a gândi și de a simți și cel oferit de textul literar. Lectura

are menirea de a îmbogăți cunoașterea și experiența de viață a școlarului, contribuie la înnobilarea sufletească a acestuia, la formarea caracterului său.

Elevii trebuie să cunoască importanța limbajului pentru om și faptul că limbajul este exersabil, progresul fiind proporțional cu exercițiul constant și variabil pentru fixarea unor termeni și structuri de enunțuri și pentru întrebuințarea lor activă în variate combinații, după efectuarea lecturii textului.

Odată formată preocuparea pentru corectitudinea, bogăția și frumusețea exprimării, activitățile extrașcolare de lectură devin interesante, atractive și eficiente. Trebuie să se țină seama că o persoană nu poate avea o exprimare adecvată, bogată și corectă cu un vocabular sărac. Carențele de vocabular la elevi au următoarele aspecte:

- vocabularul limitat cunoscut de către ei;
- decalajul mare între vocabularul pasiv și cel activ;
- tendința de a folosi termeni fără a le pătrunde corect semnificația.

Cercetările experimentale au condus la concluzia că învățarea corectă și temeinică a cuvintelor și dezvoltarea calitativă, funcțională a vocabularului și implicit a limbajului se asigură prin parcurgerea unui drum metodic ce cuprinde următoarele secvențe:

- întrebuințarea cuvântului nou într-o comunicare, într-un context în care el își precizează înțelesul propriu;
- desprinderea termenului nou din context și explicarea lui mai ales prin seria sinonimică pe care o are și prin antonimie (dacă are);
- folosirea cuvântului de către profesor în mai multe contexte, tot cu sensul lui propriu;
- executarea unor exerciții de utilizare a cuvântului în enunțuri noi, variate și de înlocuire a termenului cu sinonime sau cu îmbinări de cuvinte care au sens foarte apropiat.

Pentru dezvoltarea limbajului și sporirea calitativă a vocabularului, interesează nu atât numai cuvintele noi învățate ci, mai ales, numărul de cuvinte cu mare frecvență în vorbirea curentă. Exercițiile care le cer subiecților să întrebuințeze unele cuvinte-reper în cele mai multe combinații sporesc fluiditatea și flexibilitatea limbajului, dezvoltă capacitățile lingvistice creatoare, dar și creativitatea în general. Deși fiecare copil nu creează limba, ci o învață de la colectivitatea în care se formează, el o poate utiliza, în anumite limite, într-o întrebuințare care îi aparține.

În limbă există un număr mare de cuvinte cu multiple posibilități de îmbinare a acestora. Elevul își poate alege nu numai cuvintele, ci și modul de combinare a lor. Capacitățile creatoare depind și de zestrea genetică, dar țin mai ales de rezultatul exercițiului efectuat pentru a combina elementele cunoscute în structuri noi, obținând produse încărcate cu noi valori funcționale.

A ști să citească expresiv, logic și cursiv reprezintă una din atribuțiile esențiale ale unui om trecut prin școală.

Școlarul trebuie să găsească în lectură o motivație intelectuală, artistică și afectivă. El trebuie să descopere universul de gânduri și sentimente al textului, lumea creată de autor, să adopte față de ea o poziție critică, să stabilească o punte între modul lui de a gândi și de a simți și cel oferit de textul literar. Lectura are menirea de a îmbogăți cunoașterea și experiența de viață a lui, contribuie la înnobilarea sufletească, la formarea caracterului său.

Metodele trebuie privite din perspectiva situațională a instruirii, pe fondul deciziilor strategice, ca mijloc de optimizare a acțiunii de lecturare, în sens praxiologic, dar și în planul demersului didactic acțional și operativ.

În diferite situații de instruire, potrivit obiectivelor urmărite, trebuie găsite soluțiile optime de aplicare a

ansamblului de metode prin anumite procedee, prin combinarea și alegerea lor în așa fel încât să stabilească metode adecvate lecturării unor texte pentru:

- categoriile de obiective;
- etapele învățării;
- rezolvarea tipurilor de sarcini formulate;
- specificul elementelor de conținut;
- raportarea la nivelul anterior al formării capacităților elevilor;
- posibilitățile de activizare diferențiată a lor;
- modalități de organizare.

Însușirea vocabularului se realizează prin citire, mergând concomitent cu îmbogățirea vocabularului. Profesorul are rolul hotărâtor în a păstra limba, de a cultiva vorbirea îngrijită și corectă, este factorul dinamizator în influențarea exprimării elevilor determinată de componenta cu care acționează în această direcție, stăpânirea mijloacelor de fixare și activizare a cuvintelor însușite.

Metodele alternative care le dau posibilitatea elevilor să-și valorifice mai bine competențele sunt:

- observarea sistemică a activității și a comportamentului;
- investigația;
- proiectul;
- portofoliul;
- autoevaluarea.

Dezvoltarea limbajului este condiționată de lărgirea sferei lor de activitate extracurriculară și extrașcolară, de îmbogățirea limbajului din procesul de comunicare cu ceilalți. Pe măsură ce își însușește limba și formele gramaticale de vorbire, elevul începe treptat să se elibereze de legătura nemijlocită cu acțiunea externă, transformându-se tot mai mult într-o acțiune internă, independent, de reflecție generalizată, de cunoașterea nemijlocită a realității, sub formă de noțiuni, judecăți, raționamente.

BIBLIOGRAFIE:

- Alexandru Gheorghe, Melania Sârbu, Metodica predării teoriei literare la ciclul primar, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2004.
- Constantin Cucoș, Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Editura Polirom, Iași, 2005.
- Ioan Cerghit, Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006.
- Silvia Breben, Metode interactive de grup –ghid metodic, Editura Arves, Craiova, 2007.

Să le citim copiilor....

RUSU IRINA

Povestea este un altfel de limbaj. Limbajul simbolic reprezintă o modalitate ideală de a vorbi subconștientului, acționând astfel asupra problemelor din mintea copilului, având o mare influență asupra acestuia și asupra realității percepute de el. Simbolul se adresează sufletului, acea parte a aisbergului pe care noi nu o vedem și pe care o putem controla prin aceste metafore vindecătoare. Copilăria tuturor timpurilor nu poate fi concepută fără lumea magică oferită de basme, povești și povestiri. Copilăria, este vârsta tuturor posibilităților, este vârsta la care copiii iubesc întâmplările cu plante și animale, dar și cu copii de vârsta lor și au capacitatea de a prelua exemplele pozitive și de a-și analiza propriul comportament prin analogie cu cel al personajelor. Este vârsta la care pot înțelege că printr-o carte poate păși „pe tărâmul poveștilor”, primitiv și dărnice pentru cei care răsfoiesc cărțile de povești, un tărâm plin de mistere care abia așteaptă să fie descoperite. Dacă reușim să trezim interesul copiilor pentru cărți, pentru bibliotecă, vor ajunge să identifice cartea cu un tărâm al fantasticului, un tărâm cu mistere pe care ei ar trebui să aibă curajul să-l descopere. De aceea, împreună cu copiii să pătrundem cu plăcere pe tărâmul fermecat a cărților și să începem – chiar de la această vârstă fragedă – să îi determinăm pe copii să iubească și să le prețuiască.

Tainele ascunse în cărțile de colorat cu cățeluși sau cu pisicuțe sunt „tălmăcite” copiilor de către părinți și educatori. Ei sunt primii cititori ai textelor scrise, sau nescrise, imaginate de ei în cartea cu desene pentru copii. Ei știu cele mai frumoase basme cu Ileana Cosanzeana și cu Făt-Frumos, basme cu roboți, întâmplări cu plante și animale. De modul în care părinții și educatorii pun în mână copiilor primele cărți, depinde, în mare măsură, felul în care aceștia se vor raporta la lectura mai târziu. Indiferent care este domeniul de activitate și pasiunea unui om, el nu se poate dispensa de lectură. Pentru aceasta este recomandat să li se formeze și să li se dezvolte copiilor, mai întâi, gustul pentru carte, astfel încât lectura să devină o deprindere. Prin urmare, lectura ca deprindere intelectuală trebuie mai întâi formată și apoi educată. Bineînțeles, este bine să se țină seama de cerințele fiecărei etape de dezvoltare a copilului, în funcție de care să se stabilească ce și cât să citească copilul și cum să se procedeze pentru a obține maximum de eficiență în dezvoltarea limbajului, a fanteziei și în însușirea unor cunoștințe noi. Pentru a realiza acest deziderat, o importanță deosebită o are alegerea cărții, care trebuie să fie adecvată vârstei și posibilităților de înțelegere ale copilului.

Poveștile îi ajută să pătrundă într-un univers fantastic, plin de mistere și distracții, iar personajele din basme îi însoțesc în anii copilăriei și le oferă modele pe care să le urmeze în viața adultă. Multe dintre poveștile pentru copii semnalează lupta dintre bine și rău, pun accent pe principalele tipologii comportamentale și arată modul în care anumite situații care se întâmplă și în viața reală își pot găsi rezolvarea. Astfel, copilul poate învăța strategiile de viață fără a fi nevoit să treacă printr-o experiență negativă.

Poveștile sunt o cale către universul nostru interior, către fantezie și libertatea de a visa, dar și o cale către a duce în realitatea ce ne înconjoară puțin din curajul și minunația acestei fantezii. Poveștile îmbogățesc viața copiilor; să le citim povești copiilor pentru că ele contribuie la dezvoltarea unor atitudini sănătoase și pline de încredere în sine în fața provocărilor și problemelor vieții.

TEHNOLOGIA MODERNĂ ÎNTRE UZ ȘI ABUZ

CRISTEA LILIANA

Trăim într-o epocă modernă în care totul stă la un click distanță. Informațiile sunt disponibile pentru oricine, oricând, oricât. Suntem mândri de copiii noștri care n-au învățat încă prea bine să meargă în picioare, dar "se descurcă așa de bine cu tableta și cu telefonul mobil".

Auzim frecvent asta, nu-i așa? Dar, care este reversul? Care sunt efectele negative ale acestui drog? Nu, nu este un cuvânt prea dur. Aceaste este realitatea. De la mic la mare am devenit toți dependenți, într-o mai mică sau mai mare măsură, fie că vrem să recunoaștem sau nu, de tabletă, de telefonul mobil, de conturile de socializare. "Nu ești pe Facebook, nu exiști!"

Vrem să luăm în discuție aici impactul asupra copiilor. În ultimul an este adevărat că până și cursurile școlare (începând de la grădiniță) s-au mutat în mediul on-line. Dar să nu negăm, totuși, efectele adverse.

Aș începe cu planul educațional. Vedem copii inteligenți care nu se pot concentra, nu se pot "aduna". Se mișcă într-un ritm foarte lent și trebuie tot timpul atenționați. Știm că mass-media a găsit țapul ispășitor pentru aceasta: profesorii folosesc metode învechite, nu știu să îi atragă pe copii, să îi motiveze, nu știu să se adapteze la modernism. Problema este că elevii se plictisesc. Sunt apatici și total dezinteresați. Este firesc ca ei să nu fie conștienți de necesitatea de a învăța, dar nici noi nu am fost la momentul respectiv. Și totuși, dacă privim în urmă, vedem că am reușit pentru că a existat un adult care s-a asigurat că ne îndeplinim obligațiile. Cât de atractivă poți face o problemă de matematică? Până unde poți merge cu joaca pentru a-i învăța să scrie corect? Copiii își pierd repede interesul chiar și față de joc în sine. Nu-i mai atrage nimic pentru că pot obține totul foarte ușor.

Cum să mai fie atenți la o lecție de istorie când pot găsi totul pe Google, iar dacă devine plictisitor pot opri în orice moment prezentarea? De ce să mai privească cu respect spre personalitățile care au modelat soarta neamului nostru dacă au "eroii" lor care le demonstrează că nu ai nevoie de educație, de cultură pentru a avea bani, relații și pentru a fi un "VIP"?

Incapacitatea de concentrare, lipsa atenției, lipsa interesului pentru orice activități instructiv – educative sau culturale reprezintă doar o mică parte din efectele negative ale abuzului de tehnologie modernă. Există un aspect mult mai periculos, legat de siguranța fizică și emoțională a copiilor. Necontrolați corespunzător, aceștia se expun în mediul virtual abuzurilor unor persoane perverse. Să nu mai vorbim despre faptul că acum chiar și ei între ei au o armă mai puternică și cu efect mai prelungit de a-i tachina pe colegi.

Avem nevoie de tehnologia modernă? DA, clar. Aceasta este o realitate a lumii în care trăim. Nu ne putem și nu-i putem rupe de ea pe copii. Avem nevoie să comunicăm rapid, de la distanță, oricând. S-a dovedit acest lucru cu prisosință în ultimul an.

Cum facem, totuși, să ne asigurăm, ca părinți, că ai noștri copii nu fac abuz? Păi, un control parental eficient va putea înlătura pericolul. Copilul trebuie să știe că mama/tata îi va verifica mesageria, îi va interzice să-și facă anumite conturi, va urmări ce site-uri accesează. În plus, trebuie să existe un program bine stabilit.

Minorul are acces la telefon/laptop/tabletă numai după ce și-a îndeplinit sarcinile și numai cu limită de timp. Ca părinte, recunosc, este destul de dificil să controlezi ce face copilul tău în mediul virtual și cât timp petrece acolo, plus că riști ca acesta să nu te considere "cool", iar unii părinți sunt mai interesați să fie PRIETENI cu ai lor copii. Și asta este învechit: să fii părinte.

Dar eu cred, spre siguranța lor fizică și psihică, pentru dezvoltarea lor normală și armonioasă, că merită efortul, chiar dacă "nu ești la modă".

"Per aspera ad astra."

Relația profesor – elev

Furtună Ramona

”Am văzut ceva neașteptat: un om milos care mulțumea cerșetorului pentru că-i primise dania. În fond, avea dreptate s-o facă. Fiindcă binefăcătorul există prin cel care primește. Cât de recunoscător trebuie să fie medicul bolnavului pe care l-a vindecat!” (Constantin Noica, Jurnalul filozofic)

De câte ori, noi, profesorii, ne revendicăm un statut, un statut la care ținem, care devine un piedestal ca, în cele din urmă, să devină o barieră între noi și elevi. Probabil că în angrenajul lucrurilor care se întâmplă uităm un fapt simplu, noi existăm doar în relație cu elevul, pentru că cine ar putea fi profesor dacă nu ar mai exista niciun elev? Dintre cei doi, magistru și discipol, pedagog și elev, niciodată nu știi care asigură climatul celuilalt pentru însușire. Iar, cu siguranță, relația dintre magistru și discipol nu ar exista dacă el, elevul nu ar exista. Maestrul se clădește pe necesitatea de cunoaștere, de recunoaștere și de afirmare a celuilalt.

Relația dintre elev și profesor este o bunăvoință, un dar de fiecare zi în care cea mai mare bucurie este nu să dăruiești, ci să primești. Pentru că elevii noștri știu să dăruiască din ceea ce sunt și nu din ceea ce au, și poate, atunci și noi dăruim din ceea ce am devenit de-a lungul anilor, de-a lungul experienței, păstrând totuși, amărăciunea pe care o acumulăm din cauze multiple, din abuzuri verbale care uneori devin fizice, din neajunsurile sistemului. În spatele măștilor, astăzi, ne vine tot mai greu să identificăm bucuria, emoția, uităm de fragilitatea din spatele privirilor și ne ancorăm în teme când, poate, cel mai important într-o viață este să spună cineva despre tine că ești un om bun.

Mă duc în sala de clasă în fiecare zi sperând că, după ce anii vor trece și dragii mei elevi vor uita toate calculele matematice, toate tabelele, toate analizele gramaticale vor păstra în parfumul amintirilor doar căldura, doar emoția cu care îi aștept. În fiecare zi, pentru mine, întâlnirea cu ei este o revelație, o minune, învăț în fiecare clipă cum este să fii bun, și darnic, și zâmbitor atunci când nu ai nimic, să poți oferi atât de multe doar bucurându-te de micile discuții cu cei din jur.

Cred că, într-adevăr, Constantin Noica avea dreptate, nu poți să fii profesor decât datorită elevilor tăi, iar pentru acest lucru, mai ales în perioada aceasta când lucrul la clasă a devenit un lux, sunt recunoscătoare elevilor mei fără de care eu nu aș fiu profesor.

Importanța activităților educative realizate în online pentru promovarea imaginii școlii

STEFAN FLORICA

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale ce presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea școlii, prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, reorganizarea activităților desfășurate în școli și trecute în mediu online.

Poate cel mai mare beneficiu pentru predarea online este acesta - profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare. Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru cursant. Decizia de a preda online poate încuraja profesorul să recunoască controlul pe care îl are asupra propriei cariere și să-și pună mintea în repaus.

Imaginea unei instituții este un patrimoniu, fie că este moștenită, fie că este inclusă în totalitatea bunurilor instituției, fie că este apreciată ca o dimensiune subiectivă. Ca obiect de patrimoniu, imaginea se gestionează, se administrează la fel ca orice alt bun patrimonial al instituției, indiferent de natura acestuia. O imagine bună a instituției are o influență covârșitoare asupra succesului ei și asupra percepției în rândul publicului larg. Dimpotrivă, o imagine negativă afectează, uneori într-o manieră incredibilă, succesul instituției. Ca să fie eficientă, imaginea trebuie să evoce ceva, să spună ceva, trebuie să invite, în esență, la un posibil și permanent dialog. Imaginea școlii este un complex constituit din istoria organizației școlare, calitatea ofertei educative, performanțele sale și stabilitatea instituțională, prestigiul în comunitate. În conturarea unei strategii de optimizare a imaginii unei școli, se ține cont, în primul rând, de obiectivele instituției școlare, dar și de orizontul de așteptare.

În concluzie, imaginea școlii poate fi promovată atât fizic cât și în mediu online, oferind beneficiarilor ceea ce așteaptă și au nevoie: educație de calitate, accesul la ofertele educaționale, individualizarea învățării, combaterea discriminării, reducerea violenței, promovarea unui comportament moral pozitiv și motivarea elevilor pentru a participa în număr cât mai mare la activitățile online.

Fișă de lucru

Neacșu Violeta Luminița

Calculează:

$$7 \times 8 + 6 \times 7 - 3 \times 6 = 3 \times 4 + 7 \times 10 - 5 \times 2 = 2 : 2 + 2 \times 2 - 2 =$$

$$300 - 64 : 8 + 6 \times 6 - 6 = 15 - 15 : 3 + 2 \times 5 \times 5 = 3 + 3 \times 3 - 3 + 3 \times 3 \times 3 =$$

$$9 + 5 \times 6 - 25 : 5 + 5 = 10 - 10 : 10 + 10 \times 10 \times 10 = 6 \times 3 + 4 \times 2 - 5 \times 2 + 4 + 5 =$$

Notează pe spațiile libere semnul de punctuație corespunzător astfel încât exercițiile să fie corecte:

$$8 \dots 8 \dots 8 = 9 \quad 6 \dots 3 \dots 2 = 1 \quad 10 \dots 8 \dots 8 = 72$$

$$2 \dots 3 \dots 6 = 1 \quad 21 \dots 4 \dots 5 = 1 \quad 10 \dots 8 \dots 8 = 88$$

Rezolvă respectând ordinea efectuării operațiilor:

$$42 : 7 + (6 + 6) : 2 - 24 : (5 + 3) = (25 + 20) : 5 - (19 + 5) : 8 =$$

$$24 - 24 : 3 \times (72 : 9 - 2 \times 3) : 4 \times 5 = (18 + 2 \times 7) : (12 : 2 + 8 : 4) =$$

Stabilește valoarea de adevăr notând cu A sau F relațiile:

$$6 + 25 : 5 - 1 + 2 \times 5 = 4 \times 6 - 28 : 7 + 3 \times 3 - 9 \times 1$$

$$100 - 90 : 9 + 80 : 8 - 10 \times 1 = 4 \times 10 + 2 \times 3 \times 5 + 2 \times 2 \times 5$$

Pentru colțul verde din sala de clasă, 9 copii au adus câte 3 zambile, 8 copii au adus câte 4 frezii și 7 copii au adus câte 5 ghiociei. Câte flori s-au adus în total?

Scrie rezolvarea și sub formă de exercițiu.

FIȘĂ DE LUCRU-PĂLĂRIILE GÂNDITOARE Text suport "Semnul de iarbă" de Silvia Kerim

TRANDAFIR SILVIA GEORGIANA

1. Pălăria albă- INFORMEAZĂ

Scrive câteva fraze în care să prezinți informațiile pe care le desprindem din textul citit „ Semnul de iarbă” de Silvia Kerim.

2. Pălăria roșie- SPUNE CE SIMȚI !

Scrive și prezintă ce ai simțit atunci când ai lecturat textul. Ce sentimente nutrești pentru starea și situația în care se află Pământul.

3. Pălăria neagră- ASPECTE NEGATIVE

Prezintă care sunt aspectele negative ce se desprind din text, în ceea ce privește schimbările pe care le suferă pământul și factorii care determină aceste schimbări.

4. Pălăria verde- GENEREAZĂ IDEI NOI

Oferă câteva idei ingenioase și creative, prin care noi, oamenii, putem veni în ajutorul Pământului menținându-l curat și sănătos.

5. Pălăria galbenă- ADUCE BENEFICII

Notează cu liniuță care consideri că sunt beneficiile pe care le avem noi, oamenii, în urma respectării naturii și a menținerii ei într-o stare bună de sănătate.

6. Pălăria albastră- CLARIFICĂ

Adresează câte o întrebare fiecărei echipe pentru a identifica dacă aceștia au înțeles sau nu problematica textului.

Am încheiat metoda cu o altă sarcină oferită elevilor, păstrând aceleași echipe și aceleași culori, am împărțit fiecărei echipe câte un fragment din text solicitând elevilor să extragă ideea principală din acel fragment :

-Pălăria albă- fragmentul supranumit ADMIRAȚIA

-Pălăria roșie- fragmentul supranumit NECAZUL

-Pălăria neagră- fragmentul supranumit DUREREA

-Pălăria albastră- fragmentul supranumit FRĂMÂNTAREA

-Pălăria galbenă- fragmentul supranumit RĂNILE

-Pălăria verde- fragmentul supranumit SCHIMBAREA

FISA DE LUCRU

MOROZAN ALINA

1. Subliniaza cu o linie substantivele comune si cu doua linii substantivele propria din textul :
Cel mai vestit rege al dacilor a fost Decebal . El a organizat bine tara, formand o armata numeroasa, pentru ca la miazazi de Dunare a aparut o mare primejdie, romanii.

2. Incercuieste litera A daca afirmatia este adevarata sau F, daca este falsa :

A F Cuvantul vulpi defineste o singura fiinta.

A F Cuvantul ploaia denumeste un singur fenomen al naturii.

A F Cuvantul dulapuri denumeste mai multe lucruri.

A F Cuvantul icre denumeste un singur lucru.

3. Treceti substantivele din paranteza la numarul potrivit.

(Fetita) mergeau prin gradina . Alergau (nor) cenusii pe cer . Se zureau (muntele) acoperiti de brazi.

(Acoperisul) caselor erau roscate.(Omul) se intorceau de la munca .

4. Precizeaza genul urmatoarelor substantive :

pajiste..... nepoata.....

calculator..... crocodil.....

chibrit..... balcon.....

gandacel..... dumbrava.....

5. Analizati substantivele din textul :

De o parte si de alta a raului se-ntinde mandra asezare a satului Brosteni. De aici incolo Bistrita se imblinzeste. De trei ori si-au ridicat Carpatii falangele de stanci impotriva ei, de trei ori puternicele-i valuri au trecut biruitoare...

(Al. Vlahuta, Romania Pitoreasca)

EVALUARE SUMATIVĂ CLASA A III-A

LAZAR SIMONA

1. Scrie numerele:

cu cifre: opt mii treizeci și nouă _____; două mii nouă _____; trei sute paisprezece _____.

cu litere: 7 100 _____; 4 308 _____; 10 000 _____

cu cifre romane: 13 _____; 20 _____; 7 _____, 11 _____; 9 _____; 15 _____; 28 _____; 14 _____.

2. Încercuiește numerele pare, apoi ordonează-le crescător:

1 829; 2 547; 1 088; 2 366; 1 571; 2 016; 1 940; 2 203; 2 154; 2 795; 1 517; 2 904.

3. Calculează rezultatele și efectuează verificarea prin operația inversă:

a.) $2\,984 + 3\,699 =$ b.) $5\,000 - 2\,476 =$ c.) $38 \times 100 =$ d.) $428 : 2 =$

4. Află numărul necunoscut din următoarele exerciții:

$a - 1\,365 = 3\,004$ $c + 1\,346 = 3\,000$ $m \times 3 = 93$ $y : 3 = 19$

$a =$ _____ $c =$ _____ $m =$ _____ $y =$ _____

$a =$ _____ $c =$ _____ $m =$ _____ $y =$ _____

5. Rezolvă, respectând ordinea efectuării operațiilor:

$3 + 7 \times 2 = 70 - 12 : 3 = 4 \times (10 \times 3 - 24 : 8) =$

- Citesc:

O U Î r p T e A ă î i l

în î-nalt î-not î-n-ca-pe î-n-ce-pe

îm-pă-rat î-n-că-pe-re î-n-tu-ne-ric

îm-pă-ra-tul î-n-că-pe-rea î-n-tu-ne-ri-cul

Cristian este înalt.

Eu sunt în clasă.

Cartea nu încape în penar.

- Desparte în silabe: înainte, înapoi, început.

- Separă cuvintele propoziției:

Acum începe concursul clasei.

Profesia de educator – „Calitățile unui bune educatoare,, referat

Iancu Adela Roxana Gabriela

Colectivitățile în care se încadrează copilul au o influență deosebit de mare asupra dezvoltării psihosociale. Grădinița are o mare importanță pentru pregătirea școlarizării. Rolul fiecărei educatoare este de a și-l face pe copil partener în demersul educativ. Ea trebuie să susțină și să consolideze dezvoltarea și comportamentul copilului, raporturile cu sine și cu ceilalți, astfel încât acesta să poată atinge momentul când își formulează singur reguli și principii.

Realizarea obiectivelor educației depinde în mare măsură de calitățile și competențele educatoarei ,care, prin acțiunile sale, prin personalitatea sa ,reprezintă un model pentru copil, un sprijin pentru familie, un factor de cultură în comunitate. Educatoarea îndeplinește o misiune importantă –aceea de a asigura formarea și pregătirea copilului către viață.

Este dificil a descrie în câteva fraze trăsăturile ce disting o bună educatoare. Chiar dacă am încerca să alcătuim o listă a „ingredientelor” necesare, nu vom reuși să oferim decât o schiță de portret, niște repere care ar putea servi ca ghid general de formare, și nu soluția certă pentru edificarea unei imagini integre.

Dacă întrebăm copiii cum ar vrea să fie educatoarea lor, ei ne vor răspunde ,desigur, “frumoasă și bună”. Chiar dacă nu seamănă cu “zâna bună”, ea îi poate fermeca printr-un zâmbet sau printr-o privire încărcată de dragoste ,prin calități deosebite, prin voce blândă și copiii o vor considera drept cea mai frumoasă și cea mai bună educatoare din lume.

Comportamentul didactic, însușirile de personalitate ,competențele dobândite prin formarea inițială și continuă, experiența ,atitudinea și sentimentele față de propria activitate și față de copii, creativitatea ,spontaneitatea ,capacitatea de a se transpune în lumea fantastică a celor mici, dăruirea și pasiunea în muncă la care se adaugă și aptitudinile de lider sunt doar câteva din așteptările părinților față de educatoare.

Educatoarea trebuie să respecte ideile copiilor și să le utilizeze pentru a modela reguli. Ea trebuie să interacționeze cu copiii pe măsură ce aceștia se joacă și lucrează. De ea depinde atmosfera și tonusul clasei. Exemplul său personifică acele calități pe care dorește să le regăsească la copii: implicare, entuziasm, curiozitate intelectuală. Trebuie să aibă o mare dragoste față de copii și problemele acestora. Firește, dragostea față de copii nu trebuie confundată cu sentimentalismul ,cu blândețea, lipsită de exigență. Împletită cu o încredere nelimitată în potențialul copilului, adevărata dragoste este una exigentă; ea oferă mult, dar și pretinde mult de la copil.

Educatoarea trebuie să aibă disponibilitatea pentru cunoaștere, înțelegerea și abordarea diferențiată a copiilor, potrivit posibilităților individuale și ritmul propriu de dezvoltare , tratarea lor imparțială, încrederea în forțele copiilor, în succesul lor (chiar și a recuperării fiecărui copil), fermitate, perseverență, consecvență, energie, dăruire în tot ce întreprinde , independență și îndârzenie în susținerea opiniilor sale pedagogice, promptitudine în luarea de decizii în vederea bunului mers al activității didactice, educative și social-culturale.

O bună educatoare trebuie să fie calmă, spontană, creativă, sa se poată adapta la situații neprevăzute, rabdatoare în comunicarea cu copiii și părinții acestora, cu membrii comunității și alți parteneri. Ea trebuie să se implice activ în acțiunile metodice, să se autoperfecționeze, să participe la concursuri pentru obținerea de grade didactice, la perfecționări periodice.

Munca de mare răspundere pe care o îndeplinește îi cere educatoarei să dovedească un larg orizont cultural, să aibă cunoștințe bogate în literatură și artă, în știință și tehnică, să cunoască evenimentele vieții social-politice. Aceasta o va ajuta să stabilească o corelație mai justă între diferite arii curriculare, să dea mai multă viață și personalitate activităților sale.

Exercitarea optimă a numeroase funcții didactice necesită profesionalism și eficiență, care trebuie să sporească de la o zi la alta, odată cu sporirea exigențelor de calitate ale grădiniței.

Profesia de educator este una complexă și nobilă, dificilă și plăcută, în care „a ști” nu înseamnă nimic dacă nu împărtășești această știință cu emoție și forță spirituală.

Bibliografie:

Bălan E., Teșileanu A., Chirițescu A., Căstăian D., Stoica E., Dezvoltare profesională continuă și oportunități de carieră didactică, vizând pregătirea profesorilor în vederea susținerii examenelor de definitivat, gradul II și gradul I, Modulul II, Editor MECTS – UMPFE, București, septembrie, 2011
Jinga I., Istrate E. (coordonatori), Manual de Pedagogie, Editura BIC ALL, București, 2006

Grupurile de litere „ce” si „ci” – Repetam! Clasa I

Mircea Maria Aurelia

1. Citeste cuvintele si subliniaza grupul de litere „ci”:

cel, raci, Cicerone, cine, Lucian, ciocolata, cinci, Maricica, Cecilia, cerneala, citesc, nuci, aici, Lucian, ciuperci.

2. Desparte in silabe cuvintele:

ceremonie , citat, cancelarie, cinci.

3. Formuleaza enunturi cu: ciocanitoare, cetate, Cerasela.

4. Intelegem corect sensurile cuvintului : liliaci. Alcatuieste doua enunturi.

5. Schimba dupa modelul dat:

ceainic – ceainicul ;

cer - _____;

cires - _____;

ulcior - _____;

ceainic - _____.

Test Ortograme

GROSU LARISA

1. Pune în locul spațiilor libere iau s-au i-au:

Părinții lui Alex.....cerut explicații pentru calificativul obținut de acesta la limba română. Ei îi.....carnetul de elev spre a i-l semna.

-Trebuie sămăsuri împotriva ta, Alex! Spune mama supărată.

-Nu o să maicalificative rele, mamă! Promit!

Părinții meispus învățătoarei despre mine că vreau să.....doar calificativul „Foarte bine”.

2. Pune în locul liniilor ia/i-a:

Mamadat Cristinei bani săpâine.

Bunica.....spus Irinei să....autobuzul.

Tataportocale, fiindcă.....cerut mama.

Tincaexplicat de unde să.....cartea.

Fiind bolnav, Cristi....medicamente.

Mariapremiul I la concurs.

3. Taie forma greșită:

-Colegii tăi sau/s-au dus la spectacol sau/s-au la film?

-Cred că sau/s-au rătăcit prin oraș sau/s-au dus la cofetărie fără să spună nimic? Întrebă băiatul.

Maria mănâncă banane sau/s-au portocale.

Zilele sau/s-au micșorat, iar noptile sau/s-au mărit.

Tu locuiești la sat sau/s-au oraș?

Sau/s-au auzit clopotele de la biserică?

4. Completează cu sa ori s-a spațiile punctate:

Viorica nu.....mai întors la casa..... .

Mipărut frumoasă compunerea

De multdus și numai întors.

.....certat ieri cu prietena..... .

În fața....accidentat o bătrână.

Vreau să știu cumterminat povestea

Nu ...așteptat să plece atât de repede din casa.... .

.....rătăcit prin pădure și.....speriat de umbră.... .

5. Alcătuiește un text cu titlul „Iarna” în care să folosești ortogramele „nea” și „ne-a”. (5-10 rânduri).

.....

.....

.....

FISA DE LUCRU

MONICA FILIP

1. În grădina bunicului sunt pomi: 4 rânduri a câte 7 meri pe fiecare rând, 3 rânduri a câte 8 peri și 5 rânduri a câte 9 caiși. Câți pomi sunt în grădina bunicului?
2. Într-o curte sunt 10 găini, 5 rațe, 4 oi și 3 vaci. Câte picioare sunt?
3. La un magazin de fructe s-au vândut într-o oră la 5 cumpărători câte 7 kg de mere, iar la 6 cumpărători câte 9 kg de mere. Câte kg de mere s-au vândut în total?
4. Ioana a rezolvat 6 coloane de exerciții, fiecare având câte 4 exerciții, iar Alina a rezolvat 7 coloane de exerciții. Câte exerciții au rezolvat în total?
5. Cei 90 de soldați pe care îi avea, Călin i-a așezat: 6 rânduri a câte 8 soldați și 7 rânduri a câte 5 soldați. Câți soldați i-au rămas neașezați?
6. Mircea are 6 cutii de creioane colorate cu câte 7 creioane în fiecare cutie. Alin are 5 cutii de creioane a câte 9 creioane. Care dintre ei are mai multe creioane și cu cât?
7. La un concurs sportiv în prima zi au participat 9 sportivi la gimnastică și 7 la atletism. În următoarea zi au participat de 4 ori mai mulți la gimnastică și de 7 ori mai mulți la atletism. Câți sportivi au participat în total la concurs?
8. În cămară sunt 6 lădițe cu mere a câte 7 kg fiecare și o ladă cu 18 kg pere. Câte kg de fructe sunt în total?
9. Diana are 7 timbre. Ionel are de 5 ori mai multe, iar Cosmin are cât primii doi la un loc. Câte timbre au în total?
10. La un magazin s-au adus dimineața 8 saci cu făină a câte 9 kg fiecare și 7 saci cu zahăr a câte 9 kg fiecare. S-au vândut 28 kg făină și 46 kg zahăr. Câte kg de făină și de zahăr au mai rămas?
11. Într-o clasă sunt 4 rânduri de bănci cu câte 8 scaune. În clasă au intrat 5 grupe a câte 7 copii. Câte scaune rămân libere?
12. Aflați produsul $a \times b$, știind că $a = 8$, $b =$ cu 5 mai mic.
13. Aflați suma $a + b$, știind că $a = 9$, $b =$ de 7 ori mai mare.
14. Aflați diferența $b - a$, știind că $a = 7$, $b =$ de 8 ori mai mare.
15. Câte zile sunt în 6 săptămâni și 3 zile?
16. Dan are 6 CD-uri cu jocuri, Mirela are de 4 ori mai multe, iar Simona are cu 13 mai puține decât primii doi la un loc. Câte CD-uri are Simona?
17. Din 55 m de pânză s-au confecționat 7 fețe de masă și 8 cearșafuri. Știind că pentru o față de masă sunt necesari 3 m, iar pentru un cearșaf 4 m, aflați câți metri de pânză au mai rămas?
18. Maria și-a propus să citească o carte de 90 de pagini în 4 zile, astfel: luni 9 pagini, marți de 3 ori mai multe, miercuri cât în primele două zile la un loc, iar restul, joi. Câte pagini are de citit joi?

FIȘĂ DE LUCRU ÎNMULȚIREA – RECAPITULARE

LĂCĂTUȘ IONEL

1. Calculați:

$$9 \times 5 = 8 \times 3 = 5 \times 7 = 7 \times 3 =$$

$$3 \times 9 = 5 \times 6 = 8 \times 4 = 4 \times 3 =$$

$$9 \times 4 = 5 \times 4 = 6 \times 3 = 3 \times 7 =$$

$$8 \times 9 = 8 \times 6 = 5 \times 5 = 7 \times 7 =$$

$$7 \times 8 = 7 \times 6 = 2 \times 7 = 8 \times 5 =$$

2. Efectuați:

$$a) 707 - 8 \times 8 + 48 = b) 9 \times 9 + 6 \times 8 + 519 =$$

3. Aflați dublul numerelor: 4, 9, 6, 5. (prin înmulțire)

4. Aflați triplul numerelor 7, 8, 9, 6. (prin înmulțire)

5. Scrieți ca produs de doi factori numerele 36, 28, 72, 81.

6. Din produsul numerelor 9 și 8 scădeți diferența numerelor 502 și 487.

7. Într-un parc sunt 7 bănci roșii și de 8 ori mai multe bănci albastre.
Câte bănci sunt în parc?

8. La un concurs sportiv au participat 144 de copii. 9 dintre ei au participat la tenis, de 6 ori mai mulți au participat la volei, iar restul la fotbal.
Câți copii au participat la fotbal?

Tulburarea de spectru autist

Băjan Margareta

Tulburarea de spectru autist (TSA) este o tulburare de origine neurobiologică ce afectează copilul până la vârstă de 3 ani, până la această vârstă deficiențele sunt evidente și poate fi stabilit un diagnostic. Autismul implică toate palierele de dezvoltare, cognitiv, comportamental, motricitate grosieră, motricitate fină, practic sunt afectate toate laturile care privesc dezvoltarea normală a unui copil. Nu este o boală, ci o tulburare de comportament, din acest motiv diagnosticul nu poate fi pus prin analize de sânge, analize ADN sau alte investigații clinice. Singurul mod prin care un medic psihiatru în pediatrie pune diagnosticul de autism este prin analizarea comportamentului copilului. De aceea, implicarea părintelui este esențială, pentru că el trebuie să observe primul dacă apare ceva anormal în dezvoltarea celui mic.

Această tulburare, așa cum îi sugerează și numele se află pe un spectru, ceea ce înseamnă că unii copii prezintă o afectare mai profundă, pe anumite arii specifice TSA, iar alții prezintă forme mai ușoare. Putem avea copii diagnosticați care sunt total dependenți de un adult, până la cei care pot funcționa cu ușurință independent în diferite medii cu ușoare dificultăți.

Nevoile de sprijin pot viza următoarele caracteristici:

Copiii cu TSA pot avea probleme în a înțelege și a-și exprima propriile dorințe și nevoi față de adulți. Pot întâmpina dificultăți în a înțelege instrucțiunile oferite la clasă, neputând să identifice subtilitățile vocale și faciale folosite de către profesori în comunicare. Interacțiunea socială inadecvantă poate duce la comportamente disfuncționale, bullying sau excludere. Barierele în jocul imaginativ și creativ împiedică interacțiunea cu alți copii și în multe cazuri strategiile de predare ale profesorilor nu vor fi eficiente pentru un astfel de copil. Problemele senzoriale pot indica faptul că în unele momente elevul nu va putea să suporte anumite zgomote din mediu, să fie atins de către ceilalți sau să mențină contactul vizual. Această inabilitate de a descifra lumea din jurul lor, duce la a asocia educația cu un mediu stresant pentru copil, iar nu de puține ori profesorii raportează dificultăți în a răspunde nevoilor unui elev cu TSA.

Noi, dascălii, trebuie să fim conștienți de tulburarea pe care copilul o are, de caracteristicile acesteia și ideal ar fi să avem formare specifică în a gestiona procesul educațional atunci când un copil din clasa noastră este diagnosticat cu TSA. Este important atât pentru a reuși să ne îndeplinim obiectivele educative față de toți elevii în general, dar mai ales față de copilul specific care întâmpină dificultăți și are nevoie de un context și metode adaptate specifice lui.

Dimensiunea cognitivă poate fi sever afectată, situații în care limbajul nu este deloc dezvoltat, teoria minții nu a fost integrată (conștientizarea faptului că ceilalți din jurul nostru pot percepe lumea din jur diferit față de propria percepție) iar restul caracteristicilor cognitive rămân la un stadiu de dezvoltare de bază, dacă nu se intervine cât mai devreme de către specialiști terapeuți. Atunci când această arie nu este atât de grav afectată, copilul va întâmpina dificultăți în a parcurge procesul educativ, dar cu diferite strategii aplicate de către profesor, posibila prezență a unui însoțitor (shadow), pot facilita procesul și îl pot ajuta să avanseze în învățare.

Dimensiunea socio-emoțională este de obicei afectată, copilului fiindu-i de cele mai multe ori greu să se integreze și să-și exprime congruent și funcțional emoțiile. Fără o accentuare a integrării tuturor și a aplicării unor măsuri de a face mai ușor procesul de a socializa, acesta poate fi cu ușurință izolat, marginalizat, sau victima violenței psihologice sau fizice.

Sprijinul vizual – prezentarea materialului preponderent prin materiale vizuale, întrucât expunerea verbală poate fi mult mai greu de urmărit, formarea de tabele de activitate și pașii ce trebuie să îi urmeze pentru diferite activități, lucrul în perechi reprezintă strategii de bază ce trebuie folosite la clasă.

Rolul activităților artistice în stimulare și dezvoltarea creativității preșcolarilor

CHIRIAC FLORICA

Potențialul creativ al preșcolarului se manifestă în toate activitățile desfășurate de el. Un cadru propice de manifestare a creativității rămâne jocul. Prin joc, potențialul creativ poate fi stimulat și dezvoltat. Jocul de mânuire a obiectelor se îmbogațește treptat, copilul descoperind multiple utilizări ale obiectelor. Imaginația creatoare, dorința de manifestare contribuie la crearea acestor jocuri. Dar și experiența personală este cea care își pune amprenta în crearea jocurilor de către copii. Regulile, sarcinile și rolurile sunt bine stabilite și respectate de preșcolari.

Jocul de creație cu subiect din basme și povești, aduce modificări în replicile spuse de copii. Uneori copilul este capabil să interpreteze toate rolurile din poveste aducând chiar unele comletări.

Jocul de creație, ocupă alături de celelalte jocuri un loc primordial în stimularea și dezvoltarea creativității. Practicarea intensă a jocului de creație, reprezintă un rezultat al întregii dezvoltări psihice a copilului, în special al formării capacității de a reflecta într-o formă proprie impresiile dobândite din viață. Fenomenul ca atare atestă participarea intensă a copilului la tot ce-l înconjoară.

Atunci când se transpun în joc, preșcolarii folosesc imperfectul, cu nuanța unei acțiuni petrecute în trecutul apropiat. Conturarea scopului în cadrul jocului este una din trăsăturile specifice preșcolarității. La vârsta de 3-4 ani copiii nu-și propun un anumit subiect în joc, iar copiii de 5-6 ani reușesc din ce în ce mai clar să-și fixeze o intenție înainte de începerea jocului fapt care influențează în mare măsură reacția mentală.

Jocul dramatic este unul liber și are sursă în imaginația copiilor. A nu se face confuzia cu „dramatizarea”. Jocul dramatic este unul spontan ce se poate desfășura în orice loc.

Manifestarea potențialului creativ, este posibilă datorită semnificației afectogene a obiectelor, persoanelor și mai ales a trebiunțelor acestuia.

Creativitatea se manifestă prin desen, pictura și alte activități care au funcții importante în viața copilului. Prin desen și pictură preșcolarul asimilează realitatea la propriul eu, echilibrează și armonizează raportul cu natura. Prin limbajul liniilor, al culorilor, al semnelor grafice, desenul și pictura exprimă percepțiile, reprezentările, emoțiile acestora. Prin activitățile artistice din grădiniță se dezvoltă ritmul de dezvoltare al copilului, personalitatea copilului, încrederea în forțele proprii.

METODE ȘI TEHNICI INTERACTIVE ÎN PREDAREA INTEGRATĂ A CUNOȘTIINȚELOR

Chirilă Violeta

Inovația didactică a adus în atenția cadrelor didactice termeni și atitudini noi, necesare în procesul instructiv-educativ. Integrarea este unul dintre acești termeni, și în același timp este o manieră de organizare oarecum similară cu interdisciplinaritatea în sensul că obiectivele învățării au ca referință nu o categorie de activitate ci o tematică unitară, comună mai multor categorii de activități. În niciun caz însă nu trebuie confundate cele două concepte, integrarea fiind considerată o metodă care rupe hotarele între categoriile de activități și grupează cunoașterea în funcție de tema propusă.

În practica educațională recomandarea proiectării integrate a curriculumului este considerată o provocare pe care învățământul școlar și-a asumat-o atât la nivelul proiectării documentelor curriculare, cât și la nivelul micropedagogic al practicii zilnice. Structura flexibilă a conținuturilor oferă cadrelor didactice care lucrează la acest nivel o libertate de decizie aproape deplină cu privire la tipurile de conținuturi pe care să le ofere copiilor și o autonomie sensibil egală în privința metodologiei de propunere a acestor conținuturi.

Activitățile integrate presupun un scenariu unitar și de cele mai multe ori ciclic în care tema se lasă investigată cu mijloacele diferitelor științe. Conținuturile au un subiect comun și obiectivele propuse se realizează prin diferite forme de activitate.

Promovarea ideii planificării pe teme și încurajarea utilizării metodei proiectelor în activitățile didactice cu școlarii sunt inițiative ce explică și facilitează acest demers al abordării integrate a curriculumului.

Procesul educațional devine creativ, complex, interdisciplinar, stimulându-i pe copii în vederea asimilării cunoștințelor. Abordarea realității se realizează printr-un demers global, granițele dintre categoriile și tipurile de activități dispar, acestea contopindu-se într-un scenariu unitar în cadrul căruia tema se lasă investigată cu mijloacele diferitelor științe.

Activitățile integrate se desfășoară după scenarii zilnice cu generice distincte care reunesc activități pe domenii experiențiale cu activități alese din zona respectivă sau prin scenarii în care se regăsesc fragmente de activități dintr-o săptămână cu generice de zi respectând tema și subtema săptămânii.

Condiția reușitei unei activități integrate o constituie elaborarea atentă a scenariului de către cadru didactic, scenariu care poate fi realizat sub forma unei povestiri, a unei întâlniri cu un personaj surpriză, a vizitei unei persoane adulte, a unui animal, a relatării unei întâmplări trăite ori imaginate a unui eveniment special.

Prin acest tip de activități atât copilul cât și cadrul didactic au mai multă libertate de acțiune și exprimare, aducându-se astfel un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului didactic punându-se accent pe joc ca metodă de bază a acestui proces.

Activitatea integrată are de fapt și alte caracteristici datorită cărora este recomandată ca o activitate deosebit de utilă: cadrul didactic se desprinde de stilul de lucru fragmentat; abordarea realității se face printr-un demers global; lasă mai multă libertate de acțiune și exprimare atât pentru copil cât și pentru cadru didactic; copiii se implică atât afectiv cât și efectiv prin antrenarea unor resurse variate.

Materialul pe care îl propun aduce în atenție aplicații practice, autentice ale metodelor de învățare interactivă testate cu succes la clasă pe care o conduc. Prin activitățile desfășurate cu aceste metode am angajat elevii în aventura cunoașterii prin participarea lor activă la rezolvarea de probleme în situații complexe supuse analizei, dezbaterii prin participarea într-o atmosferă de lucru grup, flexibilă, democratică. Responsabilizarea copiilor în găsirea soluțiilor de rezolvare a situațiilor problemă, în aflarea răspunsurilor la întrebările pe care le ridică, în rezolvarea situațiilor complexe face ca

la sfârșitul lecției fiecare copil să fie mulțumit și motivat să se angajeze în noi sarcini de învățare. Astfel am desfășurat unitatea integrată „Apa – prieten sau dușman” ,foarte valoroasă ,prin faptul că oferă copiilor prilejul de a reflecta asupra unor idei importante:rolul apei în viața omului,efectele ei benefice și dezastruase asupra existenței umane.Valoarea acestei activități se regăsește în faptul că obiectivele propuse impun dezvoltarea gândirii critice a copiilor prin faptul că le solicită să identifice și să formuleze ei probleme și aspecte legate de utilizarea apei,circuitul apei în natură,să relaționeze cu cei din jur,să identifice soluții optime pentru problemele cu care se confruntă și să le extrapoleze justificând poziția adoptată.Astfel vor fi puse în mișcare resorturile intime ale gândirii prin valorificarea propriei experiențe de viață. Activitatea va dezvolta abilitățile de analiză,investigație și dezbateri.

La orele de Comunicare în limba română ,s-au citit poezii și lecturi despre apă (Poveștea picăturilor de ploaie ;Vine ploaia);pe baza textelor citite ,la orele de matematică și explorarea mediului ,s-a discutat despre caracteristicile , foloasele/pagubele produse de apă ,dar și despre circuitul apei în natură ;s-au realizat experimente privind caracteristicile mai importante ale apei ; exercițiile și problemele de matematică s-au realizat folosind ca material intuitiv cartonașe cu nori și picături ;la orele de arte vizuale și abilități practice s-au pictat ,s-au modelat și s-au confecționat picături de ploaie ;cântecul Vine ploaia ,pic,pic,pic a antrenat întreaga clasă de elevi .

La clasa pregătitoare ,metodele cel mai des folosite sunt :metoda observării ,caligrama, colajul de cuvinte ,brainstormingul ,creioanele la mijloc,proiectul ,predicția sau anticiparea,studiul de caz.

Bibliografie:

1.Ionescu ,M.,Radu I.,*Didactica modern ,Editura Dacia,Cluj-Napoca,2001*

2.Bocoș,M.,*Instruire interactivă,Editura PressUniversitarăClujeană ,Cluj-Napoca,2002*

Relații și atitudini față de mediu Fișă de lucru

BARBU DIANA ELENA

Citește cu atenție enunțurile de mai jos și notează A(adevărat) sau F(fals).

1. Ai cumpărat un lucru de curând. Ce atitudine ai față de acest lucru?

Îl utilizez cât mai rar, chiar dacă mi-ar fi greu fără el.

Nu-mi pasă, nu l-am plătit eu, pot să-l stric.

Îl folosesc cu grijă.

Nu-l trântesc, nu-l murdăresc.

Îl arunc la întâmplare într-un dulap.

Îl las afară, chiar dacă este un lucru care se folosește în interior.

Reținem! Lucrurile folosite cu grijă durează mai mult.

2. Îți faci curățenie în cameră și constăți că ai multe lucruri pe care nu le mai folosești. Ce faci cu ele?

Le arunc la gunoi.

Le sortez, iar cele aflate în stare bună le donez.

Reciclez materialele naturale.

Depozitez în cutii lucrurile pe care le-aș putea folosi mai târziu.

Reținem! Lucrurile nefolositoare, uzate, se depozitează în locuri special amenajate.

3. Mergi la Biblioteca Județeană pentru a împrumuta o carte. Care este atitudinea potrivită?

Trântesc ușa când intru, ca să fiu auzit.

Nu-mi șterg picioarele la intrare.

Răsfoiesc grăbit multe cărți.

Mă așez pe un scaun și mă uit cu atenție printr-o carte.

Răsfoiesc cu atenție o enciclopedie de la sala de lectură.

Pornesc și închid în mod repetat calculatorul pus la dispoziția cititorilor.

Reținem! Lucrurile publice, care pot fi folosite de mai multe persoane, trebuie utilizate cu atenție.

4. Ai împrumutat un lucru de la un prieten. Care este atitudinea ta față de acest obiect?

Îl folosesc cu atenție.

Nu-mi pasă dacă se strică, nu-i al meu.

Îl voi înapoia exact când am promis că o voi face.

L-am murdărit în timp ce-l foloseam, dar nu-l spăl, nu este al meu.

S-a cam rupt, dar îl va repara prietenul meu.

Dacă l-am stricat, îl înlocuiesc cu unul nou.

Reținem! Când împrumutăm un lucru de la cineva, vom fi atenți să-l înapoiem în bună stare. Respectăm termenul stabilit pentru returnare.

REFERAT

Bocse Daniela

ADHD-ul se caracterizeaza prin debutul precoce, inainte de varsta de 7 ani, a unei combinatii intre hiperactivitate, comportament dezordonat si in atentie (lipsa de atentie). Durata acestei tulburari trebuie sa fie de minim 6 luni, iar simptomele sunt grupate in cele de in atentie si cele de hiperactivitate / impulsivitate.

In atentie (lipsa de atentie) - copilul afectat de ADHD :

- nu poate da atentie cuvenita detaliilor, sau face greseli din neglijenta la efectuarea temelor scolare, la serviciu sau acasa
- nu poate sa isi mentina atentie suficient de mult timp
- uneori pare a nu asculta pe cel care ii vorbeste
- nu poate organiza sarcini sau activitati
- foarte des isi pierde lucrurile (jucarii, temepentruacasa, rechizite)
- este usor de distras de stimuli fara importanta
- uita frecvent

Hiperactivitatea - copilul afectat de ADHD :

- se foiete pe loc, se joaca cu mainile sau picioarele
- se ridica de pe scaun atunci cand ar trebui sa fie asezat
- actioneaza ca si cum ar fi impins de un motor
- vorbeste excesiv de mult

Impulsivitatea - copilul afectat de ADHD :

- "tranteste" des raspunsuri inainte ca intrebarile sa fie complet formulate
- nu isi asteapta randul
- intrerupe sau deranjeaza pe altii, intervenind in discutiile sau jocul altora

Cauzele ADHD :

- genetice - aproximativ 80 % din cazuri
- afectarea cerebrala (leziunidobandite) - are o pondere de 20 %
- ambele cauze
- factorii familiali si sociali, precum absenta mamei si plasarea in orfelinate, mediul haotic de crestere, pot duce la aparitia ADHD

Tulburari asociate cu ADHD : cele de limbaj, de invatare, intarzierile mintale, tulburarile de somn sau apetit alimentar, de comportament, de coordonare motorie, epilepsia, abuzul de alcool si droguri, frici, simptome asemanatoare autismului, suicidul sau criminalitatea la varste mari.

Tratamentul ADHD

Tratamentul ADHD vizeaza scaderea comportamentelor neadecvate, imbunatatirea relatiilor sociale, a performantelor scolare, cresterea independentei si stimei de sine si consta in terapie comportamentala, tratament medicamentos, regim alimentar adecvat.

Terapia comportamentala se face de catre parinti acasa si de catre profesori la scoala. Trebuie sa existe o colaborare permanenta intre cadrele didactice, parinti si terapeut.

EU ÎNVĂȚ DE LA TINE, TU ÎNVEȚI DE LA MINE, NOI TRĂIM ÎN ARMONIE

Mihailov Mirela

În anul școlar 2019/2020 am realizat o cercetare științifică în care mi-am propus cu ajutorul unui proiect educațional să eficientizez managementului instituțional precum și beneficiile acestuia asupra organizației școlare.

Sulina este un oraș cu o tipologie multiculturală, datorată unei evoluții istorice ce a comasat pe această veritabilă insulă a Deltei, o multitudine de etnii. Acestea au conviețuit de-a lungul timpului, datinile și obiceiurile fiecăreia interferând, împrumutând din specificul celorlalte, îmbogățindu-se. Obiceiurile și tradițiile le conferă copiilor identitate și apartenență la neam. Școlii îi revine datoria de a se preocupa permanent ca bogăția tradițiilor moștenite de la înaintași să fie cât mai aproape de sufletele copiilor și să se păstreze vii în mintea și conștiința copiilor acestora, pentru ca la rândul lor să le transmită cu aceeași dragoste și căldură generațiilor viitoare.

Proiectul educativ interetnic și intercultural l-am numit „EU ÎNVĂȚ DE LA TINE, TU ÎNVEȚI DE LA MINE, NOI TRĂIM ÎN ARMONIE”. Educația interculturală poate fi asociată conceptului de learning to live together, promovat de UNESCO. Educația interculturală promovează activități în spiritul respectării drepturilor omului, al afirmării valorilor personale și etnice. Nu avem voie să uităm că există responsabilități față de noi, de familia noastră, comunitatea noastră. Pentru a ne cunoaște mai bine pe noi înșine, trebuie să cunoaștem și oamenii de lângă noi, obiceiurile, tradițiile lor. Din grupul țintă au făcut parte copiii Liceului Teoretic „Jean Bart” Sulina, părinții, cadrele didactice, comunitatea locală. Am folosit metode specifice educației moderne, bazate pe comunicare, cooperare, echitate cum ar fi: metoda pălărilor gânditoare, explozia stelară, ciorchinele, dar și activități extracurriculare cum ar fi serbările.

În cadrul proiectului am implicat toate bisericile (Biserica Grecească Sfântul Nicolae, Biserica Catedrală Sfântul Alexandru, Biserica de rit vechi Sfinții Arhangheli Petru și Pavel), toate comunitățile (Comunitatea Rușilor –Lipoveni, Comunitatea Elena, Comunitatea Ucraineană), dar și Biblioteca Orășenească, Casa de Cultură Sulina și Centrul de vizitare R.B.D.D., cu care școala noastră este de foarte mulți ani în parteneriat. Din calendarul de activități au făcut parte: 1.„ Diferiți dar egali ” – cunoașterea etniilor existente în lume și în școala noastră; 2.Ziua marelui NU; 3.Ziua Dobrogei; 4.Serbare de Crăciun pe rit nou; 5.Serbare de Crăciun pe rit vechi; 6.„Bunătați din Regatul Mânuțelor unite” Expoziție de bucate tradiționale specifice diferitelor etnii; 7.Biserica stâlpul tradițiilor locale- activitate online (datorită pandemiei de Corona Virus). Astfel elevii devin conștienți că pot participa cu adevărat la propria formare și dezvoltare, că participă la realizarea unor activități extracurriculare cu un bagaj mare de informații, participând la procesul de predare-învățare, iar opiniile lor pot fi unele finale, au valoare și sunt ascultate. Aceste tipuri de activități extracurriculare pot forma și dezvolta o atitudine pozitivă despre viață și comunitatea în care trăiesc, prin conștientizarea rolului fiecărui elev la menținerea, tradițiilor, obiceiurilor, nepoluării Deltei, interacțiunii cu natura într-un mod util și plăcut. În urma acestor activități, copiii au înțeles că nu trebuie să fii bătrân, ca să poți cunoaște și menține tradițiile și obiceiurile deoarece pentru fiecare vârstă există obiceiuri specifice, putem să ne aducem aportul în cadrul comunității și proteja Delta. Beneficiile activităților extracurriculare sunt enorme deoarece încărcătura de informații cu care vin în sprijinul elevilor de vârste diferite este considerabilă, iar posibilitatea de a pune în practică ce se învață teoretic în cadrul școlii oferă posibilitatea elevilor de a îndrăgi mai multe activități, a-și face hobby-uri plăcute și benefice. Cadrele didactice joacă un rol foarte important, alături de părinți, fiind factorii importanți de decizie, facilitând colaborarea școală - parteneri educaționali.

Necesitatea învățării ortografiei și punctuației în ciclul primar

Matulescu Maria Carmen

Învățarea scrisului, a cititului și a socotitului deschide elevului lumea nemărginită a literaturii, a științei. În primii patru ani de școală, citit - scrisul devine un instrument intelectual important, care apoi va ridica la un nivel superior posibilitatea de autoinstruire și va duce la transferări importante în sfera intereselor. Acestea cunosc un mare avânt la sfârșitul micii școlarități, constituind pârgii importante în dezvoltare și facilitând asimilarea culturii contemporane de către copii și adolescenți. Vasile Alecsandri spunea : " Limba este tezaurul cel mai prețios pe care îl moștenesc copiii de la părinți, depozitul cel mai sacru lăsat de generațiile trecute și care merită să fie păstrat cu sfințenie".

Învățarea citit-scrisului, perfecționarea continuă a deprinderilor de scris se efectuează concomitent cu asimilarea regulilor gramaticale, ceea ce conferă limbajului scris și oral o bază mult mai solidă. În clasele primare, deprinderile ortografice se realizează mai puțin pe baza însușirii noțiunilor gramaticale și mai mult pe baza experienței de vorbitori a elevilor, care este mult mai bogată decât ceea ce-și însușesc studiind morfologia și sintaxa. Copilul trebuie să învețe să simtă că atunci când rostește-dă-mi- sunt două cuvinte pronunțate împreună, chiar dacă nu știe ce sunt acestea ca părți de vorbire. Exercițiile ortografice nu se pot compartimenta pe clase de învățământ, ca exercițiile de gramatică sau cele de matematică, însă învățătorul, la orice oră ar fi, de câte ori se scrie esențialul dintr-o lecție de istorie, de geografie sau de cunoștințe despre natură, de câte ori elevii scriu, trebuie să urmărească scrierea corectă a elevilor, să le ceară motivarea ortogramelor în limita cunoștințelor pe care ei le stăpânesc sau să le atragă atenția asupra scrierii corecte a unui cuvânt, chiar dacă nu știu de ce se scrie așa și nu în alt fel.

Corectitudinea și greșeala - sunt două concepte care se asociază pe baza unei relații complexe.

Ele reprezintă două concepte care se opun unul altuia, excluzându-se într-o situație dată: "Ce e corect nu e greșit și ceea ce e greșit nu poate fi corect, astfel vorbind de corectitudine avem în vedere în cele mai diverse domenii, conformitatea cu anumite reguli, respectarea regulilor domeniului dat" (V. Romalo, 1972: 85) .

CÂMPURI- ținut legendar

MARIANA OLARU

Trecând culmea Răchitașului, care închide depresiunea Soveja, intrăm pe teritoriul comunei Câmpuri, așezată între dealurile subcarpatice, la poalele lor, și întinsă pe circa 10 kilometri pe malul stâng al râului Șușița, aflându-se în Depresiunea Câmpuri-Răcoasa din Subcarpații de Curbură .

Comuna Câmpuri este o veche așezare românească a județului Vrancea care datează din timpul voievodatelor și cnezatelor fiind întemeiată de „Bârsanii „, veniți cu turmele de oi pe acest ținut , precum și de „Câmpenii,, retrași pe Valea Șușiței.

Satul reședință și-a luat denumirea de la câmpul de pe Valea Șușiței, unde era loc prielnic agriculturii, pământul fiind mai mănăs, dar și bun pentru pășunat. Existența apei a făcut ca de timpuriu să fie consemnate aici numeroase mori de apă.

Și această comună, veche vatră strămoșească, ca atâtea localități străbune, mereu bântuite de furtuni, de năvăliri pârjolitoare, și-a dus existența săracă , secole de-a rândul, stămoșii trăind în analfabetism, în ignoranță, muncind mult și câștigând puțin. În anii tulburi, de cumpănă pentru așezarea pământului strămoșesc, câmpurenii au dat și ei scumpul tribut de sânge pentru libertate. Pe drumul ce duce către vatra în care s-a zămislit nemuritoarea baladă „Miorița,, , Câmpuri, localitate intrată în istoria țării odată cu numele lui Ion Roată, se așterne domoală o parte și de cealaltă a „curelei de asfalt ce o brăzdează,,. Sătucul de altădată, cu 200 de „fumuri,, , ridicându-se între dealuri, e astăzi o comună mare și frumoasă, cu oameni harnici și gospodari, ce vine la confruntarea cu noua istorie a patriei, sprijinită pe argumentele dezvoltării. Satele ei răspândite pe dealuri până la „buza,, muntelui sau coborând în vale spre malurile Șușiței, au astăzi aproape 5000 de locuitori.

Oameni cu o minte sănătoasă, generoși și primitivi, câmpurenii au ca principală activitate cultivarea plantelor și creșterea animalelor.

Argumentele bunăstării sunt mult mai numeroase, toate la un loc conturând chipul nou al satului de altădată unde s-a născut Ion Roată, fost deputat clăcaș în Adunarea ad-hoc a Moldovei, țăran ce a luptat cu viața pentru îmbunătățirea soartei țăranilor. Cinstit și modest, dar și respectat de către consăteni, a fost considerat de către locuitorii din zonă cel mai îndreptățit reprezentant al lor pentru a le apăra drepturile prin diferite împrejurări. Ion Roată a fost căsătorit și a avut patru copii iar casa în care a locuit a devenit astăzi casă memorială în care se conservă imaginea clăcașului. După participarea la lucrările Adunării ad-hoc, asemeni tuturor deputaților, a susținut hotărât cauza Unirii, a contribuit la acțiunea de împrumut a clăcașilor decretați prin Legea rurală din 14 august 1864, fiind solicitat de țăranii din Câmpuri să facă împărțirea pământurilor în lipsa unui inginer hotarnic.

Personalitatea sa a fost imortalizată în diverse opere literare de către Ion Creangă care considera că „ Moș Ion Roată era om cinstit și cuviincios, care nu prea pune a temei pe vorbele boierilor și avea gădilici la limbă și spunea verde în față, fie cine-a fi, când îl scormonea ceva la inimă,, . În fiecare an la 24 ianuarie , câmpurenii îl comemorează pe Moș Ion prin diferite activități susținute de oficialități, preoți și, nu în ultimul rând, de elevii Școlii Gimnaziale Câmpuri.

Plecând de la mândria de a fi satul unuia din deputații țăranimii în Adunarea ad-hoc, câmpurenii și-au asumat datoria de a prelunge renumele în contemporaneitate, de a face din localitatea lor, din noua lor condiție economico-socială, o bază trainică de progres neîntrerupt pentru anii ce vor veni.

Cunoașterea lumii prin călători

Fișă Istorie, clasa a IV-a

Chirilă Ramona-Mariana

1. (10 puncte) A descoperit America:
a) Nicolae Milescu b) Neil Armstrong c) Cristofor Columb
2. (10 puncte) A scris „Cartea minunilor lumii”:
a) Fernando Magellan b) Marco Polo c) Emil Racoviță
3. (10 puncte) Fernando Magellan:
a) a descoperit America b) a descoperit Asia c) a descoperit că Pământul e rotund
4. (10 puncte) Emil Racoviță a participat la o expediție în:
a) America b) Antarctica c) Asia
5. (10 puncte) Este considerat părintele tibetologiei:
a) Gheorghe Cârțan b) Marco Polo c) Alexander Csoma de Koros
6. (10 puncte) Iuri Alexeievici Gagarin a fost:
a) primul om care a pășit pe Lună b) primul om care a zburat în spațiul cosmic
c) primul om care a ajuns pe Marte
7. (10 puncte) Au fost primii exploratori care au ajuns la Polul Nord:
a) Nicolae Milescu și Marco Polo b) Neil Armstrong și Emil Racoviță
c) Robert Peary și Frederick Cook
8. (10 puncte) A călătorit la Roma pentru a vedea Columna lui Traian:
a) Gheorghe Cârțan b) Alexander Csoma de Koros c) Nicolae Milescu
9. (10 puncte) Îi aparține afirmația: „un pas mic pentru om, un salt uriaș pentru omenire”:
a) Iuri Alexeievici Gagarin b) Neil Armstrong c) Marco Polo
10. (10 puncte) A fost considerat părintele biospeologiei:
a) Emil Racoviță b) Fernando Magellan c) Nicolae Milescu

Stările de agregare Științe,
clasa a IV - a test online

Codilă Monica

1. (20 puncte) În ce stări de agregare se poate găsi apa:
a) solidă, lichidă; b) solidă, lichidă, gazoasă; c) lichidă, gazoasă;

2. (20 puncte) Trecerea apei din stare solidă în stare lichidă se numește:
a) solidificare; b) topire; c) evaporare;

3. (20 puncte) Trecerea apei din stare lichidă în stare solidă se numește:
a) condensare; b) solidificare; c) topire;

4. (20 puncte) Trecerea apei din stare lichidă în stare gazoasă se numește:
a) condensare; b) evaporare; c) solidificare;

5. (20 puncte) Trecerea apei din stare gazoasă în stare lichidă se numește:
a) condensare; b) evaporare; c) topire;

Terminologie matematică MATEMATICĂ,
clasa a II-a test online

Guță Corina

1. (10 puncte) Rezultatul înmulțirii se numește:
a) sumă; b) produs; c) cât;
2. (10 puncte) Numerele care se înmulțesc, se numesc:
a) termeni; b) factori; c) împărțitor;
3. (10 puncte) Rezultatul adunării se numește:
a) diferență; b) sumă; c) cât;
4. (10 puncte) Numerele care se adună , se numesc:
a) factori; b) termeni; c) total;
5. (10 puncte) Numărul din care se scade ,se numește:
a) descăzut; b) scăzător; c) diferență;
6. (10 puncte) :Numărul care se scade, se numește:
a) sumă; b) scăzător; c) descăzut;
7. (10 puncte) Suma se mai numește :
a) total; b) rest; c) produs;
8. (10 puncte) Diferența se mai numește:
a) cât; b) produs; c) rest;
9. (10 puncte) Numărul care se împarte, se numește :
a) deîmpărțit; b) împărțitor; c) rest;
10. (10 puncte) Numărul la care se împarte ,se numește:
a) factor; b) împărțitor; c) cât.

1. (10 puncte) Substantivul este:
a) parte de propoziție; b) parte de vorbire; c) semn de punctuație
2. (10 puncte) Cuvântul „stele” este:
a) substantiv propriu; b) adjectiv; c) substantiv comun
3. (10 puncte) Cuvântul „Reșița” este:
a) verb; b) substantiv propriu; c) substantiv comun
4. (10 puncte) Substantivul „cutie” este la numărul:
a) singular; b) plural; c) nu se numără
5. (10 puncte) Substantivul „dulap” este la genul:
a) feminin; b) masculin; c) neutru
6. (10 puncte) Nu are formă pentru numărul singular substantivul:
a) pisici; b) ochelari; c) caiete
7. (10 puncte) Are formă doar pentru numărul singular substantivul:
a) aur; b) carte; c) ciocolată
8. (10 puncte) Are aceeași formă și pentru numărul singular, și pentru numărul plural substantivul:
a) aspirator; b) cal; c) pui
9. (10 puncte) Substantivul denumește:
a) ființe, lucruri și fenomene ale naturii; b) obiecte; c) fenomene ale naturii
10. (10 puncte) Analiza corectă a substantivului „dulap” este:
a) substantiv propriu, genul feminin, numărul plural;
b) substantiv comun, genul neutru, numărul singular;
c) substantiv comun, genul masculin, numărul plural;

PROIECT TEMATIC- „DARURILE TOAMNEI”

CALBU IBOLYA ANDREA

Perioada: 2 săptămâni

CLASA I

Datorită faptului că toamna este cel mai bogat anotimp al anului și cel mai frumos coloristic, am ales să prezint proiectul tematic „Darurile toamnei” din perspectiva celor 8 competențe cheie;

Comunicare în limba maternă • Joc de rol - „De vorbă cu Zâna Toamnă”;

- Povestire- „Mărul buclucaș”;

- Memorizare - „Balada unui greier mic” (fragment);

Comunicare în limbi străine • Învățarea cuvintelor legate de anotimpul toamna (autumn, leaves, rain, cold, fruits: apple, pear, nuts, grapes etc)

- Memorizare - „Seasons” („Spring is green,/Summer is bright,/Autumn is yellow,/Winter is white”).

Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii • Strângerea unor frunze deosebite din parcul apropiat școlii și punerea acestora la presat;

- Joc didactic - „Sortăm frunze după criterii date”

- Rezolvare de probleme cu materiale din natură: frunze, castane, pietricele;

- Observare - „Coșul toamnei” (fructe și legume);

Competență digitală • Căutarea pe internet a unor imagini cu peisaje de toamnă (fructe, legume, Zâna Toamnă);

- Scrierea unor cuvinte cunoscute legate de anotimpul toamna

A învăța să înveți • Realizarea unui proiect legat de anotimpul toamna (individual sau în grupe de câte 2-3 elevi);

Competențe sociale și civice • Curățarea spațiului verde din fața școlii;

- Realizarea unui poster cu mesajul „S.O.S. Salvați planeta!” (muncă în echipă);

Spirit de inițiativă și antreprenoriat • Vizită la piața Mihai Viteazul și negocierea prețului produselor (fructe și legume de toamnă);

- Crearea unor obiecte de decor, utilizând „darurile toamnei” (castane, ghinde, frunze, crenguțe, nuci etc);

Sensibilizare și exprimare culturală • „Dansul frunzelor de toamnă” (euritmie);

- Minirecital de cântece de toamnă: „A,a,a, acum e toamnă, da”, „Toamna cea bogată”, „Bate vântul frunzele”, „Toamna”

- Colaj din frunze - „Zâna Toamnă”;

- Colaj „Vaza cu flori” (crizantema și tufănică).

FIȘĂ DE LUCRU Ordinea efectuării operațiilor

Onila Alina-Florentina

I. Calculează respectând regula efectuării operațiilor:

$$34+6 \times 7-26=$$

$$91-8 \times 4+38=$$

$$46+9 \times 3+35=$$

$$82-4 \times 7-43=$$

2. Adevărat sau fals:

a) vecinii numărului 999 sunt: 998 și 1000 A/F

b) $234+127=304+171$ A/F

c) $63 : 7 = 8$ A/F

II. Aflați numărul necunoscut:

$$a + 1730 = 2981$$

$$x - 152 = 364$$

$$163 + b = 212$$

$$212 - c = 163$$

2. Cu cât este mai mare numărul 936 decât numărul 388?

III. Rezolvați următoarele probleme:

1. Doi frați, Mihai și George, au împreună 540 de lei. Mihai are cu 60 de lei mai mult decât George. Câți lei are fiecare frate?

2. Carina are în coșuleț 24 de flori: lalele și trandafiri. Știind că numărul lalelelor este cu 4 mai mare decât numărul trandafirilor, află câte flori de fiecare fel are Carina.

3. Pentru a oferi premii la concursul Parada bicicletelor s-au cumpărat 80 de șepci și tricouri. Numărul șepcilor este de 3 ori mai mare decât numărul tricourilor. Câte șepci s-au cumpărat? Câte tricouri s-au cumpărat?.

FIȘĂ DE LUCRU

Kis Katalin

Exerciții cu un număr necunoscut și probleme care se rezolvă prin mai mult de două operații

1. Calculează

$$24:3+45=$$

$$62-63:9=$$

$$81-48:6=$$

$$32-42:7 \times 3=$$

$$9 \times 5 + 48:6=$$

2. Ma gândesc la un număr, pe care-l înmulțesc cu 7. Obțin 42. La ce număr m-am gândit?

3. Descăzutul este 817. Scazătorul este cu 148 mai mic. Află diferența.

4. La un supermarket s-au adus 208 cornuri ambalate în pungi. S-au vândut 9 pungi cu câte 8 cornuri și 9 pungi cu câte 4 cornuri. Câte pungi au rămas, dacă fiecare avea câte 10 cornuri?

„Copilul râde. Înțelepciuneași iubirea mea e jocul.” – spune poetul Lucian Blaga în poezia „Trei fețe” unde a pătruns căutările spiritului uman și a „găsit” jocul la toate vârstele. Cunoscând această subtilă înțelegere a esenței jocului putem sublinia faptul că jocul reflectă umanitate pe care o dezvoltă ca o parte componentă a lumii.

Tendința spre joc a preșcolarului este ceva esențial naturii sale.Prin joc se îmbogățește sfera cognitivă, afectivă și acțională a vieții lui psihice. Se dezvoltă în continuare curiozitatea, se conturează interesele, se deschide accesul la activitatea adultului.

În cadrul programului instructiv-educativ din grădiniță, copilul este cooptat într-un proces de construire sau elaborare a unui comportament care să-i permită afirmarea eului prin descoperirea competențelor sale ori prin constatarea dificultăților pe care le are de învins. Noua orientare a educației are ca ideal conturarea personalității omului de mâine, care să fie mai responsabil, de aceea, educatorii trebuie să-i învețe pe copii să-și dezvolte competențe sociale, emoționale, atitudini și valori.

Jocul răspunde nevoii de libertate spirituală, de mișcareși este cerința de evadare de sub presiunea adultului și a abundenței de informații și provocări ale mediului înconjurător. Jocul este întotdeauna autentic, captivant, o bucurie și o plăcere reală, o angajare între lumea imaginară a energiilor și a încercării proprii.. Acțiunile jocului creează pentru copil situații pe care el trebuie să le realizeze singur sau în colaborare cu colegii de echipă, cum ar fi: disciplină, supunerea consimțităfață de regulile jocului, spiritul de echipă, spontaneitatea.

Jocul este un bun prilej pentru a cunoaște copiii sub diferitele lor înfățișări pentru că își arată în mod spontan aptitudinile fizice șiînclinațiile lor sufletești.

Îmbinarea rațională a jocului cu elemente de învățare produc schimbări în natura și în structura proceselor psihice. Datorită acestor îmbinări subiectivismul și fantezia copilului cedează locul percepțiilor de mărime, culoare, formă, greutate se realizează prin joc mânuind diferite obiecte. Tot pe calea jocului se precizează și se diferențiază reprezentările. Pentru a constitui trebuie să-și reprezinte imaginea respectivă, iar pentru a interpreta un rol trebui să-și reprezinte acțiunile oamenilor și manifestările lor.În jocurile cu subiecte își actualizează reprezentările și le combină dezvoltându-și imaginația reproductivă și creatoare.

În condițiile de joc, mai bine decât în alte condiții se realizează funcțiile memoriei: întipărirea, recunoașterea, reproducerea, ca și operațiile gândirii: comparația, generalizarea, clasificarea. Prin intermediul jocului descoperă noi lucruri, iar pe cele cunoscute caută să le explice încât pe lângă mișcareși bucurie mai intervineși un efort de gândire.

În cadrul jocului colectiv are loc comunicarea verbală între copii, care dezvoltă limbajul, îmbogățește vocabularul, iar sistemul verbal se intensifică. Limbajul devine un instrument de exprimare și de comunicare a impresiilor trăite, a emoțiilor, a dorințelor.

Jocul satisface în cel mai înalt grad trebuințele copilului: de mișcare, de exprimare, de acțiune, este un mijloc de cunoaștere și autocunoaștere, de exersare a gândirii și a unor deprinderi, un mijloc de exprimare și exersare a originalității și creativității și, mai ales de socializare.

FIȘĂ DE LUCRU Înmulțirea unui număr de trei cifre cu un număr de o cifră

Șanta Ioana-Doina

1. Calculează:

$$\begin{array}{r} 231 \times 214 \times 333 \times 123 \times 244 \times 321 \\ 3 \ 2 \ 3 \ 3 \ 2 \ 3 \end{array}$$

2. Calculează și completează tabelul:

Factor 129 217 203 325 118 226 138 112 435

Factor 3 2 4 2 4 3 4 5 2

Produs

3. Calculează după model:

$$264 \times 3 = (200 + 60 + 4) \times 3 = 200 \times 3 + 60 \times 3 + 4 \times 3 = 600 + 180 + 12 = 792$$

$$374 \times 2 = \dots\dots\dots$$

$$182 \times 4 = \dots\dots\dots$$

$$264 \times 4 = \dots\dots\dots$$

4. Notează în dreptul fiecărui enunț A (adevărat) sau F (fals). Justifică.

a) 85×7 este în apropierea numărului 600. _____

b) 312×3 este în apropierea numărului 800. _____

c) 74×4 este în apropierea numărului 400. _____

5. Din produsul numerelor 275 și 3, scade produsul numerelor 176 și 4.

Scrie sub formă de exercițiu.

Spring story – proiect internațional etwinning

Matei Sorina-Carmen

Proiectul Spring story a permis elevilor mei de clasa pregătitoare să “călătorească” prin lumea plantelor și animalelor, să cunoască tradițiile specifice zonei noastre, dar și a celorlalți participanți la proiect, să dobândească mai multe informații despre Pământ și Soare, să înțeleagă mai bine Universul, să își ajute aproapele, oricând, la nevoie. Proiectul Spring story a adus multe zâmbete pe fețele copiilor, a adus împreună familia și școala, întrucât am desfășurat activități în care implicarea părinților a fost binevenită.

Acest proiect ne-a oferit multe ocazii să ne cunoaștem mai bine, să relaționăm și în contexte non-formale, să ne exprimăm liber, să conștientizăm ce putem face la o vârstă atât de fragedă, să ne bucurăm de minunile naturii create de D-zeu. În concluzie, proiectul Spring story ne-a ajutat să vedem și să înțelegem unitatea în diversitate. Primăvara este și mai frumoasă prin ochii copiilor!

Cu toate că elevii mei sunt în clasa pregătitoare, am reușit să le stimulez interesul față de proiect. Mai întâi le-am prezentat proiectul pe înțelesul lor. Consider că înțelegerea proiectului este primul pas spre realizarea lui. Pentru a le stimula interesul am folosit metoda jocului, conversația, povestirea, explicația, exercițiul, învățarea prin descoperire, observarea sistematică. Metodele interactive m-au ajutat să canalizez energiile creatoare ale elevilor în direcția propusă, să le captez atenția, să le stimulez mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației. Mișcarea, întrecerea, drumețiile, plimbările, momentele surpriză, sarcinile de lucru le-au creat stări emoționale pozitive și le-au întreținut interesul pe tot parcursul activității. Elevii au învățat să accepte ideile și părerile colegilor, să contribuie la succesul echipei, al grupului, să se bucure de reușită, să depășească dificultățile întâlnite, să-și asume responsabilitatea, să se integreze în colectiv. Am desfășurat activități în grupuri mici care au dus la o mai bună relaționare și cunoaștere a elevilor, dar și în grup mare. Am constatat mobilizarea serioasă a elevilor în timpul sarcinilor și m-a impresionat faptul că mereu au dus activitatea la bun sfârșit. Sunt un exemplu pentru mine în acest sens.

Proiectul „Spring story” a însemnat o valoare în plus pentru activitatea mea didactică, deoarece am reușit să-l integrez într-un mod firesc și plăcut în curriculumul actual. Toate activitățile desfășurate în cadrul proiectului au fost axate pe temele curriculare. Elevii au fost puși în multiple situații de comunicare, în limba română și engleză. Descrierea tradițiilor și obiceiurilor în anotimpul primăvara, compunerea de exerciții și probleme folosind simboluri specifice primăverii (flori, păsări, măștișoare, animale etc.) au contribuit la formarea competențelor de matematică și științe. Fotografiile, filmulețele de prezentare, utilizarea calculatorului în colaborarea cu partenerii implicați în proiect au contribuit la formarea competențelor digitale. Plimbările în natură, picturile, desenele, colajele, compozițiile decorative, textele în versuri și în proză au contribuit la formarea competențelor de sensibilizare și de expresie culturală. Elevii au lucrat activ și interactiv, au exersat, au descoperit și au aplicat lucruri și tehnici noi, au explorat realitatea, au creat. Am remarcat modul plăcut de colaborare și comunicare între elevi, încrederea în sine, respectul pentru cei din jur.

Proiectul „Spring story” mi-a oferit oportunitatea de a implica și părinții în activitățile noastre. Într-o zi, la școală, în cadrul săptămânii “Școala altfel” (săptămână în care putem derula activități extrașcolare), două mămici au adus coca pentru fursecuri și am copt fursecurile în sala de clasă. Apoi, elevii au ornat

fursecurile cu elemente specifice primăverii – frunzulițe, buburuze, flori- și s-au bucurat degustându-le. Elevii au colaborat cu interes în realizarea produselor finale ale proiectului. A fost o zi foarte frumoasă în care clasa noastră a fost transformată într-un laborator de cofetărie. Împreună cu părinții ne-am deplasat în Parcul Natural Lunca Mureșului din Arad, unde elevii au avut parte de o activitate despre reciclarea hârtiei. Am mers împreună cu elevii și părinții la Filarmonica din Arad unde ni s-au prezentat instrumente muzicale și am auzit un concert special pregătit pentru elevi. Colaborarea cu școlile partenere a însemnat o materializare a ceea ce înseamnă unitate în diversitate. Elevii mei au văzut că nu sunt singurii implicați în proiect și au înțeles cât de mare și important este proiectul acesta.

În contextul societății moderne actuale, datorită faptului că întreaga lume tinde să se transforme într-o societate informațională, apare nevoia ca, încă de la cele mai fragede vârste, copiii să fie pregătiți pentru un contact benefic cu lumea în care trăiesc, prin intermediul calculatorului și nu numai. Atât eu, cât și partenerii de proiect, am considerat că utilizarea tehnologiei contribuie la o foarte bună desfășurare a activităților din cadrul proiectului „Spring story”. Am prezentat cu ajutorul videoproietorului activitățile desfășurate de parteneri elevilor mei. Eu am trimis partenerilor de proiect fotografiile din activitățile elevilor mei prin intermediul căsuței poștale de pe platforma etwinning. Am utilizat în acest sens calculatorul, telefonul mobil, aparatul foto. Școala trebuie să țină pasul cu tehnologia, să înțeleagă și să anticipeze impactul asupra modului de învățare. Calculatoarele oferă libertate, flexibilitate, rapiditate în comunicare, dar și individualitate.

Acest proiect a avut un impact benefic asupra activității didactice și asupra elevilor. Ne-a oferit o altă perspectivă asupra valorilor, tradițiilor, obiceiurilor. În școala noastră, utilitatea acestui proiect a constat în aceea că i-a ajutat pe elevi să înțeleagă legătura care există între om și lume, între cunoștințele dobândite la diferite discipline de studiu și lumea din afara școlii, a dat posibilitatea elevilor să se implice și să organizeze diverse activități prin investigare individuală sau în grup, autoconducându-și procesul de educație, i-a pus în contact cu comunitatea, cu natura și le-a creat posibilitatea de a-și susține în mod public opiniile. Elevii au avut posibilitatea, pe parcursul proiectului, să experimenteze situații de învățare noi, s-au simțit responsabilizați, s-au implicat cu plăcere și, ca urmare a explicațiilor și sfaturilor date, au înțeles că este bine să conștientizăm ce se petrece în jurul nostru, să ne cunoaștem valorile naționale, să ne păstrăm tradițiile, obiceiurile și să le perpetuăm de-a lungul generațiilor. Rezultatul cel mai deosebit al acestui proiect a fost parteneriatul strâns dintre mine, elevi și părinți, deoarece și părinții au fost implicați în buna desfășurare a activităților. Proiectul a avut un impact pozitiv atât pentru școală, cât și pentru elevi și părinți, mai ales că elevii sunt în clasa pregătitoare, în primul lor an de școală.

În ceea ce privește adresele paginilor ce conțin documentația aferentă planificării, desfășurării și rezultatelor obținute de proiect, ele sunt vizibile pentru toți partenerii implicați.

Dezvoltarea creativității

Muntianu Mihaela

Orice om poate realiza o mică îmbunătățire în munca sa, o invenție sau o inovație. Ca dovadă, în multe țări numărul inventatorilor este de ordinul zecilor, chiar sutelor de mii. Pentru a se ajunge la o asemenea performanță e nevoie de o preocupare specială, de condiții favorabile dezvoltării creativității. Într-adevăr, asistăm astăzi la deschiderea unor cursuri de creativitate, chiar școli de inventică. Ce putem face pentru dezvoltarea creativității? Întâi trebuie să fim conștienți de piedicile aflate în calea imaginației, care odată înlăturate, vor facilita drumul către nou, util, inovator. Aceste obstacole, blocaje, pot fi de diferite tipuri:

- └ Blocaje sociale → conformismul e unul dintre ele ;
- └ Blocaje metodologice – sunt cele ce rezultă din procedeele gândirii, din rigiditatea algoritmilor anteriori.
- └ Fixitatea funcțională este un alt blocaj metodologic, când obișnuim să folosim uneltele cu funcțiile lor obișnuite, fără a ne veni în minte noi modalități de utilizare a lor.
- └ Blocaje afective – teama de a nu greși, de a nu se face de râs poate împiedica pe cineva să emită un punct de vedere neobișnuit. Graba de a accepta prima idee, descurajarea rapidă sau tendința exagerată de a-i întrece pe alții sunt alte blocaje afective.

De la cea mai fragedă vârstă, jocul face parte din preocupările zilnice preferate ale copiilor. Cu cât se joacă mai mult, cu atât i se dezvoltă mai mult funcțiile latente.

Prin joc copilul își afirmă personalitatea, calitățile sale fizice și psihice, voința, inteligența, gândirea. Jocul este activitatea primordială a copilului de vârstă preșcolară. Odată cu integrarea în viața școlară, activitatea de învățare ocupă rolul esențial, dar o bună parte a acestei activități se redirecționează prin joc, care rămâne o preocupare majoră a întregii copilării.

Și la vârsta școlară, jocul este, de fapt, un mijloc de învățare. Prin joc, activitatea de învățare devine mai eficientă, mai atractivă.

J. Fr. Herbart afirma că „plictiseala este păcatul de moarte al predării”. Folosirea jocului poate feri de acest păcat.

Jocul poate fi utilizat la toate disciplinele, pe tot parcursul activității didactice, fie în reactualizarea cunoștințelor predate, asigurându-se și captarea atenției elevilor, fie în dobândirea noilor cunoștințe, fie în fixarea și consolidarea acestora, fie în verificarea și aprecierea rezultatelor, având ca scop înlăturarea plictiselii și a oboselii.

Folosit într-un cadru organizat, având un conținut, o sarcină și un set de reguli, toate acestea convergând către un scop imediat bine determinat – însușirea unei noi cunoștințe, formarea unei deprinderi sau alt scop didactic - , jocul capătă noi dimensiuni: devine joc didactic.

Cadrul didactic poate alege jocul potrivit și chiar crea el însuși jocuri care să permită acumularea cunoștințelor într-o atmosferă de destindere, de divertisment, de relaxare.

Prin folosirea jocului se creează și un climat favorabil, propice între elevi în rezolvarea sarcinilor jocului, se creează o înțelegere în respectarea regulilor impuse. Fiecare joc are obiectul său, regulile sale, care trebuie respectate pentru ca jocul propus să-și atingă scopul.

VALENȚELE FORMATIV-EDUCATIVE ALE STRATEGIILOR ȘI TEHNICILOR DE ÎNVĂȚARE ÎN GRUP

Lucaci Geanina

Esența învățării didactice presupune trecerea de la relația cadre didactice–elev, unidirecțională, de la discursul didactic monologat la relația multidirecțională în care elevul dar și învățătorul își schimbă succesiv rolurile (devenind pe rând emițător sau receptor) în dialogul cu clasa centrat pe elev. În acest mod, informația circulă atât pe verticală, cât și pe orizontală.

Voi prezenta câteva activități în cooperare sau în cadrul cărora am folosit strategii interactive.

“Podul” Tema: “Grupurile din care fac parte”

Clasa este împărțită în două grupe, care se așază pe două rânduri, fiecare având sub picioare o bucată de ziar. Bucățile de ziar puse cap la cap reprezintă podul, iar tot ce se află în jurul podului reprezintă o mare mlaștină, plină de crocodili. Învățătorul dă comenzi de reșezare în rând după diferite criterii: înălțime, ordine alfabetică. Câștigă echipa ai cărei membri s-au ajutat, s-au susținut reciproc.

Debriefing: De ce credeți că a câștigat echipa X? Cum s-au comportat membrii acestei echipe unii cu alții? Motivați! (elevii identifică relațiile care s-au stabilit între membrii echipei câștigătoare: de susținere, ajutor, cooperare, de colaborare).

“Eu cred despre....” Tema: “Relațiile în cadrul grupului”

Copiii se așază în cerc. Este nevoie de o floare. Copilul care începe jocul va oferi floarea unui coleg și va spune un lucru pozitiv despre cel căruia îi este adresată aceasta, folosind formula: “Eu cred despre tine că ești....” Jocul se încheie atunci când toți copiii au primit floarea și au fost apreciați.

Exemple: Eu cred despre tine că ești înțelegătoare. Eu cred despre tine că ești darnică. Eu cred despre tine că ești sincer. Eu cred despre tine că ești deștept., etc.

“Jocul feței”

Fiecare elev va desena un chip după următoarele cerințe: - Scrieți în dreptul ochilor 2 lucruri pe care vă place să le vedeți; - Scrieți în dreptul nasului un lucru pe care vă place să îl mirosiți. - Scrieți în dreptul urechilor 2 lucruri pe care vă place să le auziți. - Scrieți în dreptul gurii un cuvânt care vă caracterizează.

Fiecare își prezintă desenul colegului de bancă, apoi se va face prezentarea frontală. Activitatea s-a realizat în cadrul unei lecții de evaluare, cu scopul de a destinde atmosfera și a-i face pe copii să comunice în pereche apoi în grupul-clasă, să se cunoască mai bine prin acest desen simbolic.

Strategiile de lucru în grup vizează un comportament activ și interactiv. Elevii au devenit mai receptivi, mai curioși, buni vorbitori, gata să găsească soluții noi. De asemenea, și-au dezvoltat abilitățile de comunicare: știu să asculte, să înțeleagă ceea ce spun ceilalți, sunt receptivi la ideile lor și sunt capabili să își continue gândurile.

BIBLIOGRAFIE :

1. Baban, A., 2003 „Consiliere educațională, ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, Cluj Napoca
2. Bernat, Simona-Elena, 2003, „Tehnica învățării eficiente”, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca
3. Cerghit, I., 2007, „Metode de învățământ, ediția a IV-a” Editura Polirom, Iași
4. Movileanu, L., Cical, M., 2004, „Orientări moderne în predarea educației civice”, Editura Axa, Botoșani
5. Oprea, C., 2007, „Strategii didactice interactive”, E. D. P., București

JOCUL DIDACTIC - UN IMPULS SPRE CUNOAȘTERE

Bondar Florina

Motto: „Jocul este munca,este binele,este datoria,este idealul.

vieții.Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihologică cere să respire și în consecință să acționeze".(Ed.Claparede)

Principala preocupare a cadrelor didactice,este aceea de a căuta și de a descoperi cele mai eficiente căi pentru dezvoltarea interesului pentru cunoaștere a elevilor.Tactul pedagogic și metodele didactice utilizate joacă un rol decisiv în reușita elevilor.

Cunoașterea și experiența au demonstrat că jocul este impulsul irezistibil prin care copilul își descoperă propria personalitate,„Jocul - un impuls irezistibil,prin care copilul își modelează propria statuie"(J.Chateau).Jocul este pentru copil cea mai productivă muncă.Prin joc copilul învață cu plăcere și este interesat de activitatea desfășurată, se eliberează de emoții,depășește momentele de timiditate și teamă și intră cu toate puterile sale în acțiune.

Jocul didactic ca ansamblu de acțiuni și operații,urmărește un set de obiective de pregătire intelectuală,tehnică,morală și fizică a elevului,generând o motivație secundară,stimulativă,constituind o prezență indispensabilă în ritmul accentuat al muncii școlare,„Munca școlară trebuie să fie mai mult decât joc și mai puțin decât muncă.Este o punte dintre joc și muncă".(Jean Chateau)

Învățarea prin intermediul jocului și integrarea acestuia în lecții,capătă o pondere aparte datorită particularităților de vârstă ale elevilor cât și datorită specificului procesului instructiv-educativ.Este calea apariției motivației intrinseci în învățare pentru că elevul participă efectiv și afectiv,stimulează interesul pentru cunoaștere,mobilizează resursele sale psihice,asigură participarea creatoare a copilului în activitate,„Jocul este considerat o modalitate de asimilare a realului în activitatea proprie".(J.Piaget)

Jocul didactic este un mijloc eficient de activitate care sprijină,dezvoltă și ameliorează procesul instructiv-educativ.Este o formă de activitate pentru întreaga clasă deoarece dezvoltă spiritul de echipă și înțajutorare, formează și consolidează,dezvoltă deprinderi de muncă organizată.

Utilizat ca activitate de învățare și predare, chiar și evaluare,jocul didactic reprezintă un mijloc important în educație, care nu trebuie să lipsească din activitățile școlare.

Jocul didactic conține o serie de elemente prin care se deosebește de celelalte jocuri și activități comune deoarece reprezintă o finalitate,este elementul propriu-zis de instruire formulat în concordanță cu nivelul de dezvoltare specific vârstei copiilor,„Principala trebuință a copilului este jocul,activitatea ce-i permite copilului să se manifeste conform naturii sale,să treacă pe nesimțite la munca serioasă".(Ed.Claparede)

Conținutul jocului didactic,regulile jocului,materialul didactic utilizat,trebuie să fie variat,să facă parte din sfera cunoștințelor,priceperilor și deprinderilor astfel încât să se asigure diversitate,implicare emoțională,dinamism și bună dispoziție pe parcursul activității. Astfel,jocul didactic utilizat în activitatea de învățare,este modalitatea prin care se îmbină perfect elementele instructiv - educative și cele distractive,asigurând unitatea deplină

între sarcina didactică și acțiunea de joc. Obiectivele de referință ale fiecărui obiect de studiu vor fi mai bine realizate prin utilizarea jocului.

Jocul didactic este o activitate plăcută și atractivă pentru elevi, fiind accesibilă tuturor, datorită originalității sale.

„Copilul consideră că tot ceea ce face el singur este mai frumos decât ceea ce a fost făcut de oricare altul.” (Ch. Buhler)

REFERAT IMPORTANTA FORMARII COMPETENTELOR CHEIE IN MEDIUL PRESCOLAR

FUMEA ELENA

MOTTO:

- INVATAURA DIN CONSTRANGERE NU E FACUTA SA RAMANA, DAR CEA CARE PATRUNDE IN SUFLET PRIN DRAGOSTE SI BUNAVOINTA, ACEEA RAMANE PENTRU TOTDEAUNA.
- SF. IOAN GURA DE AUR

Prin competente cheie intelegem un ansamblu de cunostinte solide , abilitati , aptitudini dezirabile fara de care nu este posibila inaintarea unui subiect pe traseul educational. Programa scolara pentru educatia timpurie valorizeaza paradigma centrata pe competente si fundamenteaza demersurile educationale pe copil si pe activitatea de invatare a acestuia, respectiv pe dobandirea unor comportamente care sa asigure premisele constituirii unor competente specifice si,ulterior,a competentelor generale.

Primii ani de viata sunt decisivi pentru dezvoltarea integrala a fiintei umane. Traseul educational incepe la o varsta frageda acasa si /sau in unitatile de invatamant anteprescolar si se continua in unitatile de invatamant precolar.

Axa programei pentru educatia timpurie o constituie:

- Domeniile de dezvoltare
- Competente generale
- Competente specifice
- Exemple de comportamente
- Exemple de activitati de invatare * Curriculumul ne infatiseaza dimensiunile dezvoltarii copilului per domeniu, dar si indicatorii in baza carora se poate determina nivelul de stimulare comportamentala atins, in raport cu fiecare interval de varsta prestabilit.

Cele opt competente cheie sunt enuntate in noul curriculum pentru educatia timpurie , unde sunt corelate cu cele cinci domenii de dezvoltare, astfel redate:

- Dezvoltarea fizica, sanatate si igiena personala;
- Dezvoltarea socio-emotionala;
- Dezvoltarea cognitiva si cunoasterea lumii;
- Dezvoltarea limbajului, a comunicarii si a premiselor citirii si scrierii;
- Capacitati si atitudini in invatare.

Educatia timpurie este esentiala pentru formarea unui copil in concordanta cu cerintele complexului de competente, in limitele potentialului nativ si dobandit.

Plastic vobind, competentele cheie sunt trunchiuri de copaci. Bine inradacinate si intretinute, acestea se continua prin coroane frumos crescute. Coroanele sunt prescolarii, ale caror evolutii converg inspre idealul educational. Mai multe asemenea coroane frumos dezvoltate formeaza o padure deasa, usor de asemuit cu o societate de oameni elevati si integrii. Cred ca metoda metaforei este potrivita pentru a reda impactul raportului cunostinte-abilitati-aptitudini-atitudini de-a lungul vietii.

JOCUL ÎN CULOARE

FLOREA OFELIA

„Culoarea este viața, fiindcă o lume fără culoare se înfățișează moartă. Culoarele sunt energii radiante care ne influențează pozitiv sau negativ.” (I. Șușală, O. Bărbulescu).

La preșcolari, jocul este forma specifică și dominantă de activitate care face posibil progresul, evoluția sa în plan psihologic, stimulează creativitatea și imaginația, dezvoltă personalitatea, ajută la dezvoltarea socială a copilului, îl învață să gândească și să rezolve anumite probleme, cu alte cuvinte, jocul este un instrument important de educație.

În decursul jocului, copilul acționează asupra obiectelor din jur, cunoaște realitatea, își satisface nevoia de mișcare, își îmbogățește cunoștințele. La început, cei mici desenează din dorința de a folosi creionul colorat, de a trasa linii orizontale, verticale, oblice, fără a-și propune o anumită temă, doar o simplă mâzgăleală pentru adulți, dar pentru ei înseamnă “ am desenat ceva”, ceva care poate fi în accepțiunea lor o minge, o pisică, o jucărie. O tehnică care îi încântă destul de mult este dactilopictura, “jocul degețelor colorate”, cum am intitulat-o noi, care le-a oferit posibilitatea să simtă textura culorilor dar mai ales le-a oferit libertatea de a lucra cu acele culori, liber, fără a fi constrânși de o anumită temă, fără teama de a greși, de a li se face observații critice care să le stânjenească spontaneitatea creatoare.

Prin activitatea artistico-plastică, prin jocul cu culorile, copiii sunt ajutați să vadă frumosul, să nu treacă pe lângă vraja oferită de culorile din mediul înconjurător fără să le observe și să le expună în planșele lor. Atunci când pictează, când folosesc culorile, își formează răbdarea, îndemânarea, simțul estetic, trăsături care îi vor împlini personalitatea, îi vor îmbogăți viața sufletească.

Copilul este ca pânza unui șevalet, iar metodele și mijloacele noastre de lucru sunt ca și pensulele și culorile. Dacă atunci când „lucrăm”, punem și suflet vom avea în fața noastră ceea ce ne-am dorit: adevărate “opere de artă”, căci, așa cu spunea marele nostru artist Ștefan Luchian “...poți să ai talent, dacă nu lucrezi, e degeaba”.

BIBLIOGRAFIE

1. Munteanu, Camelia, Munteanu, Eusebiu Neculai,-“ Ghid pentru învățământul preșcolar. O abordare din perspectiva noului curriculum”, Iasi, Polirom, 2009
2. “Curriculum pentru învățământ preșcolar, 3-6/7 ani ” ,M.E.C.T.-2008
3. Gârboveanu ,Maria –“ Desenul și culoarea – activitate ludică “, în “ Copilul și jocul” , Bucuresti,1975 ,E.D.P.

MODALITĂȚI DE REALIZARE A SOCIALIZĂRII PREȘCOLARILOR ÎN GRĂDINIȚĂ

ENACHE CATALINA

”Spune-mi și nu o să uit. Arată-mi și poate o să-mi amintesc. Implică-mă și o să înțeleg.” (proverb american)
Familia, cel mai puternic factor de socializare în dezvoltarea copiilor, mai ales în perioada copilăriei mici, este o sursă primară de dragoste și afecțiune, trebuind să îndeplinească aproape toate nevoile de creștere și dezvoltare, atât fiziologice cât și psihologice ale celor mici. În cadrul familiei, copiii își dezvoltă aproape toate deprinderile majore de ordin psihomotor, cognitiv și afectiv, aceasta devenind astfel cea dintâi școală în care cei mici învață să se comporte în viață și în societate.

Dezvoltarea socială este legată de multe alte aspecte ale dezvoltării globale a copilului, motiv pentru care este important să se înceapă procesul de socializare cu alți copii încă de la o vârstă fragedă. Interacțiunea socială îi ajută pe cei mici să își dezvolte conștiința de sine, și, de asemenea, să învețe ceea ce alții așteaptă de la ei. Grădinița le favorizează interacțiunea socială de care au nevoie și îi ajută să treacă la următoarele etape de dezvoltare. Jucându-se cu alți copii, își dezvoltă aptitudinile necesare pregătirii pentru situații sociale noi. Fiind egocentrice prin natura lor, grădinița îi va ajuta să treacă în mod firesc peste această etapă. Astfel, copiii învață să empatizeze cu alte persoane, în sensul că învață să recunoască tristețea, fericirea sau chiar ”nebulia” prietenilor lor. În timp, ei vor învăța să utilizeze

aceste abilități acasă cu părinții, frații sau chiar cu animalele de companie, vor fi disciplinați, vor înțelege ce înseamnă să respecti reguli și, mai ales, consecințele nerespectării lor, iar pe măsură ce cresc, își selectează stimulii din mediul social, învățând ce comportamente și reacții sunt adecvate sau nu. Grădinița, prin programul său educativ, prin solicitarea expresă a copilului de a se exprima, de a acționa, de a înțelege, a gândi, a simți ceea ce se impune prin activitatea colectivă, îi dă preșcolarului posibilitatea unui contact direct cu mediul social.

În acest mod, copilului i se oferă prilejul să trăiască emoții pozitive, satisfacții legate de participarea sa la reușitele grupei, fiind pus în situația de a se raporta la ”colectiv”, la ”regulile nescrise” ale acestuia și de a le accepta alături de ceilalți.

Dar învățarea vieții în comun nu se realizează de la sine, metoda principală de educație este jocul, ca mod de activitate natural, joc care seamănă cu activitățile de zi cu zi, dar diferă de acestea prin faptul că nu sunt legate în mod obligatoriu de realitate. Copilul se poate juca ”de-a bătaia” zâmbind, comunicând astfel că ”acest comportament nu este real”. Jocul lor pare să fie guvernat de reguli implicite, escoperite prin observarea activității, este plăcut și realizat de dragul lui, necesită o implicare activă a participantului. Așadar, prin joc, copilul transpune impresii dobândite în mediul extern, fizic și social, și unele elemente ale realității: roluri, conduite, atitudini, obiecte, prelucrate în contexte ludice diverse. Procesul instructiv-educativ, realizat corect, va aduce cu sine un lanț continuu de transformări cantitative și calitative, atât de necesare socializării treptate a copiilor.

Socializarea este un proces prin care individul, însușindu-și limba comunității și normele, valorile, modelele de comportament, devine membru al acelei comunități. Este evident în acest sens rolul familiei, al grădiniței și al instituțiilor culturale pentru socializarea individului.

BIBLIOGRAFIE:

Elena Bonchis – ”Familia și rolul ei în educarea copilului”- Ed. Polirom, 2011;

Anghel Elena – ”Psihologia educației pe tot parcursul vieții”- Ed. Renaissance, București, 2010;

www.didactic.ro

EVALUAREA INIȚIALĂ IMPORTANȚA EI ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Andrei Laura

”Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat.” (Burrhus Frederic Skinner)

Evaluarea preșcolarilor este dificilă și permite doar prognoze pe termen scurt, dar este importantă și necesară pentru educator și copii, pentru cunoașterea nivelului atins în dezvoltarea personalității, care este departe de cristalizare, pentru individualizare și eficiență în activitate.

Învățământul preșcolar are caracter oral, nu există teme pentru acasă, iar evaluarea se face oral sau prin fișe de evaluare. Preșcolarii trebuie evaluați unul câte unul, educatorul trebuie să rețină ce a spus copilul, nu se poate relua corectarea ca în lucrările scrise. Desigur, fișele de evaluare pot fi reluate, dar ele nu conțin concepte, reguli, legi, ci doar rodul activității copilului, la care el poate ajunge și din întâmplare, fără o înțelegere verificabilă împlinirii celor propuse prin obiective.

Totodată evaluarea se extinde și la activitatea de predare și la măiestria educatorului de a realiza obiectivele propuse, de a individualiza învățarea, de a facilita achiziția noilor cunoștințe, dar mai ales de a forma, de a educa tânăra generație în vederea integrării într-o societate dinamică și solicitantă. Creativitatea, spontaneitatea, independența, spiritul critic, modul de autoevaluare sunt mai dificil de supus unei evaluări obiective. Este mai ușor să evaluăm fișele de activitate matematică decât creațiile plastice ale copiilor sau nivelul autonomiei personale.

Așadar, prin evaluare, educatoarea își îndeplinește misiunea nobilă de a pregăti copilul pentru o integrare fără disfuncții în școală, de a urmări ce se întâmplă cu el și după terminarea grădiniței, furnizând învățătorilor datele necesare continuării acțiunii instructiv-educative pe diferite trepte. Urmând pașii unei evaluări eficiente și respectând cerințele acesteia, constituie o modalitate de a moderniza procesul de învățământ, precum și de a spori rolul educației în formarea personalității.

Evaluarea inițială oferă preșcolarului și educatoarei o reprezentare a potențialului de învățare, dar și a eventualelor lacune ce trebuie completate și a unor aspecte ce necesită corectare sau îmbunătățire. Ea nu își propune aprecierea performanțelor globale ale preșcolarilor sau ierarhizarea lor și astfel se recomandă raportarea la bareme de evaluare (apreciere).

Scopul evaluării inițiale este cu atât mai bine atins, cu cât reușim să-i determinăm pe preșcolari să fie receptivi și să înțeleagă importanța evaluării inițiale, pentru ca ei să trateze cu seriozitate rezolvarea sarcinilor propuse, să le fie trezită motivația cunoașterii și dorința soluționării corecte a problemelor enunțate.

BIBLIOGRAFIE: Ionescu, M., (2003), *Instrucție și educație*, Editura Garamond, Cluj-Napoca;
Bocoș, M., (2003), *Teoria și practica instruirii și evaluării*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca

MODALITĂȚI DE COMUNICARE ȘI ÎNVĂȚARE ONLINE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR, FĂRĂ A CREA DEPENDENȚĂ

Stanciu Emilia

"Mișcarea aripilor unuiuture, azi, poate produce o mică schimbare a atmosferei. Din această cauză și de-a lungul unei anumite perioade de timp, atmosfera se va schimba. Peste o lună poate, o tornadă care trebuie care trebuia să lovească coasta Indoneziei nu va mai apărea. Sau din contra, tocmai din această cauză va apărea"

(Efectul fluturului sau teoria haosului)

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă unitățile de învățământ pe o perioadă care se poate extinde mai multe săptămâni, profesorii din România sunt acum provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală cu instrumente online accesibile tuturor și cu multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Pentru a crea niște obiceiuri de succes, conducerea fiecărei unități de învățământ trebuie să coordoneze organizarea școlii online și profesorii să comunice cu fiecare clasă / grupă în parte, în grupuri de mesagerie instantă organizate în prealabil. Tot acest context înseamnă mai mult timp de pregătire și un efort mai mare de coordonare pentru profesori. Chiar dacă nu va putea fi recuperată întru totul interacțiunea din clasa fizică și nu toate orele vor putea fi organizate online, exemplele reușite ale celor care au început deja să aplice aceste măsuri arată că procesul este fezabil, cu motivație și multă răbdare. Succesul unui astfel de demers ține întâi de toate de o planificare cât mai bună.

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, avem nevoie de trei tipuri de resurse: O platformă de interacțiune în timp real, cu video și text, cu elevii / preșcolarii; Aplicații sau platforme de colaborare online, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi / preșcolari și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului; Resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă.

Un preșcolar poate sta în jur de 2 ore pe zi pe calculator. Așa că educatoarele și-au adaptat programul pentru a ține cont de câteva arii de bază: formarea motricității fine (ex: fișă de lucru cu semne grafice, un colaj), formarea atenției și a rezilienței (ex: jocuri de atenție), formarea motricității grosiere (gimnastică), limbi străine, dezvoltarea logicii matematice, dezvoltarea vorbirii (ex: poveste citită de educatoare), științe și dezvoltarea curiozității despre lumea vie.

Deși explicațiile și "predarea" noțiunilor se face prin intermediul filmulețelor video, acestea depășesc foarte rar 15 minute, iar restul activităților sunt fizice sau pe fișe.

Scopul acestei perioade ar trebui să fie păstrarea legăturilor sociale și emoționale cu cei mici, iar aici părinții joacă un rol important. Primul pas este comunicarea cu părinții, care trebuie să fie informați în legătură cu modalitățile de predare online și obiectivele de învățare în această perioadă și asigurați că odată întorși la școală, elevii / preșcolarii vor recupera lecțiile în timp. De asemenea, părinții trebuie să asigure un spațiu de lucru bine delimitat. Chiar dacă nu au camera lor, spațiul de lucru personal poate ține locul băncii în școală / grădinița de acasă. Psihologic, asta va ajuta elevul / preșcolarul să ia în serios lucrul și să fie mai responsabil.

Bibliografie

1. Tatiana Vântur, "Barometrul reușitei școlare", Editura "George Tofan", Suceava

MAGIA CULORILOR

TRANDAFIR ȘTEFANIA

Jocul este o activitate specific umană, dominantă în copilărie, prin care omul își satisface imediat, după posibilități, propriile dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară pe care și-o creează singur. Mediul în care își desfășoară activitatea trebuie să favorizeze jocul liber, ales de copil, de aceea spațiul trebuie să fie confortabil, primitiv, securizant și stimulator, să încurajeze copilul să experimenteze, să învețe din propria lui experiență, oferindu-i posibilitatea de a-și cunoaște forțele proprii, încurajându-i libera exprimare și creativitate.

Deși copilul este liber să își exprime opțiunea de joc, această libertate este totuși controlată de educatoare prin modul în care aceasta așează lucrurile în spațiu, cunoaște copiii și îi îndrumă indirect spre alegerea celei mai potrivite forme de joc, potrivit griei permanente față de copil, prin observarea jocului acestora și evaluarea permanentă a nevoilor celor mici.

Ne întrebăm de fiecare dată: „Ce înseamnă o lume fără culori?”, „De ce vorbim despre culori?”.

Răspunsul este clar: culorile sunt legate de trăirile sufletești, de emoții. Culoarea aduce în sufletul copilului bucurie, tristețe, liniște sau preocupare. Mulți copii de vârstă preșcolară exprimă prin limbajul plastic, ceea ce nu pot exprima prin limbaj, și așa comunică mai ușor, atât cu educatoarea cât și cu cei din jur.

Considerând că manifestarea potențialului de creativitate trebuie să înceapă cu inițierea copilului în stăpânirea elementelor de limbaj plastic, în dezvoltarea spiritului de observație, am început prin a folosi coli mari de hârtie pe care ei au desenat cu creioanele colorate ceea ce au vrut, ce și-au imaginat. Mai târziu, le-am dat o anumită temă, pe care au încercat să o realizeze așa cum au putut mai bine și numai după aceste exerciții de desen am trecut la activități de pictură, în care au descoperit ce înseamnă „să amesteci culorile” și ce obțin din amestecul acestora, care sunt culorile calde, culorile reci și de ce se numesc așa. Am creat împreună un desen cu ajutorul liniilor (drepte, frânte, curbe, paralele) astfel încât să rezulte diferite obiecte, peisaje și apoi am compus figuri umane, de animale sau plante pornind de la formele geometrice cunoscute. La această vârstă, ei au tendința de a exprima prin desen, pictură ceea ce vede și aude, caracteristic fiind spiritul de imitație.

În grădiniță, copilul are posibilitatea de a înțelege, de a simți frumosul din artă, din mediul care îl înconjoară și de a-și dezvolta aptitudinile de creație artistică. Pictura, jocul cu culorile, este o activitate care ne dă posibilitatea să constatăm felul cum vede, cum înțelege lumea, ce îi reține atenția și ce îl impresionează din multitudinea aspectelor văzute.

BIBLIOGRAFIE

1. *“Curriculum pentru învățământ preșcolar, 3-6/7 ani ”*, M.E.C.T.-2008
2. *Gârboveanu ,Maria –“ Desenul și culoarea – activitate ludică ”*, în *“ Copilul și jocul”* , Bucuresti,1975 ,E.D.P

REFERAT Rolul parteneriatului grădiniță-familie în vederea creșterii eficienței educației

Vasile Lavinia

Pentru fiecare dintre noi, familia a jucat și joacă un rol foarte important în viețile noastre. Familia este unicul grup social caracterizat de determinările naturale și biologice, singurul în care legăturile de dragoste și consanguinitate capătă o importanță primordială. J.S. Bruner considera că, admitând ca toți oamenii sunt în esență lor umani, această umanitate este data de tipul de copilărie pe care l-au trăit. A. Berge considera familia un fel de cooperativă de sentimente, care îndulcește pentru fiecare membru, loviturile vieții, dispersând efectele asupra tuturor. Familia este primul grup social (mediul primar de socializare) din care face parte copilul. Este una din cele mai vechi forme de comunitate umană, o instituție stabilă, cu rosturi fundamentale pentru indivizi și pentru familie (M. Voinea, 1996).

Mediul în care copilul se naște, trăiește primii ani ai vieții, se dezvoltă și se formează pentru viața îl oferă familia. Are rolul central în asigurarea condițiilor necesare trecerii prin stadiile de dezvoltare ale copilăriei, condiții ce stau la baza structurării personalității individului. Apariția unei persoane micuțe în orice familie, care la început este complet dependentă de adulți și îți inspiră tandrețe aduce cu ea un enorm sens al responsabilității, privind modul în care să o îngrijești și s-o educi. Părinții sunt primii educatori deoarece: Ei sunt primii cu care copilul interacționează constant încă din prima zi a vieții. Familia este modelul pe care copilul îl imită; modul de viață al familiei este principalul reper în viață al copilului, el este internalizat puternic în anii copilăriei; Comunicarea intrafamilială influențează decisiv dezvoltarea psihofizică a copilului, formarea personalității lui. Copiii își observă proprii părinți cum acționează în rolul de părinți. Ei sunt primele modele pentru modul în care să acționeze ulterior ca părinți. Rezultatele unor cercetări făcute au demonstrat că dezvoltarea copilului este influențată în proporție de 70,63% de familie. Grădiniței îi revine rolul de partener în relațiile ei cu familia – acest rol derivă din faptul că este un serviciu specializat, cu cadre pregătite pentru realizarea sarcinilor educației copiilor cu vârste cuprinse între 3- 6/7 ani. Relația grădiniță-familie nu se poate constitui fără asigurarea unei condiții de bază, fundamentală: cunoașterea familiei de către educatoare, a caracteristicilor și potențialului ei educativ.

Educatoarea trebuie să cunoască mai multe aspecte ale vieții de familie, deoarece aceasta o ajută în cunoașterea și înțelegerea copiilor cu vârste cuprinse între 3-6/7 ani. Grădinița nu poate face minuni, iar educația dată în aceasta instituție nu va avea 1 rezultate bune, dacă nu se va sprijini și nu va colabora cu familiile copiilor. Nu putem educa în mod just un copil fără a-l observa atent, fără a-l studia, fără a-i înțelege personalitatea. În privința aceasta ne ajută familia – care este o sursă principală de informații pentru educatoare, privind: la relațiile interpersonale dintre membrii săi, așteptările privind educația copilului, stilul educațional al părinților, autoritatea părinților și metodele educative pe care aceștia le folosesc, valorile promovate, climatul educațional din familie, responsabilitățile pe care copilul le îndeplinește în familie etc. Părinții dau informații educatoarei, căci ei îl cunosc cel mai îndeaproape și cel mai bine copilul, îi cunosc obiceiurile, știu ce îi place și ce nu îi place, la ce reacționează mai bine și mai repede. De aceea, educatoarea trebuie să se bucure și de încrederea copilului, dar și de a familiei sale.

Căldura raporturilor dintre părinți și educatoare, încrederea și respectul reciproc se stabilesc prin schimbul de informații – pentru care trebuie să găsim întotdeauna timpul necesar. Astfel, educatoarea poate ajuta familia în cel mai simplu și natural mod să urmeze calea justă în raporturile cu copilul său, să prevină îndepărtarea lui sufletească, să înlăture eventuale carențe educative. Complexitatea problemelor lumii contemporane cere deschiderea și flexibilizarea raporturilor în parteneriatul

educațional. Implicarea, ca agenți ai educației, a diferitelor instituții și persoane din comunitate dezvoltă în prezent o imagine complexă și dinamică a influențelor educaționale. Părinții, copiii și comunitatea se influențează puternic unii pe alții. Mediul în care trăiesc părinții poate sprijini sau devia viețile lor, poate determina multe dintre valorile lor. Poate să se comporte ca o sursă de forță și siguranță, sau ca o restricție a dezvoltării. La rândul lor, părinții pot influența comunitatea, deopotrivă ca indivizi sau ca membri ai unui grup. Ei pot contribui la dezvoltarea valorilor comunității și la fixarea priorităților sociale.

Modalități de cunoaștere a părinților

1. Întâlnirile cu părinții sunt prilejuri pentru a informa părinții referitor la modul cum se comportă copilul lor cu ceilalți copii și progresele pe care le înregistrează acesta în timpul activităților. Tot la aceste întâlniri educatoarea află de la părinți despre problemele pe care aceștia le parcurg și de cele mai multe ori le oferă soluții sau le găsesc împreună. Așadar, dialogul dintre educatoare și părinți este foarte necesar. De exemplu: în legătură cu faptul că a constatat că mulți copii vin obosiți la grădiniță atunci educatoarea le sugerează părinților să-și culce copii mai devreme seara, să petreacă mai puțin timp la televizor sau calculator. La rândul lor părinții sunt informați, de către educatoare, că la grădiniță copiii beneficiază de un program rațional, echilibrat, alternând activitățile comune cu cele opționale, ce statice cu cele dinamice, timp în care copilul are posibilitatea să asimileze cunoștințe și deprinderi noi, și, în același timp se destinde. Nu la fel se simte copilul atunci când este obosit de un program prea încărcat. Putem constata că unii părinți sunt prea indulgenți cu copilul lor, nu respectă un program zilnic necesar copilului, nu i se cere să respecte normele de comportare civilizată în familie, pe stradă, la teatru, în excursie etc. Lucrul acesta face ca acesta să se comporte la fel și la grădiniță: nu salută, perturbă activitățile – vorbind neîntrebat, este neastâmpărat, agresiv, folosește cuvinte auzite în familie. Dialogul educatoare-părinte se poate organiza, fie individual prin consultații, cu fiecare familie, fie în adunările organizate cu părinții; se informează reciproc, ceea ce contribuie atât la buna desfășurare a procesului educațional din grădiniță, cât și la o bună educație în familie. Dialogul deschis bazat pe încrederea reciprocă cere timp pentru a fi clădit. Unii părinți, care au avut experiențe negative în timpul propriilor lor ani de școală, se pot simți intimidăți de prezența unor cadre didactice. Alții, care au fost învățați că educatorul „știe cum e mai bine”, nu pun la îndoială faptele acestuia. Educatoarele la rândul lor pot să fi avut experiențe negative; probabil unii părinți le-au dat lecții despre cum să-și facă meseria. Aceste atitudini sau sentimente pot obstrucționa o bună comunicare. Talentul și tactul pedagogic al educatoarei este indispensabil dialogului deschis

2. Vizitarea grădiniței de către părinți.

Pentru a ajuta familiile să se simtă binevenite și în largul lor în sala de clasă e nevoie de mai mult decât o simplă notiță scrisă sau de o invitație unică, izolată. Este bine ca asemenea vizite să se facă periodic, nu numai atunci când au apărut anumite simptome neplăcute în activitatea de învățare a copilului sau în comportamentul lui. Crearea unei atmosfere de încredere reciprocă, bazată pe comunicare sinceră, necesită respectul reciproc care survine în timp. Există numeroase avantaje ale promovării participării familiei ca și componentă esențială în educația copiilor de 3-6/7 ani.

3. Participarea părinților la activități ale grupei reprezintă un alt prilej de cunoaștere a părinților, dar și un mod prin care aceștia sunt familiarizați cu programul grupei, cu conținutul și metodele didactice, cu materialele didactice și mijloacele necesare desfășurării activităților, cu modul de comunicare și abordare a situațiilor problematice, cu semnificația respectului față de copil. Relația părinte-educatoare astfel contribuie la constituirea unor relații pozitive între familie-grădiniță, la o coerență a practicilor educaționale și a cerințelor referitoare la copil. Astfel părinții devin parteneri în educație deținând

informații despre scopul programului educativ la care participă copilul lor, care sunt obiectivele urmărite, cunosc progresele făcute de copil și cum ar trebui sprijinit acesta și acasă. Trebuie să-i ajutăm pe părinți să știe mai multe despre ce le este de ajutor copiilor în dezvoltarea lor. Coerența și continuitatea influențelor educaționale din grădiniță și de acasă asigură o dezvoltare cât mai sănătoasă a copilului. De aceea, primul pas trebuie să-l facem noi, profesioniștii. Părinții trebuie implicați permanent în activitatea grădiniței prin participarea lor la crearea unui mediu plăcut, a unei baze didactico-materiale satisfăcătoare prin contribuții personale - sponsorizări.

4. Vizitele periodice la domiciliu.

Considerăm că acest lucru este bine să se facă numai cu acordul părinților. Ele vor fi programate la momentele convenabile acestora și-i oferă educatoarei posibilitatea de a cunoaște familia și copilul în mediul lor propriu. Familia va fi încurajată să viziteze la rândul ei sala de grupă în orice 3 moment. Copiii vor fi atât de încântați de ideea că educatoarea lor îi vizitează, încât trebuie să vă planificați dinainte timpul special pentru ceea ce vor dori ei să vă arate. Participarea părinților la excursii, vizite, serbări, aniversări. Părinții pot fi implicați nu doar în organizarea acestor evenimente, dar pot veni și cu sugestii, propuneri de teme, de activități. Aceste evenimente sunt prilejuri de a asigura o cât mai mare coerență între valorile și practicile educaționale promovate de grădiniță și familie. Fără stabilirea unui sistem unitar de cerințe, colaborarea dintre cei doi factori educaționali va rămâne fără rezultatele scontate. Colaborarea dintre grădiniță și familie presupune o comunicare efektivă și eficientă, o unitate de cerințe și o unitate de acțiune când este vorba de interesul copilului. Rolul educatoarei este acela de a discuta cu părinții copiilor, de a stimula comunicarea permanentă cu aceștia, de a informa membrii familiei cu privire la nevoile psihice și motrice ale copiilor, de a-i orienta către cunoașterea activităților din grădiniță și sprijinul în desfășurarea cât mai eficientă a acestora. La copiii cu vârste între 3-6/7 ani este foarte important ca familia și personalul grădiniței să comunice liber și deschis despre copii și activitățile lor. Grădinița și căminul părintesc sunt strâns legate între ele și cu cât comunicarea între ele este mai eficientă, cu atât mai mult sprijin pot primi copiii pentru a trece printr-o perioadă educațională încununată de succes. Când educatoarea consideră comunicarea ca fiind indispensabilă pentru succesul copilului, ea devine parte integrantă a activităților de zi cu zi. Activități de consiliere a familiei. Pentru a-și exercita cu succes rolul în viața copiilor, familiile trebuie încurajate și sprijinite prin acțiuni sociale specifice care favorizează derularea optimă a relațiilor educaționale. Această intervenție socio-educatională este constituită dintr-un complex de măsuri care sprijină familia, intervenind benefic în mecanismele care reglează relațiile intrafamiliale, în favoarea educației familiei și a educării copiilor. Se identifică tot mai presant nevoia sprijinirii familiei în educație, dar și găsirea unor căi noi de comunicare și colaborare între părinți și grădiniță. În grădiniță, relația dintre familie și cadrele didactice este mai ușor de influențat și poate determina efecte pozitive asupra copiilor. Consilierea familiei presupune și acțiuni de informare, deci de transmitere și primire a unor cunoștințe, idei și teze importante pentru asigurarea succesului în comunicarea intrafamilială și în rezolvarea situațiilor conflictuale, implicând în egală măsură toți membrii triadei (mamă, tată, copil). Activități de educație parentală. Întâlnirile tematice cu părinții se organizează pentru toți părinții. Prin intermediul lor se realizează propaganda pedagogică în rândul acestora. Referatele, expunerile sau dezbaterile abordează anumite teme pedagogice, de interes general. Cu acest prilej pot fi invitați specialiști din domeniul educației pentru a prezenta asemenea teme.

5. Propuneri de teme de dezbatere cu părinții: „Criza de împotrivire”, „Pedepsele. Bătăia”, „Singur în cameră?”, „Reguli de politețe”, „Oboseala copilului în grădiniță”, „Frica de întuneric”, „Să știți să-i spuneți NU”, Programele de educație parentală. Aceste cursuri s-au născut din ideea că educația

părinților în ceea ce privește comunicarea cu copilul este un element esențial în viața de familie și că în societatea românească contemporană este deosebit de necesară o asemenea intervenție.

Prin informarea și educarea părinților se pot preveni multe conflicte în viața de familie, care uneori pot ajunge la situații ireversibile. În urma desfășurării acestor cursuri, educatoarea primește semnale importante despre felul și calitatea educației din familie, cartier, ideile părinților despre aceasta, întrebări cu privire la educație, probleme și situații tensionate în familie. Toate aceste informații se notează, iar educatoarea va îmbunătăți viața copilului prin „educarea părinților”. Aceste cursuri sunt bazate pe un cadru teoretic strict, care nu poate fi pus în aplicare doar din ce este conținut în materialele oferite (materiale vizuale, broșuri, fișe individuale). În plus, se pretinde ca cei ce lucrează cu grupuri de părinți - în special cu grupe de părinți cu situații mai dificile - să fie specialiști, să dețină aptitudini și profesionalism în folosirea materialelor. Putem sugera părinților să reflecteze asupra următoarelor subiecte: „Acordarea atenției”, „Aprecierea”, „A spune NU și a interzice”, „Ignorarea”, „Separarea”, „Pedepsirea”, Biblioteci cu secție de împrumut.

O rezervă specială de cărți și jucării poate fi disponibilă pentru părinți, pentru ca aceștia să le poată folosi acasă pentru o perioadă de timp. Jucăriile pot fi păstrate în CRP. Păstrați o listă cu semnături sau buletine individuale pentru a ține evidența celor care au împrumutat o jucărie și evidența datei când jucăria trebuie returnată. În general jucăriile se pot împrumuta pentru două sau trei săptămâni. Părinții trebuie să aibă posibilitatea să împrumute oricât de des doresc. Lectura cărților pentru copii reprezintă momente speciale de tandrețe acasă între părinte și copil, iar citirea frecventă de povești poate deschide gustul pentru literatură pentru întreg restul vieții copilului. Pentru împrumutul cărților se pot folosi, la fel, liste de evidență cu semnături. Încăperea destinată familiei ar putea conține și cărți de specialitate despre dezvoltarea copilului și despre educația parentală. Acestea trebuie să fie la îndemâna părinților, care fie le citesc la grădiniță fie le împrumută. Dacă nu există astfel de cărți, educatoarea ar trebui să încerce să scrie câteva date simple despre dezvoltarea copilului, date pe care părinții să le citească. Unii membrii ai familiei pot alege ocazia unei întruniri cu familia pentru a face un schimb de informații privind creșterea și dezvoltarea copilului. Unele dintre ideile acestor părinți pot fi scrise, pentru ca alții să le poată citi și aprecia.

Parteneriate cu părinții Parteneriatele cu familia cooptează părinții ca parteneri în procesul educativ, îi informează despre valorile promovate în aceste instituții specializate în educația celor mici, formându-i ca beneficiari direcți ai achizițiilor de ordin educațional ale propriilor copii. Exemple de parteneriate: „Eu sunt unic”, „Eu și ceilalți”, „Părinți și copii”.

Pentru realizarea parteneriatului cu părinții este esențial ca: - părinții să fie priviți ca participanți activi care pot aduce o contribuție reală și valoroasă la educarea copiilor lor; - părinții să fie parte la adoptarea deciziilor privitoare la copiii lor; - să se recunoască și să se aprecieze informațiile date de părinți referitoare la copiii lor; - să se valorifice aceste informații și să se utilizeze în completarea informațiilor profesionale; - responsabilitatea să fie împărțită între părinți și educator.

Gândirea critică , metodă activă de predare

Arizan Geanina

„Nu voi fi un om obișnuit, deoarece am dreptul să fiu extraordinar.”

Peter O'Toole

Gândirea critică constă în procesul mental de analiză sau evaluare a informației, mai ales afirmații sau propoziții pretinse de unii oameni a fi adevărate. Ea duce la un proces de reflecție asupra înțelesului acestor afirmații, examinând dovezile și raționamentul oferit și judecând faptele. Ea declanșează procese cognitive complexe, care încep cu acumularea de informații și se termină cu luarea de decizii.

- Modalități de utilizare a gândirii critice în procesul de predare

DISCIPLINA: Științe

SUBIECTUL: Ciclul vieții la fluturi

OBIECTIVE:

O1: să specifice noțiuni cunoscute referitoare la o temă dată;

O2: să formuleze ei înșiși întrebări referitoare la ce ar dori să știe ;

O3: să creeze un scurt text utilizând termenii-cheie dați;

O4: să ordoneze imagini corespunzătoare unei text audiat;

O5: să ilustreze ciclul vieții la fluturi utilizând informațiile dobândite;

O6: să realizeze o povestire utilizând informațiile dobândite.

METODE ȘI PROCEDEE :M1- joc didactic;M2- Știu/Vreau să știu/Am învățat;

M3- Termeni – cheie;M4- Turul galeriei

RESURSE MATERIALE:imagini,coli pentru scris,hârtie glasată,creioane colorate

RESURSE DE TIMP: 135 minute

ETAPELE LECȚIEI:

♣ Evocarea

Spargerea gheții (Maimuța)

Organizatorul verbal

Tabelul S/V/A – completarea coloanelor S/V

♣ Realizarea sensului

Termeni – cheie : ou, omidă, luni, două pere, frunze, cocon, fluture – crearea unui scurt text.

Citirea textului: „Omidă fericită”.

Ordonarea imaginilor referitoare la textul citit.

♣ Reflecția

Ilustrarea ciclului vieții la fluturi utilizând informațiile dobândite. Realizarea unei scurte povestiri utilizând informațiile dobândite și termenii – cheie dați – cărticică în formă de omidă

Evaluarea: Turul galeriei (analiza cărților în formă de omidă realizate)

Viitorul este al celor care interpretează informația critic și descoperă singuri adevărul. Persoanele ce gândesc critic sunt mai susceptibile de a fi manipulate și mai sigure pe convingerile lor. Cunoștințele au valoare atunci când sunt utile. Iar ceea ce știm determină ceea ce putem învăța. Trebuie să înțelegem că Gândirea critică este un rezultat și nu o materie de studiu. De aceea este important să învățăm elevii să răspundă la cea mai importantă întrebare: „de ce?”.

INTEGRAREA EXPERIMENTULUI ÎN ORELE DE ȘTIINȚE ALE NATURII

CHIRIPUCI MARIA

Științele naturii ca disciplină de învățământ vizează observarea și perceperea lumii în întregul său, cu componentele, procesele și fenomenele caracteristice, ca și învățarea prin înțelegere și aplicare. Prin intermediul acestui obiect școlarul trece din lumea poveștilor în lumea faptelor reale și a lucrurilor concrete, începe să cunoască mediul în care trăiește și procesele din jurul său. Aceasta implică transformarea elevului din spectator, în actor al activității științifice. În acest fel se evidențiază necesitatea pregătirii elevului nu ca pe un cercetător și om de știință, ci ca pe un cetățean care să utilizeze demersul științific în vederea înțelegerii și participării active la viața socială.

Reintroducerea obiectului „Cunoașterea mediului”, la clasa I, corespunde unor nevoi de informare ale copilului și de dezvoltare a capacităților de observare, înțelegerea mediului înconjurător și, de asemenea, de formare a unor atitudini pozitive față de mediu.

Predarea Științelor naturii ridică niște probleme majore, cum ar fi: baza tehnico-materială și necesitatea pregătirii permanente a învățătorului în cunoașterea metodelor moderne de predare și experimentare. Soluția primei probleme este recurgerea la experimentul simplu, nesofisticat, utilizând materiale din mediul familiar copilului. Pregătirea învățătorilor în abordarea corectă a acestei materii necesită un efort din punct de vedere al concepției, structurii și metodelor didactice de aplicare, cât și a compatibilizării conținutului științific cu particularitățile de vârstă ale copiilor cărora li se adresează.

Prin predarea științelor nu se urmărește o acumulare de fapte și informații științifice care să ducă la însușirea de concepte ci, raportarea copilului la mediul în care trăiește.

În cadrul lecțiilor de științe se pot folosi metode variate cum ar fi: problematizarea și descoperirea, metode clasice cu valențe participative (experimentul, observația și conversația euristică); metode stimulative, competitive (jocul didactic, concursul etc.).

Metodele active folosite pe parcursul lecțiilor ilustrează funcția lor instrumentală: elevul însuși realizează obiectivele, le conștientizează ca finalități proprii.

Metodă de explorare a realității – experimentul - direct sau indirect, folosită în predare și învățare, are o deosebită valoare formativă, întrucât dezvoltă elevilor spiritul de observare, investigare, capacitatea de a înțelege esența obiectelor și fenomenelor, de prelucrare și interpretare a datelor experimentale, interesul de cunoaștere etc

Rolul învățătorului este de a dirija executarea unor acțiuni de către elevi, în scopul asigurării unui suport concret-senzorial, care va facilita cunoașterea unor aspecte ale realității. Cu ajutorul acestei metode învățătorul reușește să aducă elevii în fața realității, să studieze pe viu, să fie în contact direct cu realitatea sau cu substitutele acesteia – îi determină pe elevi să învețe prin descoperire.

Un rol important în cadrul experimentului îl are și observarea care are o deosebită valoare euristică și participativă, deoarece permite o percepție polimodală, pe baza a cât mai multor simțuri, detectarea și extragerea unei informații noi prin eforturi proprii. Prin intermediul ei se urmărește explicarea, descrierea și interpretarea unor fenomene printr-o sarcină concretă de învățare, totodată contribuind la formarea și dezvoltarea unor calități comportamentale, precum: consecvența, răbdarea, perseverența, perspicacitatea și imaginația; a gândirii cauzale, a spiritului de observație și de colaborare (observație pe grupe).

Experimentul este calea fundamentală de predare a științelor, fiind considerat un „pilon” de susținere al metodelor active. Învățătorul trebuie să antreneze elevii nu numai în observarea directă a unui experiment, ci și în executarea individuală a experimentelor.

Clasa a II a Puzzle

TATARU MIHAELA

Jocul este inima unui program educațional, de aceea l-am folosit ca metoda de evaluare la matematica- tabla înmulțirii-, astfel facand mai placuta si aceasta materie care pentru unii elevii pare a fi „bau-bau”.

În prima fază copiii primesc fișa cu exercițiile de înmulțire pe care le rezolvă individual. Urmează apoi fișa cu piesele de puzzle pe care le vor decupa și le vor potrivi rezultatelor obținute. Piesele vor fi lipite peste căsuțele corespunzătoare. Noi am ales varianta lipirii totale astfel la final la fiecare copil a rezultat cate o imagine cu un animal, insecta etc.

Elementele de joc: descoperirea, simularea, întrecerea, surpriza, așteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluții, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigații și cointeresarea continuă.

Am observat ca elevii – prin intermediul acestui joc – însușesc mai bine tabla înmulțirii. Aplicarea jocului didactic are o influență pozitivă și asupra elevilor cu rezultate mai scăzute, sporind astfel motivația și încrederea în sine.

Din propria practică pot afirma că utilizând jocul didactic am urmărit și scopul de a implica în activitate chiar și pe cei mai timizi elevi, cu rezultate mai modeste la învățătură.

Prin joc, copilul învață cu plăcere, devine interesat de activitățile ce se desfășoară.

Jocurile didactice le plac copiilor, iar folosirea lor sporește eficiența lecțiilor.

Jocurile didactice contribuie la dezvoltarea unei gândiri creatoare, la formarea priceperilor și deprinderilor de activitate independentă. De aceea, metoda jocurilor trebuie să facă parte din strategiile didactice de predare-învățare.

Experiența ne demonstrează că jocurile didactice folosite corect, conțin valențe formative, privind dezvoltarea intelectuală a elevilor de vârstă școlară mică, care trebuie învățați cum să cunoască și care sunt tehnicile cele mai adecvate de a obține noi informații. Utilizarea acestei metode satisface cerințele unui învățământ formativ, deoarece antrenează în formare majoritatea elevilor, sporește gradul de motivație a învățărilor prin satisfacțiile pe care elevii le obțin, prin rezultatele pozitive ale muncii lor personale.

Învățarea școlară-element de bază în dezvoltarea psihică umană

CIOLAN DOINA

În sens larg, învățarea poate fi definită ca o activitate de structură și asimilare a unor comportamente și operații noi. Învățarea este o activitate prin care se obțin achiziții, progrese în adaptare, operații intelectuale și însușiri de personalitate, achiziții ce apar la nivelul individului ca "bunuri" personale, obținându-se predominant pe bază de exercițiu.

Atunci când vorbim despre învățare ne referim numai la acele modificări ale comportamentului care nu depind exclusiv de funcțiile receptorilor și efectorilor, ci care apar ca urmare a experienței individuale și sunt relative, aceste aspecte constituindu-se în note definitorii ale învățării ca activitate în accepțiunea ei psihologică a termenului de activitate.

Este posibil ca cea mai interesantă caracteristică a comportamentului uman să fie aceea că poate fi modificat prin confruntarea cu noi situații, că prin generalizarea învățării anterioare la noile situații se pot dezvolta concepte și strategii de a face față atât în situații concrete, cât și în cele care urmează să apară. Acest caracter flexibil, adaptativ al comportamentului uman accentuează importanța fundamentală a învățării.

Literatura de specialitate discută despre două tipuri de învățare: învățarea socială și învățarea școlară. Învățarea socială urmărește formarea dimensiunii moral-axiologice, motivaționale, social-comportamentale a personalității și, având loc numai în contexte internaționale și de grup, ea apare ca reînvățare. Aceasta pregătește viața socială a individului. (Mureșan, P., 1980). Învățarea socială nu este planificată, ci aleatorie, iar la vârste mici scopurile ei nu sunt conștientizate.

Învățarea școlară cuprinde două etape: învățarea preșcolară (3-6 ani) și învățarea școlară (6-18 ani).

Învățarea școlară este o formă tipică, specifică de învățare umană. În contextul procesului de instruire, învățarea școlară este definită ca activitate sistemică, organizată, instituționalizată, specifică tinerei generații, orientată în direcția asimilării de cunoștințe și a formării structurilor psihice și de personalitate. Aceasta vizează activități precise, implică proiectare și anticipare, dirijare, control și decizie.

Învățarea școlară are un caracter organizat, dirijat, se realizează cu ajutorul unor metode și tehnici eficiente de învățare, respectând principiile didactice și este supusă feedback-ului. De asemenea, învățarea școlară are un pronunțat caracter secvențial (presupune trecerea de la neinstruire la instruire), un caracter gradual (implică parcurgerea unor sarcini didactice cu grade diferite de dificultate, trecerea de la simplu la complex, de la logic la abstract, de la asimilare mecanică la asimilare logică) și un caracter relațional (se desfășoară în cadrul relației profesor-elev, înțeleasă ca relație de comunicare). Datorită acestor trăsături "învățarea ocupă o poziție cheie în raport cu formarea personalității deoarece în școală, influențele mixte, instructiv-educative exercitate de profesor își găsesc drumul spre dezvoltare, comunicând cu personalitatea copilului și formând-o, numai dacă îmbracă forma propriilor acte de învățare ale acestuia".

Învățarea ca proces se referă la schimbările în plan cognitiv, afectiv și acțional ca și planul structurilor personalității, schimbări progresive care eficientizează cunoașterea: elaborarea, dezvoltarea și funcționarea proceselor, funcțiilor și modurilor complexe de operare ale psihicului.

În activitatea de învățare sunt implicate atât procesele psihice cognitive, cât și procese psihice reglatorii: limbajul, atenția, cât și o serie de trăsături de personalitate.

Senzațiile sunt condiții prioritare în cunoașterea și orientarea omului în mediul fizic. Un nivel superior de dezvoltare a sensibilității facilitează învățarea școlară și în același timp, pentru activitățile de învățare

specifice diferitelor discipline, sfera senzațiilor se îmbogățește și se diversifică. Prin percepții, omul cunoaște toate însușirile obiectului, atât esențiale cât și particulare, însușiri care se prezintă într-o anumită relație, ce formează o structură și astfel dau o identitate obiectului. În vederea optimizării activității de învățare trebuie să se depășească anumite caracteristici ale percepției copilului care îngreunează sau chiar blochează înțelegerea și însușirea cunoștințelor. La școlarii mici percepțiile sunt mai puțin bogate în conținut datorită experienței senzoriale reduse, dar bazându-se pe activitatea perceptivă, educatorul asigură cunoștințelor o bază situațional-concretă, solidă. Acuratețea percepțiilor și diversitatea lor asigură o deschidere cognitivă largă și asigură gândirii un material informațional complex.

Reprezentările îndeplinesc în cadrul activității școlare mai multe funcții: de simbolizare a obiectelor reale sau posibile, de pregătire și facilitare a generalizării, de punct de plecare și suport intuitiv pentru desfășurarea ulterioară a unui șir de raționamente, de control al gândirii, de sprijinire a imaginației creatoare și reproductive.

Activarea operațiilor gândirii în activitatea de învățare este un obiectiv pedagogic fundamental, astfel că atât analiza, sinteza, generalizarea, abstractizarea, comparația, cât și operațiile de tip algoritmic și euristic, contribuie la realizarea învățării cognitive.

Studiile și cercetările de neurofiziologie apreciază că diferențierile în ceea ce privește capacitățile de învățare se datorează diferențelor bio-constituționale și funcționale ale sistemului nervos central.

Cunoașterea acestor mecanisme este utilă pentru organizarea activității de învățare (Păiși-Lăzărescu, 2005, p.49-50). Astfel, literatura de specialitate discută despre următoarele mecanisme: mecanisme neurofiziologice: intervin structural și funcțional, asigurând un fundament specific activității de învățare, identificabile la nivelul blocurilor integratoare ale creierului; mecanisme neurochimice: pun în evidență faptul că transmiterea influxului nervos de la un neuron la altul are fundamente structurale de natură biochimică și electrochimică; mecanisme bioelectrice: sunt implicate în egală măsură în orice activitate de învățare. Astfel ritmul alfa este prezent în stările de veghe, când individul este atent doar la desfășurarea externă a unor activități și nu la esența acestora, iar ritmul beta apare în condițiile în care gândirea este activă, orientată și concentrată direct asupra rezolvării de situații problematice.

În ceea ce privește mecanismele învățării, în literatura de specialitate se discută despre teorii asociaționiste (bazate pe relația stimul-răspuns) și teorii cognitive. Teoriile cognitive pornesc de la concepția că învățarea este un proces care apare brusc, pe baza unei organizări perceptive, o iluminare bruscă și înțelegerea relațiilor date, unde orientarea către scop are rolul cel mai important. E. G. Tolman (1932; 1959), principalul reprezentant al teoriilor cognitive ale învățării, formulează teoria formării sintezelor cognitive. El ia în considerare întregul comportament. Astfel, învățarea pornește de la trebuință, dar constă în perceperea de către cel care învață a stimulilor conform cărora acțiunea conduce către satisfacerea scopului. Subiectul devine participant activ în procesul învățării. Ceea ce învață subiectul nu este actul, ci mijlocul de a ajunge la ținta determinată obiectiv.

Învățarea este un proces cumulativ ce are un rol fundamental în dezvoltarea psihică umană. Prin intermediul învățării, o persoană asimilează treptat noțiuni complexe și abstracte, dobândește deprinderi și competențe generale, dezvoltându-și toate mecanismele care duc la dezvoltarea psihică.

Bibliografie:

Muresan, P., Învățarea socială, Editura Albatros, București, 1980

Păiși-Lăzărescu, Mihaela, Psihologia educației, Editura Paralela 45, Pitești, 2005

Formele de organizare a activității didactice

CÎRSTEA ELENA-MIRABELA

Formele de organizare a procesului de învățământ sunt definite ca o structură organizatorică, ca un cadru de organizare și desfășurare a activităților didactice formale și nonformale. Acestea reprezintă ansamblul modalităților specifice de realizare a procesului de învățământ (Tudor, L.S, 2013, p.190). Formele de organizare a procesului de învățământ pot fi clasificate în funcție de ponderea activității frontale, individuale sau de grup în: forme de organizare frontală în care predomină activitatea desfășurată cu întreaga clasă, forme de organizare de grup- predomină activitatea desfășurată cu grupuri de elevi, forme de organizare individuale- predomină activitățile desfășurate individual, sarcinile de învățare fiind individuale.

Activitatea frontală este o formă predominantă de organizare a activității în lecția tradițională, ponderea acesteia se reduce treptat în învățământul modern. Concomitent se schimbă și conținutul ei. Dacă până nu demult conținutul activității frontale era orientat cu precădere spre transmiterea cunoștințelor, profesorul și materialul demonstrat de acesta constituind principalele surse de informație pentru elevi, acum, în centrul acestei forme de muncă, prinde din ce în ce mai mult contur funcția profesorului ca organizator și îndrumător al activității de învățare pe care o realizează elevul. Astfel, activitatea cu întreaga clasă are pe de o parte menirea să pregătească activitatea de grup sau individuală, punându-se și delimitându-se problemele ce trebuie studiate și clarificate, metodele ce trebuie folosite și etapele ce trebuie parcurse. Pe de altă parte, cu colectivul întregii clase se dezbate și rezultatele activității de grup și individuale, se trag concluzii, se fac generalizări, se apreciază calitatea muncii depuse.

Activitatea frontală presupune relația profesorului cu întreg colectivul clasei, se lucrează în același timp cu toți elevii angajați în aceeași activitate. Această formă de organizare asigură manifestarea rolului de conducător al profesorului cu toate consecințele ce decurg de aici. În esență, un asemenea context pedagogic impune raportarea la nivelul mediu al clasei – nivel la care se află majoritatea elevilor din colectivul respectiv.

Avantajul constă în faptul că, din punct de vedere intelectual, se realizează o omogenitate a colectivului, cu care se lucrează, deci conținutul și metodele vor fi adecvate particularităților tuturor elevilor din clasa respectivă. Printre dezavantajele majore putem identifica: dificultatea cunoașterii elevilor, posibilitatea redusă de dezvoltare a aptitudinilor individuale și de motivație, dificultăți de realizare a relațiilor de colaborare între elevii cu posibilități/performance diferite.

Activitatea individuală presupune ca, în funcție de particularitățile psihoindividuale, elevii să fie angajați în realizarea unor sarcini de învățare pe măsura acestora, adecvate din acest punct de vedere; prezintă marele avantaj de a crea posibilitatea ameliorării și dezvoltării nivelului de învățare individual. Aplicată în învățământul tradițional, aproape exclusiv în sfera rezolvării temelor pentru acasă, acest tip de activitate tinde să ocupe locul pe care îl merită în procesul lecției, pe măsură ce îmbogățirea bazei materiale a studiului biologiei permite acest lucru. De asemenea, elaborarea unor mijloace ajutătoare (fișe de lucru pt elevi) permite desfășurarea de activități individuale.

Activitatea individuală a elevului la lecțiile de limba română, matematică, științe, vizează pe lângă însușirea independentă a unor cunoștințe și acomodarea acestuia cu metode de investigație larg utilizate în acest domeniu: observația, experimentul, descrierea, comparația, clasificarea etc. Prin activitatea independentă se verifică și progresul realizat de elev.

Activitatea de grup se folosește în vederea realizării unor observații, experiențe, lucrări practice. În

funcție de condițiile materiale și de timp grupele pot executa concomitent aceeași lucrare sau lucrări diferite, dar care concură la elucidarea aceleiași probleme, deci ale căror rezultate pot fi corelate și sintetizate.

De regulă, grupele sunt permanente, ele se constituie cel puțin pe durata unui an școlar. În ceea ce privește componența grupelor se pare că s-a optat în special pt. organizarea unor grupe eterogene, formate din elevi buni, slabi și mediocri. Eficiența grupelor ar crește dacă cadrele didactice, la alcătuirea lor, ar avea în vedere în mai mare măsură, particularitățile individuale ale copiilor, aptitudinile, înclinațiile și interesele acestora.

Activitatea pe grupe presupune operarea subgrupării în cadrul colectivului clasei, în funcție de obiectivele didactice. Avantaje majore ale acestei forme de organizare: activează în mai mare măsură, stimulează motivația învățării, transformă elevul în subiect al educației, permite valorificarea aptitudinilor și capacităților individuale, formează și dezvoltă spiritul de cooperare și deschidere spre interacțiune.

În cadrul aceleiași lecții, pot fi întâlnite două sau chiar trei modalități de organizare a activității elevilor. Deși activitatea frontală predomină în practica școlară, date fiind dezavantajele pe care aceasta le prezintă, se impune alternarea ei, de câte ori condițiile concrete o permit, cu activitatea pe grup sau individuală.

Bibliografie:

Radu, I. T., Ezechil, L. ,2006, Didactica: teoria instruirii , Editura Paralela 45

Tudor, L. S., 2013, Elemente de teoria instruirii. Aplicații teoretice și practice pentru învățământul preșcolar și primar, Costești, Ed. Ars Libri

CALCULATORUL – UN MIJLOC MODERN DE ÎNVĂȚĂMÂNT

NEACȘU LAVINIA ELENA

Alături de metodologia didactică, mijloacele de învățământ reprezintă o subdiviziune a tehnologiei instruirii și autoinstruirii- un proces complex, care vizează toate etapele procesului de învățământ, urmărind legăturile stabilite între acestea: proiectare, realizare, evaluare, reglare și autoreglare. Dezvoltarea ansamblului mijloacelor de învățământ, valorificarea lor eficientă în activitățile didactice și soluționarea unor probleme practice ale instruirii și educației, au demonstrat și demonstrează că activitatea didactică nu se restrânge la transmiterea verbală a cunoștințelor și că limbajul verbal nu constituie unicul instrument de predare a cunoștințelor. În funcție de caracteristicile situației de învățare se utilizează mijloace de învățământ ale căror funcții le fac eficiente în contextul educațional respectiv. Informativizarea societății determină pătrunderea calculatorului în instituțiile de învățământ. Astfel, calculatorul devine un mijloc modern de învățământ și este utilizat în școală pentru activități de predare-învățare-evaluare.

Folosind calculatorul în activitatea instructiv-educativă contribuim la schimbări majore în ceea ce privește strategiile de lucru cu elevii, se reînnoiesc tehnicile de predare și de învățare, modificând radical rolul învățătorului.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă presupusă de această prioritate. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

În activitățile desfășurate ca învățător-educator se poate utiliza calculatorul (un laptop) cu diferite ocazii. La orele de formare a autonomiei personale, când au loc discuții despre „obiecte de toaletă” și mai precis la „obiectele folosite pentru spălatul dinților”, se poate oferi o scurtă prezentare Power Point ce poate fi intuită, discutată, comentată și, după aceea, stabilite regulile de păstrare a curățeniei dinților. Astfel de imagini pot fi prezente pe laptop și la activitățile despre „obiecte de îmbrăcăminte” și „obiecte de încălțăminte”.

Pentru ca percepția să fie făcută folosind cât mai mulți analizatori, când este necesar, se pot folosi și imagini însoțite de sonor. Un exemplu elocvent îl reprezintă imaginile de toamnă ce pot fi însoțite de cântecul pus pe versurile poeziei „Toamna” de Octavian Goga. Copiii vor fi încântați, iar după prezentare se pot purta discuții privind imaginile urmărite și, făcând legătura cu observațiile făcute în natură, stabili concluzii privind aspectele specifice toamnei.

La activitățile de științe pot fi urmărite prezentări cu legume și fructe specifice anotimpului toamna.

Pentru evaluarea cunoștințelor se pot construi fișe pe calculator ce presupun colorarea numai a legumelor sau a fructelor de toamnă Trebuie menționat faptul că, în cazul activităților educaționale complexe și integrate pe care le desfășoară un învățător sau educator, se realizează o întrepătrundere a cunoștințelor din domenii diferite, interdisciplinaritatea fiind atributul specific acestor tipuri de activități. Și pentru a da o notă aparte acestor activități, se încearcă atragerea elevilor prin mijloace de învățământ diferite, iar calculatorul este un mijloc care îi cucerește de fiecare dată.

Pot fi prezentate filme artistice („Amintiri din copilărie”) sau de desene animate ce reprezintă povești

deja cunoscute de elevi. În acest fel, filmele constituite o dovadă a veridicității celor transmise prin conținutul poveștilor, contribuind prin cuvânt, culoare, mișcare la atragerea și activizarea elevilor, precum și la fixarea pentru mult timp a poveștilor.

Pot fi utilizate jocuri cu un conținut preponderent matematic, ce constau în reprezentarea unor obiecte (figuri geometrice, flori, mingi, jucării, păsări) ce trebuie numărate și comparate între ele. Astfel, se realizează o recapitulare și o fixare a cunoștințelor referitoare la forma și culoarea figurilor geometrice. Calculatorul mai poate fi utilizat în cadrul activităților ce presupun învățarea unor cântece. Cadrul didactic poate folosi un CD player, pe CD având înregistrat un cântec; se face o primă audiție, se analizează conținutul versurilor și, după aceea se învață. Elevii vor fi încântați de faptul că pot cânta și ei împreună cu înregistrare.

În aceste contexte, calculatorul devine o sursă valoroasă, care generează o serie de avantaje: posibilitatea furnizării unor informații de calitate, posibilitatea de a dirija învățarea unui număr mare de elevi, posibilitatea individualizării învățării prin respectarea ritmului de lucru și nivelul de pregătire al fiecărui elev.

Având în vedere noile tendințe în metodologia didactică, se urmărește realizarea unei instrumentalizări optime a acestora prin integrarea unor mijloace de învățământ adecvate care au un aport autentic în eficientizarea predării-învățării.

Bibliografie:

Cerghit, I., Vlăsceanu, L., 1988, Curs de pedagogie, București, Tipografia Universității București

Cerghit, I., 2002, Sisteme de instruire alternative și complementare – Stiluri și strategii, București Editura Aramis.

Husac, M., 2006 Școlarul mic și calculatorul în Învățământul primar. Revistă dedicată cadrelor didactice, nr. 1 – 3/2006, București, Editura Miniped.

Joița, Elena, 2003, Pedagogie și elemente de psihologie școlară, Craiova, Editura Arves.

Tudor, L.S., 2013, Elemente de teoria instruirii. Aplicații teoretice și practice pentru învățământul preșcolar și primar, Costești, Ed. Ars Libri.

Practici stereotipe și clișee didactice

Neamu Florina Camelia

Clișeul didactic reprezintă tendința dascălului de a generaliza, de a reduce totul la șabloane predefinite, de a repeta excesiv unele noțiuni, aspect care poate apărea fără a-l conștientiza. Din perspectiva cauză-efect, clișeul generează rutină, lipsă de interes, plictiseală. Din păcate, clișee și practici stereotipe există la tot pasul și, cu siguranță, la aproape toți dintre noi.

Muzică și mișcare este o disciplină care presupune experiență practică și ea se învață numai practicându-o, iar mesajul ei se pătrunde și se receptează cel mai bine tot în practică. Și în desfășurarea orelor în cadrul acestei discipline există stereotipii, șablonări, clișee. Acestea ar fi:

- orele de Muzică și mișcare nu sunt la fel de importante precum cele de matematică, limba și literatură română, fiind utilizate pentru a fi predate conținuturile altor discipline;
- elevii adoptă o poziție rigidă în bancă, fiind puși să cânte cu mâinile la spate, lucru aproape imposibil, întrucât, la această vârstă, ei simt nevoia de mișcare, ca răspuns la muzica pe care o aud;
- de multe ori cântecele nu respectă particularitățile de vârstă ale elevilor, de aceea este necesară adaptarea repertoriului de cântece la specificul clasei și la preferințele copiilor;
- de cele mai multe ori, la clasele a III-a și a IV-a, ora de Muzică și mișcare devine o lecție monotonă în care predomină aspectele teoretice, în absența celor practice.

A trece brusc copilul de la etapa oral-intuitivă la etapa notației, înseamnă a smulge copilul din lumea bucuriilor produse de activitatea muzicală și a-l transporta într-o lume a simbolurilor și semnelor grafice care nu cântă.

“ Muzica este o lege morală...Ea este esența ordinii, înălțând către tot ce este bun, drept și frumos.”
(Platon)

Și pentru că inamicul plafonării este creativitatea, aș încheia cu următorul paragraf: “Fără creativitate nu există soluții la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităților și fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea ființei umane la întregul ei potențial.” (Pera Novacovici)

Probleme care se rezolva prin metoda figurativa

Ciobotaru Daniel

1.

Paula a plantat in gradina bunicii 37 de flori,trandafiri si dalii.Stiind ca daliile sunt cu 7 mai multe de cat trandafirii.Aflati cate flori de fiecare fel a plantat.

2.

Mama a pregatit de Craciun 24 de cozonaci cu nuca si mac.Cozonacii cu nuca sunt de 2 ori mai multi decat cei cu mac.Cati cozonaci de fiecare fel a facut?

3.

Suma a 3 numere este 234.Stiind ca primul este de 4 ori mai mult decat al 3-lea ,iar al 2-lea cu 8 mai mult decat al 3-lea.Afla cele 3 numere.

4.

La biblioteca scolii s-au imprumutat 70 de carti,Fabule ,Basme si Poezii.Cartile cu poezii au fost de 5 ori mai putine decat Basmele,iar Fabulele de 3 ori mai multe decat Poeziile.Cate carti de fiecare gen s-au imprumutat?

FIȘĂ DE LUCRU-Clasa a IV-a

-Pronumele personal-

Oprea Robertha Marta

1. Înlocuiește cuvintele subliniate cu pronume personale:

Maria și Victor vor pleca la mare. _____

Mama îl îndeamnă să se întoarcă la luptă. _____

Jurjac cânta frumos la vioară. _____

2. Înlocuiește pronumele personale de politețe cu pronumele personale corespunzătoare:

- Dumneata (_____) ești obosit?

- Cred că dumneaei (_____) este foarte obosită.

- Dumneavoastră (_____) mergeți la spectacol?

- Da, împreună cu dumnealor (_____).

- Vă însoțește și dumnealui (_____) ?

- Cu siguranță. Va veni cu dumneaei (_____).

3. Subliniază toate pronumele personale întâlnite în textele de mai jos:

“ Bătrâna dădu să-l sărute...

- Încet, mamă, încet, că mă strivești, zise Neghiniță.

- Să te sărut, că-mi umpluși casa cu dragoste, când îmi ziseși <<mamă>>.

- Încet, să nu mă sorbi.

Îl sărută.

- Cum mănânci tu, Neghiniță al maichii?

- Eu? Mă satur din fum.”

(B. Șt. Delavrancea – Neghiniță)

4. Bifează enunțurile în care cuvintele subliniate sunt pronume personale:

☐ A mers cu noi la tipografie . ☐ Sanda a cumpărat multe cărți noi.

☐ În mine lucrează mulți mineri. ☐ Doamna m-a felicitat întâi pe mine.

☐ Eu voi pleca la munte. ☐ Am plecat spre voi când ați sunat.

☐ Raluca are o rochiță nouă. ☐ Nouă ne plac mult fructele .

5. Alcătuiește:

→ o propoziție în care să folosești un pronumele personal, persoana a II-a, nr.plural ;

→ o propoziție în care să folosești un pronume personal, persoana a III-a, numărul singular, genul masculin.

6. Taie cuvintele scrise greșit:

Noi ne-am / neam dus în excursie.

Pe voi v-a/ va rugat să veniți cât mai repede?

Dorești săi / să-i spui cele întâmplare?

S-a dus azi l-a / la școală mai repede.

Eu iau / i-au o carte săi / să-i citesc fiului .

FISA DE LUCRU PRONUMELE, CLASA a III a

SANDU MIHAELA

1. Bifează răspunsul corect:

Partea de vorbire care ține locul unui substantiv se numește:

☐adjectiv

☐pronume

☐substantiv

Pronumele personal ține locul :

☐unui nume de persoană

☐unui număr

2. Uniți cu ce se potrivește :

persoana/persoanele care vorbesc el / ea ; ei /ele

persoana/persoanele cu care se vorbește eu /noi

persoana/persoanele despre care se vorbește tu /voi

3. Încercuiește forma corectă a pronumelui :

Eu/leu sunt foarte fericit.

lea/ea a întârziat la școală.

Cu ei / iei nu mă înțeleg deloc.

Unde vor pleca ele/iele?

4. Alcatuiește propoziții în care să folosești pronumele : noi, nouă, (pe) noi, voi,vouă, (pe) voi ,ele,(pe) ele .

Fișă de lucru Comunicare în limba română Clasa a II-a

Scrierea corectă a cuvintelor cu "m" înainte de "p" sau "b"

ANDREI FLORINA EVELYN

1. Alege din cuvintele de mai jos, prin încercuire, doar pe cele scrise corect:

- a) anotinp/anotimp
- b) înțelept/ îmțelept
- c) sânbătă/ sâmbătă

2. Completează casetele cu "m" sau "n", pentru a obține cuvinte scrise corect:

î_părat tro_petă

î_ceput cu_pără

u_brelă co_curs

3. Transformă cuvintele următoare, după model:

pădure -> împădurit

piatră ->

pătură ->

boboc ->

4. Alcătuieste propoziții folosind cuvintele:

împărat: _____ .

plimbare: _____ .

zambilă: _____ .

PORTRETUL DASCĂLULUI DE VOCAȚIE

RAICA OLGA

Ce înseamnă să fi dascăl?

“Un bun profesor are acea grijă statornică: îi învață pe discipoli să se lipsească de el” (Andre Gide)

Fiecare persoană ajunge la un moment dat să se întrebe: “Care este rolul unui profesor?” și “Ce calități ar trebui să aibă, pentru a fi sigur că își va pune amprenta în viața fiecărui elev?”

Mai întâi, rolul unui profesor, este de a-i îndruma pe elevi să se descurce pe cont propriu, să-i ajute să se maturizeze pentru a fi pregătiți în lupta cu viața și de multe ori un sfat primit de la un profesor, ajută mai mult decât orice teoremă sau formulă. De asemenea, profesorul are rolul de a-i ajuta pe elevi să își însușească anumite cunoștințe, care mai târziu cu siguranță o să îi ajute în drumul spre o carieră de succes. Cred că sarcina de profesor, necesită anumite calități fără de care acestia nu își poate îndeplini misiunea. Câteva dintre aceste calități ar fi cunoștințe vaste ale domeniului predat, abilități sociale de a pătrunde în viața interioară a grupului de elevi, de a înțelege copiii și a putea privi lumea prin ochii lor, și nu în ultimul rând, valori superioare, căci profesorul este un exemplu de viață pentru elevi.

De asemenea modul de predare și stilul didactic reprezintă un aspect foarte important, un mod de predare deschis și un stil didactic democratic, le permite elevilor să își expună punctele de vedere, să participe într-un mod activ la oră. Profesorul trebuie să îndeplinească simultan mai multe roluri în relația cu elevii. Trebuie să fie un model, un susținător al stimei de sine a elevilor, un lider de grup, un înlocuitor de părinți, un prieten, un confident, un judecător, o sursă de cunoștințe, un detectiv.

El stimulează și întreține curiozitatea copiilor pentru lucruri noi, le modelează comportamentele sociale, le întărește încrederea în forțele proprii, îi ajută să-și desăvârșască identitatea. Cultura profesorului este rezultatul educației și a pregătirii sale: cultura generală și filosofică, cultura de specialitate și cultura psihopedagogică. Cele mai importante sunt tactul și talentul pedagogic, capacitatea de a forma mintea tinerilor, de a preda în mod creativ și de a nu se limita doar la un monolog plictisitor. De multe ori, nu ceea ce spune un profesor este important, ci modul în care o spune. Printre calitățile unui dascăl cu vocație, dragostea pentru copii este esențială. Un bun dascăl are o vocație interioară pentru comunicarea adecvată a informației, dar el trebuie și să iubească și să înțeleagă copiii. Atitudinea profesorului față de copii pune amprenta asupra relațiilor în clasă, iar dacă acesta le arată elevilor săi dragoste, respect și înțelegere, procesul didactic va fi mult simplificat.

Empatia este și ea foarte importantă când se vorbește despre calitățile unui bun profesor: acesta trebuie să cunoască psihologia tinerilor, să știe cum funcționează mintea lor și în primul rând să poată să îi înțeleagă pe copii. Empatia înseamnă intuiție, înțelegere, a putea să pătrunzi în lumea interioară a copilului său a tânărului și a putea să privești lucrurile (și) din perspectiva sa. Înseamnă și a putea să îți cunoști cât se poate de bine fiecare elev și să preconizezi care dintre ei va manifesta anumite dificultăți în anumite situații. Nu este o calitate prea des întâlnită. Un profesor care știe să comunice cu elevii săi trebuie să fie sociabil, dezinvolt, deschis, să aibă abilități de relaționare dezvoltate. Un profesor introvertit și închis în sine nu va avea vreun rezultat și nu va impresiona prin nimic pe elevii săi. Este important să poți stabili o relație adevărată, bazată pe comunicare deschisă, respect reciproc și chiar atașament pentru a avea un efect vizibil asupra minților tinere. Relația profesor-elev nu trebuie să rămână închisă în modelul autoritar. Dascălul, de la Comenius încoace, conștientizează că școala este un „atelier al umanității” și „drumul regal spre înțelepciune”. Întotdeauna dascălul găsește resursele

interioare pentru a depăși conjuncturi neprielnice. În jurul lor s-au creionat portrete memorabile care străbat vremea și sunt argumente ale devotamentului lor profesional. Ce ar trebui să fie dascălul? Un om cu har și vocație, un sculptor de suflete și caractere, cel mai bun dintre noi. Un model de succes în viață, în ultimă instanță chiar un ideal. De ce? Pentru ca tinerii, elevi și studenți să-i soarbă vorbele, să se uite la el(ea) cu nespusă admirație, să-l creadă în tot ceea ce spune, în știința pe care le-o transmite, în judecățile de valoare pe care le face. Pentru ca părinții să-l respecte și pentru ca să-și găsească în comunitate locul pe care îl merită.

Un profesor își pune amprenta asupra eternității; el nu poate ști niciodată până unde ajunge influența lui. – Henry Brooks Adams

BIBLIOGRAFIE

Abric, I.- Psihologia comunicării. Teorii și metode, Editura Polirom, Iași, 2002.

Allport, G.W.-Structura și dezvoltarea personalității, E.D.P. , București, 1981

Bârlogeanu, L. –Paradigma educațional- umanist în contextual pstmodernității, în vol. Păun , E. , 15.

Bârsănescu, St. –Pedagogia pentru școalele normale,seminarii, Școalele profesionale,învățători și studenți, Editura. Srisul Romanesc, Craiova, 1932.

Calinesc,M. – Cinci fețe ale modernității, Editura Univers, București, 1995.

CE ÎNSEAMNĂ CEI ȘAPTE ANI DE ACASĂ ȘI CARE ESTE IMPORTANȚA ACESTORA

LUCA CARMEN LETIȚIA

Ce înseamnă cei șapte ani de acasă și care este importanța acestora? Un subiect discutat, controversat și deosebit de complex. Cert este că sunt pietrele de temelie ale bunei-cuviințe. În prim plan, în formarea omului este educația. Prin educația celor 7 ani de acasă, copilul trebuie să aibă un grad de autonomie, un nivel „rezonabil” de politețe, gândindu-ne în principal la educația primită de la părinți până la școală. În acest sens educația presupune cunoștința unor bune maniere, respect pentru semenii lui, reguli morale. Factori care contribuie la această expresie sunt relațiile dintre copil-părinte, valorile familiei, specificul de dezvoltare al copilului. De acești ani depinde cum va fi integrat în societate și-i conferă un echilibru prin regulile realiste, care trebuie respectate. Copilul trebuie învățat ce se întâmplă dacă nu respectă regulile bunei-cuviințe.

Primii șapte ani de viață au o importanță covârșitoare asupra viitorului fiecăruia dintre noi. Nevoile copilului în cursul acestor ani sunt: dragoste, securitate afectivă, fermitate, ascultare, deschidere spre lume. Lucrurile pe care le va învăța, sunt esențiale: să-și controleze comportamentul, să-și dezvolte cunoștințele, să respecte pentru a fi respectat.

Ar fi extraordinar dacă expresia „cei șapte ani de acasă”, nu rămâne la rang de expresie și ar avea funcționalitate și-n vremurile noastre. Vârsta și lumea lui „De ce?”, are un rol major în contextul în care conduita unei persoane depinde de educația din acești ani care definesc viitorul adult. Mediul copilului, controlat și limitat de părinți în primii ani de viață are un impact definitoriu pe măsură ce copilul iese din casă și întâlnește diverse situații cărora trebuie să le facă față. Familia are influență dominantă și îl pregătește pe copil să știe să stabilească bune relații, care sunt avantajele cooperării și importanța celor șapte ani de acasă. Astfel pregătit pentru societate și viață, de timpuriu, determină nevoia copilului de a-și restructura imaginea de sine.

Faptul că are un comportament adecvat în orice situație îl face pe copil să-și reflecte o imagine pozitivă despre el însuși. De sute de mii de ani, omul „animal social” a părăsit hoarda și trăind în colectivități organizate, a devenit om. Printre alte notabile transformări promovate de acest proces esențial, evoluția lentă a instinctului social a dus la conștiința necesității pentru om a traiului în colectivitate, alături de semenii săi.

Nu ne putem opri asupra procesului, de o mare complexitate și necesitând explicații de nuanță. Vom reține un rezultat aparent secundar, omul se rușinează de semenii săi, acest lucru îl deosebește esențial de animal. Omul, o ființă socială, are nevoie de relații sociale și trăiește în conformitate cu regulile și legile colectivității sale. Există o înțelegere mutuală, care generează acest complex de reguli și care face ca respectul pe care-l arăți altor oameni să-ți revină sub forma respectului pe care toți ceilalți îl arată persoanei tale. Problema conduitei nu începe la școală, ci încă din momentul nașterii. Școala începe acasă și ține în mod esențial de influența organizată a familiei. Instruirea în familie are inestimabilul avantaj de a se desfășura într-un cadru firesc, familiar. De asemenea, atmosfera de învățare în familie este una impregnată de afectivitate.

Una din erorile fundamentale ale părinților este credința că învățătura începe din clasa I iar perioada de până atunci este doar o joacă. „Lasă că are timp să învețe!” Beneficiul e că acele cunoștințe acumulate în primii ani de viață, prin exercițiu, rămân pe viață în memoria lui. Perioada preșcolarității este influențată decisiv de ambianța psiho-afectivă în care copilul se dezvoltă. Părinții acordându-le atenția și informațiile necesare la timpul potrivit, pot contribui la dezvoltarea lui. Învățarea se desfășoară gradual, pas cu pas în ritmul său de evoluție. Depinde de părinți ca respectul să existe, să se dezvolte autocontrolul și independența. De aceea, părinții trebuie să aibă conștiința vorbelor și faptelor lor de zi cu zi. Lor le aparține povara, responsabilitatea și bucuria formării personalității copilului lor ca om integral, sănătos fizic și psihic.

Personalitatea copilului preșcolar

PĂDUREAN MIHAELA

Personalitatea copilului are ca domenii :

- Componenta cognitivă/intelectuală se referă la construirea schemelor de cunoaștere cum ar fi limbajul sau gândirea. Prin această componentă copilul reține date din realitate construindu-și propria imagine asupra lumii.
- Componenta socio-afectivă se referă la felul în care fiecare copil reacționează la stimulii înconjurători și emoțiile pozitive sau negative în legătură cu împrejurările la care este supus. Este foarte importantă în dezvoltarea acestuia și esențială pentru viitor. Componenta motorie se referă la capacitățile construite pe efort fizic și mișcare, contribuie la echilibrul personalității și dezvoltarea celorlalte componente. Componenta limbajului se referă la capacitățile de exprimare verbală. Componenta identității constă în unicitatea personalității fiecăruia.

În perioada preșcolară se dezvoltă bazele personalității copilului fiind numit și vârsta de aur a copilăriei, fiind o perioadă de intensă dezvoltare fizică și psihică.

Tipul de activitate principală este jocul deoarece contribuie la dezvoltarea pe toate planurile a preșcolarului. Împărțind perioada preșcolară în cele trei subetape: cea a preșcolarului mic (3-4 ani), a preșcolarului mijlociu (4-5 ani) și a preșcolarului mare (5-6 ani), putem identifica principalele caracteristici ale fiecărei etape.

Perioada preșcolară mică se caracterizează prin creșterea aptitudinilor și intereselor copilului față de explorarea mediului și a lucrurilor noi, totodată se observă instabilitatea psihomotorie datorată desprinderii de mediul familial ce contribuie la dificultatea de adaptare la noul mediu și condițiile de grădiniță. Perioada preșcolară mijlocie este cea în care copilul traversează un ușor puseu de creștere. Se dezvoltă limbajul, autonomia și conștiința de sine, fapt care poate duce la creșterea opozabilității și episoade de negativism. De asemenea copilul își însușește regulile specifice colectivului. Perioada preșcolară mare manifestă în ansamblu o mai mare agilitate, forță și inteligență. În această perioadă poate apărea o opoziție față de adult. De asemenea se arată importanța conduitei în cele două medii concurente familia și grădinița care poate prezenta probleme în adaptare și comportamentul copilului dacă sunt contradictorii. Cea mai benefică activitate de formare a copilului rămâne activitatea de joc. Dintre care jocul "de-a familia" se remarcă fiind un joc proiectiv care reflectă viața deosebit de importantă de familie a copilului din care se oglindesc majoritatea comportamentelor acestuia.

BIBLIOGRAFIE

1. MITROFAN, I., VASILE, D., *"Terapii de familie"*, Editura SPER, București, 2001.
2. MITROFAN, I., MITROFAN, N., *"Elemente de psihologie a copilului"*, Casa de editură și presă "Șansa" București, 1994.
3. MITROFAN, I., *"Psihopatologia, psihoterapia și consilierea copilului"*, Editura SPER, București, 2001.
4. VRASMAS, E., *"Consiliere și educația părinților"*, Editura Aramis, București 2002.

FIȘĂ DE LUCRU

Coman Vasilica

1. Subliniază substantivele din următoarea enumerare: stejar, roșu, plânge, băiat, fluture, București, ardeiat, bunătate, electric, drum, minciună.

2. Dă exemple de câte două substantive pentru fiecare gen, apoi trece-le la plural.

3. Scrie substantive care pot fi formate din următoarele verbe:

a săpa-

a pleca-

a scrie-

a munci-

4. Completează propozițiile și pune substantivele aflate în paranteză la numărul potrivit!

(Fata) merg în excursie.

(Pușorii) doarme sub o tufă.

Am fost în (satele) lui Ionel.

5. Încercuiește formele corecte!

Iarna facem bulgări de nea/ne-a.

Maria nea/ne-a lăsat acolo.

Mioara este neam/ne-am cu mama.

Ne-am/neam notat în caiete schițele.

6. Găsește substantive cu același sens:

zăpadă

pădure

teamă

cadou

7. Găsește substantive cu sens opus pentru:

hărnicie

prietenie

tinerețe

dragoste

Fișă de lucru

Horvat Oana Gabriela

1. Uniți cu ce se potrivește :

persoana/persoanele care vorbesc el / ea ; ei /ele

persoana/persoanele cu care se vorbește eu /noi

persoana/persoanele despre care se vorbește tu /voi

2. Încercuiește forma corectă a cuvintelor marcate :

Ea /ia este la bunici.

Iei /ei i-am telefonat ieri.

Iele /ele pictează minunat.

Eu /ieul cred că am mers prea departe.

Iel /el rezolvă multe probleme.

3. Identifică ,subliniază și analizează pronumele personale din textul următor.

Elena vine în vizită la noi.Eu o primesc bucuroasă. La mine este și vecina mea. Ea are doar trei ani.

---Tu mă cunoști pe mine? o întreabă Elena pe fetiță.

4.Alcatuiește propoziții folosind:

a)pronume personal, persoana a II-a, singular;

.....

b)pronume personal, persoana a III-a, singular, feminin;

.....

c)pronume personal de politețe, persoana a II-a, singular.

.....

Fisa de lucru

Grosu Viorel

Adevărat sau Fals

A F Numerele care se înmulțesc se numesc factori.

A F Rezultatele operației de împărțire se numește cât.

A F Dublul unui număr se află prin înmulțire cu 2.

Respectând ordinea efectuării operațiilor în următorul exercițiu, alegeți litera care indică ultima operație. Rezolvați exercițiul.

$$950:5+(384-27\times 3)$$

A) scăderea B) adunarea

C) înmulțirea D) împărțirea

Completați enunțurile:

- Succesorul lui 799 este _____
- Dublul lui 300 este _____
- Jumătatea lui 4000 este _____
- Predecesorul lui 900 este _____

Calculați:

$$[489\times 37-(725+968:8)]+762:6=$$

Rezolvați problema cu justificări:

Podeaua unei bucătării este acoperită cu 480 plăci de teracotă albă și roză. Plăci albe sunt de 3 ori mai multe decât roze. Câte plăci de fiecare culoare s-au folosit?

FIȘĂ DE LUCRU - PROBLEME

AGAVRILOAIE MARIA

1. Un număr este 22, al doilea cu 5 mai mic, iar al treilea cât suma celorlalte două. Află suma celor trei numere.
2. Într-o ladă erau 73 kg mere, iar în alta 96 kg pere. Dacă se vând 58 kg mere și 46 kg pere, află ce cantitate de fructe a rămas de vândut.
3. Dintr-o lădiță se vând 2 kg de mere, iar din alta 8 kg. Câte kg de mere au fost în fiecare lădiță dacă acum conțin 29 kg fiecare?
4. Un vaporas transportă 18 copii, femeii cât dublul numărului de copii, iar bărbați cu 5 mai puțin decât femeii. Câte persoane sunt pe vaporas dacă mai călătoresc și 3 marinari?
5. Diferența a două numere este 12. Dacă adăugăm 27 la diferență obținem al doilea număr. Care este suma celor două numere?
6. La un magazin s-au vândut 25 perechi pantofi, cu 18 perechi mai puține sandale, iar ghete cu 19 perechi mai multe decât pantofi și sandale la un loc. Câte perechi de încălțăminte s-au vândut?
7. O gospodină cumpără într-o zi o cantitate de roșii, în altă zi încă 9 kg. Din toată cantitatea folosește pentru bulion 18 kg și constată că i-a rămas o cantitate ce reprezintă un număr cu 31 mai mic decât 50. Ce cantitate a cumpărat în prima zi?
8. Horia are 9 ani și Ancuța 13 ani. Peste câți ani vor avea împreună 44 ani?
9. Suma a trei numere este 76. Să se afle numerele știind că suma primelor două numere este 41, iar suma ultimelor două este 53.
10. Suma a patru numere este 93. Suma primelor două numere este 46. Cu cât este mai mic al treilea număr decât al patrulea, care este 49?
11. Mă gândesc la un număr. Îi adaug 25, apoi scad 16 și obțin 44. La ce număr m-am gândit?

De ce despre devianța școlară ?

VLAD GEORGE

Lucrez în învățământ , având funcția de învățător . Lucrez zi de zi cu copii mici (6 – 10 ani) , dar fiind în instituție iau contact și cu elevi de la ciclul gimnazial (10 – 14 ani) . Prin simpla prezență la clasă , dar și în pauzele orelor , am constatat că elevii adoptă un comportament deviant . În mod tradițional, școala este locul de producere și de transmitere a cunoașterii, de formare a competențelor cognitive, de înțelegere a sensului vieții și a lumii care ne înconjoară, de înțelegere a raporturilor cu ceilalți și cu noi înșine.

Școala trebuie să profileze caractere, să-i educe tânărului plăcerea de a învăța, dorința de a reuși și de a face față schimbărilor de pe piața muncii. În acest context, a vorbi despre violență acolo unde ne așteptăm să găsim cele mai bune condiții pentru formarea și dezvoltarea armonioasă a personalității, poate părea un fapt cel puțin neverosimil .

În ultimii ani, violența în rândul minorilor a constituit subiectul a numeroase dezbateri mediatice. Totuși cunoștințele noastre în acest domeniu sunt destul de lacunare, singurele date certe provin de la Ministerul de Interne și vizează diferite tipuri de infracțiuni comise de minori: omoruri, tentative de omor, violuri, furturi, tâlhării, vătămări corporale grave. La ora actuală în lume există milioane de puberi și adolescenți care sunt în pericol din cauza condițiilor economice , sociale sau psihologice . Aceștia trebuie respectați ca o persoană care are drepturi fundamentale : dreptul la o viață particulară , dreptul la intimitate și la o dezvoltare normală , dreptul de a fi protejat , etc.

În cazul în care comportamentul deviant manifestat pune în pericol valorile fundamentale ale societății respective (viața oamenilor, proprietatea, ideile, etc) devianța devine infracțiune, delincvență și este sancționată ca atare de societate sau ia expresia extremă a comportamentului aberant (anormal) care atrage după sine nu sancțiuni ci mai mult demersuri terapeutice medicale.

Devianța ca atare reflectă o stare conflictuală a individului cu ambianța socială, conflict generat fie de carențele educative, fie de disfuncții sociale sau chiar existente ambilor factori (T. Bogdan).

Factorii care determină devieri, aberații chiar la copii de multe ori nedepistate decât în adolescență se înscriu într-un câmp de studiu ce implică dialogul specialiștilor din domeniul medical, psihologic, pedagogic, asistenței sociale, sociologic, al jurisprudenței. În prezent, la această deschidere a câmpului de studiu, prin natura factorilor ce se circumscriu comportamentului deviant se adaugă complexitatea tabloului etiologic, ca și numeroasele modalități de tratament : medical, asistential, psihologic.

De aceea în abordarea complexă a devianței copilului adolescent școlar sunt luați în calcul termeni ca : familie-educare-reeducare, socializare, compensare etc indiferent dacă pentru aceasta concurează asistentul social, psihologul, familia, școala, pedagogul sau sociologul.

EVALUAREA INIȚIALĂ - NECESITATEA ȘI IMPORTANȚA EI ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Jucan Anisia-Elena

Evaluarea constituie în tot acest proces un element central, care are rolul de a regla permanent și a forma în spiritul unor decizii realiste atât cu privire la curriculum cât și cu privire la resursele umane implicate. Importanța acesteia este cu atât mai mare, cu cât este cunoscut faptul că „este mai ușor să previi decât să vindeci”. Astfel, și în cadrul procesului de evaluare prevenirea prin controlul sau monitorizarea permanentă a nivelului de reușită a elevului pot contribui la intervenții și decizii pertinente și prompte din partea cadrului didactic.

"Evaluarea aceasta inițială pe care noi am prevăzut-o pentru începutul anului școlar are rolul principal de a putea să avem o imagine foarte clară asupra tipului de cunoștințe și competente pe care copiii le-au dobândit din anii anteriori. Calificativele nu vor fi trecute în catalog, ele vor reprezenta un reper, pe de o parte, pentru profesorul de la clasă, pentru a putea să-și organizeze activitatea la clasă pe anul acesta școlar în funcție de rezultate. Totodată, va fi informat fiecare părinte în parte, nu se vor face publice rezultatele acestor evaluări inițiale”.

Evaluarea inițială oferă elevului și profesorului o reprezentare a potențialului de învățare, dar și a eventualelor lacune ce trebuie completate și a unor aspecte ce necesită corectare sau îmbunătățire. Ea nu își propune aprecierea performanțelor globale ale elevilor sau ierarhizarea lor și astfel se recomandă raportarea la bareme de evaluare (apreciere).

Scopul evaluării inițiale este cu atât mai bine atins, cu cât reușim să-i determinăm pe elevi să fie receptivi și să înțeleagă importanța evaluării școlare, pentru ca ei să trateze cu seriozitate rezolvarea sarcinilor propuse, să le fie trezită motivația cunoașterii și dorința soluționării corecte a problemelor enunțate. Înțelegând-o ca un exercițiu util activității de învățare și nu ca o evaluare propriu-zisă care implică emoții, mai ales că rezultatele ei nu se consemnează în catalog, elevii se pot concentra liber și în mod expres asupra rezolvării itemilor propuși și astfel rezultatele ei pot reflecta obiectiv dacă elevii au pregătirea necesară creării premiselor favorabile unei noi învățări.

Referitor la importanța evaluării inițiale, Ausubel preciza "ceea ce influențează cel mai mult învățarea sunt cunoștințele pe care elevul le posedă la plecare. Asigurați-vă de ceea ce el știe și instruiți-l în consecință". Ea oferă profesorului și elevului posibilitatea de a avea o reprezentare cât mai exactă a situației existente și de a formula cerințele următoare. Pe baza informațiilor evaluării inițiale se planifică demersul pedagogic imediat următor și eventual a unor programe de recuperare. Pentru ca evaluarea inițială să fie urmată de rezultatele scontate, e nevoie să se țină seama de următoarele:

- tratarea diferențiată a elevilor;
- selecția riguroasă a conținutului învățării;
- utilizarea a acelor metode și procedee didactice care să antreneze cel mai mult capacitățile intelectuale, care asigură învățarea activă și formativă;
- îmbinarea eficientă și alternarea formelor de activitate la clasă (frontală, individuală și pe grupe).

Îmbunătățirea calității educației prin procesul de formare continuă a personalului didactic

Nae Mihaela

Calitatea în educație este înțeleasă tot mai mult ca o valoare adăugată actului educațional. O comunitate școlară se bucură de prestigiu și funcționează bine atunci când fiecare membru (elev, părinte sau profesor) își îndeplinește cel puțin mulțumitor sarcinile care îi revin. Școala ne reprezintă pe fiecare din noi, prin felul în care este percepută de cei din exterior, dar mai ales de elevi și părinți. Prestigiul nostru crește odată cu prestigiul școlii.

Important este să ne dăm mâna și să mergem toți în aceeași direcție! Am convingerea că, dincolo de problemele personale și de frământările zilnice, oricare dintre cadrele didactice păstrează încă vocația care ne-a determinat să ne alegem profesia de dascăl. Asistăm zilnic la o degradare a statutului profesorului, la ironizări vizavi de proasta calitate a învățământului și de cei care o realizează. Există întotdeauna un sâmbure de adevăr atunci când se emit ipoteze, de aceea e bine să ne analizăm fiecare activitatea, să ne identificăm punctele slabe, să valorificăm ceea ce avem mai bun în noi și să ne încăpățânăm să scoatem din mâinile noastre niște oameni. Nu informația este cea care cântărește mai mult, ci felul în care o oferim și cum este asimilată de elevi. În urma multitudinii de activități derulate ca urmare a perfecționării prin stagiile de formare continuă, mereu mi-am adaptat strategiile și modul de desfășurare a proiectelor educaționale pentru a răspunde ochilor curioși și întrebători ai copiilor, să ajung la sufletele lor, să le trezesc conștiințele, să-i fac încrezători în propriile forțe și puterea științei, într-un cuvânt, să am mulțumirea datoriei împlinite. Realitatea crudă a vieții și explozia informațională, ca urmare a revoluției științei și tehnicii, pun omul modern în fața unor provocări vitale, cărora trebuie să le facă față prin formarea și mai apoi dezvoltarea unor competențe cheie sub formă de cunoștințe, abilități, deprinderi și nu în ultimul rând a unor atitudini adecvate contextual prezentului de zi cu zi, pe parcursul întregii sale existențe.

Perfecționarea măiestriei pedagogice prin formarea continuă este una din condițiile ce asigură o educație de calitate. Pregătirea profesorilor este cea mai bună pârgă pentru ameliorarea autentică a procesului de învățare. Încurajarea schimbului de idei și resurse, crearea de oportunități pentru dialog și suport reciproc, încurajarea participării la programe de formare continuă în instituție sunt absolut necesare în condițiile de schimbare, pentru motivare și stimularea creativității profesorilor. Pentru a realiza o educație de calitate, în condițiile actuale, este imperios necesară utilizarea a noi metode de lucru cu copiii (metode activ-paricipative, studii de caz, proiecte, portofolii, lucrul în echipă, parteneriate) menite să valorifice potențialul individual și să fie centrate pe nevoile fiecărui copil. Pentru ca profesorii să poată dezvolta la elevi noi competențe de comunicare, creativitatea, curiozitatea intelectuală, gândirea critică, capacități de colaborare, trebuie ca, în primul rând, sistemul de formare continuă a cadrelor didactice să capete o nouă orientare. Astfel, metodele tradiționale, prin care copiii doar asimilau cunoștințe, sunt înlocuite de metodele active care înlătură comunicarea stereotipă și promovează manifestările libere ale copiilor.

Una dintre direcțiile strategice ale instituției pentru anii 2017-2022 este: Asigurarea nivelului adecvat de competențe și competitivitate al cadrelor didactice, al motivării participative relevante pentru dezvoltarea personală și instituțională.

CUTIA CU AMINTIRI

IOJĂ ANGELA

Tema: „Cutia cu amintiri”

Scop: egalizarea șanselor de participare la o acțiune educativă comună.

Obiective:

- să relateze cu colegii, părinții, învățătoarea;
- să ducă la bun sfârșit sarcina de lucru;
- să utilizeze cât mai multe modalități senzoriale.

Resurse umane: elevi, părinți, învățătoare

Resurse materiale: cutie de carton, lipici, materiale decorative

Descrierea activității:

La realizarea acestei activități au participat elevii și părinții acestora.

Părinții sunt rugați să aducă un obiect, o fotografie (de dimensiuni reduse) care să spună o poveste despre relația dintre copil și părinte.

„Fie ca este vorba de o plimbare, o ieșire la iarbă verde, o vizită, poți profita de oricare din aceste activități pentru a aduna mici suveniruri din locurile în care ai fost. Poți lua cu tine și aparatul de fotografiat pentru a fi pregătit să immortalizezi momentul în care copilul tău va culege o piatră, o frunză sau o ghindă care îți se va părea lui deosebită.”

Părintele va povesti, împreună cu copilul întâmplarea care îi leagă de acel obiect. După aceea, vor decora împreună „Cutia cu amintiri”, pe care o vor completa/umple cu elemente pe parcursul desfășurării celorlalte activități de pe parcursul proiectului.

Evaluare:

- impresiile participanților;
- vizualizarea în urma prezentării.

Rezultate:

- consolidarea relațiilor dintre părinți, copii, învățătoare.

PROIECTUL TEMATIC ÎN GRĂDINIȚĂ

LADARU VICTORIȚA

Activitățile integrate sunt oportune în acest sens, prin ele aducându-se un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare-învățare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces.

Copilul alege centrul în funcție de stimulul pe care-l reprezintă obiectele ce se află acolo și care-i satisfac lui nevoia de exprimare a experienței trăite. Jocul ne permite să urmărim copilul sub toate aspectele dezvoltării sale, în întreaga sa complexitate: cognitiv, motor, afectiv, social, moral. Trei tipuri de activități sunt fundamentale în grădiniță: EXPLORAREA, EXPERIMENTAREA și JOCUL. Copiii acumulează prin aceste trei tipuri de activități experiențe cu semnificație pentru dezvoltarea lor și le satisface nevoile specifice vârstei. Ei încearcă să cucerească lumea din jur acționând pe cele trei căi.

În cadrul proiectului "Am și eu o identitate" am explicat faptul că fiecare copil are dreptul la un nume și o cetățenie, că orice copil are dreptul de a-și păstra identitatea, cetățenia, numele și relațiile familiale, că trebuie soluționate și mai ales prevenite cazurile de răpire și de ținere ilegală a copilului în afara granițelor țării și că orice copil are dreptul de a avea propria sa cultură, religie și limbă. Personalitatea unui copil se formează prin relațiile sale cu mediul înconjurător. Pentru ca aceste relații să fie pozitive, copiii au nevoie de afecțiune, de respect și de încurajare permanentă. Dacă se vor simți iubiți și în siguranță, copiii vor fi capabili să-și aprecieze propria valoare și să perceapă real valoarea altora.

Vorbind despre identitatea copiilor, am desfășurat jocul Cine este, cine este? O persoană, n-o vedeți?, le-am citit povestea „Fetița care nu avea nume”, le-am cerut să-și deseneze autoportretul și să comenteze ce le place mai mult la ei înșiși și le-am prezentat câteva studii de caz referitoare la abuzuri și încălcări ale drepturilor copiilor și a demnității umane. Le-am arătat certificatul de naștere, cartea de identitate, carnetul de elev, legitimația de student, pașaportul și le-am explicat semnificația fiecăruia, subliniind că fără acestea nu li se recunoaște existența.

Pentru recunoașterea de către copiii înșiși a apartenenței la o comunitate mai largă decât familia, cunoașterea responsabilităților speciale pe care comunitatea le are față de copii și înțelegerea responsabilităților pe care copiii le au față de comunitate. am desfășurat acțiunea „O ieșire în comunitate” - proiect tematic în care copiii au observat locurile special organizate pentru ei: grădinița, școala, parcul, policlinica, cât și oamenii comunității: polițiștii, gardienii publici, vânzătorii. A doua zi au redat prin desen ce le-a plăcut și ce nu le-a plăcut în această plimbare. Folosind planșe am discutat despre ce face medicul pentru copii, ce face educatoarea, ce face învățătoarea, ce face preotul sau ce face polițistul pentru copiii din comunitate. Tot pe baza materialului ilustrativ am desfășurat convorbiri privind respectarea de către copii a regulilor de viață în comunitate: să nu arunce hârtii pe stradă sau în parc, să traverseze prin locuri marcate, să nu alerge după minge în mijlocul străzii, să salute vecinii, educatorii, cunoscuții, să nu se bată sau insulte, să nu chinuie animalele, să-i ajute pe bătrâni. Am decupat din reviste materiale care reprezintă problemele comunității și rolul copilului. Cu acestea am realizat un poster pe care l-am afișat în clasă. Educația este un drept fundamental al copilului. Acest drept nu se limitează numai la accesul la școală, ci se referă inclusiv, la crearea condițiilor adecvate realizării lui. Este important ca procesul de învățământ din grădiniță să îmbine deopotrivă latura formativă cu cea informativă. Astfel li se va dezvolta respectul de sine și li se vor forma abilități proprii. Am citit copiilor povestea Băiatul care nu voia să studieze, am efectuat vizite la școală, activități comune cu școlarii și desene cu tema Școala mea.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ciulea, Laurenția, Aplicarea noului curriculum pentru educație timpurie, Editura Diana, Pitești, 2009
2. Glava, Adina, Maria Pocol, Lolica-Lenuța Tătaru, Educația timpurie – ghid metodic pentru aplicarea

curriculumului preșcolar, Editura Paralela 45, Pitești, 2009

3. Goleman, Daniel, Inteligența emoțională, Ed. Curtea veche, București, 2008

3. Lespezeanu, Monica, Tradițional și modern în învățământul preșcolar, Editura Paralela 45, Pitești, 2007

4. XXX. Activitatea integrată din Grădiniță- Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar. Didactica Publishing House, București, 2008

SĂNĂTATEA, BUNUL CEL MAI DE PREȚ

Totul va fi bine!

Iordache Mihaela

„Sănătatea este o comoară pe care puțini știu să o prețuiască, deși aproape toți se nasc cu ea.” (Hipocrate)

A învăța copilul de la cea mai fragedă vârstă să fie îngrijit, să respecte regulile de igienă personală, să se obișnuiască cu un regim rațional de alimentație, înseamnă a pune bazele formării comportamentului igienic. E bine pentru copii să înțeleagă de mici că sănătatea nu înseamnă absența bolii, ci un mod de viață echilibrat, un mod de comportare igienică.

Cu toții știm că sănătatea noastră este cel mai de preț dar, care pornește de la igienă, în diferitele sale forme. Încă din grădiniță, copilul trebuie învățat să fie îngrijit, să respecte regulile de igienă personală, să-și formeze un regim rațional de alimentație, astfel clădind de la temelie un comportament igienic.

Sănătatea nu se poate oferi cuiva în dar, nu se poate cumpăra, nici chiar să o moștenim nu e posibil - ea trebuie doar păstrată. Trebuie să învățăm să trăim în lumea aceasta în armonie, neaducându-ne daune nici nouă, nici mediului înconjurător. Și atunci, avem dreptul să pretindem la Darul cel mai de preț - să vorbim despre sănătate.

Schopenhauer spunea că : „Sănătatea nu reprezintă totul, dar fără sănătate nimic nu contează ”

Înțelepciunea strămoșilor a dus la fenomenul de masă care este SPORTUL din zilele noastre. Persoanele care vor să-și mențină forma fizică, care doresc să recupereze un tonus pierdut sau care vor să piardă greutate recurg la sport sau la forme de mișcare înrudite cu acesta. Nu în ultimul rând, semenii noștri loviți de năpastă recurg la mișcare pentru recuperarea handicapurilor înnăscute sau dobândite. Pe toți, sportul, mișcarea, ne face să ne recâștigăm demnitatea, cheful de viață prin integrarea mai bună în societate prin capacitatea de a ne face să ne simțim mai bine!

“Sănătatea nu este numai o problemă individuală, ci privește tot atât de mult societatea în întregime – sănătatea nu este totul, dar fără sănătate totul este nimic.”

(Schopenhauer)

Bibliografie:

1. Ivan Aurel, “Medicina omului sănătos”, Ed. Medicală, Bucuresti, 1993
2. www.wikipedia.ro/
3. www.google.ro

Metode și tehnici moderne de promovare a diversității culturale și a toleranței în mediul școlar

Nicolaescu Ioana

Incluziunea școlară se definește prin acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenența etnică sau socială, religie, naționalitate sau infirmitate și este strâns legată de recunoașterea și acceptarea diversității – condiție normală a conviețuirii umane.

Învățământul incluziv presupune ca tinerii și copiii cu dizabilități și ceilalți fără probleme să învețe împreună în instituțiile de învățământ având sprijinul corespunzător. Un început timpuriu în grupuri de joacă sau medii școlare obișnuite este cea mai bună pregătire pentru o viață integrată.

„Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor”.

Și copiii diferiți au drepturi egale cu ceilalți, iar o educație separată ar duce la marginalizare și discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine și afirmarea personalității. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simțit încă acest lucru. Separarea ne limitează înțelegerea reciprocă. Familiaritatea și toleranța reduc frica și respingerea favorizând relații de comunicare și colaborare în beneficiul tuturor.

În ultimii ani au fost înregistrate tendințe de a descoperi modalități de reacție noi față de copiii care întâmpină dificultăți în clasele obișnuite. Aceste tendințe pornesc de la premisa că dificultățile apar datorită interacțiunii unei întregi game de factori, dintre care unii sunt inerente copiilor, alții privesc deciziile luate de profesori. Recunoașterea acestui fapt duce la un punct de vedere optimist. Noul mod de gândire ia în considerație pericolele asociate cu ideea etichetării. În loc de a grupa copiii considerați “speciali” sau “care pot fi recuperați”, se admite că toți copiii sunt speciali.

Școala trebuie să aibă contacte cu toate instituțiile sociale interesate direct sau tangențial de domeniul educației copilului de vârstă școlară și să stabilească relații de cooperare și colaborare. Ea contribuie la transmiterea moștenirii culturale și facilitează învățarea individuală și colectivă.

Fiecare persoană – copil, tânăr sau adult – trebuie să beneficieze de oportunități educaționale proiectate pentru a le satisface necesitățile educaționale de bază.

MOTTO:

„Educația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși”
(John Dewey)”

Bibliografie:

Vrașmaș,T.,(2004),”Școala și educația pentru toți”, Ed. Miniped, București.
Ungureanu,D.,”Educația integrată și școala incluzivă”, Editura de Vest, Timișoara
Bistriceanu , Corina, Sociologia familiei , Editura Fundației România de Mâine , București -2004
Șerdean, Ioan , Pedagogie Editura Fundației România de Mâine , București -2004
Maciuc Irina , Formarea continuă a cadrelor didactice ,Editura Omniscope , Craiova -1998

Resurse educaționale utile în procesul de predare-învatare-evaluare on-line

Ciocmata Emilia-Elena

Învățământul on.line a cunoscut o importantă creștere în ultima perioadă, presupune atât dotarea cu calculatoare și laptopuri a unităților școlare dar mai ales folosirea acestora de către profesori la oră, mai ales în această perioadă în care învățământul tradițional (față în față) a fost înlocuit cu cel online.

Acest lucru presupune o pregătire adecvată a cadrelor didactice pentru utilizarea tehnologiei informației în procesul de predare. Este o diferență majoră între a deschide calculatorul ,a transmite, și a manevra elementele unei lecții. Prin urmare pregătirea cadrelor didactice este un element de bază. Fără perfecționarea personalului didactic sunt șanse mici ca tot acest demers, care presupune multă muncă și fonduri uriașe, să aibă o finalitate. Vor trebui de asemenea reprofileate programele școlare și manualele, pentru ca ele să poată fi adaptate cu o mai mare ușurință la o programare a unei lecții pe calculator.

Cadrul didactic are posibilitatea de a selecta jocuri-puzzle pentru copii după tema dorită sau poate crea propriul cont în vederea personalizării activității pe anumite platform. Contul se crează prin completarea câtorva informații (alegerea unui nume de utilizator, parolă, adresă de email pentru confirmarea și finalizarea înscrierii/creării contului).

Educația online oferă posibilități nelimitate de a înfrumuseța actul educațional...dar prezența copiilor și a cadrului didactic față în față în vederea realizării feed-back-ului permanent, în timp real, într-un ambient potrivit/ instituționalizat, rămân factori esențiali în formarea viitorului adult.

FIȘĂ DE LUCRU - RECAPITULARE CLASA a IV -a

Boșca Ana Maria

1. Calculați numerele x și y și apoi produsul lor:

$$x = (14875 - 12375) : 2 + 24396 - 24188,$$

$$y = 128 \times 9 : 3 \times 0 + 812 \times 2 - 64 + 119 \times 0.$$

2. Ce număr trebuie scăzut din 27721 pentru a obține dublul numărului 8429 ?

3. Un număr adunat cu jumătatea lui ne dă suma 3867. Care este numărul ?

4. Comparați următoarele perechi de fracții , folosind reprezentări potrivite :

a) $\frac{2}{5}$ și $\frac{4}{5}$; $\frac{1}{4}$ și $\frac{3}{4}$;

b) $\frac{3}{2}$ și $\frac{3}{4}$; $\frac{4}{6}$ și $\frac{4}{5}$;

5. Un dreptunghi are lungimea cât două lățimi. Perimetrul dreptunghiului este 606. Care este perimetrul unui alt dreptunghi, care ar fi format din trei pătrate cu latura egală cu lățimea dreptunghiului dat ?

6. Vârsta mamei este de 36 de ani , iar suma vârstelor celor doi fii ai săi este de 22 ani. Să se afle câți ani va avea mama, atunci când suma vârstelor fiilor va fi egală cu vârsta mamei?

7. Înlocuiți literele cu cifre astfel încât operațiile să fie corecte :

TREI +	SASE -	cba x
TREI	TREI	a
-----	-----	-----
ŞASE	TREI	db6

8. Suma a 14 numere naturale distincte este 91 . Care sunt numerele?

9. Două dreptunghiuri au același perimetru și anume 36. Au ele aceeași arie?

10. Găsiți valorile numerice ale lui a și b din egalitatea : $a \times 4 = 9 \times b - 27$

FIȘĂ DE LUCRU CLASA I
(Recapitulare) (Adunarea și scăderea numerelor naturale în concentrul 0-20, cu trecere peste ordin)

Marcu Elena

1.Efectuați:

$9 + 4 =$

$7 + 6 =$

$12 - 5 =$

$16 - 8 =$

$8 + 5 =$

$3 + 8 =$

$11 - 6 =$

$12 - 6 =$

2. Află:

a) suma numerelor 4 și 8;

b) diferența numerelor 13 și 4;

c) numărul cu 6 mai mare decât 9;

c) suma numerelor 3, 8 și 7;

3.Rezolvă și compară folosind semnele „<”, „>”, „=”

$15 - 7 \dots\dots 7 + 5$

$13 - 8 \dots\dots 4 + 7$

$9 + 6 \dots\dots 12 + 3$

$15 - 7 \dots\dots 12 - 6$

3.Calculează și efectuează proba prin adunare:

$15 - 7 =$

$13 - 9 =$

$16 - 8 =$

$17 - 9 =$

5. Pe o fructieră se aflau 6 pere și prune cu 8 mai multe. Câte fructe sunt pe fructieră?

FIȘĂ DE LUCRU

Kupás Enikő

1. Scrie numerele:

a) de la 13 la 45:

b) de la 65 la 78:

.....

c) cuprinse între 65 și 75:

2. Scrie :

a) Numerele pare cuprinse între 12 și 34

b) Numerele impare de la 15 la 43

3. Compara următoarele perechi de numere cu ajutorul semnelor $<$, $=$, $>$:

73 ____ 71

58 ____ 17

62 ____ 85

26 ____ 62

4. Scrie vecinii numerelor :

____ 27 ____ ; ____ 35 ____ ; ____ -99 ____ ; ____ 46 ____

5. Ordonează crescător numerele : 69, 21, 33, 42, 87, 84, 2, 96, 18, 20.

6. Ordonează descrescător numerele: 71, 17, 24, 50, 8, 99, 89, 98, 0, 46.

7. Află numărul necunoscut:

$$48 - a = 35$$

$$a + 14 = 64$$

$$a - 10 = 18$$

PREGĂTIREA COPILULUI DE AZI PENTRU ZIUA DE MÂINE

Crîsta Emanuela

Pe tot parcursul vieții, omul capătă, experiență și trăiește o multitudine de evenimente ce îi dă o siguranță în alegerile viitoare. Aceste lucruri se pot întâmpla atât la grădiniță cât și la școală. Acolo, fiecare copil capătă experiența de care are nevoie ca să fie pregătit când se va arunca în vâltoarea vieții.

Fundamentul educației fiecărui copil ține, fără îndoială, de cei doi factori majori: părinții și cadrele didactice. Ei sunt cei care ajută la modelarea, șlefuirea comportamentului, adaptării la solicitărilor mediului în timpul vieții și pregătirea lor psiho-emotională. Pentru că lumea evoluează și copiii noștri o data cu ea, și cei doi factori majori (mediul școlar cât și cel familial) au nevoie de o modelare continuă, ținând, astfel, pasul cu cerințele și nevoile societății aflată într-o continuă schimbare.

Copilul intră în mediul școlar, la început, pentru că trebuie, iar mai apoi descoperă că aici găsește alte persoane cu care poate să socializeze, descoperă copiii care au aceleași preocupări, aceleași aspirații. Tot aici întâlnește dascălul, față de care dezvoltă un atașament aparte la vârsta preșcolară, văzându-l ca pe un membru al familiei, un prieten și un bun mentor la vârsta școlară mică.

Dascălul de astăzi nu mai lucrează la nivel de grup, el se raportează strict la capacitățile fiecărui copil și la nevoile acestuia. El trece de la predarea/învățarea tradițională, la o abordare cât mai modernă. În mod normal un cadru didactic ar trebui să cultive la clasă o cultură logico-matematică, să îndrume plăcerea cititului alături de familie. Copilul învață mișcându-se, astfel că este nevoie să se pună un mare accent pe dezvoltarea fizică și motrică (face orele de educație fizică cu regularitate). Copiii sunt într-o etapă în care dacă nu se dezvoltă motric, nu gândesc. Ei au nevoie să se ridice de la măsute, să exprime cu corpul, să se manifeste, să sară, să danseze, să joace teatru, fără asta nu există încărcătură energetică pe ceea ce creierul trebuie să proceseze mai târziu.

Un bun dascăl are grijă de stabilitatea emoțională a copilului, nu face topuri valorice, Astfel că el nu compară rezultatele copiilor, nu le asociază valori intrinsece (de exemplu când un copil obține rezultate bune la școală nu laudă copilul „...Știi că pe tine te iubesc cel mai mult când raspunzi frumos!”), ceea ce ar putea să îi facă pe ceilalți inferiori. Același lucru se întâmplă și cu pedepsele sau mustrările (de exemplu ridicarea din sprâncene sau sintagme de genul: „se putea și mai bine!”, în sfârșit, vezi că poți și tu?”). Copiii sunt foarte atenți la diferențierile facute între ei, sunt în pericolul de a-și dezvolta complexe de inferioritate.

La copil latura emoțională este foarte importantă. Cognitivul este legat de afectiv. Nucleul cognitiv este învelit într-un strat foarte gros și dens de emoții și senzații. Învățarea este afectivă dacă crezi în clasă o stare de bucurie, de așteptare, de nerăbdare, de curiozitate. Tot ce îi dai creierului să proceseze se întâmplă automat cu ușurință și se reține cu ușurință. Dacă în clasă există tensiune apare teama de a nu reuși, de a nu-i face pe plac dascălului, de a nu lucra contratimp ca ceilalți, știind că fiecare copil are propriul ritm. Tot ce se învață în aceste condiții, se învață pe termen scurt, însă pe termen lung se șterge.

Trăim într-o lume aflată într-o perpetuă schimbare, viitorul este foarte nesigur, ne provoacă în fel și chip ne testează puterea de adaptare și capacitatea de a răspunde rapid în cele mai inedite contexte. De exemplu, anul 2020 în condițiile pandemiei, datorat virusului COVID – 19, adaptarea la învățământul în mediul online atât a cadrelor didactice cât și a copiilor a fost o adevărată provocare. Cu toate că în ultimii ani se vorbea tot mai mult despre învățarea online, condițiile pandemice au dovedit faptul că o îmbinare armonioasă între învățarea clasică și cea online, pot constitui o abordare ideală pentru dezvoltarea optimă a copiilor zilelor noastre. Noi, cadrele didactice ne dorim să putem face tot mai mult pentru copiii noștri de la clasă pentru a ne asigura că au parte de o dezvoltare completă și o educație cât mai variată. Soluția pentru toate aceste lucruri o reprezintă platformele online care sprijină procesul de învățare individual, completând activitățile didactice din sistemul din învățământ și permit copiilor să

acceseze o serie de surse de exerciții, curiozități sau jocuri educative. Acest sistem mixt de educație permite copilului să devină mult mai independent, responsabil, încrezător în capacitățile sale, îi oferă mai multă posibilitate de explorare și soluționarea unor probleme.

Atât părinții cât și cadrele didactice ar trebui să țină cont și de faptul că orice copilul este mai mult decât ce face la școală, el trebuie urmărit ce aspirații are, ce emoții are, ce construiește. Pentru noi ca adulți, este imperativ necesar să facem lucrurile acestea cu scopul de a ne asigura că generațiile de tineri, care urmează sunt pregătite din toate punctele de vedere pentru lumea de mâine.

FISA SUMATIVA

CALIN ALINA-OANA

EXAMINATOR: CALIN ALINA-OANA

PRESCOLAR: S. MAYA

DATA: 16.02.2021

PUNCTAJ TOTAL: 6/6

OBSERVATII: Prescolarul evaluat tine corect cartea, recunoaste textul tiparit, se orienteaza corect in pagina, intelege notiunea de text, cuvant, litera.

PUNCTAJ TOTAL: 82/90

OBSERVATII: Prescolarul recunoaste 10 litere din cele 12 invatate

PUNCTAJ TOTAL: 12/12

OBSERVATII: Fetita asociaza imaginea cuvantului rostit cu imaginea cuvantului scris.

PUNCTAJ TOTAL: 12/12

OBSERVATII: Prescolarul segmenteaza corect cuvintele.

PUNCTAJ TOTAL: 18/20

OBSERVATII: Prescolarul a citit corect cuvintele scurte din lista indicata, formate din literele invatate.

Tulburările de limbaj

Arsene Culeta

Cauzele apariției la copilul preșcolar

Frecvent, în discuțiile cu părinții, la ședințele organizate periodic sau după serbări, se ajunge să se aducă în discuție, iar și iar o problemă des întâlnită la copii : tulburarea de limbaj.

Limbajul este principalul mijloc prin care copilul își comunică gândurile, prin care socializează cu ceilalți.

Între 3 și 6 ani limbajul copilului se dezvoltă în mod remarcabil, mai ales sub efectul stimulării pedagogice de la grădiniță. Dacă la 3 ani volumul vocabularului oscilează între 400 și 1000 de cuvinte (cel pasiv fiind mult mai dezvoltat decât cel activ), către 6 ani se poate ajunge chiar la 2500 de cuvinte (în medie fiind utilizate cca 2000). Tot în această perioadă capătă semnificație logopedică și deficiențele de vorbire ale copilului, cele mai numeroase fiind tulburările de pronunție. Înainte să ne pripim cu punerea unei „etichete” unui copil, este bine de știut care sunt cauzele care determină tulburările de limbaj.

Acestea sunt clasificate astfel: cauze prenatale (dinainte de naștere), cauze perinatale (din timpul nașterii) și cauze postnatale (de după naștere).

Printre cauzele prenatale se numără: boli infecțioase sau intoxicații ale femeii gravide, carențe nutriționale, malformații fetale, traumatisme abdominale, chiar șoc psihic (cu efecte majore asupra dezvoltării psihofiziologice ale fătului).

Cauzele perinatale se referă la complicațiile care pot apărea în timpul unui travaliu îndelungat, la compresiuni produse de manevre obstetricale greșite, înfășurarea cordonului ombilical în jurul gâtului copilului, la microhemoragii intracraniene, etc.

Cauzele postnatale ale tulburărilor de limbaj sunt cele mai numeroase: boli ale primei copilării, malformații sau anomalii anatomice, deficiențe ale respirației sau fonoarticulației. Tot în această categorie se încadrează și cauzele psihosociale: formarea unor deprinderi greșite de pronunție, încurajarea în scop de divertisment a vorbirii defectuase a copilului, solicitări verbale exagerate ce intimidă copilul, conflicte și traume psihice ce determină introvertire excesivă și pierderea interesului pentru comunicare, bilingvism la o vârstă încă, oimitații, metode greșite de educație, etc..

Identificarea precoce a copiilor cu tulburări de limbaj este extrem de importantă, deoarece orice intervenție corectiv-recuperatorie necesită cu atât mai mult efort și timp cu cât prezentarea la logoped se amână pentru o perioadă mai lungă.

Nu trebuie să cădem nici în extrema cealaltă și să vedem la prima mică greșeală de pronunție o tulburare de limbaj, mai ales în perioada de schimbare a dentiției. Este, de asemenea, hazardat să etichetăm drept bâlbâială orice nesiguranță verbală a copilului mai ales când acesta fie dorește să spună mai multe decât reușește să formuleze oral, fie are trac în situația de comunicare respectivă. Însă atunci când tulburarea de limbaj persistă este indicat să se apeleze la un logoped în vederea efectuării unui control de specialitate.

PREDAREA ONLINE

DRAGAN LIDIA

PREDAREA ONLINE

Cercetând puțin pe această temă am descoperit mai multe studii care vorbesc atât despre avantajele cât și dezavantajele acestei opțiuni. Un set de studii realizate de Departamentul de Educație al Statelor Unite vorbesc pe de-o parte de faptul că rezultatele învățării online păreau a fi la fel ca în cursurile tradiționale, cât și despre faptul că studenții în condiții de învățare online s-au comportat într-o manieră mai bună decât cei care primesc instrucțiuni față în față. Alte studii de dată mai recentă vorbesc despre faptul că instrucțiunile care combină elementele online cu cele tradiționale, față în față, au un avantaj mai mare în raport cu instrucțiunile fie numai față în față, fie pur online. Aceleași studii vorbesc despre faptul că cel mai mare impact al învățării online e înregistrat la adolescenții de liceu. E important să îi ținem în continuare aproape pe copii de învățare în această perioadă, astfel încât în momentul când revin la școală, readaptarea să fie mai ușoară. Datele arată că după o perioadă lungă de timp (câteva săptămâni) petrecută doar în online motivația dispare și că e tot mai dificil să-i ții implicați pe copii. Dar nu este imposibil.

În situația în care suntem astăzi, statul asigură concediu unuia dintre părinți pentru a se putea ocupa de educația copiilor. Profesorii pot lucra cu aceștia în această perioadă pentru educația celor mici. Ei pot veni cu instrucțiuni clare în online, iar părinții pot dezvolta temele cu copiii în offline. În felul acesta se pot dezvolta relații între școală și familie, părinții pot înțelege mai ușor și pot empatiza mai mult cu efortul unui cadru didactic. Se dezvoltă, astfel, și relația profesor-părinte. Părinții pot explora împreună cu copiii diferite platforme, instrumente online și astfel învățarea se petrece și la adulți. Adaptarea la predarea în online încurajează profesorii să colaboreze între ei, împărțându-și materialele și practicile pedagogice mult mai ușor, la distanțe foarte mari. Sunt profesori care au predat cursuri online și care sunt mai familiarizați cu unele metode, iar mulți dintre aceștia își doresc să împartă din cunoștințele lor cu cei care au nevoie de sprijin. Vă vom ține la curent cu exemple și povești de succes din activitatea online a profesorilor.

Mutarea cursurilor în online încurajează elevii să aibă mai multă autonomie în învățare, folosindu-și la maxim creativitatea. Totodată, mutarea temporară a procesului de învățare pe online, poate susține ritmul învățării și poate crește încrederea elevilor în capacitățile și resursele proprii pentru a fi autodidacți (de altfel, învățarea continuă pe tot parcursul vieții adulte este guvernată de capacitatea de a fi autodidact). Confortul e crescut fiind într-un spațiu personal, atât poate pentru elev cât și pentru profesori. Nu mai există gălăgie, la nivel de management al clasei dinamica se schimbă iar părinții pot asigura cadrul potrivit pentru învățare. Copiii au mai mult timp de odihnă, nu trebuie să se mai trezească foarte de dimineată pentru a lua mijloace de transport în comun, se reduce din gradul de oboseală, părinții pot monitoriza mult mai îndeaproape stilul alimentar pe care îl adoptă copiii.

Practici stereotipe și clișee didactice

Dana Maria Matei

Formarea unui adult se face prin educație și, inevitabil, oricât de bine ar fi proiectat și gândit sistemul de învățământ, copiii intră în contact la școală cu activități care indică o anumită superficialitate, comoditate.

Viața de zi cu zi este o provocare, iar stereotipurile pot deveni bariere în acceptarea, cunoașterea și comunicarea cu cei din jurul nostru.

Clișeul indică ideea de banalitate, uzură, rutină, șablon și reprezintă o extindere sintetică, care lasă deoparte diversitatea lumii sociale și naturale.

Anul 2012 a fost o provocare pentru cadrele didactice din învățământul primar deoarece introducerea clasei pregătitoare surprindea majoritatea cadrelor didactice. Trebuie reținut că această clasă nu înlocuiește clasa I, ci trebuie privită ca pe o punte de trecere dintre grădiniță și școală și cu toate acestea unele cadre didactice realizează în clasa pregătitoare ceea ce făceau cu generațiile trecute în clasa I, ceea ce este total greșit, deoarece particularitățile de vârstă ale copiilor nu le permit acest lucru.

1. Comunicare în limba română

Unele cadre didactice uită că disciplina se numește Comunicare în limba română și că activitățile de comunicare ar trebui să predomină în oră, copiii ar trebui să fie antrenați în conversații pe diverse teme, să dramatizeze diverse scene, să asculte un mesaj, o poveste și să răspundă la întrebări. De foarte multe ori copiii sunt puși să scrie texte de scurtă întindere, cuvinte, dar programa școlară prevede exersarea musculaturii fine a mâinii sub diverse feluri; modelarea literelor din plastilină, trasarea lor după contur punctat, decorarea prin colorare sau lipire, scrierea literelor pe foaie velină sau spații mari; exersarea poziției corecte în timpul scrisului; utilizarea corectă a instrumentelor de scris. Trasarea elementelor grafice și a conturului literelor trebuie să aibă drept scop exersarea musculaturii fine a mâinii și nu trebuie confundată cu scrierea literelor.

De asemenea la clasa pregătitoare nu se folosesc caiete tip I sau tip II, ci caiete cu foaie velină sau liniatură mare, de 1-2 centimetri.

Un alt stereotip îl constituie separarea activităților de scriere de cele de lectură, chiar dacă actualul curriculum promovează o predare integrată. Acest tip de abordare alungă monotonia și motivează elevul să participe cu interes, prezența activităților diverse formând competențe specifice pe baza unor contexte autentice și motivează elevii pentru studiul disciplinei.

2. Joc și mișcare

Clișeul cel mai răspândit este acela despre joc unde se presupune că elevii se joacă exclusiv, iar adulții sunt cei care propun, organizează sau observă. În cazul disciplinei "Joc și mișcare" adultul care este cadrul didactic și care se află în procesul de predare-învățare-evaluare, va participa la activitate, fie și numai în perioada de început, cea de explicare, demonstrare. Participarea cadrului didactic la joc aduce activității care se desfășoară importanță în fața elevilor, aceștia iau activitatea în serios, se rup barierele și rigiditatea relației adult-copil, cadru didactic-elev.

Un alt clișeu se referă la faptul că propunerea și organizarea jocului îi revine exclusiv cadrului didactic. Schimbarea acestei concepții conduce la o atitudine pozitivă a elevilor față de școală și la rezultate mult mai bune ale învățării. Oferindu-i șansa copilului de a crea propriul joc, cu reguli, să devină executant al propriilor idei, să vadă cum ceea ce a propus prinde formă, prin activitatea colegilor săi, crește încrederea în forțele proprii, comunică mult mai bine.

De asemenea, copiii au tendința de a îndrăgi anumite jocuri și în activitățile de joc să le repete numai pe acestea. Pentru a evita acest clișeu didactic este necesară diversificarea, propunerea de către elevi a altor jocuri sau jocuri noi, precum și modificarea sau complicarea jocurilor cunoscute.

ELEMENTE CHEIE PENTRU UN MANAGEMENT AL CLASEI EFICIENT PENTRU ELEVII CU ADHD

CIUFU ANCA EMANUELA

Suntem pregătiți pentru a face față cu succes educației unui elev care prezintă simptomele deficitului de atenție ? Există în clasă atmosfera, valorile, cunoștințele, deprinderile și atitudinile adecvate pentru ca un astfel de elev să poată să atingă potențialul său maxim de învățare și dezvoltare personală ? Cum putem ști ce elemente lipsesc sau ar trebui îmbunătățite ?

Un bun management al clasei este în mod evident determinat de buna predare. Chiar și elevii cu probleme manifestate de impulsivitate și control al comportamentului adoptă o conduită potrivită în momentul în care profesorul oferă în clasă :

- Activități de învățare interesante,angajante,semnificative pentru elevi.
- Educația diferențiată, în funcție de sarcinile de învățare,nevoile specifice ale unor elevi sau contextul specific.
- Implicarea activă a imaginației elevilor în ceea ce învață, evitând și eliminând plictiseala.
- Lecțiile sunt bine planificate, iar pauzele sunt organizate ca segmente de timp în care elevii se relaxează, dar sunt și curioși să afle în ce activități vor fi implicați la reluarea activității.

Profesorii trebuie să abordeze elevii cu ADHD pornind de la o strategie construită pe trei mari componente.Prima constă în identificarea nevoilor specifice,individuale,ale elevului hiperactiv și cu deficit de atenție.Se află de ce și când elevul nu se concentrează asupra sarcinilor de învățare,ce îl interesează ,când și de ce este impulsiv și neatenț.Apoi cadrul didactic selectează unele practici educaționale ,exerciții și material didactice și strategii de acomodare în clasă, care sunt adaptate nevoilor specifice de învățare ale elevului.

În urma acestor pași, profesorul poate schița un plan educațional individualizat, care poate fi integrat programului comun elaborat pentru ceilalți elevi ai clasei.Planul educațional individualizat are un desing fundamentat pe necesitatea elevului,fiind de evitat marginalizarea sau alienarea elevului cu ADHD, care apare îndeosebi prin transformarea sa într-un „ caz al clasei”, un exemplu negativ citat elevilor și părinților, pentru a exemplifica ceea ce nu este dorit în sala de clasă.Trebuie avut permanent în vedere faptul că aceste erori frecvent întâlnite în sala de clasă alinează elevul și construiesc premisele sigure ale eșecului școlar și al stărilor conflictuale între elevul cu ADHD și colegii săi .

Un alt element fundamental pentru un management eficient al clasei constă în capacitatea cadrului didactic de a construi relații pozitive cu elevii, un climat prietenos bazat pe respectul mutual și colaborare.

Un astfel de cadru didactic este flexibil și înțelegător,știe să se adapteze situațiilor noi și să rezolve pozitiv situațiile conflictuale,să fie calm,constant,corect și echidistant în aplicarea regulilor.

Rolul metodelor interactive în procesul de învățământ. Aplicații la clasa I, disciplina Comunicare în limba română

BUIA MARICICA FLORINA TINA

În societatea de azi au avut loc schimbări profunde și rapide, așadar, învățământul nu iese așa ușor din tipar trebuind să facă față acestora cu orice preț. Trăind într-o lume în care mereu apar schimbări educația la rândul ei, se prezintă înseși ca o schimbare. Datorită acestui fapt am optat pentru alegerea acestei teme deoarece modernizarea procesului de învățământ din învățământul primar implică mai multe componente precum proiectarea didactică, tehnici și instrumente de cunoaștere și evaluare a elevilor, parteneriate educaționale, activități extracurriculare, mai pe scurt spus, o metodologie didactică permanent activă.

Printre aceste componente se numără și metodele interactive cu ajutorul cărora, în opinia mea, elevii intră într-o aventură a descoperirii de noi cunoștințe și învățarea unor deprinderi, fiind atrași de utilizarea acestora deoarece implică multă activitate. De asemenea, utilizarea metodelor interactive în predarea lecțiilor din învățământul primar, mai precis la ora de Comunicare în limba română, la clasa întâi, permite cadrului didactic să identifice noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv-educative din școală prin directă implicare a elevilor și mobilizarea efortului lor cognitiv.

Pornind de la premisa că „orice metodă poate să aibă un potențial formativ și un potențial de activizare specific intrinsec” (Bocoș, 2002), care pot fi exploatate, valorificate și transformate în valențe interactive, utilizarea adecvată a metodelor are o contribuție considerabilă în eficientizarea activităților didactice, precum și în succesul acestora și chiar îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor.

Metodele interactive sunt capabile să-i facă pe elevi să urmărească cu interes și curiozitate lecția, să le câștige adevărată logică și afectivă față de cele nou învățate și îi determină să-și pună în joc imaginația, înțelegerea, puterea de anticipare și memoria. De asemenea, îi ajută să caute, să descopere, singuri sau un grup cunoștințele pe care urmează să și le înmulțească aflând noi soluții la probleme, prelucreează cunoștințe pentru a ajunge la noi reconstituiri și sistematizări de cunoștințe. Aceste metode îi învață pe elevi să lucreze atât independent cât și în grup și în mare parte sunt îndrăgite atât de elevi cât și de cadrele didactice.

Prin dobândirea experiențelor de învățare elevul devine „propriul inițiator și organizator”, fiind capabil să își organizeze în permanență achizițiile, prin propria viziune. Datorită acestui tip de învățare, elevii sunt capabili să elaboreze proiecte personalizate de învățare, să-și asume responsabilitatea desfășurării învățării, aplicând și dobândind progresiv autonomie în propria formare. Astfel, elevii implicați în acest proces dezvoltă o învățare eficientă.

În urma utilizării frecvente a metodelor interactive am constatat faptul că elevii s-au implicat mult mai mult în activitățile de învățare decât în abordările frontale sau individuale și au manifestat dorința de a împărtăși cu cei din jur ceea ce au experimentat. Pot spune că, la sfârșitul lecțiilor de Comunicare în limba română la clasa I, elevii fac aprecieri și deseori întâlnesc următoarele exclamații și interogații: „Lecția de astăzi mi-a plăcut foarte mult!”, „Când ne mai jucăm jocul?”, „Ce joc interesant!” etc.

Rolul acestor metode în învățământul primar este de a facilita învățarea ca o organizare a cunoștințelor și nu ca o acumulare destinate memorării. În cadrul participării elevilor la lecțiile interactive exersează formularea de întrebări-problemă pe baza a ceea ce observă, întrebări care conduc la descoperirea unor noi cunoștințe și pe care sunt nevoiți să le rezolve singuri, în cele mai multe cazuri.

După părerea mea, este benefic ca fiecare cadru didactic să utilizeze, pe cât posibil, cât mai des metodele didactice interactive, astfel ar crea satisfacție pentru elevi, dar și propria plăcere de a realiza lecțiile de predare, învățare și evaluare într-un mod creativ, eficient, atractiv, diferențiat, aceste aspecte

fiind apreciate atât de elevi, cât și de însuși cadrul didactic.

Așadar, metodele interactive determină solicitarea mecanismelor gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității, fiind totodată chiar mijloace prin care se formează și se dezvoltă anumite priceperi, deprinderi și capacități prin care elevii își folosesc roadele cunoașterii, transformând exteriorul în facilități interioare și în același timp, își formează caracterul și își dezvoltă propria lor personalitate.

Bibliografie

- Brezoi, A. (2002)- „Metode interactive de predare-învățare”, E.D.P., București,
- Bocoș, M. (2002), „Instruire interactivă”, Editura Dacia, Cluj-Napoca
- Cerghit, Ioan, (2006), „Metode de învățământ”, E.D.P. , București

IMPORTANȚA EVALUĂRII INIȚIALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

DOMIDE ANUȚA

”Evaluarea merită un loc important în învățământ, din care face parte integrată. Ea are întotdeauna un raport direct sau indirect cu progresul, în extensie și în calitate, al învățării.” (D. Ausubel)

Evaluarea inițială constituie o condiție hotărâtoare pentru reușita activității de instruire, fiind menită să ofere posibilitatea de a cunoaște potențialul de învățare al elevilor la începutul unei activități, de a ști dacă sunt apti să se integreze cu șanse de reușită în noul program de instruire, dacă vor putea înțelege conținutul ce va fi predat. Relevând importanța pe care o are în acest sens, Ausubel D. subliniază: ”Dacă aș vrea să reduc toată psihologia la un singur principiu, eu spun: ceea ce influențează cel mai mult învățarea, este ceea ce știe elevul la plecare. Asigurați-vă de ceea ce el știe și instruiște-l în consecință!

Referitor la această formă de evaluare, Sorin Cristea (”Pedagogie”, vol.II, editura Hardiscom, Pitesti, 1997, pag.151) afirma: ”Cunoașterea capacităților de învățare ale elevilor, a nivelului de pregătire de la care pornesc și al gradului în care stăpânesc cunoștințele și abilitățile necesare asimilării conținutului etapei care urmează, constituie o condiție hotărâtoare pentru reușita activității didactice.

Rolul ei este de a permite atât profesorului cât și elevului să-și formeze o reprezentare cât mai corectă posibil asupra situației existente și asupra cerințelor cărora urmează să le răspundă.

Necesitatea realizării evaluării inițiale decurge din mai multe circumstanțe reale, printre care pot fi evocate:

- existența unei eterogenități în ceea ce privește pregătirea elevilor, mai ales după o întrerupere mai mare de activitate, situație în care ea poate sugera nevoia unor programe de recuperare sau a desfășurării unui învățământ diferențiat, cel puțin pe durata unei perioade în care ecartul dintre elevi, sub raportul pregătirii, poate fi atenuat;
- asigurarea ”continuității” în asimilarea unui ansamblu de cunoștințe și în formarea unor capacități, când ceea ce urmează a fi învățat se întemeiază pe ceea ce a fost însușit;
- nevoia de a anticipa un proces de instruire adecvat posibilităților de învățare ale elevilor.

Evaluarea inițială, constituie totuși un demers realizat tot mai rar în prezent. Deseori este realizată în treacăt, ca un ”tur de orizont” asupra premiselor învățării, fără a dobândi precizia și completitudinea necesare furnizând educatorului și elevilor informațiile de care au nevoie pentru ceea ce au de făcut în continuare. Realizarea evaluării inițiale este posibilă, dar acest lucru impune mai multe condiții:

- schimbarea mentalității după care realizarea ei constituie o risipă de timp sau o utilizare nerațională a acestuia și înțelegerea faptului că, dimpotrivă este util ”să știi să pierzi timp pentru a câștiga”;
- capacitatea de a gestiona rațional timpul de învățământ;
- înțelegerea evaluării inițiale nu ca simplu test de pornire, de inventariere, ci ca demers care însoțește activitatea pe o durată mai mare de timp.

Deși locul ei este la începutul activității, evaluarea inițială nu reprezintă numai o acțiune prealabilă unui demers didactic, ci constituie un moment al activității, făcând parte integrantă din aceasta. De aici, necesitatea de a fi realizat nu ca scop în sine, ci astfel încât să-și îndeplinească rosturile de prefigurare a activității în continuare, orientând-o și făcând-o mai eficientă.

Dezvoltări mai recente ale teoriei privind evaluările în educație extind rolul evaluărilor inițiale raportându-le, în general, la orice activitate de educație, indiferent de dimensiunea ei. În obținerea de informații privind trei aspecte principale:

- analiza situației, constând în identificarea elementelor observabile ale realității înconjurătoare ;
- cunoașterea potențialului uman al celor care participă la activitate (educator, elevi, părinți, alte

persoane);

-transformarea datelor în probleme de rezolvat, prefigurând punctele cheie, care pot fi de natură și de nivele diferite (instituționale, organizaționale, pedagogice, grupate etc.)

În concluzie, pot fi considerate ca aparținând problematicii evaluării inițiale mai multe idei :

- Evaluarea inițială este indisociabilă construcției unui demers didactic riguros și eficace;
- Funcțiile ei sunt asigurate până la final numai dacă mijloacele și resursele sunt stabilite și folosite pentru a face posibilă derularea activității în condiții de eficiență ;
- Constituie un demers pedagogic esențial pentru desfășurarea cu succes a programului de instruire.

Bibliografie :

- Ausubel, R., Învățarea în școală, E.D.P., București, 1981;
- Iucu, B. Romiță, Instruirea școlară, Editura Polirom, Iași, 2001 ;
- Iucu, B. Romiță, Manolescu Marin, Pedagogie, Editura Fundației Dimitrie Bolintineanu, Bucuresti, 2000 ;
- Jinga, I., Petrescu, I., Evaluarea performanțelor școlare, Ed. Delfin, București, 1996;

PERSPECTIVE DE ABORDARE A EDUCAȚIEI MORAL- CIVICE ÎN GRĂDINIȚĂ

Sîrghe Alexandra

Tendințe actuale în realizarea educației moral-civice la preșcolari

Educația moral-civică prezentată de Curriculum pentru educație timpurie urmărește, să formeze și să dezvolte anumite tipuri de calități și de însușiri, pentru ca pe baza acestora, individul să se poată integra cu ușurință în cadrul grupului social și să poată duce astfel o viață socială perfect normală. De regulă, prin educația morală, se urmărește de fapt formarea individului pentru a face fapte bune și a le promova, realizarea echilibrului său lăuntric, generat și consolidat de către respectarea cotidiană a tuturor normelor și principiilor morale.

Pentru o mai bună înțelegere a ideii de educație moral-civică, se impun însă câteva precizări importante referitoare la tot ceea ce înseamnă morala și civism. Așadar, morala reprezintă un întreg fenomen social, o manifestare a conștiinței sociale care poate reflecta toate relațiile care se stabilesc între oameni, în cadrul unui context de ordin social perfect delimitat în timp și în spațiu, având astfel o funcție reglatoare asupra întregii conviețuiri umane, stimulând și chiar orientând însă comportamentul uman, într-o perfectă concordanță cu toate cerințele sociale (Nicola, I., 1992, p. 206).

Educația moral-civică trebuie să pregătească întotdeauna pentru viitor. Dacă educația, în general, înseamnă creștere, educația moral-civică trebuie să realizeze într-un mod progresiv toate potențialitățile prezente și să-i determine pe indivizi să fie mult mai bine adaptați pentru a putea face față unor cerințe uluitoare. Creșterea nu înseamnă ceva care se completează în clipele de răgaz; aceasta este o continua călăuzire înspre viitor. (Dewey, J., 1972, p. 49)

Din scopul primordial al educației moral-civice, rezultă așadar principalele tipuri de sarcini ale acestei componente importante a educației, și anume: formarea și dezvoltarea conștiinței moral-civice și formarea și dezvoltarea conduitei morale-civice.

În ceea ce privește conștiința moral-civică, aceasta a fost întotdeauna constituită dintr- un întreg sistem de valori, norme, precum și reguli morale și de cunoștințe cu privire la toate valorile, legile, regulile și normele care reglementează practic relațiile dintre om și societate, dintre instituțiile statului și semenii săi, precum și dintr-un întreg ansamblu de trăiri față de toate acestea. Această conștiință include toate acele comandamente pe care și le impune însă

individul în tot ceea ce privește de fapt poziția și conduita sa în contextul relațiilor sociale în care este implicat. "Analizată din perspectiva strict psihologică, această conștiință moral- civică include trei tipuri de componente deosebit de importante: componenta cognitivă, componenta afectivă și componenta volitivă." (Cristea, S., 1996, p. 77)

Referitor la conduita morală-civică, aceasta reprezintă acea exteriorizare, obiectivare a conștiinței moral-civice în diverse fapte și acțiuni corespunzătoare diverselor tipuri de situații concrete în care se află o anumită persoană. Practic, conștiința include de fapt elementele subiective, interioare care indică și maniera în care trebuie însă să se comporte individul de fapt, de vreme ce conduita se referă în mod efectiv la maniera în care se comportă acesta, la toate faptele morale și la atitudinile civice adevărate. Aceasta face de fapt ca unii dintre autori să considere această conduită moral-civică o oarecare obiectivare a conștiinței în diverse fapte și acțiuni în toate relațiile morale practice ale individului (Nicola, I., 1992, p.217).

Metodele și tehnicile de educație morală și civică pe care Curriculum-ul le propune, presupun cultivarea unor anumite virtuți comune. (Curriculum pentru educația timpurie a copiilor cu vârsta cuprinsă între naștere și 6/7 ani, 2008)

Atât educația morală, cât și educația civică urmăresc să realizeze o anumită disciplină liberă ori o libertate disciplinară, însă nu poate fi admisă libertatea fără respectul unor anumite norme la care s-a aderat într-un mod conștient.

Atât în educația civică, cât și în educația morală trebuie întotdeauna armonizate două tipuri de cerințe: una a disciplinei și una a adeziunii la ordinea absolut necesară a bunei conviețuirii și a dorinței reale de libertate a individului.

Există însă și deosebiri între educația morală și educația civică.

Dacă morala este însă raportată la anumite norme și principii nescrise, dar adânc înrădăcinate în tradiția oamenilor, civismul se raportează întotdeauna la norme și la reguli, de obicei, scrise. Spre exemplu, ajutorul oferit cuiva reprezintă o faptă morală, însă din punct de vedere civic nu este reglementată ("a-ți ajuta întotdeauna aproapele la nevoie"). (Kant, I., 2007, p. 263)

Fondul pe care se realizează așadar educația moral-civică în noul Curriculum este unul de tip moral. Un individ cu fermitate morală nu va încalca niciodată nici normele morale, dar nici pe cele civice.

Prin conceptul de moralitate înțelegem acel acord între comportament și normele,, regulile și principiile morale, iar prin civism, înțelegem acordul între normele, regulile și reglementările de conviețuire cetățenească, într-un grup social sau individual. (Kant, I., 2007, p. 263)

Formarea și dezvoltarea unui comportament moral pretinde așadar atât o metodologie cât și o strategie deosebit de complexă, de variată, de dinamică și de adecvată numeroaselor tipuri de componente care trebuie astfel formate și ulterior dezvoltate. În acest context, nu atât numărul metodelor și al procedeelelor utilizate în cadrul procesului reprezintă principala dificultate, cât mai degrabă integrarea acestora în cadrul unui sistem, articularea lor în interiorul unei metodologii flexibile și adaptabile diverselor tipuri de situații în care se regăsesc atât cadrul didactic cât și copilul. (Ambrus, Z., 2004, p. 87-94)

Această întreagă complementaritate a tuturor elementelor de morală cu cele civice, raportate în mod frecvent la codul de valori al întregii comunități și asociată cu tot ceea ce implica transformarea lor în diverse modalități de răspuns la toate solicitările sociale ori în diverse trăsături stabile ale conduitei morale și civice, reprezintă astfel cadrul de bază al întregului tip de proces educativ.

Astfel contactul cu normele morale și cu legislația țării trebuie să-l ajute cu adevărat pe copil nu doar să le cunoască și să vibreze în mod afectiv la descoperirea acestora, ci și să-l determine astfel să opteze și chiar să ia decizii cât mai ferme de a le putea transforma pe cele mai multe, dacă nu chiar pe toate, în diverse calități ale caracterului său de tip moral, în principalele genuri de însușiri reale ale comportamentului și ale personalității sale. (Cristea, S., 1996, p. 77)

Educației morale și civice îi revine astfel misiunea de a ridica valoarea omului, a umanității și chiar a civismului și să facă în acest mod din fiecare om în parte o adevărată valoare supremă.

În vederea formării comportamentului preșcolarilor conform tuturor normelor societății civile, democratice și al integrării lor absolut firești în viața socială, aceștia vor fi sensibilizați și ajutați să înțeleagă necesitatea reală a respectării tuturor acestor norme sociale, a unor anumite norme elementare de conduită, contribuind, în acest mod, la formarea propriilor valențe ale Eu-lui. În acest context, prin intermediul activităților de educație moral-civica, preșcolarii sunt îndrumați: (Curriculum pentru educația timpurie a copiilor cu vârsta cuprinsă între naștere și 6/7 ani, 2008)

- să înțeleagă sensul real al semnificației normelor și al valorilor morale;
- să sesizeze întotdeauna semnificația, necesitatea respectării tuturor regulilor și a normelor;
- să analizeze anumite fapte și împliniri de viață, probabile și reale, în spiritul normelor și al valorilor morale, acceptate în cadrul societății;
- să aprecieze, într-un mod obiectiv, conduita proprie precum și a celorlalți, conform unei anumite imperative morale;

- să accepte anumite norme, valori, principii etice și să respecte în același timp regulile elementare de conviețuire socială;
- să înțeleagă toate notele esențiale ale unor trăsături de voință absolut necesare în activitatea lor, precum: perseverență, demnitatea, consecvența, virtutea, inițiativa, curajul, responsabilitatea etc.
- să aprobe anumite fapte, acțiuni proprii și ale colegilor care sunt în perfectă concordanță cu toate normele morale și civice;
- să dorească să urmeze o serie de modele pozitive percepute în cadrul grupului de copii, în familie, în literatură;
- să manifeste o atitudine de respingere și de dezaprobare față de anumite fapte și comportamente care dovedesc necinste, violență, agresivitate, lipsa de respect față de toți cei din jur etc;
- să dovedească atitudini pozitive și de colegialitate, sentimente de prietenie;
- să adapteze comportamentul față de sine, precum și față de alții (copii, adulți), față de mediu înconjurător (social, natural), în anumite împrejurări și locuri variate;
- să țină cont de opiniile celor din jur.

Pentru realizarea tuturor acestor obiective, și nu numai a acestora, conținutul efectiv al educației moral-civice ar putea fi axat pe trei axe: (Curriculum pentru educația timpurie a copiilor cu vârsta cuprinsă între naștere și 6/7 ani, 2008)

cunoașterea de sine și chiar conștientizarea identității moral-civice a preșcolarului; modelarea tuturor raporturilor interumane;

modelarea raportului preșcolar-educatie-mediul;

Necesitatea reală a educației moral-civice este însă unanim recunoscută; cu toate acestea, nu există un anumit consens, nici măcar în țările cu o foarte îndelungată tradiție democratică, cu privire la statutul educației moral-civice în cadrul curriculumul-ului școlar. Un element de real consens consta în faptul că educația moral-civică reprezintă un scop și o dimensiune absolut fundamentală a socializării, prin urmare nu ar putea lipsi din oferta de educație. Această întreagă ofertă de educație se concretizează în anumite moduri foarte diferite în cadrul școlii sau al grădiniței.

Deși nu se suprapun foarte exact, educația civică și educația pentru cetățenie democratică vizează finalități relativ similare. Cu o arie mult mai cuprinzătoare, educația pentru cetățenie democratică urmărește de fapt promovarea unei anumite culturi a democrației și a drepturilor omului. Educația moral-civică urmărește însă transmiterea anumitor tipuri de idei despre o anumită societate democratică și exersarea unor diverse practici, care să ofere

copiilor posibilitatea de a putea înțelege ce înseamnă să trăiești ca drept cetățean într-o democrație. (Tomsa, Gh., 2005)

În mod identic, nucleul educației pentru cetățenie democratică și al educației moral-civice este conturat de formarea și dezvoltarea copiilor, tinerilor și a adulților pentru a deveni astfel cetățeni activi și responsabili. În lucrarea de față se folosește termenul de educație moral-civică pentru a putea avea corespondent conceptual lipsit de ambiguități în cadrul Curriculumului Național. (Ulrich, C., 2007, p. 36) Mobilitatea nu reprezintă efectul unei anumite sume de factori (cum vor încerca să evidențieze de fapt majoritatea de analize factoriale), ci produsul efectiv al unui proces care implică simultan un întreg ansamblu de factori sau variabile. Societatea în sine are tendința de a se reproduce, iar mecanismele sale specifice de selecție au ca și efect, în foarte mare parte, menținerea structurii existente.

Modalități și strategii de stimulare a motivației învățării la elevul cu CES

Cara Alina

Modelăm de-a lungul carierei didactice numeroase caractere și, spre surprinderea mea, generație de generație preluăm spre instruire și formare copii cu deficiențe propriu-zise, cât și copii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Toți sunt diferiți, fiecare are propriile nevoi. Am încercat să descopăr nevoile copiilor și să le înțeleg diferențele. E bine să nu uităm: COPIII SUNT DIFERIȚI ! Să ne aplecăm diferit la fiecare ! Să le oferim ceea ce au nevoie ! I-am înțeles pe copiii cu ADHD atunci când am aflat că boala îi privează de capacitatea de a se concentra și de a acorda atenție celor din jur. Am aflat că sunt nervoși și pot fi distrași foarte ușor. Sunt migăloși, perfecționisti, emotivi, creativi. A fost esențial să-i încurajez în tot ce au făcut, nu i-am persecutat pentru greșeli. Tot ce a trebuit pentru a le canaliza energia a fost găsirea unui domeniu care să-i pasioneze. Secretul pentru a-i ține în frâu este motivarea și cel mai important lucru e să nu fie lăsați să se plictisească. În cazul utilizării unor diverse forme de organizarea a clasei, anumitor metode de predare, învățare și evaluare sau a anumitor materiale didactice am observat unele progrese în rândul elevilor cu CES. Lucrul în echipă i-a ajutat foarte mult pe copiii cu dificultăți de învățare. Făcând parte dintr-o echipă în care sarcinile au fost formulate ținând seama de nivelul lor de dezvoltare, copiii au primit întotdeauna sprijinul colegilor, astfel că le-a fost mult mai ușor să rezolve sarcinile. Bazându-mă pe o cunoaștere foarte bună a nevoilor, a aptitudinilor fiecăruia am căutat să găsesc calea de mijloc în care instruirea și evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât și caracter diferențiat, adaptat la particularitățile deficiențelor elevilor cu CES. Stima de sine a unui elev crește atunci când se simte conectat cu educatoarea / învățătoarea și cu colegii. Rolul meu este / a fost acela de a-i ajuta să împartă, a-i învăța reciprocitatea și de a-și recunoaște rolul în grup. Copiii pot simți că fac parte din colectivul clasei/ grupei, dar nu că au un rol important. În fața unui comportament dificil reacția mea nu a fost /este pedeapsa, atenția negativă, izolarea de colegi sau alți copii, pentru că cel vizat se simte și mai descurajat și izolat. I-am încurajat pe acești copii să contribuie la activitățile clasei/grupei. Astfel ei au ajuns să învețe cum se împart deciziile, importanța efortului de grup, cum să-și gestioneze timpul. De exemplu, când un elev și-a deranjat constant colegii împrăștiindu-și jucăriile/hârtiile peste tot și scăpând mereu obiecte sub bancă decât să-l izolez sau să-l mut, mai bine am făcut o discuție în grup despre cum poate fi rezolvată problema și copiii pot veni cu idei / se oferă să-l ajute. În felul acesta se dezvoltă și empatia. Și utilizarea unor mijloace didactice interactive în cadrul orelor s-a dovedit a fi un factor de succes. Să captezi atenția unui copil cu CES pare uneori un lucru irealizabil, dar utilizarea unor mijloace didactice precum laptopul, videoproiectorul, flipchartul, creioanele colorate pot transforma o lecție neatractivă într-una interactivă pentru toți copiii, nu numai pentru cei cu cerințe speciale, având drept urmare creșterea interesului și participarea activă a copiilor.

Un curriculum planificat diferențiat precum și programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii va duce la creșterea motivației față de învățatură. Abordarea incluzivă susține că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele din calea învățării și că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilitățile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Într-o abordare incluzivă toți elevii trebuie considerați la fel de importanți, fiecăruia să le fie valorificate calitățile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Bibliografie :

1. Albu A., Albu C. "Asistența psihopedagogică și medicală a copilului deficient fizic", Iasi, Poliron, 20006.
2. Arcan P, Ciumageanu D "Copilul deficient mintal", Ed Facla

3. Ionescu S "Adaptarea socioprofesională a deficienților mintal", Bucuresti, Ed Academiei, 1975
4. Popescu G, Plesa O "Handicap, readaptare, integrare", Bucuresti, Pro Humanitate, 1998
5. Verza E, Păun E "Educația integrată a copiilor cu handicap", Unicef, 1998
6. Weihs T J "Copilul cu nevoi speciale", Ed Triade, Cluj Napoca, 1998

Care este rolul poveștilor în educația copiilor?

Pătruțoiu Simona

Poveștile vor face pe cel mic să își dorească să fie el însuși personajul pozitiv.

Mesajul poveștilor va fi mereu faptul că în povești există totdeauna o cale către un final fericit, nu contează câte obstacole întâlnește în drum eroul principal. Normal că de fiecare dată personajul negativ, cel rău, cel mincinos, cel crud, cel zgârcit și urât are de pierdut.

Prin intermediul poveștilor, copilul descoperă lumea. Prin lupta dintre bine și rău, copilul învață strategii de viață, descoperă consecințele unor fapte și atitudini și își însușește comportamente sociale pozitive. De mici copii îndrăgim poveștile. Mai mult decât atât, aceste povești au rolul de a stimula educația și imaginația copiilor, care învață să descopere lumea minunată a cărților.

Poveștile îi permit copilului să pătrundă într-un univers fantastic, plin de mistere și cât se poate de fascinant. Această fascinație îl atrage și încet, încet cu fiecare poveste citită micul ascultător pătrunde în această lume.

Odată pătruns în această lume, cel mic începe să își dezvolte limbajul, dar și să își îmbogățească imaginația. Mai mulți, specialiști spun că poveștile îi ajută pe cei mici să crească frumos.

Citirea unei povești poate fi un moment deosebit de relaxant pentru cel mic. Unul dintre cele mai importante lucruri pe care cei mici le învață din povești este diferența dintre bine și rău. În povești ca și în basme, binele învinge întotdeauna. Cel mic va dobândi deprinderi pentru a realiza judecăți de valoare, precum și exprimarea propriilor sentimente într-un mod simplu.

Copilul poate învăța ce înseamnă prietenia și care sunt aspectele pozitive ale vieții. Mai mult, va încerca să fie mai prietenos, precum personajele din poveste, bun, prieten cu alți copii, de ajutor precum personajele din poveste.

Cu ajutorul personajelor de poveste, micuțul va reuși chiar să își depășească anumite fobii. Binele și răul sunt două concepte pe care cel mic le poate distinge acum încă din primii anișori de viață. Copilul înțelege că există anumite reguli și conduite ce se aplică în fiecare zi. Aceste reguli trebuie respectate, deoarece în lipsa lor nici o societate nu poate funcționa. De asemenea, va înțelege că dacă nu respecti aceste reguli de conduită, devii personajul negativ, precum cel din poveste, iar personajul negativ întotdeauna suferă consecințele faptelor sale.

JOCUL DIDACTIC IN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

NICA CORNELIA

Ca educatori avem datoria de a nu fi doar simplii transmițători de informații, avem datoria de a cerceta și de a experimenta cele mai adecvate structuri și formule pentru a asigura pregătirea temeinică pentru muncă și viață a tinerelor vlăstare ce ne stau înaintea. Utilizarea jocului didactic în activitatea de predare-învățare-evaluare poate fi eficientă în vederea creșterii performanței școlare. Prin joc, copilul își dezvoltă personalitatea, capacitățile și competențele de bază.

A ne întreba de ce se joacă copilul înseamnă a ne întreba de ce este copil. Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale. Dacă deodată copiii ar înceta să se mai joace, în școli ar fi liniște, n-am mai fi distrași de strigătele sau plânsetele care vin din grădina sau din curtea școlii, atunci n-am mai avea în preajma noastră minunata lume a copiilor, care ne aduce bucurii și griji, am fi triști și am simți un gol imens în suflet.

Profesorii trebuie să îi facă pe elevi să se implice în noi situații de viață prin aplicarea noțiunilor teoretice, să își aleagă modul de învățare, să își evalueze munca, să coopereze, să folosească în mod util tehnologia informațiilor și comunicațiilor. Practic, să devină responsabili, cu sprijinul profesorilor, pentru propria dezvoltare profesională. Există o sumedenie de metode didactice, împărțite în mai multe categorii, fiecare având un anumit rol bine definit în educarea elevului și a formării deprinderilor de învățare a acestuia. Întrucât elevul este în centrul instruirii, metoda aleasă de profesor trebuie să se axeze mai mult pe interesele celui, care învață sau cel puțin să realizeze un echilibru între stilul individual de învățare și logica disciplinei. Elevul trebuie să fie conștient de bagajul de informații pe care îl are și să-și îmbunătățească capacitatea de a învăța singur. Tocmai de aceea consider jocul didactic ca fiind metoda ce răspunde nevoilor elevilor.

Din activitatea desfășurată la catedră am constatat faptul că jocul didactic este o formă de activitate foarte îndrăgită de elevi, antrenantă și motivantă, care ajută la dobândirea de noi cunoștințe, consolidarea acestora, evaluarea priceperilor și deprinderilor. Cunoscând particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, precum și nivelul de pregătire al acestora, am introdus jocul didactic în momente cheie ale lecției pentru a le menține trează atenția, pentru a le stârni curiozitatea, pentru a le stimula interesul pentru învățare. Zâmbetul și bucuria pe care aceștia mi-au transmis-o, m-au determinat să continui perfecționarea în privința metodelor didactice utilizate la clasă, metode în care să primeze inventivitatea, originalitatea și creativitatea, dar și cunoașterea, prin intermediul elevilor, a metodelor ce pot contribui la creșterea randamentului școlar și deci la îmbunătățirea performanțelor școlare. Atmosfera ce se poate crea este uimitoare, caldă și relaxată.

Jocul didactic este o activitate plăcută și atractivă pentru elevi fiind accesibil tuturor datorită originalității sale. Prin joc se antrenează capacitățile creatoare ale elevilor ajutând la asimilarea, fixarea, sistematizarea și consolidarea cunoștințelor. Nu trebuie să uităm însă faptul că rolul jocului didactic este acela de a optimiza actul didactic, de a provoca, de a menține, de a stimula atenția și interesul pentru disciplinele de studiu. Folosit în exces se poate ajunge la diminuarea calității actului didactic.

Joc didactic matematic: Orientează-te

Popa Rita

Scopul: Perceperea unor relații și poziții spațiale între mulțimi sau elementele lor.

Sarcina didactică: Denumirea corectă a pozițiilor spațiale.

Regulile jocului: Copilul numit alege o mulțime de legume și o așează unde dorește, în diferite locuri din sala de clasă. Un alt copil denumește poziția spațială a acesteia. Răspunsurile corecte se aplaudă.

Material didactic: o planșă reprezentând o grădină de legume, mulțimi de legume, borcane, etajeră, coșulețe cu legume.

Desfășurarea jocului: Captarea atenției se realizează printr-o scurtă convorbire despre anotimpul toamna. Se prezintă planșa după care se face o scurtă discuție pe marginea ei. Li se cere copiilor să spună unde se află anumite mulțimi sau elemente ale lor.

Se intuiește materialul didactic existent și se anunță tema jocului.

Explicarea și demonstrarea jocului: Educatoarea așează o mulțime de legume (ardei) în diferite locuri din clasă, explicând și precizând copiilor poziția spațială ocupată de aceasta.

Se execută jocul de probă în scopul verificării înțelegerii regulilor de joc de către toți copiii.

Executarea jocului propriu-zis: Copilul numit de educatoare alege o mulțime de legume și o așează unde dorește, în diferite locuri din clasă. Un alt copil precizează locul unde a fost așezată mulțimea. Exemplu: Georgiana a așezat mulțimea de morcovi pe masă, Vasilica a așezat mulțimea de ardei lângă masă. Jocul continuă astfel până când vor fi așezate toate mulțimile de legume.

Variante:

1. O fetiță este gospodina. Ea numește copiii care să-i aducă coșurile cu legumele pe care dorește să le pună la murat. Copilul solicitat ia coșul și precizează locul de unde îl ia și îl dă gospodinei. Exemplu: Maria, te rog să-mi aduci coșul cu gogoșari!. Maria: Coșul cu gogoșari îl iau din dreapta măsuței.

2. Copiii ajută gospodina să așeze borcanele de murături pe etajeră, precizând poziția relativă a lor.

Evaluarea activității se va realiza prin rezolvarea sarcinilor din caietul de lucru.

În încheierea activității se fixează titlul jocului, se fac aprecieri și se împart stimulente.

Rolul jocului în dezvoltarea copilului

Chesoi Floarea

Jocul este o pregătire pentru viață, o realitate permanentă în viața copilului!

În primul rând, jocul este activitatea care conduce la cele mai importante modificări psihice ale copilului.

În structura activităților psihice, jocul figurează ca formă de activitate în ontogeneza timpurie. Dezvoltarea psihologică a copilului nu se realizează de la sine în mod instinctiv ci prin două instrumente fundamentale: imitația și jocul. Jocul este folosit de copil chiar de la naștere (se joacă cu mânuțele), imitația apare după câteva luni.

În al doilea rând, jocul are un rol terapeutic pentru copiii care nu au dezvoltat spiritul de inițiativă și curajul de a intra în competiție. Prin joc, copilul se eliberează de timiditate, intră în pielea unui personaj, poate spune orice iar reproșurile nu i se adresează lui personal. Copilul este asemănat cu un burete care absoarbe informații, cu un ochi larg deschis spre lume, cu o ureche atentă la tot ce i se spune în jur.

Prin intermediul jocului copiii își îmbogățesc experiența cognitivă, învață să manifeste diferite atitudini pozitive sau negative față de lumea înconjurătoare, își educă voința și își conturează profilul personalității.

Așadar, jocul educă atenția, voința, capacitățile fizice și intelectuale, perseverența cât și trăsături legate de atitudinea față de colectiv, corectitudinea, spiritul de dreptate și sociabilitate. În procesul de învățământ jocul este conceput ca mijloc de instruire și educare a copiilor, ca procedeu metodic de realizare a sarcinilor concrete pe care și le propune procesul de învățământ dar și ca formă de organizare a activității de cunoaștere și dezvoltare fizică și psihică.

Există etape ontogenetice în care copiii trebuie învățați să se joace. Prima etapă este de la naștere până la un an –perioadă în care părinții sau tutorele copilului trebuie să-i acorde o atenție deosebită, să se joace cu copilul, să inventeze sau să caute jocuri potrivite vârstei și să încerce să fie un adevărat model pozitiv pentru copil. Copiii neglijăți care sunt privați de joc au o dezvoltare lentă și sinuasă.

Principalele elemente structurale ale jocului sunt: scopul, subiectul, rolurile și regulile. Copilul prin joc se simte valorizat, prin importanța pe care educatoarea sau părintele o acordă jocului său. Jocurile sunt selectate cu grijă de educatoare ținând cont de aspectele individuale ale copiilor din grupă privind: psihomotricitatea, limbajul, socio-afectivitatea. Copilăria este perioada celei mai intense dezvoltări fizice și psihice ale ființei umane, în jurul vârstei de 6 ani se formează premisele trecerii de la activitatea de joc la cea de învățare. Jocul va completa activitatea de învățare și va ocupa un loc prioritar în procesul de predare-învățare.

Nu orice învățare are un rol formativ, ci doar aceea bazată pe motivație, pe înțelegere și structurarea logică a cunoștințelor, pe problematizare, cercetare și descoperire, pe formarea unor capacități și abilități intelectuale. Jocurile în activitatea de învățare dezvoltă capacitățile intelectuale, ajută la specializarea operațiilor gândirii (logice, creatoare). Jocurile reprezintă o formă de învățare accesibilă, plăcută și atractivă ce corespunde particularităților psihice vârstei au rolul de a stimula copiii din clasele mici care nu și-au format interes pentru studiu.

"Jocul este un impuls irezistibil, prin care copilul își modelează propria-i statuie."

Jean Chateau

„Jocul, esența copilăriei”

Enescu Mirela Claudia

Motto:

„Jocul este și o pregătire pentru viața de mai târziu, dar mai presus de toate, el este însăși viața copilului” (Mc. Dougall)

“Omul nu este întreg decât atunci când se joacă” (Schiller)

„Jocul este singura atmosfera în care ființa sa psihologică poate să respire și în consecință poate să acționeze. A ne întreba de ce se joacă copilul înseamnă a ne întreba de ce este copil, nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale.” (Ed.Claparede)

În viața copilului jocul este o activitate deosebit de atrăgătoare care evoluează între ficțiunea pură și realitatea muncii (M. Debesse, 1967) și ne ajută să cunoaștem mai bine înclinațiile copilului, fiind cel mai bun turn de observație de unde putem avea o vedere de ansamblu asupra dezvoltării copilului. Jocul ne permite să urmărim copilul sub toate aspectele dezvoltării sale, în întreaga sa complexitate: cognitiv, motor, afectiv, social, moral.

Pentru copil “jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Jocul este sintagma, atmosfera în care ființa sa psihologică poate să respire și, în consecință, poate să acționeze” (Ed. Claparede, 1936).

Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale. Un copil care nu știe să se joace, “un mic bătrân”, este un adult care nu va ști să gândească.

„Copilăria este ucenicia necesară vârstei mature, iar prin joc copilul își modelează propria sa statuie” (J. Chateau, 1967) Prin joc el pune în acțiune posibilitățile care decurg din structura sa particulară; traduce în fapte potențele virtuale care apar succesiv la suprafața ființei sale, le asimilează și le dezvoltă, le îmbină și le complică, își coordonează ființa și îi dă vigoare.

În 1990, Asociația Internațională pentru Dreptul Copilului de a se juca a prezentat importanța jocului în procesul educației, afirmând: - jocul are un rol important pe întregul parcurs al procesului de educație; - jocul spontan dezvoltă copilul; - climatul natural, cultural, interpersonal trebuie îmbunătățit și extins pentru a încuraja jocul;

Ce este jocul? - o experiență naturală, universală; - o formă de activitate individuală sau de grup; - un mod de explorare a mediului înconjurător; o modalitate de dezvoltare a competențelor sociale, a inteligenței, a limbajului, a creativității; - o cale de transmitere și păstrare a culturii autentice, de cunoaștere și intercunoaștere; - jocul oferă oportunități pentru copiii cu nevoi speciale, favorizează incluziunea socială. Jocul este considerat o strategie optimă pentru promovarea îngrijirii timpurii și a dezvoltării. Jocul, în contextul atașamentului securizant oferit de adulți, oferă copiilor bogăția, stimularea și activitatea fizică de care au nevoie pentru dezvoltarea creierului pentru învățarea viitoare.

Jocul este un proces interdisciplinar, el încurajează toate tipurile de inteligență, conform teoriei inteligențelor multiple a lui H. Gardner (1983): lingvistică, muzicală, logico-matematică, spațială, corporal-chinestezică, personală și socială.

METODE ȘI TEHNICI DE EVALUARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE

BOTOROAGA ELENA

Prin platformele și aplicațiile disponibile online, drumul este larg deschis pentru diverse tehnologii utile în predare și evaluare, dar ceea ce trebuie să vină întâi este modul în care tehnologia va îmbunătăți pedagogia folosită. Deci, pedagogia mai întâi; apoi tehnologia.

Experiența actuală ne ajută să înțelegem că tehnologiile sunt instrumente de aplicat cu atenție și în mod adecvat. Provocarea pentru profesori este să se îndepărteze de noțiunea de evaluare ca document Word – adică de la simpla înlocuire a unei bucăți de hârtie cu un document electronic – și să folosească tehnologia pentru a-i ajuta pe elevi să devină autonomi în învățare.

Învățarea – și evaluarea – bazată pe proiect, cu utilizarea media, poate oferi elevilor o serie de opțiuni. . Creativitatea manifestată este uluitoare.

Profesorii care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în sarcini și evaluare au alegeri aproape nelimitate.

Să enumerăm câteva:

- Google Classroom: aici puteți discuta cu elevii – Meet video chat e inclus gratuit acum; pot fi corectate temele și poate fi oferit feedback direct fiecărui elev, se poate crea o bancă de comentarii pentru feedback mai facil pe baza celor mai frecvente comentarii pe care le oferiți elevilor etc.

- Google Jamboard este un mod de vizualizare foarte facil al unor răspunsuri scurte – toți elevii pot vedea toate răspunsurile date pe post-it-uri virtuale.

- Google Forms (permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru a obține feedback, pentru a trimite confirmări de participare la un eveniment, dar și pentru a crea teste scrise. Serviciul permite profesorului să includă imagini sau video pentru interpretare sau ca material de reflecție pentru elev. Elevii pot primi atât întrebări deschise, cât și închise, cu mai multe variante de răspuns, sau nu.)

Funcția Quiz permite, pe mai departe, oferirea de feedback prompt. Elevii pot afla imediat dacă la un test cu răspunsuri la alegere au răspuns corect sau nu. Aici măiestria profesorului este să construiască distractori (răspunsuri greșite, care rezultă dintr-un proces de gândire eronat, dar frecvent la elevi) cât mai buni. Mai mult, putem să includem explicații pentru răspunsul greșit, explicații pe care elevul să le primească de îndată ce a terminat testul. În plus, elevii pot relua testul.

- Kahoot – baza pedagogică a acestei aplicații este că elevii devin „profesori”, construind ei înșiși itemi de teste.

- Wordwall – mai multe tipuri de activități potrivite pentru evaluare, mai ales la învățământul primar.

Există, de asemenea, multe programe de animație pe care elevii le pot folosi pentru a realiza prezentări: Prezi, Animaker etc. Elevii pot să realizeze filmulețe cu screencast-o-matic în care să surprindă atât imagine de pe interfața device-ului propriu, cât și vocea proprie.

Se spune că cel mai bun instrument este cel pe care oamenii îl vor folosi. În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă.

Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, iar creativitatea pe care tehnologia îți permite să o exprimi este ceva despre care profesori din diverse colțuri ale lumii vorbesc în mod constant într-un sens pozitiv.

Metode si tehnici in abordarea disciplinei DEZVOLTARE PERSONALA

Ionescu Iuliana

Disciplina Dezvoltare personală este dedicată activităților de învățare care au ca scop dezvoltarea capacității elevului de a se autocunoaște și de a-și exprima într-o manieră pozitivă interesele, aptitudinile, trăirile personale, abilitățile de relaționare și comunicare, reflecțiile cu privire la învățare.

În cadrul disciplinei, se formează în primul rând abilități și se dezvoltă atitudini, finalitatea fiind dobândirea încrederii în sine, starea de bine a copiilor, pregătirea lor pentru viață și pentru viitor. De-a lungul anilor de studiu, toate ariile curriculare își asumă o parte din responsabilitatea privind dezvoltarea personală/socială, educațională și de carieră a elevilor, existând astfel posibilitatea abordării integrate a unora dintre activitățile propuse.

Profilul de formare al elevului din perspectiva disciplinei Dezvoltare Personală vizează trei dimensiuni ale dezvoltării personalității elevului:

- Manifestarea interesului pentru autocunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine și față de ceilalți;
- Exprimarea adecvată a emoțiilor în interacțiunea cu copii și adulți cunoscuți;
- Utilizarea abilităților și a atitudinilor specifice învățării în context școlar.

Disciplina Dezvoltare personală oferă un cadru semnificativ pentru stimularea flexibilității cognitive și a creativității elevului, aceștia fiind încurajați să adreseze întrebări, să comunice propriile opinii, să aibă intervenții argumentate, să reflecteze asupra temelor puse în discuție, să manifeste inițiativă, să exprime idei originale și emoții autentice despre ceea ce învață.

Strategiile didactice, organizate sub diferite forme, stimulează participarea activă, în mod individual sau în echipă. Accentul în orele de Dezvoltare personală este dat de spontaneitatea și creativitatea răspunsurilor elevilor la sarcinile propuse. Analizele succesive, momentele de autoevaluare și de reflecție oferă copiilor cadrul necesar pentru interiorizarea conceptelor tematice, pentru dezvoltarea încrederii în sine, astfel încât să facă față provocărilor școlare sau celor din viața de zi cu zi.

Strategiile didactice recomandate pentru orele de Dezvoltare personală sunt cele activ-participative.

Sarcinile de lucru pot fi realizate individual, în perechi/echipă, independent sau facilitate de cadrul didactic. O activitate poate debuta cu un scurt brainstorming care valorifică ideile creative și experiențele anterioare ale elevilor.

Metodele și tehnicile art-creative permit utilizarea unei palete largi de resurse (creioane și coli colorate, pensule și acuarele, foarfece, lipici, la materiale reciclabile, elemente din natură, bucăți de material textil, plastic etc.) care antrenează și motivează elevii. Este recomandată crearea unor produse diverse, colorate, originale, care să valorifice imaginația și creativitatea elevilor.

Jocul de rol și simularea (dramatizare, marionete, teatru) pregătesc copilul pentru situații reale de viață și facilitează dezvoltarea comunicării verbale și nonverbale, a empatiei, a toleranței. Lucrul în echipă antrenează strategiile de rezolvare a conflictelor și modalitățile de comunicare eficientă.

Problematizarea oferă oportunitatea de a căuta soluții pentru diferite situații de tip investigativ și de a stimula curiozitatea naturală elevilor. Exercițiile și jocurile vor combina mișcarea, verbalizarea, manipularea unor obiecte. Conversația euristică, dezbaterea și discuțiile de grup permit elevilor să se raporteze, să învețe și să valorizeze atât experiența personală, cât și experiența colegilor. Tehnicile specifice dezvoltării gândirii critice (de exemplu: turul galeriei, ciorchinele, jurnalul cu dublă intrare, pălăriile gânditoare etc.) asigură exprimarea propriilor opinii și creează premisele dezvoltării asertivității.

Exemple de jocuri ce pot fi utilizate in orele de Dezvoltare Personală

„Baloane vesele si triste”

Scop: Activitatea vizează stimularea elevilor pe direcția unei exprimări emoționale deschise, autentice, spontane și descoperirea abilităților empatice, antrenarea conduitelor prosociale și de socializare,

dezvoltarea spontaneității și exersarea potențialului creativ al elevilor.

Sarcina: După ce se umflă baloanele (galbene) cu ajutorul elevilor, aceștia vor desena (cu marker-ul) pe baloane stări și trăiri emoționale preferate: bucurie, tristețe, furie, mirare, îndoială, rușine etc. Așadar, elevii trebuie să identifice diferite stări emoționale, să confere etichete verbale acestor stări și să interpreteze în fața celorlalți un rol ales sau dat.

Baloanele se vor arunca în aer. Elevii le vor prinde pe rând și se vor identifica cu ele, experimentând toate trăirile.

”Ghemul magic”

Scop: Activitatea vizează consolidarea relațiilor personale și de grup.

Sarcina: Inițiatorul are în mână un ghem de sfoară. El va oferi ghemul unui participant spunându-i de ce l-a ales: „te-am ales pentru că ești un prieten bun, mă ajuți...” sau ”te- am ales pentru că tu știi jocuri frumoase...”etc. Cel ales prinde sfoara și oferă ghemul altui coleg spunându-i ce calități a remarcat la el, de ce îl apreciază. Fiecare participant va alege cel puțin un coleg, până ce sfoara va forma o rețea asemănătoare unei pânze de paianjen. La sfârșit inițiatorul adresează întrebările:

- Cum v-ați simțit în timpul jocului?

- Ce ați aflat nou?

Concluzia aparține tot inițiatorului care va remarca faptul că într-o clasă toți colegii sunt conectați ca într-o rețea și că este esențial ca relațiile lor să fie bune.

„Mimă”

Scop: Recunoașterea emoțiilor, etichetarea corectă a emoțiilor.

Materiale: Fișă de lucru cu diferite situații ipotetice .

Sarcina: Realizați bilețele cu situațiile descrise în fișă și introduceți-le într-o cutie:

1. Împărțiți elevii în două grupe și explicați-le că vor avea ca sarcină să recunoască situația și emoțiile mimate de colegi.
2. Rugați elevii să-și desemneze câte un reprezentant și cereți acestuia să extragă din cutie un bilețel și să mimeze cât mai bine situația, utilizând gesturile și mimica, astfel încât membrii echipei lor să poată descoperi (din maxim 3 încercări) despre ce situație și emoție este vorba. Această activitate se poate desfășura și sub forma unui concurs în care câștigă grupa ce reușește să ghicească cele mai multe situații și emoții.
3. Discutați cu elevii câteva dintre situațiile identificate. Insistați pe diferențele care pot să apară în reacțiile emoționale la elevi diferiți.

Disciplina Dezvoltare personală vine în sprijinul multor altor discipline si nu in ultimul rand si al matematicii , sprijinind elevii care de multe ori considera matematica o disciplina grea , cu concepte inabordabile , cu notiuni pe care nu le inteleg , nu gasesc calea spre solutionarea problemelor .

Invatatorul ii va incuraja pe elevi in rezolvarea problemelor , in abordarea acestora si gasirea solutiilor , castigand incredere in sine , bucuria reusitei si nu in ultimul rand inregistrarea unui progres .

Emotiile pozitive invaluie conceptele matematice , de altfel reci si inerte , cu scilipiri ce deschid inimile copiilor , ii sprijina in aflarea adevarului , in aplicarea demersurilor investigative , in abordarea unui comportament responsabil in raport cu mediul .

TRANZIȚIA DE ACASĂ LA GRĂDINIȚĂ

Ferche Alina

Este demonstrat de cercetări faptul că tranziția ca experiență suportivă și lipsită de stress influențează dezvoltarea potențialului copilului atât din punct de vedere academic cât și social.

Aceasta constatare obligă la o atentă analiză a modului în care este percepută tranziția ca process multidirecțional și dynamic în cultura instituțională a instituției de proveniență, precum și a modului în care este implementată aceasta, mai ales în perioada post pandemie.

În perioada educației timpurii copiii au contact cu medii diferite și învață într-o varietate de locuri, acasă sau în instituția de educație timpurie, prin interacțiune cu adulții care-i înconjoară, părinți sau profesioniști, în serviciile de educație timpurie pe care le frecventează sau în grupurile de joacă.

La intrarea copilului într-un nou mediu, precum el al grădiniței, acesta parcurge mai multe etape în adaptarea lui, etape care au o influență semnificativă asupra practicilor educaționale adoptate, respectiv:

1. Etapa în care copilul încearcă să se desprindă de familie.

În această etapă, pentru educatoare și părinți pot fi de ajutor vizitarea instituției înainte de începerea frecventării propriu-zise și contactul cu persoana cheie/de referință în relația cu Copilul după intrarea în grădiniță.

2. Etapa în care copilul simte insecuritate, nesiguranță – respective perioada în care copilul a înțeles deja care este rutina, dar fondul este al emoțiilor, al îngrijorării. O jucărie adusă de acasă, un obiect personal al mamei, pernița preferată, fotografiile ale părinților sunt elemente care ar putea contribui la depășirea cu succes a acestei perioade.

3. Etapa separării sigure – este etapa în care copiii dovedesc capacitate de separare și stare de

Bine în noul mediu, asistați de și cu încurajarea personalului, care le explică rutinele, le

Validează emoțiile și comportamentele, dar și a părinților, care îi investesc cu încredere.

Etapa desprinderii copilului de mediul familial, în special de lângă mamă, reprezintă o provocare atât pentru cei mici, cât și pentru cei mari. Aceasta nu trebuie privită ca pe o dramă, mai ales că este posibil ca cea mai frumoasă surpriză să vină din partea actorului principal – copilul. Este foarte posibil să-i placă la grădiniță!

Spune-mi ce mănânci,ca să-ti spun cine ești!

Șerban Cristina

În cadrul "Săptămânii altfel"-preșcolarii grupei mari,de la G.P.P nr 24,au desfășurat o activitate de educație pentru sănătate intitulată "Spune-mi ce mănânci ,ca să-ti spun cine ești".Această activitate a fost propusă și realizată de profesor Șerban Cristina.

Preșcolarii sunt vulnerabili la problemele de alimentație ,deoarece sunt dependenți de adulți ,de stilul lor de viață.Fiecare copil are nevoie de multă energie pentru creștere și dezvoltare ,alături de toate substanțele nutritive din alimente.

Obiectivele propuse pentru această activitate au fost:

- creșterea consumului de fructe si legume;
- limitarea consumului de dulciuri;
- eliminarea din consumul zilnic a sucurilor carbogazoase;
- stimularea consumului de apă.

Copiii le-a fost explicată importanța unei alimentații sănătoase,importanța consumului de fructe și legume.Aceștia au pregătit o gustoasă salată de fructe ,pe care au savurat-o ,după care au colorat Masca Fructelor Vesele.

In cele ce urmeaza vă voi prezenta câteva idei de stimulare a consumului de fructe și legume zilnic,idei pe care le am găsit într o carte și pe care vreau să le împărtășesc și celor interesați de acest subiect:

- Oferiți zilnic celor mici fructe și legume;-șansele ca ei să consume cât mai multe sunt cu atât mai mari cu cât acestea le sunt mai la îndemână.
- Fiți creativi!-pregătiți le în diferite feluri (crude,fierte,piure,coapte,în supe,etc),pentru a-i atrage;
- Implicați și copiii în pregătirea lor;
- Perseverați!-multor copii le trebuie un timp îndelungat să accepte unele fructe și legume .Nu vă lăsați descurajați de refuzurile lor ,insistați.Nu ii certați sau criticați!
- Fiți exemplu!-copilul trebuie să vă vadă consumând fructe și legume zilnic,iar pentru că lui îi place să imite ,va lua un bun exemplu.

EFICIENȚA RECOMPENSEI ÎN ACTUL EDUCAȚIONAL

Jarca Anca

În 1973, trei psihologi sociali, Mark Lepper, David Greene și Richard Nisbett au afirmat că recompensele menite să condiționeze comportamentele oamenilor nu doar că nu reușesc să dezvolte interesul pentru activitatea „premiată” ci chiar scad, în timp, motivația pentru ea. Și ca orice specialiști serioși au realizat și un studio prin care să își testeze ipoteza. Ei au mers într-o gradiniță, au ales 51 de copii cu vârste între 3 și 5 ani, cărora le-au oferit seturi de carioca atractive cu care aceștia să se poată distra. Copiii au fost împărțiți în 3 grupe:

- o Unui grup i s-a zis de la început că participanții vor primi o recompensă pentru calitatea desenelor realizate;

- o Un grup de copii a primit același tip de recompensă, dar fără să fie anunțat dinainte;

- o Copiii din al treilea grup nu au fost anunțați și nici nu au primit vreun premiu. Nu a fost urmărită calitatea desenelor lor.

Au fost urmăriți pe parcursul unei luni, 3 zile consecutive pe săptămână, timp în care s-a observat cât de des copiii sunt interesați de a folosi cariocile.

Rezultatele studiului au confirmat ipotezele cercetătorilor. Copiii care au desenat pentru a primi o recompensă și-au pierdut interesul pentru această activitate mult mai repede decât celelalte 2 grupuri. În plus, calitatea desenelor a fost mai scăzută în grupul celor care așteptau să fie recompensați, ca și cum erau mai concentrați pe ceea ce urmau să primească și mai puțin dispuși să depună efort pentru a realiza un desen frumos. Studii care au confirmat ineficiența motivațională a recompenselor exterioare au fost realizate și asupra adolescenților și adulților.

Explicațiile acestor rezultate pot fi diverse. În primul rând, când o activitate se asociază din start cu o recompensă interesul ajunge să fie pentru această din urmă și nu pentru activitatea în sine. Când recompensa este eliminată sau scade în atractivitate (orice tip de recompensă care e folosită constant în aceeași formă devine nestimulativă) interesul dispare și el.

O altă explicație ar fi asocierea din mintea noastră legată de recompense și activități indezirabile. Atât recompensele cât și pedepsele sunt forme de control: „Dacă mai lovești primești bulină neagră”, „Dacă o să fii cuminte o să primești bulină veselă”, „Dacă faci curățenie la tine în cameră o să vină Moș Crăciun și la tine”, „Dacă veți realiza la timp proiectul veți avea parte de o primă” etc. Este foarte posibil că în mințile noastre recompensele să fie asociate cu o constrângere, o îngrădire.

De când acești 3 psihologi au realizat studiul în cauză și până în zilele noastre au fost făcute cercetări care au demonstrat că stimulentele extrinseci au efecte negative asupra performanței, asupra creativității sau asupra capacității de rezolvare de probleme.

COMUNICAREA NONVIOLENTĂ

Trif Rodica

Comunicarea non-violentă reprezintă un model de comunicare dezvoltat în anii 1960 - 1970 de către Marshall Rosenberg și care poate constitui un mijloc de rezolvare a conflictelor, precum și o modalitate de a deveni conștienți de impactul gândirii și al utilizării limbajului în conversațiile zilnice.

Comunicarea non-violentă se bazează pe exprimarea onestă și empatie, precum și pe idea că ființele umane se nasc pline de compasiune, în vreme ce violența psihologică și fizică se învață prin cultură. Comportamentul uman este generat de încercările de a satisface unele necesități. Atunci când aceste încercări sunt în dezacord, apare conflictul. Armonia poate fi readusă atunci când identificăm necesitățile și sentimentele care le însoțesc, ale persoanelor din jur. Astfel, comunicarea non-violentă își propune să promoveze relațiile între oameni bazate pe compasiune.

În afară de rezolvarea pe cale pașnică a conflictelor personale, publice, domestic sau internaționale, comunicarea non-violentă are beneficii în relațiile personale: profunzime mai mare a legăturilor emoționale, transformarea judecății și criticii în înțelegere, ascultarea cu adevărat a copilului, obținerea lucrurilor dorite fără a utiliza autoritar sau învinovățirea, identificarea în spatele discursului verbal a necesităților celorlalte persoane.

Pentru familii și părinți, comunicarea non-violentă reduce conflictele și rivalitatea între frați, transformă lupta pentru putere în cooperare și încredere, creează legături bazate pe dragoste necondiționată, protejează și promovează autonomia copiilor, maximizează potențialul elevilor la școală, îmbunătățește relațiile între elev, profesor și părinte. În privința dezvoltării personale, individual învață să transforme sentimentele de rușine și depresie în stăpânirea propriei vieți, elimină obiceiurile proaste și rămâne conectat la propriile necesități și preferințe.

Sfera de aplicabilitate a comunicării non-verbale este foarte variată, de la relații interpersonale, la negocieri la nivel internațional, vindecare personală, schimbare socială, vindecarea adicțiilor și tulburărilor post-traumatice, etc. Acest model de comunicare transformă furia, atitudinile destructive și comportamentele nedorite în acțiuni mai pașnice și mai utile.

Importanța activităților extracurriculare în învățământul preuniversitar

ION SANDA GABRIELA

Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi vremea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

Pornind de la citatul de mai sus, putem desprinde cu ușurință funcțiile și obiectivele activităților extracurriculare în cadrul învățământului preuniversitar. Într-adevăr, consider că cel mai important este să orientăm elevii noștri către adaptare și integrare în societatea din care fac parte, adică spre descoperirea de noi soluții pentru orice tip de problemă/obstacol întâlnit, soluții pe care să le găsească, să le descopere făcând conexiuni între cunoștințele și informațiile dobândite în cadrul orelor, activităților școlare și extrașcolare desfășurate. În sprijinul acestor rezultate vin atât predarea integrată, dar și activitățile extracurriculare.

Activitățile extracurriculare nu intră în domeniul curriculumului oficial, dar susțin în mod direct dezvoltarea competențelor promovate prin programele școlare, au caracter coplementar activităților de învățare realizate la clasă, adâncesc și largesc informațiile, cultivă interesul pentru diferite domenii de activitate. Ele susțin dezvoltarea sistemelor relaționate de cunoștințe, abilități, competențe, dezvoltarea deplină a potențialului personal și reducerea inegalității și excluziunii sociale, stimularea implicării copiilor în promovarea valorilor și principiilor etice (dreptate, toleranță, pace, cetățenie activă, respectarea drepturilor omului, etc), integrarea socială și participarea activă a copiilor în comunitate, ridicarea standardelor calității procesului educațional.

Activitățile extrașcolare se referă la acele activități realizate în afara mediului școlar, în afara instituției de învățământ, cu participarea clasei, a mai multor clase de elevi sau a mai multor instituții de învățământ.

Activitățile extrașcolare vizează, de regulă, acele activități cu rol complementar orelor clasice de predare-învățare. Aria de desfășurare a acestora e greu de delimitat. Pot fi excursii, drumeții, vizite la muzee, la diverse instituții publice, la alte unități de învățământ, vizionarea de spectacole de teatru, operă, muzică clasică, activități artistice, cluburi tematice, activități sportive, legate de protecția mediului etc. Câteva caracteristici de bază ale activităților extrașcolare sunt:

- înglobează activitățile organizate de școală în afara mediului școlar sau/și de către alte instituții extrașcolare specializate (cluburi sportive, cluburi și palate ale copiilor, școli de artă/ muzică pentru copii, etc.);
- au rol complementar celui al școlii;
- dezvoltarea copiilor depinde de un întreg sistem de fenomene și relații, iar activitățile extrașcolare reprezintă un element fundamental în rețeaua școală-familie-comunitate;
- oferă posibilitatea de exprimare și explorare a identității.

Participarea la acest tip de activități lărgeste orizontul cultural al elevilor, completând cu noțiuni noi volumul de cunoștințe însușite în cadrul orelor de curs. De asemenea, constituie un mijloc de formare a competențelor, contribuie la educarea morală, estetică a elevilor, disciplinându-le acțiunile și extinzându-le orizontul cultural-artistice. Activitățile extrașcolare reprezintă un mijloc de formare a deprinderilor elevilor de a-și folosi, în mod rațional, timpul liber, sunt propice manifestării spiritului de independență și inițiativei.

O altă particularitate a activităților extrașcolare, de o reală importanță, o constituie legătura acestora cu partea practică. Aplicarea cunoștințelor în cadrul activităților extrașcolare are valoarea unui

exercițiu de dezvoltare a aptitudinilor elevilor. Important în derularea acestor activități este faptul că elevii pot fi antrenați atât în inițiere și organizare, cât și în modul de desfășurare a acestora. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților școlare cu cele extrașcolare. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, cultivarea interesului pentru acțiuni socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, valorificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Prin aceste activități li se oferă elevilor un alt mod de însușire a unor trăiri, valențe pozitive ale vieții, valori morale și nu numai. Activitățile extrașcolare dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea generației tinere în actul decizional, realizându-se astfel o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală, fiind un suport extraordinar și stimulând în același timp învățarea prin descoperire. Educația nonformală reprezintă spațiul aplicativ pentru educația formală. Activitățile extracurriculare generează creșterea ratei promovabilității școlare, atmosfera de lucru este deschisă, atractivă, relaxată, elevii nu se mai simt constrânși fața de anumite condiții din clasă. Ele contribuie la egalizarea șanselor de dezvoltare personală. În conjunctura de lucru nonformală, elevii devin dezinvolți și capătă încredere, dorința de implicare fiind mai mare. Implicându-se cu mai mult curaj, crește stima de sine, personalitatea se dezvoltă liber, fără sincope. Activitățile extracurriculare au impact în orientarea școlară și profesională. Proiectele și programele educative de cooperare internațională contribuie la dezvoltarea dimensiunii europene a activităților. Copiii implicați în aceste proiecte au posibilitatea de a cunoaște și alte moduri de viață, alte sisteme de educație, culturi diferite, cei implicați descoperă și ceea ce ne aseamănă cu alte popoare.

Comunicarea didactică în contextul pandemiei de COVID-19

Roșu Maria- Gabriela

Comunicarea didactică este un ansamblu de activități, o formă de relaționare între educat și educator, în cadrul căruia comunicarea prin limbaj este doar una dintre componente, este drept, dar cea mai importantă, prin complexitatea ei. Scopul final al acestei comunicări este modelarea în sens pozitiv a personalității elevului, transformarea lui într-o persoană care a dobândit competențe care o fac să se integreze pe piața muncii și în societate. Uneori activitatea școlară nu se poate desfășura la parametri optimi din cauza intervenției unor factori exterior care perturbă întreg procesul educational.

Pandemia de COVID-19 a dus la închiderea școlilor și a unităților preșcolare din toată lumea. Pandemia a afectat profund educația și a agravat inechitățile sociale existente deja. Copiii din familii cu venituri reduse, cei din zonele rurale cu infrastructură deficitară, cei din cadrul minorităților etnice și lingvistice, copiii cu dizabilități, copiii migranți și refugiați, copiii aflați în conflict cu legea, copiii și tinerii care nu frecventează instituțiile educaționale, băieții și fetele care locuiesc în condiții dificile sau în cămine se confruntau deja cu bariere semnificative pentru participarea la educație și învățare și aveau parte de educație și de avantaje sociale mai reduse decât cei de aceeași vârstă.

În contextul pandemiei de COVID 19 s-a realizat o trecere bruscă de la învățarea în cadrul unei clase la educație la distanță și/ sau clase virtuale. Mulți solicită să se facă o distincție între învățarea online (bazată pe pedagogia incluzivă) și învățarea la distanță, în recunoașterea faptului că învățarea online a fost planificată și organizată, în timp ce învățarea la distanță se referă mai ales la utilizarea tehnologiei pentru a efectua sarcini concepute pentru predarea în clasă. În această situație, comunicarea didactică a suferit transformări fără precedent în istorie.

În acest sens, au apărut reguli și imperative noi, astfel încât procesul instructiv-educativ să se poată desfășura în continuare. Astfel, s-a evidențiat necesitatea elaborării la nivel central a unor documente de sprijin pentru organizarea școlii de acasă (metodologii, ghiduri, pachete de resurse), în special pentru mutarea predării în mediul online. O altă cerință o reprezintă susținerea școlii de acasă prin platforme specializate pentru învățarea online și site-uri oficiale care centralizează inițiativele din acest domeniu. Alte imperative ale educației în timp de pandemie sunt:

- Susținerea elevilor și a părinților prin mesaje frecvente, explicații, întrebări și răspunsuri;
- Instituirea de măsuri clare care să promoveze abordări echitabile în educație, dat fiind că, în situațiile de criză, cei vulnerabili devin și mai vulnerabil;
- Reorganizarea procedurilor de evaluare (ajustarea calendarelor de examen, anulare sau reprogramare de examene).
- Promovarea de soluții descentralizate, ce lasă loc inițiativelor diferite, multe decizii procedurale fiind plasate în grija autorităților locale și a școlilor/universităților;
- Susținerea părinților, mult mai solicitați de organizarea actuală a educației de acasă.

Jocuri pentru copii cu ADHD

CĂUȚIȘANU DANIELA

1. Prinde-mă!

Copilul va alerga și noi vom încerca să-l prindem. Dacă am reușit să-l atingem, copilul „va ingheța” și va trebui să rămână nemișcat 10 secunde. Apoi, poate fugi din nou. Jocul este distractiv și antrenează autocontrolul.

2. Ține sacul bine!

Avem nevoie de un mic săculeț umplut cu fasole ce se poate așeza pe capul copilului. Vom folosi și noi un astfel de săculeț, iar copilul va imita mișcările noastre: plimbare, ne aplecăm ușor în față, ne lăsăm pe genunchi, fără a scapa sacul de pe cap.

3. Jocuri cu mingea

Aruncăm mingea de la unul la altul, îi explicăm copilului că în momentul în care spunem „Roșu!” va trebui să ridice mingea deasupra capului. Jocul solicită concentrarea și viteza de reacție a copilului.

4. Unde cânta toba?

Copilul va închide ochii, apoi vom bate într-o toabă. Trebuie identificat din care colț al camerei a auzit sunetul tobei.

5. Spune după mine!

Aruncăm o jucărie de pluș copilului și rostim un nume cu o anumită intensitate. Copilul ne va arunca jucăria, reproducând intensitatea numelui (tare sau încet).

6. Găsește diferențele

Vom folosi un set de obiecte (câte două din fiecare) și le vom așeza într-o anumită ordine, cu mici diferențe. Copilul va analiza obiectele și va identifica diferențele.

Activitatea permite copilului să maximizeze atenția acordată detaliilor.

Cel mai important lucru pentru copii este să aibă parte de experiența succesului, să se bucure de reușita în cadrul jocurilor. Ei sunt la fel de inteligenți și capabili ca ceilalți copii. Acest sentiment va conduce la întărirea stimei de sine și a autoeficacității.

Activitățile extrașcolare și extracurriculare din mediul preșcolar

Petric Mădălina

Învățarea și educarea copilului este influențată cu preponderență de contactul acestuia cu mediul fizic din care face parte. Relațiile sale sociale sunt determinate de interacțiunile pe care le inițiază cu persoanele din jurul său, acestea reprezentând modele de relaționare pe care copilul le va integra în experiențele viitoare. Până la momentul schimbării cercului social prin intrarea în grădiniță, mediul familial reprezintă sursa principală de educare. Într-un context familial copilul își dezvoltă un anumit comportament definit prin abilități și competențe specifice vârstei și contextului.

Odată cu atingerea vârstei preșcolarității și intrarea în mediul educațional, reperele sociale sunt diversificate. Educatorul are un rol extrem de important în integrarea copilului în noul cerc social în care acesta își va desfășura activitatea. În grădiniță, se continuă conturarea propriei identități fiind marcată de relațiile și comportamentele dezvoltate cu alți copii de vârstă apropiată. Adultul, în cazul acesta, cadrul didactic vine în sprijinirea și susținerea copilului pentru o bună adaptare, facilitând interrelaționarea între educabili.

Prin intermediul activităților didactice preșcolare capătă noi cunoștințe esențiale în dezvoltarea cognitivă și afectivă. Activitățile instructiv educative aduc un aport incontestabil în dezvoltarea capacităților cognitive ale copiilor, care se supun unor cerințe tot mai mari în procesul de evoluție de la o etapă a școlarității la alta. Este binecunoscut faptul că educația formală, instituționalizată nu epuizează totalitatea formelor de influențe formative asupra educabilului. Aceasta este completată de educația nonformală integrată de asemenea în curriculum național prin subcategoria curriculumului nonformal și informal¹

:

- „curriculum neformal/nonformal vizează obiectivele și conținuturile activităților instructiv-educative neformale/nonformale care au un caracter opțional, sunt complementare școlii, structurate și organizate în cadru instituționalizat extrașcolar (de exemplu, în cluburi, asociații artistice și sportive, case ale elevilor și studenților, tabere ș.a.m.d);
- curriculum informal cuprinde ansamblul experiențelor de învățare și dezvoltare indirecte, care apar în contextul situațiilor de viață și de activitate cotidiană, ca urmare a interacțiunilor celui care învață cu mijloacele de comunicare în masă, a interacțiunilor din mediul social, cultural, economic, familial, al grupului de prieteni, al comunității etc. Practic,

1

Ionescu Miron, Chiș Vasile, Strategii de predare- învățare, Editura Științifică București, 1992, p.6

curriculum informal emerge din oacziile de învățare oferite de societăți și agenții educaționale, mass-media, muzee, instituții culturale, religioase, organizații ale comunităților locale, familiale”²

.

Vom defini terminologia educație nonformală pentru a oferi o explicație completă a procesului educațional complex ce vizează formarea educabililor: „educația nonformală reprezintă ansamblul acțiunilor organizate intenționate, sistematice, desfășurate în cadru instituționalizat, dar în afara sistemului de învățământ, în instituții care nu au destinație educațională explicită. Activitățile circumscrise educației nonformale sunt mai puțin

formalizate, dar ele sunt proiectate și realizate de cadrul diactic, în conformitate cu finalitățile educaționale bine precizate și delimitate, astfel că sunt generatoare de influențe formative și informative”³

. „În

Vocabularul educației (1979), alături de educația extrașcolară, considerată ca «orice activitate situându-se în afara cadrului școlar și putând include atât educația nonformală cât și orice formă a educației ocazionale sau permanente» și de educație nonformală, considerată ca «orice activitate educativă structurată într-un cadru nonșcolar», apare și termenul de educație difuză, definit drept «proces continuu de achiziționare a cunoștințelor și conceptelor, care nu se situează în niciunul din cadrele instituționalizate»⁴

- exemplificare a terminologiei oferită de

Constantin Cucos prin citarea sursei. În urma definițiilor putem atesta că educația realizată prin sfera activităților extracurriculare și extrașcolare, adică educația realizată dincolo de procesul de învățământ tradițional, participă într-o pondere semnificativă în formarea personalității educabilului. Aceste tipuri de activități se desfășoară și se conturează în baza a două principii educaționale: educația informală- cea care vizează influențele incidentale asupra copilului provenite din mediul social întâlnite în viața de zi cu zi, și educația nonformală- care are prin natura sa cu un caracter educativ și se poate organiza și desfășura în mediul instituționalizat. Făcând parte din procesul educativ de învățare și educare, aceste activități respectă reperele activităților didactice, cum ar fi: dezvoltarea comunicării și a creativității, a gândirii logice, a abilităților de socializare și implicare în diverse activități de grup, educarea spiritului artistic etc. Activitățile extrașcolare și extracurriculare completează procesul de educare-învățare, în scopul dezvoltării unor

2 Mușata Bocoș, Dana Jucan Fundamentele Pedagogiei. Teoria și Metodologia Curriculumului- Repere și Instrumente Didactice Pentru Formarea Profesorilor, Ediția a IV-a, Pitești, Editura Paralela 45, p. 150.

3

Ibidem, p.25-26.

4 Constantin Cucos (coordonator), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Ediția a

III-a, Iași, Editura Polirom, 2009,. P.34

deprinderi și aptitudini necesare în pregătirea preșcolarilor pentru următoarele etape ale vieții.

Aceste activități au un caracter atractiv, diversificat prin care preșcolari participă la o serie de activități stimulatoare de gândire. Prin intermediul lor, principiul învață să învețe este regăsit în majoritatea activităților de acest tip. Sfera activităților extracurriculare au un caracter formativ foarte bogat implicând preșcolarii dar și cadrele didactice în activități complexe care oferă rezultate atât în procesul de educare a copiilor, cât și în formarea anumitor aptitudini ale cadrului didactic. Educatorul are posibilitatea de a organiza astfel de activități cu scopul de a-și atinge obiectivele principale ale școlii într-o manieră plăcută și diversificată prin care, va stimula dezvoltarea unor competențe și abilități ale preșcolarilor, precum și o cunoaștere aprofundată a educatorului asupra calităților și intereselor ale acestora.

Vom enumera și aborda o descriere a

celor mai uzuale și eficiente activități extracurriculare/ extrașcolare aplicate în mediul instituționalizat al grădiniței, pentru a evidenția importanța aplicabilității lor în procesul educativ în scopul unei formări complexe a preșcolarilor:

- serbările tematice
- concursurile care vizează capacitățile intelectuale

- competiții și jocuri sportive
- excursii, vizite și tabere tematice
- Piese de teatru, piese muzicale
- Expoziții științifice, istorice
- Cursuri de limbi străine
- Cluburi de educație emoțională, educație artistică
- Școala Altfel

Toate aceste activități îmbogățesc experiențele preșcolarilor, completând educația de tip formal, contribuind în esență la dezvoltarea personalității preșcolarului. Organizarea și derularea activităților extracurriculare/extrascolare este coordonată de particularitățile de vârstă ale copiilor. Deoarece învățământul are scopul bine definit în formarea și dezvoltarea psihointelectuală, fizică și socioafectivă pentru facilitarea integrării sociale, se impune îmbinarea activităților extrascolare cu cele curriculare atingând pe această cale obiectivele finalității educaționale.

Competența emoțională și competența socială a preșcolarului

BERESCHI CARMEN ROXANA

Introducere despre inteligența emoțională a copiilor

Pentru a putea atinge subiectul acestei lucrări este favorabilă și indispensabilă o primă abordare teoretică a conceptelor ce o vor viza și vor sta la baza analizei descriptive și comparative a temei. În acest sens vom defini termenii competența emoțională și competența socială din perspectiva general acceptată în studiile de specialitate. Înainte de a trece la această etapă, considerăm că o scurtă introducere a conceptului inteligență emoțională este bine venită deoarece, cele două competențe sunt derivate din acest concept care, a devenit în scurt timp un nou domeniu de cercetare. Noul domeniu academic s-a propulsat rapid în lumea cercetătorilor, și s-au dezvoltat noi teorii demonstrabile științific prin care se măsoară capacitatea de a trăi mai bine. Se deschide astfel un nou domeniu care oferă posibilitatea măsurării succesului în viață dintr-o altă perspectivă decât cea pe care a oferit-o conceptul IQ-ului.

În anul 1995 Daniel Goeman publica Inteligența emoțională, un best seller al editurii New York Times și ceea ce avea să devină o capodoperă atât în rândul cercetărilor de specialitate, cât și în rândul cititorilor curioși și deschiși spre noi perspective. Încă din primele rânduri ale cărții Daniel Goelman prezintă pionierii acestui concept: Jhon Mayer și Peter Salovey. Doi psihologi care în 1990 „au oferit prima formulare a unui concept pe care l-au numit inteligență emoțională”, într-un articol publicat într-un jurnal academic.

În acea perioadă, supremația IQ-ului ca standard de definire a excelenței în viață era incontestabilă; se derulau dezbateri prin diferite studii dacă acest coeficient al inteligenței este ereditar sau este dobândit prin experiență. Psihologi precum Jean Piaget, Alfred Binet, Théodore Siomn au adus un aport incontestabil în studiile de specialitate ce vizează educația copiilor, și sunt și astăzi recunoscuți și studiați în special în domeniul Științelor Educației și al Psihologiei. Cei doi psihologi francezi Alfred Binet și studentul său Théodore Siomn au pus bazele primelor teste de inteligență pentru copii. În 1905 la cererea Ministerului Educației Franceze cei doi au promovat primul test aplicativ cunoscut sub numele Binet-Simon. Rezultatele testelor erau menite să arate vârsta mentală a copilului. Spre exemplu, dacă un copil în vârstă de șase ani a îndeplinit cu succes toți itemii unui test pentru vârsta de șase ani, rezultatul testului va arăta că vârsta mentală este aceeași cu cea cronologică. Binet a conștientizat că testul este aplicabil pe o scală mică și a încurajat studierea lui prin măsuri calitative și nu cantitative. De asemenea, a accentuat ideea că dezvoltarea intelectuală poate fi influențată de mediul în care trăim și ne dezvoltăm, fapt care, arată că inteligența nu este bazată doar pe moștenirea genetică, ci este maleabilă nu fixă. În 1908 în timp ce Binet lucra la dezvoltarea testului pentru o scală mai largă, Henry Herbert Goddard traduce testul în limba engleză pentru a fi folosit în Statele Unite, găsim utilitate în folosirea acestuia pentru a arăta superioritatea rasei albe

. Testele pentru măsurarea coeficientului de inteligență s-au răspândit ulterior în toate colțurile lumii, devenind principala cale de a măsura capacitățile intelectuale ale unei persoane. Rezultatele testelor erau interpretate astfel: cu cât IQ-ul era mai mare, cu atât probabilitatea succesului în viață era mai mare.

Revenind la pionierii Jhon Mayer și Peter Salovey, asistăm la nașterea unui nou domeniu psihologic, pedagogic, educațional, care a pornit de la un articol dintr-o publicație științifică și care, a deschis noi perspective în rândul cercetătorilor, reunind direcții de cercetare care până atunci fuseseră separate. John Mayer, Peter Salovey și David Caruso au depus

eforturi neobosite pentru acceptarea inteligenței emoționale în lumea științifică. Curând conceptul a început să se extindă, a devenit omniprezent fiind întâlnit în cele mai neașteptate locuri: benzi desenate, jucării, anunțuri

. Conceptul a traversat granițele numeroaselor țări din

Europa și Asia și s-a dovedit a fi un nou domeniu de cercetare. Cei din domeniul educației au abordat conceptul prin intermediul conceptelor de educație emoțională și educație socială. „În 2002, UNESCO a demarat o inițiativă mondială de promovare a educației sociale și emoționale, emițând o declarație cu zece principii de bază pentru implementarea educației sociale și emoționale în ministerele educației din 140 de țări.”⁴

Pentru a nu lăsa lucrurile interpretabile în ceea ce privește cele două concepte total diferite (IQ- quotient intelligence; EQ- emotional quotient), este primordial să menționăm că cele două tipuri de inteligență coexistă în ființa fiecărei persoane- „Cu toții amestecăm intelectul cu acuitatea emoțională”⁵

. Cele două par în antiteză, sau adesea erau/sunt prezentate sub

această formă, dar în mod eronat. Printre entuziaștii noului domeniu s-au numărat și aceia care au desconsiderat importanța IQ-ului în favoarea IE (inteligenței emoționale) însă, studiile precedente au arătat cum acestea sunt mai degrabă separate. Howard Gardner a publicat în 1983 *Frames of Mind* (Cadrele minții), care se poate descrie ca un manifest împotriva IQ-ului, propunea ideea că nu există un singur tip de inteligență care stă la baza succesului în viață, ci mai degrabă vizualiza un spectru larg de inteligențe. Lista includea pe lângă cele două tipuri standard de inteligență deja acceptate (învățarea verbală și cea matematică) și altele precum capacitatea spațială, talentul muzical, dar și două fațete a ceea ce Howard Gardner numea inteligențele personale: capacitățile interpersonale și capacitățile intrapersonale. Astăzi, acestea reprezintă subcategoriile ale inteligenței emoționale. Spre deosebire de testele IQ care oferă un rezultat în cifre, un procent pe baza căruia este atribuită reușita în viață, în ceea ce privește IE nu există astfel de teste care să stabilească scorul inteligenței emoționale, însă există ample studii prin care se măsoară diferite componente ale acesteia.

Astăzi, testele psihologice sunt menite să evidențieze anumite trăsături, aptitudini sau nivelul anumitor aptitudini, fiind centrate pe întrebări ce privesc viața personală: modul în care gândim, felul în care ne percepem pe noi înșine și pe cei din jurul nostru, cum interacționăm cu persoanele din jurul nostru, cum acționăm în diferite situații. Toate aceste aspecte ne conturează personalitatea, caracterul și ne oferă o proiectare a capacităților noastre în competențele emoționale și sociale. Ceea ce dorim să evidențiem prin acest lucru, este faptul că această inteligență emoțională a căpătat în ultimii ani o atenție foarte mare, dar și cuvenită. În piața muncii pregătirea noastră profesională, studiile, experiența profesională, reprezintă primele aspecte vizate în CV-ul nostru, sunt primele aspecte care contează în fața angajatorului. O dată îndeplinite aceste condiții, ne sunt evaluate celelalte competențe și abilități, cele care contează de fapt cel mai mult și descoperim că acestea sunt cele care se încadrează în cele două subcategorii ale inteligenței personale: capacitățile intrapersonale, și în special capacitățile interpersonale. Interacțiunea cu cei din jurul nostru, modul în care întreținem relațiile sociale, modul în care ne integrăm și cooperăm, devin puncte forte în cele multe cazuri de angajare. Relațiile sociale ocupă așadar un loc foarte important în cadrul oricărui mediu de muncă. În baza acestora stă și buna funcționare a afacerii, productivitatea angajaților.

Considerăm că prin această parte introductivă am atins punctele esențiale de legătură pentru a aborda subiectul competențelor emoționale la nivelul preșcolarilor întrucât, pe această categorie de subiecți s-a derulat și partea aplicativă a proiectului.

Pornind de la premisa că la copii emoțiile se manifestă cu o frecvență, o dinamică și o intensitate mult mai mare, și mai neîngrădite, aceștia au nevoie de un real suport și o bună

ghidare în gestionarea acestora. Emoțiile trăite de copii sunt reacții situaționale prin care aceștia dezvoltă noi competențe de a se adapta la diferitele momente ale vieții. Atât părinții, cât și educatorii, își doresc copii deschiși, activi, sociabili, plini de inițiativă, cu rezultate bune în activitățile organizate instituțional și nu numai, să respecte cel puțin câteva reguli minime de comportament. Dintre caracteristicile dezirabile referitoare la relațiile interpersonale, mediul instituțional al grădiniței este un loc prielnic pentru dezvoltarea acestora, iar educatorii au un rol foarte important în acest aspect. „Contrar așteptărilor cercetătorilor care s-au orientat mai curând spre abilitățile cognitive, rezultatele arată evaluarea ridicată a rolului competenței sociale și al autoreglării comportamentale în obținerea succesului școlar”. Făcând precizarea că această concluzie a fost oferită în urma unui studiu relizat în cinci țări din Europa, unde educatorii au fost intervievați cu privire la caracteristicile esențiale în dezvoltarea copilului în scopul oferirii imaginii elevului ideal.

Făcând o legătură cu partea introductivă în care s-a prezentat conceptul de inteligență emoțională transpunem aspectele acesteia pe o categorie de subiecți, și anume, preșcolarii. În studiile de specialitate definiția acceptată este: „Inteligența Emoțională este abilitatea de a percepe, înțelege și exprima emoțiile într-un mod adecvat, și de a le gestiona astfel încât să faciliteze atingerea scopurilor propuse”. Pornind de la aceasta, considerăm că inteligența emoțională stă la baza capacităților și dezvoltării abilităților copiilor de a-și identifica, gestiona atât propriile emoții cât și ale celor din jurul lor, de a conștientiza, de a înțelege corect informațiile cu încărcătură emoțională și de a folosi într-un mod eficient cunoștințele legate de emoții.

Nu este străin acum în urma tuturor cercetărilor științifice în acest domeniu, faptul că „inteligența emoțională își are originea în dezvoltarea competențelor emoționale și sociale în perioada preșcolară, aceasta fiind o perioadă de achiziții fundamentale în plan emoțional, social și cognitiv”.

Introducem așadar cele două competențe esențiale în dezvoltarea copiilor încă de la vârsta preșcolară, fiind cele care vor pune bazele unei bune integrări în mediul social, o bună autoidentificare a sinelui și o bună interpretare a emoțiilor celor din jur, abilitatea de a oferi bune judecăți în diferite situații ale vieții. O educație deficitară privind aceste aspecte, lipsa unor abilități de interacțiune socială și de autocunoaștere a sinelui, conduc în mod categoric la un conflict interior în viața copiilor, viitorilor adulți. Ca urmare, perioada preșcolarității este

FISA DE LUCRU - Verbul.
Numarul si persoana verbului.
CLASA a IV –a

TELETIN LUCRETIA

1.Subliniaza,cu o linie,verbele la numarul singular si cu doua linii,verbele la numarul plural din textul de mai jos;

Toti copii au gasit cate un talent numai eu nu stiam ce sa prezint.

Ma hotarasem pentru numarul"Elvis si cainele care rade",dar cum in rolul cainelui ar fi jucat fratele meu,tata nici nu a vrut sa auda.

Asa c-am plecat la ultima repetitie dezamagita ca nu aveam un numar pentru spectacol.

2.Din seria de cuvinte :vor organiza ,vor colecta , a venit ,punem ,a strigat,era,multumim,a inceput,a spus,a inceput,scrie doar verbele cu forma pentru numarul plural.

3.Scrie verbele dintre paranteze la forma potrivita pronomelui.

Atunci,eu.....iute in sala de sport.(a fugi)

A asteptat putin,apoi dansa.....din nou cortina la o parte.(a da).

Dupa ce a cantat Andrei,noi.....cu putere. (a aplauda).

Saptamana viitoare,ei.....materiale reciclabile.(a colecta).

4. Scrie cate un enunt cu urmatoarele verbe:ia,iei,scrii,luati,esti,scriati,
este ,eram,creez,iau,creati.Subliniaza numai verbele la persoana a doua,numarul singular.

Rolul culorilor în stimularea învățării

Liliana Elena Apintei

Culorile influențează pozitiv atenția, percepția, memoria, cresc gradul de înțelegere și de memorare. Unele culori induc o mai bună conectare nervoasă, cresc gradul de concentrare; altele influențează pozitiv realizarea mentală a conexiunilor nervoase, dezvoltă imaginația și memoria.

Când sunt utilizate culorile, trebuie luată în considerare influența lor asupra sistemului nervos:

- Alb determină o bună concentrare;
- Roșu stimulează activitatea intelectuală, favorizând asociațiile de idei;
- Galben stimulează activitatea intelectuală și crește capacitatea de concentrare;
- Verde favorizează relaxarea nervoasă, stimulează asociațiile de idei și creativitatea;
- Albastru și negru scad activitatea intelectuală, stimulând procese inhibitoare.

Culoarea materialelor de învățare (cursuri, lecții, diapozitive, prezentări PPT, filme, etc.) și a spațiilor de învățământ (săli de clasă, laboratoare, biblioteci, cabinete, săli de lectură, etc.) se dovedește un element important în sporirea eficienței învățării și dezvoltarea creativității, memoriei, inteligenței și imaginației celor care învață. Utilizarea unui câmp cromatic sporește randamentul învățării și declanșează trăiri afective, intenții, atitudini pozitive.

Studiindu-se influența culorilor asupra proceselor implicate în actul predării - învățării s-a constatat că:

- elevii care studiază după materiale didactice colorate obțin performanțe în învățare cu mult superioare celor care studiază materiale didactice cu vizualizări acromatice;
- elevii crescuți într-un mediu cu nuanțele coloristice diversificate și bine alese au un nivel de inteligență și o imaginație net superioare celor crescuți într-un mediu acromatic, rece, gol, monoton, cenușiu.
- inteligența și creativitatea cresc substanțial dacă educabilul se află într-o ambianță coloristică agreabilă, cu nuanțe bine alese.

Pentru optimizarea procesului de învățare este indicat a se respecta codul culorilor:

- pentru planșe, desene, schițe, grafice: albastru pe alb, negru pe galben, verde pe roșu;
- pentru materiale tipărite: galben pe negru, alb pe albastru, negru pe orange, orange pe negru, negru pe alb -pentru creșterea lizibilității la distanță: negru pe galben, verde pe alb, roșu pe alb, albastru pe alb, alb pe albastru, negru pe alb, galben pe negru, alb pe roșu, alb pe verde, alb pe negru. Culorile și cifrele sunt mai ușor de perceput decât literele și formele geometrice. Viteza de numărare a simbolurilor cromatice este de două ori mai mare decât viteza de numărare a simbolurilor acromatice.

Culoarea dinamizează spațiul, îl poate dilata sau contracta, îl poate încălzi sau răci, îl poate face monoton, sau îl poate înveseli.

Un mediu monoton și rece din punct de vedere coloristic produce creșterea tensiunii nervoase, stare de iritare, pe când alegerea cu discernământ a decorului coloristic poate crea o stare de bună dispoziție și optimism.

DIZABILITATE – IMPLICAȚII ASUPRA ÎNVĂȚĂRII

DUȚULEASA EUGENIA

O persoană cu tulburare hiperactivă cu deficit de atenție (ADHD) sau doar cu deficit de atenție (ADD) are dificultăți în filtrarea informațiilor care-i „invadează” creierul, așa că își pierde ușor concentrarea, tinde să dea răspunsuri înainte să gândească până la capăt și nu știe/nu poate să se oprească din manifestări, deoarece are o activitate regulatorie foarte slabă.

Unui copil cu ADHD/ADD îi ia mai mult să se stabilizeze în sarcină și să se concentreze în comparație cu un copil care nu are aceasta condiție internă; poate avea dificultăți la urmărirea instrucțiunilor; are deseori un nivel de inteligență mai ridicat decât media, dar studiul li se pare o activitate dificilă; are de multe ori probleme de socializare. ADHD / ADD are o componentă genetică. Nu apare din cauza lipsei de îngrijire parentală, dar mediul în care crește copilul și sprijinul de care are parte influențează gravitatea simptomelor, precum și abilitatea personală (învățată în timp) de a gestiona aceste simptome.

Elevii cu ADHD / ADD au nevoie de clase luminoase, spațioase, interesante dar nu suprastimulative (coloristică și materiale didactice expuse în mod limitativ). Dispunerea corectă a băncilor este esențială: se va alege o bancă situată pe o laterală, care să ofere atât punct de contact cu restul clasei, cât și spațiu personal, copilul își va găsi o poziție stabilă și confortabilă, ceea ce îi va permite să se concentreze mai bine asupra procesului de învățare. Scaunul trebuie să fie stabil, cu mâner, pentru ca elevul să-și poată sprijini spatul / mâinile și să-și țină genunchii îndoiți în unghiul potrivit, dându-i posibilitatea și de mișcări de mică amplitudine.

De asemenea, necesită un spațiu liniștit creat în cadrul clasei, care îi poate ajuta să se concentreze asupra unei sarcini specifice. Beneficiile organizării unui colț liniștit al clasei pot părea dedicate doar unui singur copil, dar toți copiii pot beneficia de existența acestui colț liniștit și astfel, el se poate transforma într-unul dintre cele mai valoroase spații ale clasei.

Spațiile liniștite sunt necesare pentru că:

- Elimină motivele de neliniște - elevii știu exact ce se așteaptă de la ei în momentul în care sunt trimiși să lucreze în acest spațiu.
- Sunt lipsite de lucruri care distrag atenția - elevii nu trebuie să se concentreze la altă activitate din clasă și, în timp ce lucrează, pot învăța să facă abstracție de ea.
- Cresc atenția față de sarcina de lucru.
- Măresc șansele de succes - elevii primesc sarcini adecvate capacităților lor, instrucțiuni clare și sprijin.

Atitudini și activități recomandate pentru lucrul cu copilul ADHD / ADD:

- Ne uităm și stăm cât mai aproape de el atunci când dăm instrucțiuni;
- Împărțim sarcinile în fragmente adaptate capacității de concentrare a elevului;
- Sarcinile trebuie să fie scurte, cu instrucțiuni clare, pe care copilul le va repeta înainte de a începe să lucreze;
- Se vor folosi elemente vizuale ajutătoare;
- Se vor scrie liste de verificare pe tablă;
- Se va verifica progresul în timpul sarcinii de lucru;
- Pentru că e posibil să scadă concentrarea pe măsură ce se instalează oboseala, sarcinile mai dificile se vor programa în timpul dimineții;
- Dacă un copil are probleme cu concentrarea asupra sarcinii, îi poate fi de folos să se miște câteva minute; poate împărți creioane / fișe sau poate șterge tabla;
- Stabilim reguli simple și clare pe care le afișăm. Acestea trebuie să includă reguli despre cum se pun întrebările, despre întreruperi și comportamentul la clasă;

- Orice comportament pozitiv / adecvat va fi recompensat social: un gest, un cuvânt, o privire;
- Dăm feed-back precis și imediat pentru reacții și comportamente precise;
- Evităm să sancționăm întreaga clasă pentru acțiunea unui singur copil;

„Copiii învață ceea ce trăiesc”- RECENZIE

Constantin Cristina- Nicoleta

Autori: Dorothy Law Nolte, Rachel Harris

Traducere: Luana Stoica

Dorothy Law Nolte are o îndelungată carieră didactică și de conferențiar în domeniul Educației Copiilor în Familie. A scris câteva cărți care s-au bucurat de mare succes în Statele Unite și au fost traduse în peste zece limbi, precum și lucrarea *Children Learn What They Live: Parenting to Inspire Values* – un titlu care nu a lipsit din librării în cele cinci decenii care au trecut de la apariția primei ediții. Rachel Harris, este psihoterapeut specializat în probleme familiale.

Cartea *Copiii învață ceea ce trăiesc* are 175 de pagini și a apărut la editura Humanitas, București, ediția a cincea, în anul 2012, traducerea fiind realizată din limba engleză de către Luana Stoica.

Copiii noștri învață neîncetat de la noi: părinți și educatori. Învață nu din vorbele cu care încercăm să-i educăm, ci din comportamentul, sentimentele, atitudinea noastră din viața de zi cu zi. Toate acestea reprezintă pentru copii un model ce le va guverna întreaga existență viitoare.

La baza redactării acestor cărți a stat poemul scris de Dorothy Nolte, poem cu același titlu precum cartea, „Copiii învață ceea ce trăiesc”. Poemul conține o suită de precepte care, în timp, au devenit un adevărat cod de comportament în viața de familie pentru generații întregi. Precepte precum: Dacă trăiesc în toleranță, copiii învață răbdarea sau Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se prețuiască pe sine reprezintă de fapt adevăruri simple, dezirabile însă.

Autoarele detaliază după fiecare vers, situații și soluții pentru acele situații în conformitate cu versurile care se face referire. Spre exemplu, în cadrul versului Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învață să fie drepecți, autoarele abordează aspecte legate de practicarea corectitudinii în familie, despre cum ar trebui să încurajăm copiii să spună tot ceea ce gândesc, despre nevoia de a trece la fapte, sau despre dreptate ca ideal.

PRONUMELE- FISA DE LUCRU

SFETCU DELIA CARMEN

1. a. Subliniază pronumele personale din textul următor:

Nicu și Maria vin la masă.

- Eu așez farfuriile, iar tu aduci pâinea, îi spune băiatul surorii lui.

- Voi ați cumpărat și fructe pentru bunica? îi întreabă mama. Ea are nevoie de multe vitamine!

- Si noi, copiii, trebuie să consumăm multe fructe?

b. Scrie care sunt ființele ale căror nume sunt înlocuite cu pronumele personale:

Model: Nicu à eu

.....
.....
.....

2. Înlocuiește cuvintele subliniate cu forme corespunzătoare ale pronumelui personal:

a. Alina citește o poveste interesantă.

b. Eu și Irina am terminat compunerea.

c. Tu și Cornelia veți pregăti gențile pentru excursie.

.....

3. Adaugă diferite forme ale pronumelui personal următoarelor verbe.

Alcătuiește apoi alte propoziții cu ele.

a. _____ am căutat. _____

b. _____ a întrebat. _____

c. _____ au ajutat. _____

4. Analizează toate formele pronumelui personal:

a. El te-a așteptat la spectacolul de teatru.

b. Eu ți-am cumpărat un penar interesant.

c. Voi mi-ați lăudat lucrarea de la expoziție.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

5..Alcătuiește enunțuri în care să folosești :

- un pronume personal la persoana I, numărul singular;

.....

- un pronume personal la persoana a III-a, numărul plural;

.....

- un pronume personal la persoana a III-a, numărul singular, genul masculin.

.....

Orientarea / consilierea școlară și profesională a elevului

Ardeleanu Mihaela

Orientarea școlară și profesională se constituie ca un sistem coerent și dinamic de principii, acțiuni și măsuri prin care un individ sau un grup sunt îndrumați (ajutați) să-și aleagă (să opteze pentru) o anumită școală și, la un moment dat, și pentru o anumită profesie dată de o anumită școală, corespunzător înclinațiilor, aptitudinilor și aspirațiilor proprii, în scopul dezvoltării personalității, respectiv al pregătirii pentru o anumită profesie și pentru integrarea social-utilă. Cele două componente ale orientării școlare și profesionale se realizează atât una în continuarea celeilalte, cât și în interacțiune. Orientarea școlară este o componentă (și etapă) necesară, pregătitoare pentru preorientarea și orientarea profesională, care se realizează, îndeosebi, în școala primară și mai ales în gimnaziu. Ele continuă să fie prezentate în interacțiune, fie realizând demersul reorientării și pregătirii școlare și profesionale, mai ales în liceu, fie dinamizând accentuarea pregătirii profesionale în cadrul școlilor de profil profesional, al celor postliceale și ale profilelor învățământului superior.

Orientarea profesională are nevoie de un suport sociopsihopedagogic în îndrumarea factorilor educativi și în acceptarea (opțiunea) elevilor, în concordanță cu cunoașterea posibilităților și intereselor lor reale, cu locul, rolul și cerințele obiective ale profesiilor, precum și cu condițiile și ofertele societății privind exercitarea profesiei după absolvirea unui anumit grad și profil al învățământului. Orientarea școlară și profesională, în condițiile contemporane are în vedere asigurarea de șanse egale în dezvoltarea personalității și în formarea profesională a tinerilor. Ținându-se seama de diferențierile obiective ale potențialului genetic psihic și intelectual al indivizilor, precum și de deosebirea între eforturile depuse și între rezultatele obținute în evoluția tinerilor, orientarea școlară și profesională nu poate (nici nu-și propune) egalizarea performanțelor în dezvoltarea elevilor. În acest context, apare în mod obiectiv și necesar clasificarea și ierarhizarea elevilor în funcție de valoarea, nivelul, performanțele și eficiența pregătirii lor, în funcție de nevoile social-economice (contemporane și de perspectivă) privind forța de muncă și specialiștii necesari.

Consilierea și orientarea școlară și profesională a elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii, care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Dezvoltarea identității vocaționale și pregătirea tinerilor pentru carieră este unul dintre obiectivele principale ale întregului proces de învățământ.

Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permită acestora să-și dezvolte individual o carieră profesională. Exercițarea unei profesii la un nivel de performanță ridicat necesită un ansamblu de aptitudini specifice, o motivație (interese, valori, atitudini) adecvată, precum și o serie de caracteristici ale personalității care pot constitui resurse cheie ale succesului în acea profesie. Baza formării profesionale se pune încă din școală, începând cu alegerea profilului liceal pe care elevii, absolvenți de clasa a VIII-a, o au de făcut sau a specializărilor universitare, în cazul elevilor de liceu.

Când se apelează la consiliere ?

- dacă ești încă elev și nu știi ce studii să alegi;
- dacă ești student, șomer sau lucrezi, dar cauți un loc de muncă mai bun sau în alt domeniu;

- dacă ești confuz, dezorientat, indecis în ce privește cariera ta prezentă sau viitoare;
- dacă trăiești momente de frustrare, de neîncredere în forțele proprii;
- dacă riști un eșec școlar / social sau de adaptare la condițiile pieței muncii;
- dacă ai temeri legate de prezența ta la un eventual interviu de angajare.

Consilierea și orientarea școlară și profesională ajută elevul să se descopere și să se valorizeze pe sine însuși, alegând profesia care i se potrivește. Ședintele de consiliere pot fi individuale (pentru parcurgerea etapei de autocunoaștere, conceperea proiectului vocațional sau profesional, realizarea portofoliului personal) sau de grup (simularea interviului, training de comunicare). Apelând la consiliere se asimilează un set de informații despre: cunoștințe despre sine; informații ocupaționale; luarea deciziei; planificare; rezolvare de probleme.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive, pozitive, solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului, perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultat este consilierea și îndrumarea. Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei conlucrări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, eșantionatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Paralel cu metodele expuse anterior profesorul utilizează și de analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea lui propriu fiecărui școlar în parte. Aceste produse specifice pot fi : compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical, compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere ; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebuintarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv, îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrașcolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des întrebuintat în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuintate în cadrul ședințelor de consiliere sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște, dublată de o atitudine empatică, putând să se creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare.

În orientarea școlară și profesională, un rol important îl poate avea personalitatea profesorului. Profesorul a fost (poate deveni) un model al elevului sub raport intelectual, profesional, moral-cetățenesc. Desigur, modelul profesorului este valoros și eficient când elevul nu-l copiază pur și simplu, ci îl conștientizează, trecându-l prin filtrul gândirii sale, luând în considerare ceea ce se potrivește cu posibilitățile lui reale și cu ceea ce-i oferă societatea la un moment dat și în perspectiva. În acest context, profesorul trebuie să-și pună în acțiune modelul său, urmărind să dezvolte individualitatea și personalitatea elevului, opțiunea sa în cunoștință de cauză în alegerea școlii și profesiunii.

Alegerea școlii și a profesiei adecvate necesită o bună consiliere și orientare școlară și profesională, strategii adecvate de formare a dragostei pentru școală și profesia ce le urmează, pentru a evita la absolvire alienarea profesională. Alienarea profesională trebuie prevenită, deoarece ea înseamnă în fapt un eșec al persoanei, al factorilor educativi și al factorilor de putere, al societății în ansamblu. Toți factorii menționați trebuie să fie preocupați constant și continuu de a asigura condițiile favorabile cultivării dragostei pentru profesie, începând cu consilierea și orientarea școlară și profesională, cât și condițiile încadrării conform pregătirii. Numai o persoană care este încadrată în profesia în care s-a pregătit și pe care o iubește poate avea succese și, de aici, satisfacții, rezultate de care poate beneficia și societatea.

Profesorul diriginte deține rolul privilegiat în procesul de informare și orientare în carieră, deoarece el este îndrumătorul activității de orientare la clasa de elevi pe care o coordonează. Față de ceilalți profesori, dirigintele are sarcini suplimentare, dar și metodele și mijloacele de realizare pentru acestea. Dirigintele participă în mod activ, implicat direct în procesul de orientare al elevilor și totodata calitatea de diriginte îi conferă și coordonarea celorlalți profesori care predau la clasa lor, în sensul cunoașterii educării, informării și îndrumării elevilor în plan școlar și profesional. Printre cele mai uzuale și eficiente modalități pe care le are la îndemână dirigintele pentru a îndruma activitatea de orientare, care și-au demonstrat utilitatea în practica educațională, sunt: convorbirea cu elevul, familia alți factori, chestionarul, autocaracterizarea, aprecierea obiectivă a personalității, analiza produselor

activității, activitățile extrașcolare, etc.

Una din sarcinile profesorului diriginte este de a realiza o informare directă a elevilor cu privire la studiile și profesiunile spre care se pot orienta, dar și îndrumarea activității de autoinformare în vederea unei autoorientări corecte. Activitatea dirigintelui se încheie cu formularea sugestiei de orientare, care trebuie să fie rezultatul interacțiunilor dintre posibilitățile, aspirațiile elevului, dorințele familiei și oferta socială. Această sugestie a dirigintelui nu trebuie să aibă caracter persuasiv, astfel încât elevul și familia să poată fi siguri că opțiunea le aparține în totalitate.

Toți cei interesați în finalitatea eficienței învățământului trebuie să fie conștienți de faptul că formarea personalității și realizarea unei calificări, a unei pregătiri profesionale elevate, de performanțe creative, active și responsabile sunt și rezultatul unei bune și eficiente orientări școlare și profesionale. Cine și-a ales școala și profesia în concordanță cu obiectivele și principiile orientării școlare și profesionale va avea, în mod cert, o evoluție elevată și competentă, se va integra cu randament sporit în activitatea social-utilă.

Bibliografie:

Tomșa, Gh., Consilierea și orientarea în școală, București, Credis, 2001.

Vrasmas, A., E., Consilierea și educația părinților, București, Aramis.

Tomșa, Ghe., (coord.)- „Dicționar de orientare școlară și profesională”, București, Editura Afeliu, 1996

Holdevici, I., Vasilescu, I. P. – „Psihoterapia”, București, Editura Ceres, 1993

*** „Învățământul primar”, numărul 4, Editura Discipol, 1997

Băban A, „Consiliere educațională”, Cluj-Napoca, 2001;

Dumitriu I., „Consiliere psihopedagogică”, Iași, Polirom, 2008

Disciplina: Dezvoltare Personală Joc didactic: Sunt special

Bacila Ioana Maria

Timp: 20 minute

Materiale necesare: nu sunt necesare

Obiective:

Stabilirea unor asemănări și deosebiri între sine și ceilalți, după criterii simple

Identificare unei trăsături personale care îi diferențiază de grup

Desfasurarea jocului:

1. Elevii se vor așeza într-un cerc, pe scaune.

2. Învățătorul anunță că are la dispoziție 3 minute să se gândească la ceva care îi face speciali (unici) în cadrul grupului. După ce s-au gândit la o caracteristică, elevii vor spune pe rând ce îi face speciali. De exemplu: „Sunt special pentru că am zburat cu avionul” sau „Sunt special pentru că am un frate mai mic” etc.

3. Dacă mai este cineva care se recunoaște în caracteristica respectivă, va ridica mâna ca să fie vizibil. În funcție de răspunsul copilului, se pot cere și detalii (exemplu: „Unde ai zburat cu avionul?”, „Cum îl cheamă pe frățiorul tău mai mic” etc.)

Evaluare/feed-back: Copiii vor fi încurajați să-și exprime emoțiile (ce au simțit).

Întrebări suport pentru feed-back:

- Cum vi s-a părut jocul?
- A fost ușor să găsiți ceva care vă face speciali?
- Ați aflat ceva nou despre colegii voștri?
- De ce credeți că e important să ne cunoaștem?
- Ați găsit vreun coleg cu care aveți ceva special în comun?

Călătorie în lumea cărților

CAMELIA DUMITRU

“A fost odată că niciodată” este formulă magică, specifică basmelor, care introduce cititorul într-o lume plină de mistere.

Nu există adolescent sau om matur care să nu se gândească cu drag la primele basme sau povești citite, mai întâi de către părinți, bunici sau educatori, mai apoi citite de ei.

Basmele constituie primele contacte ale copiilor cu cărțile, cu lumea plină de taine ale acestora.

Lumea poveștilor este o lume facinantă! Ele i-au încântat întotdeauna pe cei mici, le-au captat atenția, i-au făcut să se implice emoțional în acțiune, să se viseze eroii care înving mereu.

Personajele basmelor se împart în două categorii: unele ce reprezintă binele și altele care reprezintă răul. Axate tematic, pe lupta dintre bine și rău, basmele scot la iveală întâmplări reale și imaginare. Astfel personajele basmelor sunt împărați, împărătese, fii și fiice de împărați, dar și zmei, balauri, vrăjitori.

Copilul care ascultă sau citește basme, încearcă să înțeleagă conflictele, suferă când eroul preferat este pus la încercare (Prâslea, Harap-Alb) și se bucură alături de el când acesta reușește să-l învingă pe cel rău.

Personajul respective devine un exemplu pentru copil. Băieții vor să fie asemenea lui Făt-Frumos, Prâslea sau Aladin, să aibă puteri magice, să călătorească pe tărâmurile diferite, să se lupte cu zmei sau balauri și să-i învingă. Fetele admira frumusețea zânelor, a fetelor de împărat care trăiesc în palate somptuoase și îmbracă rochiile de prințese.

Copiii se alătură, imaginar, alaiului împărătesc la nuntă care încheie basmul. Formulele de încheiere trezesc la realitate cititorul scoțându-l din lumea basmelor.

Poveștile și basmele au un rol educativ pentru că personajele acestora sunt imitate de către copii la serbări și carnavaluri.

Discuțiile cu copiii pe marginea basmelor îi ajută pe aceștia în comunicare, în înțelegerea textelor literare. Când li se cere o opinie, acționează ca personajele, imaginația copilului nu are margini. Stie să aprecieze ce e bine, înțelege rolul faptelor bune nu numai pentru personajul principal, ci pentru toți oamenii din acel ținut.

Pentru că deprinderea de a citi să devină o necesitate este nevoie ca școala și familia să se implice activ în apropierea copilului de miracolul cărții.

Referat Lucruri pe care le poți face pentru copilul tău

Gîdea Călina-Irina

„Orice om își poartă copilăria ca pe o găleată răsturnată peste cap. (...) Conținutul ei se prelinge toată viața pe noi oricât ne-am schimba hainele...” Heimito von Doderer

Ca orice părinte, fiecare dintre noi ne dorim binele copilului nostru. Pornind de la această dorință avem de parcurs un drum lung în care acțiunile noastre pot contribui la realizarea sau nerealizarea acesteia. La începutul fiecărei relații dintre copil și părinte se află o intenție pozitivă, dar pe parcurs când ne dăm seama că este vorba despre copilul nostru ne interesează foarte mult rezultatul final. Ca și părinte ai o sumedenie de dorințe pentru copilul tău, însă nu pot fi realizate întotdeauna la timp pentru că sub mulțimea de activități pe care le faci se află fericirea lui.

Valoarea comportamentului tău ca și părinte are un efect semnificativ asupra educației sale. Tu ești modelul copilului tău! Fiecare părinte trebuie să fie conștient de impactul acțiunilor sale asupra copilului. De exemplu dacă tu ca și părinte vorbești cu un apropiat și îi povestești despre alimentația sănătoasă pe care o oferi copilului și el atunci și-a terminat porția de cartofi prăjiți, acesta va minți și el deoarece asta a auzit la tine și i se pare ceva normal. De aici tragem concluzia că ceea ce spunem trebuie să și facem pentru a avea un impact pozitiv în dezvoltarea copilului ca om în societate.

Un copil care se descurcă în viață are nevoie de un model bun de urmat și de susținerea ta permanentă. Trebuie să le arătăm copiilor noștri că ceea ce-și doresc, ceea ce simt și ce gândesc pentru noi contează enorm de mult. De exemplu când copilul vine acasă de la școală, tu trebuie să-l întrebi despre ziua lui, să comunici și să-l faci să treacă peste micile obstacole din viața lui de zi cu zi. Fiecare copil trebuie să știe că el este unic și totodată diferit de ceilalți, poate el este mai bun la calcule, dar nu și la citit pe când colegul său este foarte bun la citit. Noi trebuie să le insuflăm copiilor noștri că ei valorează enorm și că nu trebuie să demonstreze nimănui nimic.

De multe ori competiția ne facem să uităm cine suntem și ne impune un anumit mediu, fapt pentru care uităm de cei din jurul nostru. Noi nu trebuie să ne încărcăm copiii cu îndeplinirea viselor noastre pentru că ei sunt cu totul o altă persoană și care au propriile vise. Copiii trebuie ascultați, încurajați, respectați, iubiți și nu în ultimul rând, educați.

Povestea Pandemiei Oameni de dincolo de ecran

Duca Rodica

Anul 2019. Începutul lui martie. Virusul COVID 19 a adus Pandemie în lume și stare de urgență. Într-una din zile o veste tristă a căzut ca un fulger asupra noastră. S-au închis școlile. Atunci am început să mă gândesc la „copilașii” mei. Trebuia să dea evaluarea națională. „Ce voi face? Cum vor rezolva ei unele probleme dacă nu au noțiunile necesare?” Dintr-un colț întunecat al minții, gândul îmi răspunse: „Fă la fel ca pușorii tăi când se joacă în grup jocuri pe calculator.”

Iată răspunsul! Am întocmit un grup al clasei pe o aplicație. De o parte a ecranului eram eu ,fericită că pot să-i văd,să știu că sunt bine și pot să-i ajut. De cealaltă parte a ecranului erau ei, copiii mei,elevii mei dragi și de multe ori și părinții lor. Încet,încet am început să ne organizăm și în fiecare zi la aceeași oră ecranul laptopului avea două fețe:una cu ochi iscoditori, iar cealaltă cu ochi sclipitori și blânzi. Și așa am învățat lucruri minunate și folositoare,ne-am îmbogățit cunoștințele și am încheiat un an școlar greu.

Cu și mai multă experiență , din toamnă elevii mei cei mici au învățat scrierea de mână, să citească și să socotească. Ochișorii iscoditori au devenit îndrăzneți ,limpezi și interesați. Nu mai sunt temători.

- „V-am spus cât de mândră sunt de voi?”

De cealaltă parte fețișoare drăgălate răspund în cor:

- „De mai multe ori !”

Fișă de lucru Înmulțirea numerelor naturale în centrul 0-100

Lungu Lunică

1. Calculează:

- a. $8 \times 6 =$
- b. $7 \times 9 =$
- c. $4 \times 7 =$
- d. $2 \times 4 \times 7 =$
- e. $3 \times 0 \times 9 =$
- f. $1 \times 7 \times 6 =$

2. Compară rezultatele, folosind semnele " $<$ ", " $>$ ", " $=$ " :

- a. $3 \times 7 \square 8 \times 4$
- b. $6 \times 8 \square 9 \times 4$
- c. $8 \times 8 \square 8 \times 9$

3. Completează cu semnele: " $+$ ", " $-$ ", " $\times$ " astfel încât egalitățile să fie adevărate.

- a. $8 \square 8 \square 4 = 60$
- b. $2 \square 4 \square 9 = 72$
- c. $4 \square 4 \square 5 = 24$
- d. $5 \square 5 \square 5 = 50$
- e. $3 \square 3 \square 3 = 6$

4. La suma numerelor 8 și 9 adaugă produsul lor.

5. La dublul numărului 9 adaugă triplul numărului 8.

6. Într-o livadă sunt 7 rânduri a câte 5 meri și 9 rânduri a câte 6 meri. Câți meri sunt în livadă?

Cum predăm pentru o învățare eficientă?

LUMEI CRISTINA-MARIA

Conform pedagogului I. Nicola (2003) învățarea este un proces care determină o schimbare de durată a comportamentului celui care învață, a modului de a gândi, simți și acționa a acestuia. Procesul de învățământ constituie principalul subsistem al sistemului de învățământ, în cadrul căruia are loc activitatea de învățare, direct influențată de acțiunile profesorului prin intermediul predării și urmată mai apoi de procesul evaluării. Aceste procese se află într-o relație de interdependență: calitatea predării influențează direct învățarea, care poate fi astfel eficientă sau ineficientă, iar rezultatele evaluării fiind direct influențate de calitatea învățării.

. Diversitatea este cea care caracterizează clasa de elevi, fiecare având un alt bagaj de cunoștințe, alte interese, nevoi, capacități cognitive, astfel învățarea reprezentând pentru fiecare o călătorie diferită, subiectivizată, elevii având rol central în procesului instructiv-educativ, toate acțiunile desfășurate ținând cont de particularitățile acestora.

Plecând de la această premisă, John Hattie (2012) consideră că "ingredientul-cheie este să fii conștient de obiectivele educaționale, să știi când elevul a reușit să atingă aceste obiective, să știi suficient despre cunoștințele achiziționate anterior de către elev și să cunoști destul de bine conținuturile școlare pentru a oferi experiențe semnificative și motivante în așa fel încât să existe un oarecare progres." Astfel, profesorul trebuie să cunoască o gamă largă de strategii cu care întâmpină elevii când aceștia par să nu înțeleagă conținuturile, să îndrume și redirecționeze înspre înțelegerea în profunzime ale acestora, dar și să dispună de competența de a nu sta în calea elevului atunci când învățarea este direcționată înspre nivelul de performanță dorit. Printre atribuțiunile acestuia se numără și cunoașterea temeinică a colectivului de elevi, proiectând un traseu educațional individualizat, diferențiat, potrivit fiecărui elev, luând în considerare particularitățile acestora, în funcție de aceasta utilizând și strategia didactică potrivită. Pasiunea este cea care trebuie să definească implicarea profesorului în actul didactic, dar și motivația, atât de partea profesorului, cât și de partea educabililor. John Hattie (2012) consideră pasiunea cadrelor didactice element-cheie în procesul de predare eficientă ce conduce spre o învățare eficientă. Acesta consideră că "este nevoie de mai mult decât de cunoștințe, de activități de predare eficientă sau de studenți motivați ca să ai un progres semnificativ. Este nevoie de atașament față de conținut, de o atitudine etică și grijulie, care sunt determinate de dorința de a insufla în ceilalți simpatie, chiar și dragoste pentru disciplina care este predată și învățată."

Într-o altă ordine de idei, ca factor în procesul de învățare eficientă îl reprezintă rolul motivației.

Motivația, în context educațional, reprezintă înclinația, dorința, nevoia și compulsiile unui individ de a participa și de a avea succes în procesul învățării. Aceasta este influențată la rândul ei de două categorii de factori: interni (ce țin de caracteristicile personalității, atât cele predominant înăscute, cât și cele dobândite în timp, de imaginea de sine și sentimentul de autoeficacitate) și externi (influențele contextuale – mediu). Astfel că, motivația este cea care condiționează reușita școlară, performanțele elevilor, gradul de implicare în sarcină.

Așadar, concluzionăm faptul că un rol esențial în eficientizarea învățării îl joacă profesorul. Prin pasiune, implicare, profesorul insuflă și elevilor motivație în învățare, plăcere și dragoste față de materia studiată. Toate acestea, împletindu-se laolaltă, duc înspre o învățare eficientă, deci înspre reușită școlară, succes, adaptabilitate la cerințele școlare, dar și cele impuse de societate. Printr-o învățare eficientă, elevul ajunge să conștientizeze actul învățării, să-și cunoască propriul stil de învățare, propriile caracteristici, posibilități, aptitudini, etc., necesare pentru a face față cu succes oricărei provocări.

BIBLIOGRAFIE: Hattie, J., (2012) Învățarea vizibilă - Ghid pentru profesori, Editura Trei, București

CHESTIONAR INIȚIAL ADRESAT PĂRINȚILOR

COJOACA GEORGIANA

Va rog să răspundeți cu toată sinceritatea la întrebările de mai jos, prin bifarea unui răspuns pe care îl considerați potrivit (acolo unde este cazul)! Chestionarul este anonim.

1. Câți copii aveți?

- a. 1
- b. 2
- c. 3
- d. Mai mult de 3

2. Care este vârsta dumneavoastră?

- a. 20-30 de ani
- b. 30-40 de ani
- c. 40-50 de ani

3. Cunoașteți conceptul de comunicare școală- familie?

- a. Da
- b. Nu

4. În Pedagogia actuală, fundamentată pe comunicarea școală-familie, copilul este învățat să gândească și să acționeze independent, într-o manieră responsabilă, spre deosebire de abordarea tradițională a educației în care predomină transmiterea unor blocuri de informație. Care dintre cele două tipuri de educație considerați că este mai avantajos?

- a. Educația tradițională
- b. Educația fundamentată pe comunicarea eficientă școală- familie

5. Mulți cred că a da libertate copiilor înseamnă a-i lăsa să facă orice doresc. În pedagogia actuală, alegerea liberă se referă la libertatea copilului de a alege: activitatea, locul, timpul și forma socială. Considerați că acest principiu al libertății copilul de a alege locul, activitatea și timpul, ar trebui implementat în școala la care învață în prezent?

- a. Da
- b. Nu

6. Considerați că o comunicare eficientă între școală și familie ajută la dezvoltarea propice a copiilor?

- a. Da
- b. Nu

7. Ce părere aveți despre implementarea programului Școală după Școală?

.....

Mulțumesc!

ABANDONUL SCOLAR

IORDAN DANA ELENA

Situația de eșec școlar și abandon se explică prin dificultăți de adaptare, tulburări afective, tulburări de comportament, o întârziere în asimilarea cunoștințelor sau o lipsă de cunoștințe. Prevenirea și combaterea eșecului școlar presupune cunoașterea formei concrete de manifestare și acauzelor specifice care l-au generat. Chiar și în cazul unui eșec ce cuprinde mai mulți subiecți, diagnoza fenomenului implică identificarea situațiilor și a aspectelor care constituie sursa acestuia, cu referire la concordanța conținutului instruirii, cu capacitățile de învățare ale elevilor în cauză, la condițiile de organizare a activității școlare, metode și mijloace folosite. Exemplele sau încercările de a defini eșecul școlar arată relativitatea noțiunii în funcție de sistemul școlar. Într-adevăr, conform tradiției educative, exigențele programelor, modurile de orientare și evaluare, norma implicită sau explicită a reușitei, variază. Drept consecință, abaterea de la această normă, reprezentată de eșec, ia forme diferite. În majoritatea statelor, aceste două noțiuni se întrepătrund generând concluzia că eșecul școlar reprezintă incapacitatea sistemului educativ de a ajunge la egalitatea șanselor, în ciuda efortului întreprins în acest sens. El mai înseamnă și dificultatea de a îmbina aspirația unei educații de calitate cu un nivel de instruire suficient pentru fiecare, asigurând tuturor participarea la viața socială. Eșecul școlar trebuie privit și înțeles din dublă perspectivă: cea a factorilor educativi care apreciază eșecul ca pe un rabat de la exigențele și normele școlare, așa cum sunt ele stipulate în programele și legislația școlară, și cea a elevului care vine cu o anumită determinare, motivare în activitate și cu criterii individuale de raportare la sarcini. Teoretic, eșecul școlar se definește cu ușurință fiind o situație în care nu a fost atins obiectivul educativ. Eșecul școlar corespunde unor realități diverse, în funcție de sistemele de învățământ. Este de exemplu imposibil să se asimileze eșecul școlar cu repetenția. Pe de o parte aceasta este desființată în multe sisteme educative, pe de altă parte, în țările în care se mai practică, ea ar putea corespunde unor nivele de competență extrem de variate. În unele țări repetenția este considerată ca procedeu pedagogic adecvat elevilor în dificultate, în altele, trecerea clasei este facilă. Fiecare caz de eșec școlar are o istorie proprie, care evidențiază faptul că inadaptarea școlară nu poate fi redusă la un singur factor cauzal. Elevul nu devine inadaptat doar pentru că este „neatent” sau „uituc”, ori „leneș” sau „lent” cum se spune uneori. Examinarea cazurilor de inadaptare școlară dezvăluie o constatare cu valoare metodologică generală, în conformitate cu care orice efect are la bază mai multe cauze, care, la rândul lor, pot determina mai multe consecințe. Acțiunile instructiv-educative reușite sunt acele condiții pedagogice care asigură succesul școlar al elevului. Transformând în mod real și în sensul dorit personalitatea școlarului, învățătorul îl ajută să devină capabil să rezolve probleme și să realizeze sarcinile școlare la nivelul cerințelor instructiv-educative.

BIBLIOGRAFIE: 1. Bontaș, I. , Pedagogie, Editura All, București, 1998

Fișă de lucru Ortograma „caș/c-aș”

NEAMTU PETRU IOAN

REȚINEM

a) Scriem „caș” atunci când în propoziție acest cuvânt are înțeles de produs lactat.

Exemplu Mama a cumpărat de la piață un kg de caș.

b) Se scrie „c-aș” când se pronunță într-o singură silabă cuvintele „că” și „aș”.

Exemplu Mă gândesc c-aș termina mâine de reparat dulapul.

1. Continuă după model:

că aș vrea → c-aș vrea

că aș merge →

că aș desena →

că aș scrie →

că aș anunța →

2. Completează următoarele enunțuri cu una din formele ortogramei „caș/c-aș”.

☼ Mama crede caș / c-aș citi mai bine dacă citesc în fiecare zi.

☼ Am mâncat ieri o plăcintă cu caș / c-aș foarte gustoasă.

☼ Bunica a făcut din lapte de oaie cinci kg de caș / c-aș din care a făcut apoi telemea.

☼ Prietenul meu Ionel crede caș / c-aș face bine să-l vizitez mai des.

☼ Crezi caș / c-aș putea câștiga concursul de recitări de săptămâna viitoare?

3. Completează cu una din formele ortogramei „caș / c-aș”.

☼ S-au supărat pe mine pentru că le-am zis lucra mai repede decât ei.

☼ Ar fi bine dacă am merge, putea să-mi fac o părere despre acele locuri.

☼ De la piață s-au confiscat 10 kilograme de caș.

☼ face sau n-aș face, este problema mea.

☼ Pentru întărirea oaselor doctorul mi-a recomandat să consumproaspăt .

4. Alcătuieste câte două enunțuri cu fiecare formă ortogramei „caș / c-aș”.

a)

b)

c)

d)

Rolul metodelor interactive în procesul de învățământ. Aplicații la clasa I, disciplina Comunicare în limba română

BUIA MARICICA FLORINA TINA

În societatea de azi au avut loc schimbări profunde și rapide, așadar, învățământul nu iese așa ușor din tipar trebuind să facă față acestora cu orice preț. Trăind într-o lume în care mereu apar schimbări educația la rândul ei, se prezintă înseși ca o schimbare. Datorită acestui fapt am optat pentru alegerea acestei teme deoarece modernizarea procesului de învățământ din învățământul primar implică mai multe componente precum proiectarea didactică, tehnici și instrumente de cunoaștere și evaluare a elevilor, parteneriate educaționale, activități extracurriculare, mai pe scurt spus, o metodologie didactică permanent activă.

Printre aceste componente se numără și metodele interactive cu ajutorul cărora, în opinia mea, elevii intră într-o aventură a descoperirii de noi cunoștințe și învățarea unor deprinderi, fiind atrași de utilizarea acestora deoarece implică multă activitate. De asemenea, utilizarea metodelor interactive în predarea lecțiilor din învățământul primar, mai precis la ora de Comunicare în limba română, la clasa întâi, permite cadrului didactic să identifice noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv-educative din școală prin directă implicare a elevilor și mobilizarea efortului lor cognitiv.

Metodele interactive sunt capabile să-i facă pe elevi să urmărească cu interes și curiozitate lecția, să le câștige adevărată logică și afectivă față de cele nou învățate și îi determină să-și pună în joc imaginația, înțelegerea, puterea de anticipare și memoria.

Prin dobândirea experiențelor de învățare elevul devine „propriul inițiator și organizator”, fiind capabil să își organizeze în permanență achizițiile, prin propria viziune. Datorită acestui tip de învățare, elevii sunt capabili să elaboreze proiecte personalizate de învățare, să-și asume responsabilitatea desfășurării învățării, aplicând și dobândind progresiv autonomie în propria formare.

În urma utilizării frecvente a metodelor interactive am constatat faptul că elevii s-au implicat mult mai mult în activitățile de învățare decât în abordările frontale sau individuale și au manifestat dorința de a împărtăși cu cei din jur ceea ce au experimentat. Pot spune că, la sfârșitul lecțiilor de Comunicare în limba română la clasa I, elevii fac aprecieri și deseori întâlnesc următoarele exclamații și interogații: „Lecția de astăzi mi-a plăcut foarte mult!”, „Când ne mai jucăm jocul?”, „Ce joc interesant!” etc.

După părerea mea, este benefic ca fiecare cadru didactic să utilizeze, pe cât posibil, cât mai des metodele didactice interactive, astfel ar crea satisfacție pentru elevi, dar și propria plăcere de a realiza lecțiile de predare, învățare și evaluare într-un mod creativ, eficient, atractiv, diferențiat, aceste aspecte fiind apreciate atât de elevi, cât și de însuși cadrul didactic.

Așadar, metodele interactive determină solicitarea mecanismelor gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității, fiind totodată chiar mijloace prin care se formează și se dezvoltă anumite priceperi, deprinderi și capacități prin care elevii își folosesc roadele cunoașterii, transformând exteriorul în facilități interioare și în același timp, își formează caracterul și își dezvoltă propria lor personalitate.

Bibliografie:

- Brezoi, A. (2002)- „Metode interactive de predare-învățare”, E.D.P., București,
- Bocoș, M. (2002), „Instruire interactivă”, Editura Dacia, Cluj-Napoca

Oferta de opționale

BUȘE ANGELA

Curriculumul la decizia școlii reprezintă un instrument puternic prin care școlile se pot adapta la nevoile și aspirațiile elevilor, părinților acestora și comunității. Pentru o instituție școlară, posibilitatea de a propune discipline opționale personalizate reprezintă o șansă de a adapta curriculumul la particularitățile și aspirațiile elevilor săi, dar înseamnă și asumarea unor decizii curriculare luate în mod democratic, prin implicarea persoanelor direct interesate: comunitate, părinți, elevi și profesori. Puterea școlii derivă din libertatea oferită de planurile-cadru de a decide asupra unui segment din curriculumul școlar și de a genera astfel diverse trasee personalizate de învățare. CDȘ ca disciplină nouă oferă posibilitatea inițierii elevilor în domenii și tematici care răspund nevoilor de pregătire profesională a acestora și cerințelor din piața muncii, precum și pregătirii viitorilor adulți. Față de disciplinele obligatorii, CDȘ oferă mai multă flexibilitate și astfel elevii pot deprinde abilități sociale și emoționale, precum și competențe transversale. Metodele didactice utilizate la CDȘ sunt cele împrumutate din educația non-formală și încurajează interacțiunea dintre elevi și profesori, precum și munca în echipă. Pentru alegerea opționalului se vor purta discuții cu toți colegii învățători ce vor preda la clasa a IV-a în anul școlar următor, urmate de consultarea părinților. Se va ține cont de propunerile făcute de părinți și în cadrul comisiei metodice se vor propune două opționale ce vor ține cont de propunerile părinților, elevilor, școlii și, nu în ultimul rând, ale comunității. La următoarea sedință cu părinții se va prezenta o fișă în care părinții pot alege un opțional din cele două propuse. Opționalul studiat la clasa a IV-a poate fi menținut și la clasa pregătitoare, dacă elevii au aptitudini asemănătoare sau doresc dezvoltarea acelorași domenii precum cei din anul anterior, dacă opționalul le oferă satisfacție, dacă feedback-ul celor din clasa a IV-a a fost pozitiv. Conținuturile și metodologia vor fi adaptate la particularitățile de vârstă ale elevilor.

DIN POVEȘTI NOI ÎNVĂȚĂM(opțional interdisciplinar)

Tipul opționalului : Opțional interdisciplinar

Arii curriculare implicate: Om și societate / Limbă și comunicare / Arte și tehnologii

Discipline implicate: Dezvoltare personală / Comunicare în limba română / Arte vizuale și abilități practice

Am propus acest opțional întrucât cercetările în domeniul educației relevă faptul că abilitățile sociale și emoționale dezvoltate până la vârsta de 6-7 ani sunt principalul predictor pentru performanța și adaptarea școlară până la 10 ani. Sistemul de învățământ românesc recunoaște importanța dezvoltării socio-emoționale a preșcolarilor și școlarilor mici, și s-a adaptat acestei realități prin introducerea în planul de învățământ a disciplinei Dezvoltare personală, precum și prin urmărirea formării competențelor socio-emoționale și în cadrul altor discipline (Joc și mișcare, Arte vizuale, etc). Poveștile terapeutice pot reprezenta pentru micii școlari ai claselor pregătitoare cadrul de formare a unor abilități, atitudini și comportamente prosoziale, întrucât ele aduc în dezbatere situații similare cu viața de zi cu zi a elevilor, într-o formă interesantă și cu personaje care sunt fie copii ca ei, fie animale. Așadar, aceste povești le oferă un model de comportare, exemple de reacții adecvate diferitelor situații concrete, precum și înțelegerea efectului comportamentului nostru asupra celor din jur. După parcurgerea acestui opțional, îmi doresc ca afirmația profesorului de la Harvard, Lawrence Shapiro să devină o realitate și în comportamentul elevilor mei: "Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale durează mai mult timp și antrenament, însă, o dată dobândite, acestea devin o a doua natură."

COMBINAREA PREDĂRII SINCRONE CU PREDAREA ASINCRONĂ ȘI INSTRUMENTE WEB UTILIZATE

Valea Anica

„Școala de acasă,, a apărut ca o mare necesitate și ne-a provocat să fim deschiși către noile tehnologii la un alt nivel, mai înalt decât eram pregătiți.

Pentru a face ca învățarea să fie cu adevărat plăcută, cadrele didactice trebuie să gândească lecții și scenarii în așa fel încât, prin joc, copiii să poată descoperi curiozități și informații inedite. Pentru aceasta trebuie mers pe variante cât mai eficiente în care să se îmbine tehnologia și jocurile online cu educația, folosind produse de învățare inovatoare, special create pentru noua generație digitală de copii(aplicații și instrumente web care să fie accesibile copiilor.

Secretul reușitei în predarea la distanță este să creăm scenarii care să combine predarea în regim real- sincronă cu cea asincronă, să existe o strânsă colaborare între toți factorii implicați în proces, să fim creativi și inventivi în secvențele de lecție cu care venim în fața elevilor, să utilizăm acele instrumente care sunt la îndemâna copiilor și care le oferă posibilitatea să cerceteze, să creeze, să exploreze atât realitatea înconjurătoare cât și mediul virtual.

Model de scenariu în care se îmbină predarea sincronă cu predarea asincronă și câteva instrumente web specifice acestor două tipuri de predare.

Cum se poate desfășura activitatea într-o zi, la clasa a III-a?

I. Matematică- Perimetrul , Lb. Română –Înțelegerea textului, Științe –Corpuri fără viață

1. Se începe cu ora de matematică –o fișă de lucru pe această temă. Ca să nu se considere dezavantajați, folosesc o roată aleatoare de pe Wordwall, cu numele copiilor-aceasta va desemna cine rezolvă fiecare sarcină, astfel vor fi și mai dornici de a se implica, fiind totul sub formă de joc.

2. Joc de recunoaștere a formelor geometrice, de construcție a unei căsuțe din figuri geometrice, de stabilire a dimensiunilor(chiar puzzle-Im a puzzle). Astfel vor descoperi de ce trebuie să cunoaștem dimensiunile și formele geometrice.

3. Pentru introducerea în subiectul propriu zis, se poate folosi o carte creată în PPT sau StoryJumper, cu o povestioară legată de renovarea casei(bunici, părinți) cerându-le lor părerea, cum ar vrea să arate noua casă/cameră, ce materiale ar folosi etc.

Joc: Meșterii iscusiți: cu exerciții practice de măsurare a camera pentru a calcula de cât parchet/gresie este nevoie. Vor fi foarte încântați să facă măsurători și mai ales să știe spune părinților ce dimensiuni au camerel și de cât material este nevoie pentru renovare. Calcularea perimetrelor unor figuri geometricepe -tabla interactivă Whitewboard.

Tema- joc pe Quizziz sau fișă de lucru pe platformă /Whatsapp.

II. La științe -Se poate aduce de pe YouTube un filmuleț în care să se prezinte materiale din natură/ corpuri fără viață, care pot fi folosite în construcția unei case(discuții-cum să construiești din piatră, nisip, lemn, cărămida-însușirile acestor materiale, clasificare, unde se găsesc, avantaje/dezavantaje).

III. La lb. română- pentru înțelegerea unui text citit/ascultat, se poate apela la un text selectat din povestea Cei trei purceluși- filmuleț sau PPT, făcându-se legătura atât cu lecția de științe –materiale folosite, cât și cu matematica-perimetrul- interdisciplinar. Jocuri sau fișe de lucru pe această temă folosind Wordwall- unde le puteți găsi și gata create.

IV. Joc și mișcare- cântecel de pe YouTube „Am o căsuță,, aici copiii pot urmări și mișcările prezentate.

Nu trebuie să folosim multe instrumente online, important este să știm cum să combinăm și cum să ne folosim de toate aceste instrumente și RED-uri, pentru a face activitatea, cât mai plăcută, cât mai atractivă și productivă.

ADUNAREA ȘI SCADEREA NUMERELOR NATURALE ÎN CONCENTRUL 0-1000

BIVOLARU ELENA CRISTINA

1. Mărește cu 176 numerele: 384, 638, 48 și 469. Verifică rezultatele prin operația inversă.
2. Micșorează cu 286 numerele: 835, 459, 646 și 752. Verifică rezultatele prin operația inversă.
3. Află suma a două numere, știind că unul este 189, iar celălalt este cu 67 mai mare.
4. Diferența a două numere este 438, iar scăzătorul este 316. Cât este descăzutul?
5. Știind că descăzutul este 836, iar diferența este 168, află scăzătorul.
6. Din răsturnatul numărului 369, scade suma numerelor 635 și 87.
7. Cu cât este mai mică diferența numerelor 439 și 121 față de suma lor?
8. M-am gândit la un număr, l-am mărit cu 138, din rezultat am scăzut 216 și am obținut 267. La ce număr m-am gândit ?
9. La cel mai mic număr impar de trei cifre identice, am adunat un număr și am obținut diferența numerelor 635 și 126. Ce număr am adunat?
10. Suma a trei numere naturale este 764. Primul număr este cu 63 mai mic decât al doilea, iar suma ultimelor două este 451. Află numerele.
11. Află care este suma a trei numere consecutive, știind că unul este 281. Găsește toate soluțiile.
12. Într-o florărie s-au pus spre vânzare 273 fire de frezii, cu 20 mai puține fire de zambile, iar lalelele cât frezii și zambile la un loc. Câte flori au fost puse spre vânzare?

FIȘĂ DE EVALUARE - CLR
SENSUL CUVINTELOR ASEMĂNĂTOR, OPUS, DIFERIT

Silvestru Mihaela

Timp de lucru : 50 minute

1. Alcătuiți enunțuri cu cuvintele de sens asemănător următoarelor substantive:
nea, sinceritate, cameră, pom.

2. Alcătuiți enunțuri cu cuvintele de sens opus următoarelor adjective:
harnic, scurt, plin, colorat.

3. Alcătuiți enunțuri cu următoarele cuvinte având aceeași formă, însă sens diferit, ilustrând cel puțin două sensuri ale acestora:
bancă, broască, toc, coș.

4. Completați spațiile cu substantivele, adjectivele și verbele potrivite:

„Bunica ieșea în cu o tavă cu plăcinte calde în..... Copiii spre ea cu bucurie mare. Veneau de la și aveau fețele....

- Dragii mei! Veniți să..... plăcinte! Tocmai le-am scos din.....!

Eram foarte că am o astfel de bunică iubitoare. Ea întotdeauna cocea și bunătați pentru toți copiii de pe stradă. Pentru că provenea dintr-o familie foarte, ea își permitea să ajute și copii, iar pe unii chiar îi boteza și apoi îi susținea cu plata studiilor până creșteau

Mă gândeam că i se spunea în sat Nașa sau Mămuca tocmai din această.....

Bunica mea avea ochii....., un zâmbet și o inimă de lumina lui Dumnezeu.

La trei zile după moartea ei am adormit în fotoliul ei într-o după-amiază și că era într-un câmp verde, plin cu flori..... și umbla cu o în mână, exact cum făcea când era.....

Ce învață copiii atunci când se joacă?

Ana-Maria Rotariu

- Învață să-și controleze, să-și coordoneze mișcările.

Pentru a obține efectul dorit de la o jucărie copilul este dispus să repete de zeci de ori o mișcare, reușind în final o coordonare perfectă.

- Își dau seama cum funcționează lucrurile.

În cursul experiențelor cu diferite tipuri de jucării, copilul învață despre cauze și efecte și cum pot fi acestea stăpânite.

- Învață cuvinte și idei noi.

Folosind diferite tipuri de jucării copilul învață despre greutatea lucrurilor, volumul lor sau despre calități ale diverselor materiale din lumea care îl înconjoară, precum și modalități de folosire a lor, activități ce pot fi desfășurate cu ele.

- Își dezvoltă creativitatea.

Jocul le oferă copiilor posibilitatea să încerce noi tipuri de comportament pentru o mai completă înțelegere a lumii înconjurătoare.

- Își folosesc imaginația.

Imaginile noi, cărțile cu povești, mai neobișnuite, stimulează imaginația și îi fac pe copii să sesizeze și apoi să aprecieze frumosul în viață în formele cele mai diferite.

- Rezolvă situații-problemă.

Preocupați sau nu de rezultatul final, copiii reușesc, prin experimente repetate să găsească căi inedite de rezolvare a problemelor.

- Învață cum să coopereze cu alții.

Regulile pe care trebuie să le respecte în timp ce se joacă îi pregătesc pe copii pentru o integrare familială și socială ulterioară.

"" DA. La grădiniță astăzi ne-am jucat. ""

PROBLEME DISTRACTIVE

Alexescu Maria Gianina

Problema 1

Un profesor de sport avea un sac cu 10 mingi. Un elev rău îi sparge cu un cui două mingi.

Cu câte mingi a mai rămas profesorul?

Răspunsul este va rămâne tot cu 10 mingi dar două sparte!

Problema 2

Tatăl Mariei are cinci fete: prima fată se numește Cla-Cla , a doua Cle-cle , a treia Cli-cli și a patra Clo-clo.

Cum o cheamă pe a cincea fată?

Răspunsul este: Maria

Problema 3

Dacă te afli la un concurs de atletism și îl depășești pe cel aflat pe locul II pe ce loc te vei afla după depășire?

Răspunsul este: Pe primul loc se va afla doar cel care-l va depăși pe primul concurent deci în acest caz pe locul al doilea.

Problema 4

40 de instrumentiști interpretează o partitură muzicală într-o jumătate de oră. În câte minute vor interpreta aceeași partitură muzicală un număr de 80 de instrumentiști?

Răspunsul este: O vor interpreta în 30 minute .

SPECIFICUL RECEPTĂRII CREAȚIEI FOLCLORICE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Horujenco Mihaela

Tradițiile românești constituie una dintre valorile inegalabile și incontestabile ale neamului nostru și nu trebuie să lăsăm timpul și evenimentele lumii moderne să ne facă să le uităm.

Copiii încep să înțeleagă specificul poporului din care fac parte, aspirațiile lui, idealurile de ieri și de azi, care sunt oglindite în obiceiurile locurilor și creațiile meșteșugarilor; încă de la vârsta preșcolară.

Punându-i pe copii, încă de la vârsta preșcolară, în contact direct cu unele meserii, pe care fie bunicii lor, fie părinții sau alte rude le practică, le insuflăm respectul și dragostea pentru o anumită meserie, pe care o pot aborda și ei când vor crește.

Copilul simte admirație față de creațiile populare încă de când își ascultă bunica cum deapănă firul unui basm sau al unei legende, în care eroii sunt înzestrați cu calitățile țaranului român, îl simte în cântecul duios al mamei, din proverbe și zicători, din ghicitori, din doinele cântate îndelung de moșii și strămoșii noștri.

Varietatea folclorului nostru dezvăluie copilului treptat, frumusețile artei populare, în al cărui conținut sunt înmănușate sentimentele poporului nostru. Numai educându-i de mici pe copiii noștri, prin diverse activități desfășurate în familie, dar mai ales în grădiniță, să îndrăgească limba pe care o vorbesc și obiceiurile populare, ne putem asigura că tradițiile vor avea o continuitate și nu vor dispărea.

Grădinița are un rol important în receptarea și valorificarea creațiilor folclorice. Modalitățile prin care grădinița contribuie la receptarea de către preșcolari a creațiilor folclorice, precum perpetuarea acestora sunt diverse. Depinde de foarte multe motive: disponibilitatea educatoarelor, un studiu bine aprofundat al acestora privind creația folclorică, timpul acordat, spațiul de lucru, vârsta adecvată a preșcolarilor, acordul părinților și implicarea acestora, prezența în spațiul geografic al unor obiective culturale care să pună în valoare obiceiurile și tradițiile locale dar și naționale, precum și acordul comunității locale.

Creșterea și educarea copiilor în cultul pentru respectarea și păstrarea obiceiurilor și tradițiilor revine tuturor factorilor implicați în instrucție și educație: grădinița, familia, comunitatea.

Activitățile educative nu trebuie să se bazeze pe un volum mare de conținuturi instructiv-educative.

Plecând de la un conținut simplu ca folclorul copiilor care cuprinde: numărătoarele, atât de îndrăgite de copii, ghicitorile, zicătorile și proverbele, precum și jocurile cu text și cântec care le satisfac copiilor nevoia de mișcare, relaxare și distracție, continuând cu poveștile, legendele, doinele, poeziile populare având ca obiectiv pe lângă cel de transmitere și valorificare a creațiilor populare și dezvoltarea unui limbaj adecvat vârstei preșcolare corect din punct de vedere gramatical, dar și dezvoltarea unei imaginații bogate și variate. Toate acestea se pot completa cu dansurile populare ce le dezvoltă o ținută fizică corectă și o dezvoltare psiho-fizică frumoasă, dar și cu alte activități care sunt încadrate în categoria activităților de dezvoltare estetic-creativă: pictură pe vase de lut, -pe sticlă, cusături, construcții cu diferite materiale, modelaj, dar și educația muzicală unde copiii pot învăța diferite cântece populare.

Ca o evaluare a acestor activități se poate opta pentru amenajarea într-un spațiu adecvat a unei expoziții cu obiecte populare vechi sau cu cele confecționate de copii, organizarea unor șezători cu ocazia Sărbătorilor de iarnă și nu numai, participarea la unele festivaluri sau spectacole populare, întâlniri cu meșteri populari locali, precum și vizite la muzee etnofolclorice.

Toate aceste activități pot fi încadrate în programul zilnic al copiilor ținându-se cont de tema săptămânală dar și de valorificarea lor prin intermediul unor activități extracurriculare - o activitate

opțională cu obiective clar stabilite și o cu planificare tematică specifică vârstelor copiilor de la grupă. Scopul urmărit în cadrul acestor activități este descoperirea, transmiterea și valorificarea creației folclorice noilor generații, iar ca obiective generale urmărite ar trebui să ținem cont de: însușirea unui limbaj folcloric, familiarizarea copiilor cu elemente de folclor, informarea și dezvoltarea potențialului creator prin formarea unor capacități și deprinderi intelectuale și a unei atitudini de cunoaștere bazate pe dezvoltarea spiritului de observație, a memorie, a independenței în gândire și creativității, stimularea interesului și curiozității față de artă și cultură, educarea atitudinii patriotice, a dorinței de a contribui la păstrarea folclorului, cultivarea sensibilității artistice.

Procesul instructiv-educativ trebuie să-și centreze activitățile direct asupra copilului, punând un accent deosebit pe munca în echipă, pe descoperirea personală a lumii reale, prin observare, investigare și elaborare de idei și concluzii.

Pentru planificarea unor activități extracurriculare care au ca scop valorificarea creației folclorice ar trebui să plecăm de la ideea că pentru noi, românii, a vorbi de obiceiuri și tradiții astăzi, înseamnă a reflecta asupra vieții spirituale și morale a poporului nostru și de a încerca o revigorare morală-spirituală a tinerei generații. Noi, adulții, ne aducem aminte cu plăcere de zilele copilăriei noastre, de rădăcinile neamului nostru românesc și pentru că ne dorim din tot sufletul ca tot ce e frumos să nu dispară, încercăm să reînviem în sufletele copiilor noștri dorința de a cunoaște trecutul strămoșesc precum datinile și obiceiurile acestui popor. Considerând că orice copil trebuie educat pentru a fi un bun continuator al valorilor culturii populare și pentru a-l pregăti pentru integrarea lui în societate, urmărim să-l familiarizăm cu tradițiile populare, cu evenimente istorice, precum și cu valorile spirituale ale localității natale și ale țării. Nu trebuie să uităm ce-am învățat atunci când eram de vârsta copiilor noștri; să nu-l frustrăm de trăirile și bucuriile acestor clipe ale sărbătorilor de Crăciun, Paște, pentru că noi românii suntem prin definiție un popor creștin care a rezistat și-a stat cu fruntea sus, tocmai prin faptul că nu și-a negat trecutul.

PORTOFOLIUL DIGITAL– metodă alternativă de evaluare în învățământul online

Petruse Alina-Teodora

În procesul instructiv educativ se folosesc o varietate de metode alternative de învățare, una dintre cele mai folosite și utile fiind portofoliul. Profesorul Ioan Cerghit, susține că acesta cuprinde “o selecție dintre cele mai bune lucrări sau realizări personale ale elevului, cele care îl reprezintă și care pun în evidență progresele sale; care permit aprecierea aptitudinilor, talentelor, pasiunilor, contribuțiilor personale”. Portofoliul digital reprezintă “cartea de vizită” a elevului, prin care învățătoarea poate să-i urmărească progresul – în plan cognitiv, atitudinal și comportamental – la o anumită disciplină, de-a lungul unui interval de timp (un semestru sau un an școlar). Portofoliul digital stimulează creativitatea elevilor, responsabilitatea acestora față de propria lor instruire, implicarea personală în activitatea de învățare, sporește motivația intrinsecă, dându-le posibilitatea elevilor de a participa la deciziile cu privire la conținutul și utilizarea acestuia.

Un portofoliu digital conține elemente diverse: texte, desene, secvențe sonore, imagini fotografii și secvențe video. Cu aceste activități am trăit și împliniri, am descoperit creativitate și inventivitate la care nu m-am gândit niciodată, am descoperit elevi care nu s-au remarcat la învățătură însă au imaginație și talent la desen, au sensibilitate sufletească, mai bine spus și-au format abilități de viață. Este bine să manifestăm disponibilitate pentru metodele alternative, în același timp să ne îmbunătățim cunoștințele despre aceste metode pe care putem să le adoptăm condițiilor școlii noastre online.

Utilizarea portofoliului digital pentru evaluare și a activităților extracurriculare ale elevilor devine o componentă importantă în procesul de formare .

Bibliografie :

Ioan Cerghit. Metode de învățământ, Polirom, 2011.

Panyukova S.V., Yesenina N.E. Portofoliul electronic al elevilor // Informatică și educație, 2007.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PENTRU UN COPIL CU TEMPERAMENT DIFICIL – NIVEL RIDICAT DE ACTIVARE

GAVRILA VIOLETA ANI

Identificarea problemei de către cadrul didactic:

M.I. are un aspect fizic plăcut, este normal dezvoltat pentru vârsta lui, dar este "într-o continuă mișcare și neliniștit". Manifestă crize de furie exagerate, are un comportament impulsiv în clasă, în timpul activităților de instruire, învățare, evaluare, precum și în cele de joc, dublat de hiperactivitate și neatenție. Din cauza neliniștii și a impulsivității, chiar dacă înțelege regulile, el nu este capabil să le respecte. De multe ori, întrerupe activitatea prin intervenții necontrolate, afectând grupul de copii. Trece ușor de la o activitate la alta, neavând răbdare să ducă la bun sfârșit sarcina dată. Se mișcă permanent pe scaun. În ciuda comportamentului perturbator pe care-l manifestă, el este sociabil, afectuos și capabil de atașament. Posedă o deosebită imaginație creatoare, spirit de observație, fantezie, reușind să compună povești, să fabuleze, să relateze întâmplări din viața lui.

OBIECTIVELE PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE:

- respectarea, pe cât posibil, a regulilor și sarcinilor jocurilor de mișcare desfășurate;
- diminuarea frecvenței și intensității comportamentelor verbale și fizice nepotrivite;
- captarea și menținerea atenției pe parcursul activităților obligatorii.

STRATEGII SI METODE:

- Se organizează în grupa de copii, un colț special amenajat destinat petrecerii a câteva minute de către subiect pentru relaxare și facilitarea posibilității de a reveni în activitate. În spațiul desemnat copilul are la dispoziție obiecte favorite pe care le manevrează în liniște;
- Stabilirea, împreună cu educatoarea, a unui cod silențios pentru facilitarea acordării timpului în spațiul special;
- Incurajarea, evidențierea, stimularea faptelor bune prin acordarea bulinelor roșii la panoul grupei: „Fapte bune/Fapte rele”;
- Atribuirea anumitor responsabilități în colectivul de copii: distribuirea materialului didactic la copii, distribuirea cornului și a laptelui, etc.;
- Afișarea lucrărilor individuale, atunci când le finalizează, la panoul grupei;
- La realizarea sarcinilor complexe va lucra în echipe cu alți copii;
- Asigurarea stabilității atenției prin executarea exercițiilor de focalizare: de exemplu, jocuri de atenție: „Caută greșeala”, „Ce lipsește?”, „Potrivește corect”;
- Desfășurarea jocurilor de mișcare: „Zboară-zboară”, „La cine-i mărgica?”, „De-a ascunsul”- jocuri în care copilul este nevoit să accepte regulile pe nesimțite;

CONCLUZIE: acordând o atenție aparte acestui copil, împreună cu familia, cu consilierul grădiniței, cu copiii din grupă, considerăm că va putea fi integrat, astfel încât să fie pregătit pentru activitatea școlară.

Legenda Crizantemei

Negrilă Adriana-Elena

Odată, demult, pe când fiecare anotimp era controlat de o zână și exista un tărâm magic în care locuiau toate florile pământului, Zâna Toamnă a chemat la ea toate florile pentru că voia să aleagă Regina Florilor de Toamnă.

Pentru că toate florile erau foarte frumoase și toate își doreau să devină regine, iar Zâna nu a putut alege o singură floare, le-a provocat la o competiție.

Pentru că uneori anotimpul toamna nu este foarte prietenos și ne trimite ploaie, vânt și vreme mai rece, Zâna Toamnă le-a propus florilor o probă de rezistență. O probă în care să dovedească că îi pot face față vântului, că nu sunt doar delicate ci sunt și puternice.

- Cine reușește să stea cel mai mult timp într-un picior (să știți că pe atunci florile aveau două picioare), în bătaia vântului de toamnă și reușește să își păstrează cât mai multe dintre petale, fără ca vântul să le smulgă, aceea va deveni Regina.

Înainte de această probă, Zâna Toamnă le-a lăsat o noapte pe flori să se odihnească și să își pregătească fiecare strategia.

Toate florile s-au culcat foarte devreme pentru a avea cât mai multă energie de dimineață (voi vă culcați devreme?), doar Crizantema, o floare înaltă, subțire cu 4 petale mari si late, nu avea somn. Se tot gândea cum să facă să reușească să câștige proba și iată că-i veni o idee. A luat fiecare din cele 4 petale ale sale și le-a tăiat fâșii, fâșii subțiri și acum nu mai avea 4 petale mari si late, avea zeci de petale subțiri, lungi și delicate.

Ce credeți? A reușit să câștige?

Da, Crizantema a rezistat cel mai mult în bătaia vântului și de fiecare dată când vântul reușea să-i smulgă o petală, altele de dedesubt își făceau loc și îi țineau piept, parcă încercând să-i spună că pentru fiecare petală luată de vânt, apar două noi petale și mai puternice.

Astfel, Crizantema, a devenit și a rămas pâna în zilele noastre, REGINA FLORILOR DE TOAMNĂ. Este la fel de înaltă, de subțire și are o multitudine de petale frumos colorate. Este foarte rezistentă și chiar dacă afară este frig, ploaie sau vânt, CRIZANTEMA rămâne la fel de frumoasă și aproape că are curaj să înfrunte și iarna.

CONCURS DE PROFIL PENTRU PREȘCOLARI

“DE LA GRĂDINIȚĂ LA ȘCOALĂ”

Bănică Cristina

Perspectiva dezvoltării globale a copilului accentuează importanța domeniilor de dezvoltare a copilului în contextul în care, în societatea de azi, pregătirea copilului pentru școală și pentru viață trebuie să aibă în vedere atât competențele academice, cât și în egală măsură, capacități, deprinderi, atitudini ce țin de dezvoltarea socio-emoțională (a trăi și a lucra împreună sau alături de alții, a gestiona emoții, a accepta diversitatea, toleranța etc.), dezvoltarea cognitivă (abordarea unor situații problematice, gândirea divergentă, stabilirea de relații cauzale, asocieri, corelații etc.), dezvoltarea fizică (motricitate, sănătate, alimentație sănătoasă etc.). Domeniile experiențiale devin instrumente de atingere a acestor obiective și, în același timp, instrumente de măsură pentru dezvoltarea copilului, în contextul în care ele indică deprinderi, capacități, abilități, conținuturi specifice domeniilor de dezvoltare. Tabloul maturizării copilului și pregătirii pentru activitatea școlară ar putea fi esențializat în următoarea frază: faptul că școala îi solicită să se integreze într-o activitate comună alături de ceilalți impune din partea copilului un minim de autocontrol, stăpânire de sine, capacitatea de a prelua și executa sarcini formulate verbal, capacitatea de a fi atent și a depune efort voluntar în rezolvarea sarcinilor de învățare, independență relativă față de adult, perseverență, cooperare, spirit de colaborare cu învățătorul și colegii de clasă. Se poate afirma ca aceste concursuri evidențiază performanțele copiilor, o buna pregătire pentru școală care vizează deopotrivă atingerea nivelului de dezvoltare fizică, cognitivă, socio-afectivă, precum și integrarea și acomodarea la cerințele regimului de viață școlară.

Scop: Valorificare nivelul de pregătire al copiilor raportat la cerințele curriculum-ului , a capacitații de exploatare a potențialului cognitiv, afectiv-motivational , psihomotric în contexte noi , precum și gradul de dezvoltare a atitudinilor, comportamentelor , strategiilor și demersurilor practico-aplicative.

Obiective:verificarea achizițiilor însușite de copii în procesul instructiv-educativ pe parcursul preșcolarității; capacitatea copiilor de a lucra în echipă și de a colabora pentru atingerea unui țel comun; promovarea spiritului competitiv, manifestarea fair-playului , a atitudini de respect față de cei cu care relaționează/interacționează; afirmarea personalității și exersarea efortului voluntar pentru finalizarea acțiunii întreprinse și depășirea obstacolelor ce se ivesc pe parcursul concursului.

FIȘĂ DE LUCRU ȘTIATĂ CĂ... LAZAR MIHAELA

FIȘĂ DE LUCRU- UNIUNEA EUROPEANĂ LAZAR MIHAELA

Fișă de lucru CLR MIHAELA PODARIU

NUMERE NATURALE DE LA 0 LA 5: CITIRE, Scriere, COMPARARE, ORDONARE
MANEA ANGELICA

Textul. Semnele de punctuație NISTOR LARA CARMEN

FIȘĂ DE ACTIVITATE LUNGU MERENA

"Un anotimp ... friguros!" LAZAR SIMONA

„Meseria face diferența!" MANU ELENA/STAVARACHE GINA/BURCEA ADRIAN

PRIMĂVARĂ, BINE AI VENIT! DUDU BIANCA ALEXANDRA

FIȘA DE LUCRU-DS-(Matematică) POROJAN ALINA

FIȘA DE LUCRU-DS-(Matematică) POROJAN ALINA

Vreau să trăiesc printre stele BRAGYE ADINA

TEST DE EVALUARE ÎNȚĂLĂ LA CLR SIPOS CRISTINA MARIANA

Fișă de lucru-verbul MUNTEANU MIRELA CLAUDIA

Numerele naturale cuprinse între 0 -1 000 000 NICOLETA BRESNENI

FISA DE LUCRU ADUNAREA ȘI SCĂDEREA CU 1 Nedelcu Cristina

Rolul orelor de Dezvoltare personală Vasile Raluca Liliana

INMULTIREA NUMERELOR NATURALE Făgădar Klara Katalin

FISA DE LUCRU GRUPA MIJLOCIE Nedeia Andra Cristina

DS - fișă de consolidare numărul 4 Herișanu Corina Maria

Fișă de lucru Cozman Elena Cristina

FISA DE EVALUARE „Numărăm și ne jucăm” FRATILA ADINA

EVALUARE Pricop Elena Gabriela

Adunarea numerelor naturale 0-100 cu trecere peste ordin/clasa I MARIA
STANCU

<u>Domeniul știință: Activitate matematică Nivel I</u>	Pădurariu Lucia Nicoleta
<u>„Propoziții, cuvinte, silabe, sunete”</u>	Radu Zoica
<u>Adunarea și scăderea numerelor naturale în centrul 0-10</u>	Burlacu Corina
<u>SUBSTANTIVUL</u>	VIORICA TITIRIGA
<u>Fișă de lucru</u>	VLAD CARMEN-VARVARA
<u>ORDINEA EFECTUĂRII OPERAȚIILOR - CONSOLIDAR</u>	Violeta Irina Osolos
<u>Fișă de evaluare</u>	Marici Dorina
<u>ASA DA, ASA NU</u>	Bucur Argentina
<u>FISA ACTIVITATE MATEMATICA- GRUPEAZA LEGUMELE!</u>	URSACHE ADELINA ELENA
<u>Experimentul – exemple de bune practici</u>	Isăchioaia Dumitra
<u>FIȘĂ GRUPURI DE SUNETE</u>	Antonela Apaitan
<u>Fișă de lucru Scrierea corectă a cuvintelor “sa” și “s-a”</u>	CERCEL ANDREEA
<u>TEST CLASA I.Grupurile de litere „ce/Ce,, și „ci/Ci,,</u>	PRICOP ELENA MIHAELA
<u>EVALUARE – MEM - Clasa I ADUNAREA ȘI SCĂDEREA NUMERELOR 0-10</u>	Mihaela Amaritei
<u>Fișă de lucru</u>	Secară Maria
<u>Fisa de lucru</u>	Soldan Elena
<u>UNITĂȚI NONSTANDARD PENTRU MĂSURAREA LUNGIMII</u>	Tania Craciun Bucurica
<u>REBUS - „CĂLĂTORIE”</u>	BALTAG OANA MARIANA
<u>AFIȘUL EXPLOZIA STELARĂ - SCHEMA LECTIEI</u>	DUMITRIU ANCA BOGDANA
<u>FIȘĂ DE LUCRU - Grupurile de litere</u>	Capșa Mariana
<u>EVALUARE SUMATIVĂ GRUPA MARE</u>	Săftău Oana-Maria
<u>FISA DE LUCRU - Înmulțirea și împărțirea numerelor naturale</u>	Negoită Liliana
<u>FIȘĂ DE EVALUARE NUMERAȚIA 0 – 10</u>	Săndoi Adriana Claudia
<u>FIȘĂ DE LUCRU (DȘ)</u>	Todoruț Claudia Mihaela
<u>Fișă de lucru Comunicare în limba română Clasa a II-a</u>	ELENA GEORGINA
<u>Fișă de lucru integrată cls I Primăvara</u>	COMANESCU VIORICA SIMONA

<u>FISA DE LUCRU</u>	Lazin Georgiana
<u>Nu vă jucați cu chibriturile! Fișă de lucru</u>	MATE VERONICA MARIA
<u>FISA DE LUCRU- IN AȘTEPTAREA IEPURASULUI</u>	MITRACHE CARMEN
<u>FISA DE EVALUARE- "COLIBA IEPURASULUI"</u>	OPREA IRINA
<u>Probleme pentru copii isteți ,(clasa I)</u>	Boiculese Elena Carmen
<u>Fișă de lucru pentru clasa a IV a</u>	CARAMIDA BIANCA NICOLA
<u>"Ne jucăm cu forme geometrice" Fișă de lucru (Nivel I și II)</u>	Zaitz Mariana
<u>GHIOCCELUL (colaj).(CLASA a III a)</u>	Sandu Maria
<u>Propuneri subiecte pentru concursul interdisciplinar Academia Junior</u> DOINA – FLORENTINA/OLTEANU CRISTINA	COJOCARU
<u>"Ne jucăm cu forme geometrice"</u>	CHISALITA VALENTINA-DENISA
<u>Fișă de lucru</u>	SITOIU ALINA MIHAELA
<u>"Ne jucăm cu forme geometrice"</u>	CHISALITA VALENTINA-DENISA
<u>Fișă de evaluare Unități de măsură</u>	Lăutaru Elena Margareta
<u>FISA DE EVALUARE</u>	MANEA TATIANA
<u>Fișă de lucru- Matematică Clasa a IV-a</u>	DUMITRESCU CORINA ELENA
<u>Fisa de evaluare</u>	MILITARU ANDREEA
<u>Aplicații pentru ora de științe Unitatea "Pământul" – clasa a III-a</u>	Roșu Silvia-Georgiana
<u>FISA DE LUCRU- GRUPA MICĂ</u>	Preșc. Tufă Gabriela
<u>GĂSEȘTE INTRUSUL!- Grupa mare</u>	ZABORILĂ MIHAELA
<u>FIȘĂ DE LUCRU GRUPA MARE</u>	PASCARU OANA
<u>Fișă de lucru pentru grupa mică – domeniul științe</u>	Diana Gabriela Tănăsoaie
<u>„Bijuterii pentru prietenii mei"</u>	Haraga Nicoleta
<u>FIȘĂ DE LUCRU –DȘ2</u>	CISMARU RALUCA
<u>FIȘĂ DE LUCRU- (3-5 ani)</u>	MIRCEA IULIA
<u>FIȘĂ DE LUCRU</u>	Anton-Badea Mădălina

<u>Fișă de lucru – Clasa Pregătitoare / ADUNAREA SI SCADEREA</u>	MUNTEANU LUMINITA
<u>Fișă de lucru – clasa a II-a (sa / s-a)</u>	Țuțuraș Delia
<u>REBUS Clasa I</u>	SPATAR MARIANA IONELA
<u>JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE</u>	Croitoriu-Coșuleanu Mihaela
<u>FIȘĂ DE LUCRU: SISTEMUL SOLAR</u>	Chirilă Geanina-Gabriela
<u>FIȘĂ DE LUCRU</u>	Lavric Bogdan-Liviu
<u>FIȘĂ DE LUCRU COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ clasa I</u>	NICOLAE SIMONA DANIELA
<u>TEST MATEMATICĂ</u>	ARONET LAURA
<u>FIȘĂ DE LUCRU ADUNAREA ȘI SCĂDEREA ÎN INTERVALUL 0 - 20</u>	COLOTELO GEORGIANA
<u>CITIM CU OLGA</u>	OLARU ADINA-MIOARA
<u>INMULTIREA- FISA DE LUCRU</u>	CHIROȘCĂ ADRIANA
<u>Probă de evaluare la matematică Clasa a II-a</u>	<u>Unitatea de învățare: Înmulțirea</u>
<u>numerelor naturale în concentrul 0 – 100</u>	Damian Dorina Aurica
<u>Probă de evaluare</u>	BĂLĂNESCU CAMELIA LEONTINA
<u>Concurs matematică</u>	Pintilii Tatiana
<u>Exersăm și învățăm- DȘ – Activitate matematică</u>	ROXANA PRISECARU
<u>Fişă de lucru – NUMERELE DE LA 0 LA 7</u>	DIMBU MIHAELA
<u>Exersăm și învățăm- DȘ – Activitate matematică</u>	PAMELA DARIE
<u>CRIZANTEMA- AI (DLC+DȘ)</u>	DIANA MOROSANU
<u>BRADUL – DOS</u>	RUSU OANA
<u>Fișă de lucru – Evaluare Inițială –DLC – GRUPA MIJLOCIE</u>	ROXANA NOPARCA
<u>Animale domestice</u>	DIANA MOROSANU
<u>Corpul meu</u>	ROXANA TILIH
<u>Fișă de lucru Clasa Pregătitoare v, V</u>	Sărca Erika Eva
<u>FISA DE LUCRU</u>	BADAR ANNAMARIA
<u>Fișă de lucru Literele s, S</u>	CRACIUN LAVINIA

Fișă de lucru individuală (numere, adunarea în centrul 1-10)	Kis Judith
"Fișă de lucru PRIMĂVARA"	Csiri Emese
Centrul de matematică „Unități de măsură pentru lungime”	BANCANAU FLORENTINA
O zi de toamna...înainte de pandemie!	CIOBOTARU LOREDANA
Clasa pregătitoare	Ionela Piscoci
FIȘĂ DE LUCRU CLASA I	Cobianu Cristina
FIȘĂ DE LUCRU LA COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ	GOGESCU ALINA
FIȘA DE LUCRU MAGIA VERII	BALASOIU CONSTANTA
Test de evaluare	Enache Georgeta
NUMĂRUL ȘI CIFRA 5	Banea Laureta Speranța
JOCUL-IMPLICATII ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PREȘCOLARILOR	PARASCHIV
PROBĂ DE EVALUARE (Clasa I – Numerele naturale de la 0 la 31)	Chivulescu Maria-Daniela
EVALUARE SUMATIVĂ	GEORGIU VALERIA-MONICA
Fișă interactivă pentru predare online:	LUPȘA LORENA- SANDRA
Ajut-o pe Zâna cea bună să ajungă la baghetă!	STROIA RAMONA ANIȘOARA
COPILUL SĂPTĂMÂNII	VASIU DAMARIS
Ajută pantoful să ajungă în piciorul Cenușăresei!	JULEA CLAUDIA
Tradițiile arhaice ale Anului Nou păstrate în satele din zona Hunedoarei	Miron Emilia
FIȘĂ EVALUARE NIVELUL I (DȘ- MĂRIME/CULOARE)	SĂLĂȘAN-MONICA
FIȘĂ INTERACTIVĂ PENTRU PREDAREA ONLINE (Grupa mijlocie)	ȚOPAN PETRONELA-ALINA
EVALUARE SUMATIVĂ	ȘINCA IULIA-MARIANA
Evaluarea inițială la nivelul preșcolar	Păsăroiu Magdalena /Balcan Maria
Semne de punctuație - Test de evaluare	Lazăr Georgeta Mihaela
Adunarea și scăderea cu 3 - consolidare	Moraru Elena Daniela

Fișă de evaluare/Clasa I

FRANCU STELIANA

Fișă de lucru

Popa Doina Violeta

Fișă de lucru

Neagu Lenuța

Fișă de lucru

Ștergărel Fănica

FIȘĂ DE LUCRU DOMENIUL ȘTIINTE

Zahiu Tarsica Mariana

Narcisă din dischete demachiate

Mateescu Daniela

FIȘA DE LUCRU Sfântul Ierarh Nicolae(DOS) – Grupa mijlocie

SBINGU MARINELA

Fișă de lucru - grupa mică DȘ - Lumea apelor

PRUTEANU SIMONA ANDREEA

TEST DE EVALUARE ÎNȚĂLĂ Numere naturale de la 0 la 10

Iacoban Mariana

Fișă de lucru

Kupas Gitta -Izabella

...la teatru!

Liliana Rusu

FISA DE LUCRU

TĂTULEA TITIANA

Fișă de muncă independentă

Solomon Lidia Maria

FISA DE LUCRU- PRONUMELE PERSONAL

David Gabriela

FIȘĂ DE LUCRU

STANCA AUGUSTINA-SOFIA

Fișă de lucru

Hîrceagă Loredana Teodora

Fișă de lucru Matematică și explorarea mediului

Briciu Olguța

FISA DE EVALUARE INTERDISCIPLINARA 6-7 ANI

PLEȘCA DANIELA

„JOCUL DIDACTIC – BUCURIA MICULUI ȘCOLAR”

BODRIHEIC ANA EMILIA

FIȘĂ DE LUCRU

CIUFU ANCA EMANUELA

EVALUARE SUMATIVĂ „Cel mai bun matematician”

Mărândoiu Dorina Daniela

FIȘĂ DE LUCRU - DLC

Șerban Natalia

FISA DE LUCRU- DS

Pelteu Georgiana

FISA DE EVALUARE INITIALA - NIVELUL I

CONSTANTINESCU MIRELA

FIȘĂ DE LUCRU - DLC

Fătăciune Andra

<u>FISA DE LUCRU EVALUARE SUMATIVA- DS</u>	FLOREA ALINA
<u>Fișă de lucru Împărțirea numerelor naturale la 5, 10, 7</u>	Joița Georgiana
<u>FISA DE LUCRU (5-6 ani)</u>	ENE SORINA
<u>FIȘĂ DE LUCRU (3-5 ani)</u>	Iacob Stefania-Maria
<u>DOMENIUL ȘTIINȚE- CUNOAȘTEREA MEDIULUI- NIVEL I</u>	TACHE OANA CRISTINA
<u>FIȘĂ DE LUCRU</u>	CRICAN CARMEN ELENA
<u>FISA DE LUCRU (5-6 ANI)</u>	BARBULESCU MADALINA
<u>FISA DE LUCRU DS</u>	NEDELEA MADALINA
<u>ACTIVITATE MATEMATICĂ Fișe de lucru (3-4 ani)</u>	TÎRCOL MONICA
<u>FIȘĂ DE LUCRU (3-5 ani)</u>	Voicu Elena-Mariana
<u>MARIA MONTESSORI</u>	Covaci Bianca – Cristina
<u>Probă pentru evidențierea perseverenței la copii</u>	BERCEA ANAMARIA
<u>Fișă de lucru Clasa a III a Matematică</u>	Dobre Iamandii Iulia Vasilica
<u>Fișă de lucru Clasa a IV a Limba română</u>	Dumitru Soare Georgiana Ioana
<u>Fișă de evaluare - Animale sălbatice și domestice (nivel 1)</u>	Grosu Catherine Emilia
<u>PRIETENII NATURII</u>	FILIPOIU MĂDĂLINA-RAMON
<u>Adunarea și scăderea numerelor 0-10.000</u>	Slabu Panseluța
<u>FISA DE LUCRU (SA S-A)</u>	Ilieș Elena
<u>ÎNMULȚIREA NUMERELOR NATURALE 0-100</u>	TIUTIUCA LUCIANA
<u>„ Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 30 la 100, fără trecere peste ordin,, -</u> MOCANU MARINELA-IONELA	
<u>Fișă de lucru Substantivul</u>	IGNA IOANA
<u>Fișă de lucru -Activitate matematică Grupa mijlocie</u>	TĂLPĂU IULIANA
<u>SAREA ÎN BUCATE - de Petre Ispirescu Fișă de lucru</u>	GURĂU SILVIA ADRIANA
<u>FIȘĂ DE LUCRU</u>	MOCANU CRISTINA
<u>FIȘĂ DE EVALUARE – Nivel I - Grupa Mijlocie</u>	Căliman Luminița

<u>FIȘĂ DE EVALUARE – Grupa Mică</u>	Andronache Ramona
<u>Fișă de evaluare – Grupa Mijlocie</u>	Neagu Monica
<u>FIȘĂ EVALUARE</u>	Milea Iuliana
<u>Fișă de lucru d, D</u>	SBIERA ELENA
<u>BORCANUL CU FAPTE BUNE</u>	GRIGORE JENICA-LUMINITA
<u>DINOZAURI DIN FRUCTE- ALIMENTATIE SĂNĂTOASĂ</u>	Balaci M. Simona
<u>JOC DIDACTIC JOCUL ” CAUTĂ ȘI CÂȘTIGI! ”</u>	Armie Raluca
<u>JOC DIDACTIC „Săculețul cu surprize”</u>	PINZARIU ANDREEA-CLAUDIA
<u>Fișă de lucru Înmultirea numerelor naturale</u>	Lavinia-Maria Țap
<u>Fișă de lucru-clasa pregătitoare</u>	Marcu Adina Mirela
<u>Fișă de lucru</u>	Necula Cristina-Elena
<u>Descrierea unei persoane</u>	Jeler Cristin
<u>Hai să comparăm!</u>	Badiu Monica
<u>FIȘĂ DE EVALUARE FINALĂ ȘTIINȚE (MATEMATICĂ) NIVEL II</u>	Bernad Claudia
<u>„JOCUL DIDACTIC – BUCURIA MICULUI ȘCOLAR”</u>	BODRIHEIC ANA EMILIA
<u>GRUPA Mijlocie</u>	Savin Florina Ioana
<u>Test de evaluare inițială MATEMATICĂ</u>	GRIGORE GEORGETA – VIORICA
<u>DS – activitate matematica</u>	Săftău Oana-Maria
<u>Fișă de lucru ADE-DS (Cunoașterea mediului)</u>	Stere Tania
<u>D-I Goe... de Ion Luca Caragiale – caracterizarea personajului principal</u>	PÎRVU VIORICA
<u>FIȘĂ DE EVALUARE D.Ș. (MATEMATICĂ)</u>	HUIAN DELIA
<u>FIȘĂ DE LUCRU</u>	MIHAELA SORINA COSTACHE
<u>CONCURS ACADEMIA JUNIOR</u>	BUCATA BENIAMIN RUBEN
<u>Fisa de lucru clasa I - Calatorie in lumea povestilor</u>	MOLDOVEANU DANIELA
<u>Împărțirea numerelor naturale 0-100</u>	URSACHE ANGELICA

Fișă de lucru

Gherghina Valeria

Evaluare Educație civică

NEICU NICOLETA

Verificarea numărului ordinal în limitele 1-6

Andreea Popa

Concurs

Natalia Tincu

Medii de viață

Liliana Dumitru

Fisa de lucru

Andra Cristina Nedea

Fisa de lucru

Gliga Elena

Fișă matematică

Leon Carmen

JOCUL-IMPLICATII ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PREȘCOLARILOR

Cozma Ana

Cubul fermecat

Ursache Irina

Fișa evaluare DLC

Neghină Rodica

Zambet de copil

Oniciuc Luminita Mirela

Nota:

Autorii lucrărilor au confirmat că lucrările trimise sunt originale, aceștia port întreaga răspundere pentru conținutul lucrării, cu excepția materialelor de domeniu public și a extraselor din alte lucrări care au fost incluse cu permisiunea scrisă a proprietarilor de drept de autor și cu menționarea surselor.

De asemenea, aceștia au garantat că lucrările trimise nu lezează drepturile de autor ale altor persoane și nici eventuale înțelegeri preexistente publicării în acest document.

Prin publicarea lucrărilor, autorii garantează că nimic din conținutul lucrărilor nu poate da naștere unor urmăriri penale sau acțiuni civile pentru daune sau alte prejudicii, în cazul provocării unor asemenea daune sau prejudicii, autorul lucrării are obligația de a plăti despăgubiri.

Autorii lucrărilor publicate se obligă să informeze Editura asupra citărilor sau includerilor în lucrare a materialelor scrise sau ilustrate din orice sursă.